

உ
அன்பே சிவம்

திருமுறை அமுதம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்லஃதுறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

நால்வர் பொற்றாள் போற்றி

அரணைப்பாடி அவன் அடி அடைந்தோர்
அதுபோல்பாடி நாரும் அடைவோம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

A.No. 15671

Q. 23

திருமுறை அமுதம்

மணிவிழா மலர்

மணிவிழாத் தம்பதியர்

திரு. சிவ. ராமசுந்திரமூர்த்தி

திருமதி. பானுமதி அம்மாள்

சிவனருளால்

வாழ்க வளமுடன்

தொகுத்தவர் :

சீவ அன்பன் திருக்கூடம்

44, அம்மன் கோவில் தெரு,

ஜார்ஜ் டவுன்,

சென்னை - 600001.

போன் : 25268722

செல் : 98403 - 97374

நூலின் பெயர் : திருமுறை அமுதம்
(சிவமலர் - 2)

நூல் உரிமை : சிவ அன்பன் திருக்கூடம்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு : மே, 2009

தாளின் தன்மை : 18.6 kg மேப்லித்தோ

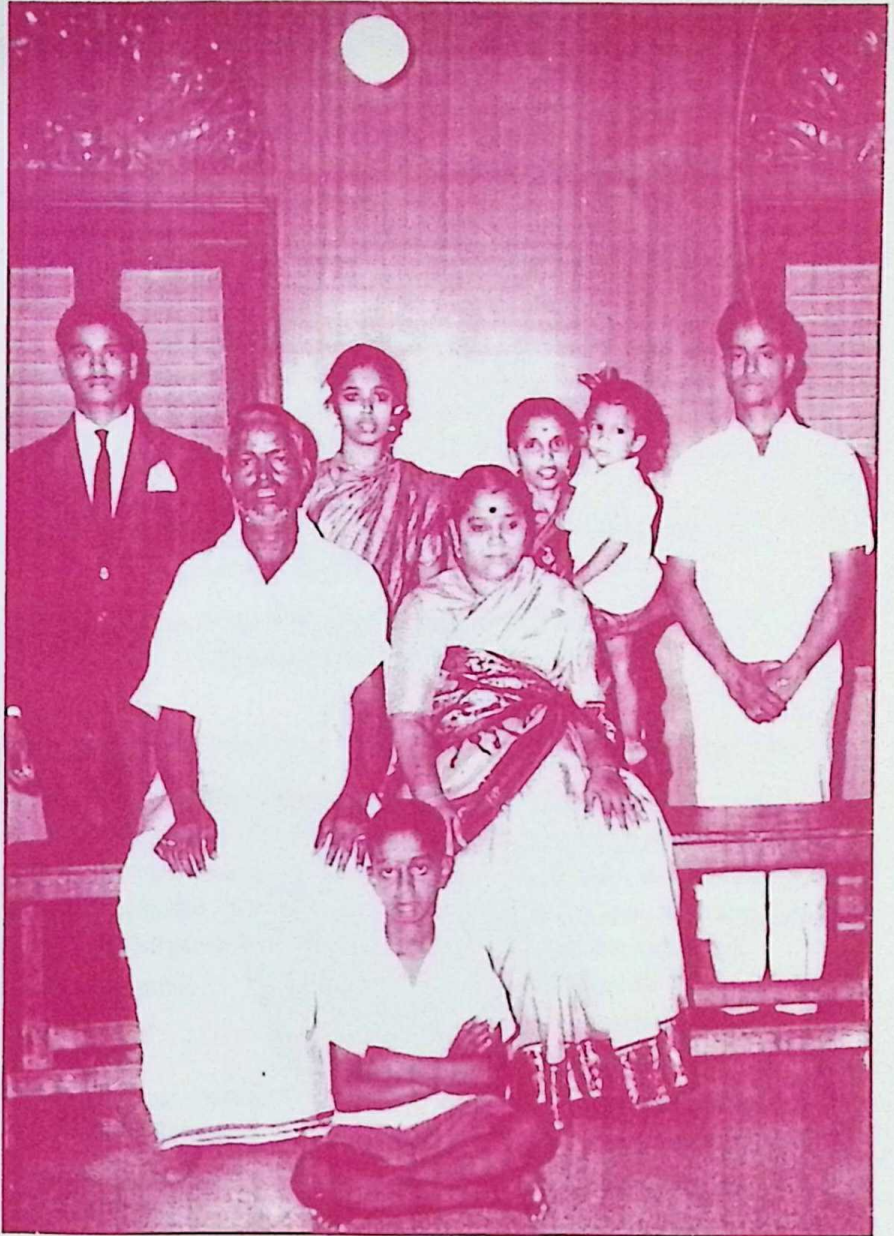
நூலின் அளவு : 1/8 டெம்மி

பக்கம் : 332

விலை : ரூ. 90/=

அச்சிட்போர் : உமா அச்சகம்,
25, ரயில்வே பீடர் ரோடு,
திருநெல்வேலி நகர் - 627006.
© : 2334900

உ
அன்பே சிவம்

மணிவிழா அழைப்பிதழ்

பேரன்புடையீர்!

சிவபெருமான் திருவருளால் நிகழும் விரோதி ஆண்டு சித்திரை
திங்கள் 24ஆம் தேதி (7-5-2009) வியாழக்கிழமை காலை 9.00
மணிக்குமேல் 10.30 மணிக்குள் மிதுன லக்கினத்தில்

எங்கள் பெற்றோரும்

தெய்வத்திரு. சிவஅன்பன்-தனலட்சுமி அம்மாள்

தம்பதியர்களின் இளைய புதல்வர்

திரு. சிவ ராமசந்திரமூர்த்தி

திருமதி பானுமதி அம்மாள்

அவர்களுக்கு

மணிவிழா செய்ய நிச்சயித்து சென்னை-3. பூங்கா நகர்,
செளகார்பேட்டை, 243/503, தங்கசாலை தெருவில் உள்ள
ஸ்ரீ முத்துதமராகவாயி தேவஸ்தான திருமண மண்டபத்தில்
நடைபெறுவதால் தாங்கள் தங்கள் சுற்றமும் நட்பும் சூழ வருகை
தந்து மணிவிழாவினை சிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பேரன் பேத்திகள்

N. பாலாஜி

N. ஜமுனா

D. பூர்ணிமா அக்ஷயா

D. விஷ்ணுசிம்ஹர்

N. வைஷ்ணவி

N. விக்னேஷ்

அன்புள்ள

P. நாராயணன்

N. திருவேணி

R. தனசேகர்

D. உமாமகேஸ்வரி

P. நீலகண்டன்

N. சிவசங்கரி

மாகேசுவரர் பூஜை

திருமயிலாப்பூர்

பண் : சீகாமரம்

மட்டிட்ட புன்னை அம்கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : நடராசர்

இறைவியார் : சிவகாமி

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப் பூமிசை
என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே.

1

அரும்பு அற்றப்பட ஆய்மலர் கொண்டு நீர்
கரும்பு அற்றப் படத் தூவித் தொழுமினோர்
கரும்பு அற்றச் சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப் புலியூர் எம்பிரானையே.

2

அரிச்சுஉற்ற வினையால் அடர்ப்புண்டு நீர்
எரிச் சுற்றக் கிடந்தார் என்று அயலவர்
சிரிச்சுஉற்றுப் பல பேசப்படாமுனம்
திருச்சிற்றம்பலம் சென்று அடைந்து உய்ம்மினே.

3

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க்கு
எல்லை இல்லது ஓர்அடிமை பூண்டேனுக்கே.

4

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதுஎலாம்
நான் நிலாவி இருப்பன் என் நாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம்பலவனார்
வான் நிலாவி இருக்கவும் வைப்பரே.

5

சிட்டர் வானவர் சென்று வரம் கொளும்
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து உறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லும் அச்
சிட்டர்பால் அணுகான் செறு காலனே.

6

ஒருத்தனார் உலகங்கட்கு ஒரு சுடர்
திருத்தனார் தில்லைச் சிற்றம்பலவனார்
விருத்தனார் இளையார் விடம் உண்ட எம்
அருத்தனார் அடியாரை அறிவரே.

7

விண் நிறைந்தது ஓர் வெவ்வுழலின் உரு
எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவு ஒணாக்
கண் நிறைந்த கடிபொழில் அம்பலத்து
உள் நிறைந்து நின்றுஆடும் ஒருவனே.

8

வில்லை வட்டப்பட வாங்கி அவுணர்தம்
வல்லை வட்டம் மதில்மூன்று உடன்மாய்த்தவன்
தில்லை வட்டம் திசை கைதொழுவார் வினை
ஒல்லை வட்டம் கடந்து ஒடுதல் உண்மையே.

9

நாடி நாரணன் நான்முகன் என்று இவர்
தேடியும் திரிந்தும் காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை அம்பலத்து
ஆடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே.

10

மதுர வாய்மொழி மங்கை ஓர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம்பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்து எடுத்தான் முடிபத்து இற
மிதிகொள் சேவடி சென்று அடைந்து உய்ம்மினே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்.

மாதேகவரர் வாழ்த்துரைகள்

1. அருளுருவாகத் திகழும் எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளே! ஆன்மாக்கள்
உய்யும் பொருட்டுத் தாங்கள் அம்மையப்பராகத் திருமேனி தாங்கி, சிவாகம, செந்தமிழ்த்
திருமுறை நெறியில் சிறப்பாக நடைபெறுமாறு அருள்புரிவீராக! அரகர அரகர

2. இறை வழிபாடு செய்வதற்கு அடையாளமாகத் திருநீறு அணிந்தும், சிவமணி
பூண்டும், திருவைந்தெழுத்து ஒதும் வழக்கமும் எங்கும் பெருகி, தேவாரம் திருவாசகம்
முதலிய பன்னிரு திருமுறை அருட்பாக்களைப் பாடுதலும், முற்றோதுதலும் சிவபூசை
களும், சிவபுண்ணியங்கள் செய்தலும் நாடெங்கும் பரவுமாறு திருவருள் புரிவீராக!

அரகர அரகர

3. வான்முகில் வழாது பெய்து மலிவளம் சுரந்து, மாட்சிமை மிக்க நல்லாட்சி
நிலைபெற்று, நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நோய் நொடியின்றி நலமாகவும் அன்புடனும்
மகிழ்ச்சியுடனும் வாழத் திருவருள் புரிவீராக!

அரகர அரகர

4. அருளுணர்வோடு அடியார்களை வரவேற்று வணங்கி (திருவடிப் பூசை செய்து)
அன்பும் அறமும் எங்கும் பரவுமாறு அன்னம் பாலிப்புச் செய்யும் சிவநேயமும், சிவனடியார்
நேயமும் உடைய சிவபுண்ணியச் செல்வர் சிவத்திரு. அவர்களும்,
அவர்களுடைய குடும்பத்தினர், மக்கள், உற்றார் உறவினர் அனைவரும் திருவடி அன்பும்,
திருமுறை அன்பும், சிவநெறிப் பண்பும், நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்ற செல்வமும்
மற்றும் பிறநலங்களும் நாளும் பெருகி நீடினிது வாழத் திருவருள் புரிவீராக!

அரகர அரகர

5. இங்கு இன்று நடைபெறுவதைப் போல எந்நாளும் மாதேகரர் பூசை சிறப்பாக
நடைபெறும் பொருட்டு அருள் புரிவீராக!

அரகர அரகர

நம் கைவிரல்களின் தத்துவம்

மனிதனின் ஐம்புலன்களின் இயக்கம் அல்லது அதன் ஆட்சியே வாழ்க்கை. இதில்;

பஞ்சபூதங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இந்த மண்ணுலகில் வாழும் மனிதன், தன் ஐம்புலன்களின் உணர்வுகளை அடக்கி, ஒடுக்கி மனதை ஒருவழிப்படுத்தாமல், ஐம்புல உணர்வுகளின் அடிமையாக அழிவதைத் தடுக்கவே ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தைக் கண்டான்.

ஓம் சிவாய நம, ஓம் நம சிவாய என்ற அந்தப் பஞ்ச மந்திரத்தை உச்சரித்தால் பஞ்ச பூதங்களின் பற்று பறந்து போகும். ஐம்புலன்களின் ஆட்சி அறுபட்டு, பாசம் மேலிட விதியைக் காணலாம் என்பது அதை மனித வார்க்கத்தின் சஞ்சல வாழ்வின் சல்லி வேர்களைக் களைய, மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் திளைக்க வழி வகுக்கும் வழிபாடாகக் கொண்டனர்.

பஞ்ச பூதங்களின் எல்லைக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மனிதன், தனது புலன் உணர்வுகளை வென்றால், ஐந்தெழுத்துத் தலைவனை அடையலாம், என்ற தத்துவத்தின் தாரக மந்திரமாகக் கைவிரல்களின் அடையாள முத்திரை யிட்டுக் காட்டினர்.

தான் என்ற ஆணவத்தை - அகந்தையைக் காட்டச் சுண்டு விரலையும், சுருமத்தைக் காட்ட மோதிர விரலையும், உலக வாழ்க்கையை - மாயையைக் காட்ட நடுவிரலையும், ஆண்டவன் மீது செலுத்துகின்ற அழியாத அன்பைச் சுட்டிக் காட்ட சுட்டு விரலையும், இந்த வையகத்தை அடக்கி ஆளும் ஆண்டவனைக் காட்ட கட்டை விரலையும் உருவமாக்கினர்.

தான் என்ற ஆணவத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்து, பிறப்பின் காரணமாக வருகின்ற வினையின் வேரறுத்து, ஆசாபாசங்களால் ஆட்டிப் படைக்கப்படுகின்ற மாயை வலையைக் கிழித்துப் போட்டு, தூய அன்போடு ஆண்டவனை அடைக்கலம் அடைந்தால், ஆணவம், கருமம், மாயை ஆகிய மூன்றும் செயலற்றுப் போகும் என்ற உளக் கருத்தின் அடையாளமே கை முத்திரை காட்டும் தத்துவ ரகசியமாகும்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்தவர்களும், உணர் மறுத்தவர்களும், வாழ்க்கை வட்டத்தில் சிக்கிச் சீரழிவதைக் கண்கூடாகக் காணுகிறோம்.

சிந்திக்கின்ற அறிவை மனிதனுக்கு மட்டுமே கொடுத்த இறைவன், வாழ்க்கை ரகசியங்களைச் சுட்டிக்காட்ட என்றும் மறந்ததில்லை.

வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்கள் மாறி மாறி வரக்கூடியதே!.. என்ற உண்மையை விளக்கவே இரவு பகலை இயற்கையாக்கினான்.

வாழ்வின் மேடு பள்ளங்களைக் காட்டவே பூமியில் மேடு பள்ளங்களைக் காட்டினான்.

இது போலவே, வாழ்வின் வெற்றி ரகசியத்தையும் இறைவன் நமது கை விரல்களுக்குள்ளேயே மறைத்து வைத்தான்.

எந்த விரலையும் நேராக நீட்டி ஒரு பொருளையும் கொடுத்து விட முடிவதில்லை. அல்லது விரல்களை உறுதியற்ற நிலையில் வைத்துப் பொருளை எடுத்துவிட முடிவதில்லை.

கைவிரல்களைத் தேவையான அளவிற்கு வளைத்து உறுதியோடு செயல்படச் செய்வதன் மூலந்தான் பொருள்களை எடுக்க முடியும்.

வாழ்க்கையில் யாருக்கும் வளைந்து கொடுக்காதவர்கள் அல்லது வளைந்து கொடுக்கும் மனப்பாங்கு அற்றவர்கள் யாரும் வெற்றி அடைவதில்லை. மேலும் பணிவுடனும், அனைவரிடத்திலும் அன்பாக நடக்க வேண்டும்.

நல்ல ஆன்மீக நூல்களைப் படித்து அதன்படி நடக்க வேண்டும். தினம் மூத்த திருப்பதிகமாகிய திருவந்தாதியையும் “சிவாய நம”, “சிவசிவ” என்று எப்பொழுதும் மனதில் சிந்தித்து தியானித்து செயல்பட வேண்டும். நேர் வழியில் நடக்கிறேன் என்ற பெருமைக்கு உரியவர்களாக இருக்க வேண்டும். தவிர வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களாகக் கருத வேண்டும்.

அன்பும், பணிவும், இன்சொல்லுமே ஒரு மனிதனுக்கு அழகாகும். பணிந்து போகும் பண்பற்றவர்கள் வாழ்க்கைப் பாதையில் வீழ்ச்சி அடைகின்றனர். பணிவையும், வளைந்து கொடுக்கும் மனப்பக்குவத்தையும் பெற்றவர்களே, வாழ்வின் வெற்றியைப் பெறுகின்றனர். எதிரியைத் தன்கைப்பிடிக்குள் சிக்கவைத்து அடக்கி ஆள்கின்றனர்.

வளைந்து கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் நமது விரல்களைப் போல வளைந்து கொடுத்தும், உறுதியாக நிற்க வேண்டிய நேரத்தில் விரல்களைப் போல உறுதியாகவும் நிற்க வேண்டும்.

தனது கை விரல்களைப் போல இயங்கக் கூடியவர் யாரோ, அவரே வாழ்க்கையில் தாம் கருதுகின்ற வெற்றிகளை அடைகிறார். அதுவே வாழ்க்கையின் வெற்றி ரகசியமாகத் திகழ்கிறது.

மேலும் நடராசர் நாமாவளியையும் மனதில் கொண்டு குருவணக்கம் செய்து சிவன் வழி நடப்போமாக.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி! ஏகம்பத்துறை எந்தாய் போற்றி! பாகம் பெண்ணுரு ஆனாய் போற்றி! காவாய் கனகத் திரளே போற்றி! கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி!!!

ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்.

- சிவஅன்பன்

மகா வித்துவான் மயிலம்

வே. சிவசுப்பிரமணியன்

மதுரமீனா,

48/1, 4வது முதன்மைச்சாலை,

கஸ்தூரிபாநகர், அடையாறு,

சென்னை - 600 020.

© 044 - 24405240

செல் : 98847-09240

தேதி : 24.4.2009

மணிவிழா வாழ்த்தும், அணிந்துரையும்

உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் இன்பத்தையே விரும்புகின்றன. இன்பத்தை அடையும் வழிதான் வேறுபடுகிறது. அவ்வேறுபாட்டால் அடையும் இன்பங்களும் துன்பமாக முடிகின்றன. உயிர்க்குலங்களில் துன்பம் கலவாத இன்பத்தைப் பெறுதற்குப் பெரிதும் தகுதியுடையவர்கள் மக்களாகிய நாமே. அதனாலேயே ஆன்றோர்கள்,

“வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடுமின்” என்று கற்பித்தனர். மக்கட்பிறவி எடுத்த நாம்தான் ஈறிலா இன்பத்தை அடைய முடியும். உயிர்படும் துன்ப வேதனையை நீக்கி என்றும் இன்பம் பெருக உயிர்களுக்குப் பலவகையானும் இறைவன் அருளுகிறான். உயிர் தன் முயற்சியில் மீண்டும் தவறினாலும் அவ்வுயிரை வழிப்படுத்த அருள் கருணைக் கடலாகிய இறைவன் தவறுவதில்லை. அம்முயற்சியின் விளைவே இறைவன் அருளிய வேத - ஆகமங்கள். அவற்றை நாம் எளிதில் பின்பற்றி இறையருள் இன்பம் பெற இறைவனே சமயாசாரியப் பெருமக்களையும், சந்தானகார்யப் பெருமக்களையும் அவதரிக்கச் செய்து அவர்கள் மூலம் தோத்திரமும், சாத்திரமும் ஆகிய சைவ சமயத்தின் இரு கண்களையும் விளக்கி அருளினான். சைவ சமயத்தின் நலங்களையெல்லாம் இந்த இருகண்கள் மூலமாகத்தான் நாம் கண்டு பெற முடியும். சாத்திரங்களை விட தோத்திரங்கள் நமக்கு எளிதில் விளங்கிப் பின்பற்றுவதற்குரியன. அவற்றைத் திருமுறைச் செல்வங்கள் என அழைப்பர். செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே என்று தோத்திரங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டும். சாத்திர நுண்பொருள்களையும், தோத்திரங்கள் எளிய முறையில் திட்ட நுட்பமாக விளக்கி நிற்கும் சைவ சமய தோத்திரங்களாகிய விரிந்து பரந்த பன்னிரு திருமுறைகளையும் பின்வந்த அருளாளர்களது வாக்குகளையும் நமக்கேற்ற வகையில் தொகுத்து, நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து நல்லருள் பெற ‘திருமுறை அமுதம்’ என்னும் பெயரால் தந்துள்ள பெருமக்களை வாழ்த்துவதும், வழிநடப்பதும் நாம் செய்யும் நன்றியுணர்வின் வெளிப்பாடாகும்.

அமுதம் சாவா மூவாத் தன்மையைத் தருவது என்பர். திருமுறை அமுதம் உயிர்க்கு மரணமிலாப் பெருவாழ்வையும், பிறவியிலாப் பெரு நிலை யையும் தரவல்லது. இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழவும், வறுமையும் பிணியும் இன்றி வளமுடன் வாழவும் செய்யவல்லது. சிந்திக்கத் தித்திக்கும் சொல்லச் சொல்ல நா இனிக்கும் அருட்பாடல்களை நமக்காகத் தம் மணிவிழா மலராகத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

மணிவிழா நாயகர்களாகிய திரு. சிவ அன்பன் இராமசந்திர மூர்த்தி - திருமதி. பானுமதி ஆகிய தம்பதிகள் குறைவிலா குறைவாகிய இகபர நலன்கள் அனைத்தையும் பெற்று வழிவழி சிறந்து எண்ணிய எல்லாம் ஈடேறப் பெற்றுச் சிறக்க சிவபரம் பொருளையும் உமாதேவியாம் அன்னையையும் பிரார்த்திப் போமாக.

வாழ்க வையகம்

அன்புடன்

வே. சிவசுப்பிரமணியன்

பஞ்ச சபை

1. ரத்தின சபை	- திருவாலங்காடு	- ஊர்த்துவதாண்டவர்	- வண்டார்முழலி
2. தங்க சபை	- சிதம்பரம்	- நடராசர்	- சிவகாமி சுந்தரி
3. வெள்ளி சபை	- மதுரை	- சுந்தரேசர்	- மீனாட்சி
4. தாமிர சபை	- திருநெல்வேலி	- நெல்லையப்பர்	- காந்திமதி
5. சித்திர சபை	- குற்றாலம்	- குற்றாலநாதர்	- குழல்வாய்மொழியம்மை

ஐம்புதத் தலங்கள்

1. திருவாரூர்	- நிலம் (பிருதிவி)
காஞ்சிபுரம்	- நிலம் (பிருதிவி)
2. திருவானைக்கா	- நீர் (அப்பு)
3. திருவண்ணாமலை	- தீ (தேயு)
4. திருக்காளத்தி	- வளி (வாயு)
5. சிதம்பரம்	- விண் (ஆகாயம்)

திருச்சதகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து
 உன் விரையார் கழற்கு என்
 கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
 ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
 சயசய போற்றி யென்னும்
 கைதான் நெகிழுவீடேன் விடை
 யாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

இந்த மணிவிழா காணும் நாயகனாகிய சிவ. இராமசந்திரமூர்த்தி அவர்களும் அவர்களுடைய துணைவியார் ஆகிய திருமதி. பானுமதி அம்மாள் அவர்களும் 60 ஆண்டு நிறைவு செய்து விழா கண்டுள்ளார்கள். இந்த விழாவின் அடிப்படை நோக்கமே அவர்களுக்கு ஆயுள், வாழ்வு, அளித்து நன்னெறி காட்டி, இறைவன் திருஅருள் பெற்றமையால் அவர்கள் வழிபடும் தில்லை சிவகாம சுந்தரி அம்மையார் மகிழ்ந்து வேத்தும் தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருவடிக்கு அடிமைத் திறம் பூண்டு இறைபணியில் நின்று உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் நல்லபடி வாழ இறைவனை வேண்டி இந்த விழாவை அன்பர்கள் நாம் எல்லோரும் அன்புடன் கலந்து நாமும் அவர் வாழ்ந்த நன்னெறியைக் கடைபிடித்து நம்முடைய ஆன்மா ஆனது அதைப் பிடித்துள்ள மயக்கமாகிய ஆணவத்தை நீக்கி இறைவன் திருவடியை அடைய அவர் நமக்கு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்துள்ளார். அவ்வாறு நாமும் நம்முடைய உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் இறைவனுக்கே உடமை ஆக்கி இறைபணி நின்று நாமும் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வாழ்வோமாக. நாம் இறைவனை மனம், வாக்கு, காயங்களால் அவன் திருவடியை நினைத்து ஆழமாக பதியவைத்து நம்முடைய நாயன்மார்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமுறைப் பாடல்களைக் காலையிலும், மாலை யிலும், இரவிலும் ஒதி வழிபடுவோமாக.

ஆமாறும் திருவடிக் கே
 அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
 பூமாலை புனைந்து ஏத்தேன்
 புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான் நின் திருக்கோயில்
 துரகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
 சாமாறே விரைகின்றேன்
 சதுராலே சார்வானே.

நம்முடைய சைவ சித்தாந்தமாகிய மெய்கண்டார் சிவஞான போதத்தில் 12ம் சூத்திரத்தில்,

அணைந்தோர் தன்மை கூறும்போது
 “செம்மலர் நோன்றாள் சேரல்ஒட்டா
 அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
 மால்அற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
 ஆலயம் தானும் அரன்னத் தொழுமே”

அயரா அன்பினால் அறன் கழல் அடைந்த ஜீவன் முத்தர்கள் சார்பு கொண்டு அருளிய உபதேசங்களைக் கடைபிடித்து இம்மலங்களை நீக்கி அடியார் இணக்கமும் அவருடைய திருவேடமும் சிவன் மன்னியுள்ள சிவாலயத்தையும் வழிபட்டு நாம் உய்ந்து சிவபெருமான் திருவடியில் அழுந்தி உறைந்து நின்று சிவபெருமானுடைய பேர் ஆனந்தத்தில் திளைத்திருக்க அவன் அருளை வேண்டுவோமாக.

சிவன் அவன் தன் சிந்தையில் நின்ற அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்போமாக.

வி. சம்பந்தன், B.E.,

தலைவர்,

சென்னை சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

சைவர்களின் கருவூலம்

திருநீறு : சைவர்கள் பூசும் சின்னம். இறை உணர்வை ஏற்படுத்தும். முத்தி தருவது நீறு. பூச இனியது நீறு. வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு. ஆசை கெடுப்பது நீறு. பாண்டியன் வெப்பு நீக்கியது நீறு. அண்ணாந்து தரையில் சிந்தாது சிவாய நம என சொல்லி பூசி மகிழுங்கள்.

உத்திராட்சம் : மாலையாக கழுத்தில் போடலாம். உடல் நோய் நீங்கும். மனநோய் நீங்கும். சைவர்களின் அடையாளம். சைவ, சிவச் சின்னம் அணியுங்கள். ஒரு உருத்திராட்சமாவது அணியுங்கள்.

அணிந்துரை

விண்ணுலாவும் நெறி வீடு காட்டும் நெறி
மண்ணுலாவும் நெறி மயக்கம் தீர்க்கும் நெறி
தெண்ணிலா வெண்மதி தீண்டு தேவன்குடி
அண்ணலான் ஏறுடை அடிகள் வேடங்களே. - திருஞானசம்பந்தர்

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைந்து வாழும் மக்கள் குலம் சிறு நெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம் அருளாளர்கள் இருபத்தெழுவர் அருளிய அருட் பாடல்களே பன்னிரு திருமுறைகளாகும். திருமுறைப் பெருங்கடலில் மூழ்கி, அரிய பெரிய கருத்துக்கள் கொண்ட திருப்பதிகங்களை முறையாகத் தொகுத்து “திருமுறைத் திரட்டு” என்ற பெயரில் வெளியிட்ட பெரியோர்கள் பலர். ஒதிப் பயன் பெற்றவர்களும் பலர்.

அதே போன்று திருக்கயிலைச் செல்வர் சிவ அன்பர் திருமிகு. K. ராமசந்திரமூர்த்தி - திருமிகு. பானுமதி தம்பதியர் தம் மணிவிழா மலராக “திருமுறை அமுதம்” எனும் பெயரில் அழகிய அருள்நூலை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பாராட்டுதற்குரியது.

மணிவிழா தம்பதியர் சிவபக்தியிலும், சிவனடியார் பக்தியிலும் சிறந்து விளங்குபவர்கள். தாம் வாழும் இல்லத்தையே திருக்கோயிலாக அமைத்து நாளும் சிவபூசை செய்து வழிபடுகின்றவர்கள். கந்த கோட்டத்தையும், குமர கோட்டத்தையும் மறவாமல் போற்றுகின்றவர்கள். சென்னை சிவனடியார் திருக்கூடம், புரனகத் திருநெறிக்கழகம், தெய்வீக சித்தாந்த இலக்கிய மன்றம், சேக்கிழார் மன்றம் (இராயபுரம்) முதலான சமய அமைப்புகளிலும், பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு அரும்பணியாற்றி வருகின்றவர்கள். திருத்தலப் பயணத்தில் தவறாமல் கலந்துகொண்டு அகம் மிக மகிழ்பவர்கள்.

திருக்கயிலைச் செல்வர், சித்தாந்த இரத்தினம் அவர்களின் பெருந்தொண்டுகள் என்றும் போற்றுகுறியன. அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த சைவத் தமிழுலகம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மணிவிழா இனிது நிகழவும், மணிவிழா தம்பதியர், குடும்பத்தார் நலமுடனும் பல்லாண்டு இனிது வாழவும், மணிவிழா மலர் சிவமணம் கமழ்ந்து சிறந்து விளங்கவும், மலரினைப் பெற்று இனிது ஒதி அன்பர்கள் பயன் பெறவும் சிவபரம்பொருளை இறைஞ்சுகிறேன். எல்லாம் சிவன் செயல்.

“அருள்நெறி ஒன்றே தெருள் நெறி மற்றெலாம்

இருள்நெறி என எனக்கு இயம்பிய சிவமே” - வள்ளலார்

மணிவிழா காணும் தம்பதியர்

“எல்லாம் செயல் கூட்டுவான் என் அம்பலத்தான்
என் உள் இருந்து”

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது” - குறள்

சென்னை மாதவரம் அடுத்த பெருங்காவூர் என்ற கிராமத்தை பூர்வீகமாகக் கொண்ட தெய்வத்திரு. கடும்பாடி செட்டியார் - அம்புஜம்மாள் தம்பதியர்கள் மூத்த குமாரனான தெய்வத்திரு சிவஅன்பன் - தனலட்சுமி அம்மாள் தம்பதியரின் இளைய குமாரனாக மணிவிழா காணும் திரு. சிவ. ராமசந்திரமூர்த்தி பிறந்தார்.

இவர் தந்தையாருடன் சிறு வயதிலிருந்தே பல சிவ ஸ்தலங்களுக்கு குடும்பத்தாருடன் சென்று வரும் பாக்கியம் பெற்றார். பிறகு திருமதி. பானுமதி அம்மாள் அவர்களை திருமணம் புரிந்து இல்வாழ்க்கை தொடங்கினார். இல்லத்திலேயே இவர் தந்தை சிறு கோயிலில் சிவலிங்கத்தை நிறுவி இவர் உடன்பிறந்த மூவருக்கும் பக்தி மார்க்கத்தை உணர்வித்தார். நாங்களும் அவ்வழி பின்பற்றி எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் உணர்த்தி வருகிறோம். இதற்கு இவர் மனைவி எல்லா வகையிலும் உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார்.

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து இணங்கத் தன் சீரடியார் கூட்டம்வைத்து எம்பெருமான் இவரை சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில் சேர்த்து வைத்து அடியார் நடுவுள் நிறுத்தினான். தேவாரத் தலங்கள் (270) இருநூற்று எழுபதை சிவனடியார்களுடன் சென்று தரிசித்தார். மேலும் வட மாநில தலமான காசி, கயா, கேதார்நாத், பத்ரிநாத், முத்ரிநாத், சதுரகிரி மலை, மானசரோவர் கைலாயம் போன்ற தலங்களும் வள்ளிமலை, பர்வதமலை, வெள்ளியங்கிரி மலை, கொல்லி மலை, சதாசிவகோணை போன்ற அரிய இடங்களுக்கும் அழைத்துக் காண்பித்த இறைவனுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

மேலும் திருவாவடுதறை ஆதீனத்தில் படித்து சித்தாந்த ரத்தினம் என்ற பட்டம் பெறவைத்து இசைக் கல்லூரியில் படித்து கர்நாடக இசையில் பட்டயம் பெறவைத்து இறைவனை தரிசிக்க முறைப்படுத்தி அறுபது மணிவிழா தந்து, திருமுறை அமுதம் பதிப்பிக்கவும் முறை செய்த அவன் திருவருள் என்னவென்று நாம் கூறுவது. இவருக்கு துணையாக நூல் பதிப்பிக்க திரு. ஞா. குமரன், B.A.L.E.E., BGL அவர்கள் பல வழிகளில் உதவி புரிந்தார். இதை மறக்க இயலாது. எல்லாம் இறைவன் திருவுள்ளம் தான். ஆகையால் அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி மகிழ்ந்து வாழ்கிறேன்.

வாழ்த்துரை

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்
 தீவண்ணர் திறம் ஒருகால் பேசாராகில்
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழாராகில்
 உண்பதன் முன் மலர் பறித்திட் டுண்ணாராகில்
 அருநோய்கள் கெட வெண்ணீர் அணியாராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோவென்னிற்
 பெருநோய்கள் மிக நலியப் பெயர்ந்தும் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே.

என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் பாடலுக்கு ஏற்ப இன்று மணிவிழா காணும் எனது நண்பர் திரு. சிவ. ராமசந்திரமூர்த்தி சதாகாலமும் பேசும்பொழுது சிவசிவ, நமச்சிவாய என்று உச்சரித்துக் கொண்டுதான் தன் தொலை பேசி மற்றும் உரையாடல்களை தொடங்கும் வழக்கமாக கொண்டுள்ளார்கள். 260 பாடல் பெற்ற சிவ தலங்களுக்கு நாங்கள் இருவரும் அடியார்களோடு சென்று தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றோம். அதிலும் குறிப்பாக வடஇந்திய சிவதலங்களுக்கும் அப்பர் கயிலாயக் காட்சியை திருவையாற்றில் அடியார் களுடன் சென்று மூன்று முறை தொடர்ந்து தரிசிக்கும் பேறு பெற்றோம். மற்றும் இதைத் தவிர திருவாலங்காட்டில் காரைக்கால் அம்மையார் ஜோதியில் கலந்த காட்சி, அஞ்சைக்களத்தில் சுந்தரர் ஜோதியில் கலந்த காட்சி, நல்லூர்ப் பெருமணம் (ஆச்சாள்புரம்) ஞானசம்பந்தர் ஜோதியில் கலந்த காட்சி, திருப்புகலூரில் அப்பர் ஜோதியில் கலந்த காட்சி கண்டு களித்து பாக்கியம் பெற்றவர். மேலும் மகான்களுடைய ஜீவ சமாதிகளை காண அவருடன் சென்று தரிசித்த பாக்கியம் உண்டு. குறிப்பாக பாம்பன் சுவாமி, கண்ணப்ப சுவாமி, சுரக்காய்சாமி, மௌன குருசாமி, பட்டினத் தடிகள் சமாதி, திருமூலர் சமாதி, சட்டைமுனி சமாதி, அழுக்கனி சித்தர், தன்வந்திரி, அதியசாயி சமாதி இன்னும் பல சித்தர்கள் ஜீவ சமாதியை வணங்கிய பேறு பெற்றவர். சதுரகிரிமலை, வெள்ளியங்கிரி மலை, கொல்லி மலை, பர்வத மலை ஆகிய சித்தர்கள் மலையை தரிசித்த

பாக்கியம் பெற்றவர் ஆவார். அவர் இசைக் கல்லூரியில் பயின்று பட்டயம் பெற்றவர். சைவ சித்தாந்தம் பயின்று சித்தாந்த ரத்தினம் என்ற பட்டம் பெற்றவர். அவர் இன்று 60 ஆண்டு நிறைவு பெற்று மணிவிழா காணும் இந்நாளில் இந்த அழகிய 'திருமுறை அமுதம்' என்னும் பலன்தரும் பதிகங்கள் அடங்கிய மலரை தன் மணிவிழா மலராக வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த மலரில் நால்வர் பெருமக்கள் பாடி அற்புதம் நிகழ்த்திய முழுமையான பதிகங்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அற்புதப் பதிகங்களை நாம் தினமும் ஒதி இறைஅருளைப் பெறுவோமாக. இப்புத்தகத்தை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு யாவரும் படித்துப் பயன்பெறும் முறையில் அமைய வேண்டும் என்று திருநெல்வேலி உமா அச்சகத்தார் அவர்களிடம் வேண்டிக் கேட்டதற்கு இணங்க அவர்கள் இதை சிறந்த முறையில் கேட்டபடியெல்லாம் அச்சிட்டு வழங்கினார்கள்.

எங்கெல்லாம் சைவ சித்தாந்த மாநாடு, கருத்தரங்கம், இசைவிழா, சொற்பொழிவு நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தவறாமல் சென்று கலந்து கொள்ளும் வழக்கம் கொண்டவர் திரு. சிவ. ராமசுந்திரமூர்த்தி ஆவார். அவரும், நானும் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்துடன் இணைந்து சோமசுந்தரம் செட்டியார் அறக்கட்டளையில் அறங்காவலராக பணியாற்றி கின்றோம். அவர் திருக்கூட்டத்திற்காக பல தொண்டுகளைச் செய்து வருகிறார்.

மணிவிழா காணும் தம்பதியர் நீண்ட ஆயுள் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ அவர் சதாசர்வ காலமும் வணங்கும் சிவன் உடனுறை அம்மை சிவகாமசுந்தரி அருள்புரிய வேண்டும் என்று நாமும் வாழ்த்துவோமாக.

ஞா. குமரன், B.A.L.E.E., BGL.,

செயலாளர், பழநி ஆண்டவர் ஆயைம்,

அறங்காவலர்,

சோமசுந்தரம் செட்டியார் அறக்கட்டளை,

சிவனடியார் திருக்கூட்டம்.

சிவபெருமானின் திருத்தாண்டவங்கள்

காளி தாண்டவம்	—	திருவாலங்காடு
ஆனந்த தாண்டவம்	—	சிதம்பரம்
சந்தியா தாண்டவம்	—	மதுரை
முனித் தாண்டவம்	—	திருநெல்வேலி
திரிபுரா தாண்டவம்	—	குற்றாலம்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் அவதரித்த ஊரும், நட்சத்திரமும்

பெயர்	ஊர்	நட்சத்திரம்
சித்திரை மாதம்		
1. இசைஞானியார்	திருநாவலூர்	சித்திரை
2. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்	காஞ்சிபுரம்	சுவாதி
3. திருநாவுக்கரசு நாயனார்	திருவாமூர்	சதயம்
4. சிறுத்தொண்ட நாயனார்	திருச்செங்காட்டங்குடி	பரணி
5. மங்கையர்க்கரசியார்	மதுரை	உரோகிணி
6. விறன்மிண்ட நாயனார்	செங்குன்றூர்	திருவாதிரை
வைகாசி மாதம்		
7. திருஞானசம்பந்தர்	சீர்காழி	மூலம்
8. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்	எருக்கத்தம்புலியூர்	மூலம்
9. திருநீலநக்க நாயனார்	சாத்தமங்கை	மூலம்
10. முருக நாயனார்	திருப்புகலூர்	மூலம்
11. கழற்சிங்க நாயனார்	காஞ்சிபுரம்	பரணி
12. நமி நந்தி நாயனார்	ஏமப்பேறூர்	பூசம்
13. சோமாசிமாற நாயனார்	திருவம்பர்	ஆயில்யம்
ஆனி மாதம்		
மாணிக்கவாசகர்	திருவாதலூர்	மகம்
14. அமர்நீதி நாயனார்	பழையாறை	பூரம்
15. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்	திருப்பெருமங்கலம்	ரேவதி
ஆடி மாதம்		
16. மூர்த்தி நாயனார்	மதுரை	கார்த்திகை
17. புகழ்ச் சோழ நாயனார்	உறையூர்	கார்த்திகை
18. கூற்றுவ நாயனார்	களந்தை	திருவாதிரை
19. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்	பெருமிழலை	சித்திரை
20. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	திருநாவலூர்	சுவாதி
21. சேரமான் பெருமாள் நாயனார்	கொடுங்கோளூர்	சுவாதி
22. கோட்புலி நாயனார்	நாட்டியத்தான்குடி	கேட்டை
23. கலிய நாயனார்	திருவொற்றியூர்	கேட்டை
ஆவணி மாதம்		
24. செருத்துணை நாயனார்	ஆவூர் (தஞ்சாவூர்)	பூசம்
25. புகழ்த்துணை நாயனார்	செருவிலிபுத்தூர்	ஆயில்யம்
26. அதிபத்த நாயனார்	நாகைப்பட்டிணம்	ஆயில்யம்
27. இளையான்குடி மாற நாயனார்	இளையான்குடி	மகம்
28. குலச்சிறை நாயனார்	மணமேற்குடி	அனுடம்
29. குங்குலியக் கலய நாயனார்	திருக்கடவூர்	மூலம்
புரட்டாசி மாதம்		
30. திருநாளைப் போவார் நாயனார்	ஆதனூர்	ரோகிணி
31. ஏனாதி நாத நாயனார்	எயினனூர்	உத்திராடம்
32. நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்	திருநாவலூர்	சதயம்
33. உருத்திரபகபதி நாயனார்	திருத்தலையூர்	அகவினி

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் அவதரித்த ஊரும், நட்சத்திரமும்

பெயர்	ஊர்	நட்சத்திரம்
ஐப்பசி மாதம்		
34. சக்தி நாயனார்	வறிஞ்சியூர்	பூசம்
35. பூசலார் நாயனார்	திருநின்றவூர்	அனுடம்
36. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்	காஞ்சிபுரம்	மூலம்
37. திருமூல நாயனார்	சாத்தனூர்	அகவினி
38. நின்றசீர் நெடுமொற நாயனார்	மதுரை	பரணி
39. இடங்கழி நாயனார்	கொடும்பாளூர்	கார்த்திகை
கார்த்திகை மாதம்		
40. மெய்ப்பொருள் நாயனார்	திருக்கோவிலூர்	உத்திரம்
41. ஆனாய நாயனார்	மங்கலவூர்	அத்தம்
42. மூர்க்க நாயனார்	திருநீடுர்	மூலம்
43. சிறப்புலி நாயனார்	திருஆக்கூர்	பூராடம்
44. கணம்புல்ல நாயனார்	இருக்குவேளூர்	கார்த்திகை
மார்கழி மாதம்		
45. இயற்பகை நாயனார்	காவிரியும்பட்டினம்	உத்திரம்
46. மானக்கஞ்சாற நாயனார்	கஞ்சாறூர்	சுவாதி
47. சாக்கிய நாயனார்	திருச்சங்கமங்கை	பூராடம்
48. வாயிலார் நாயனார்	திருமயிலாப்பூர்	ரேவதி
49. சடைய நாயனார்	திருநாவலூர்	திருவாதிரை
தை மாதம்		
50. சண்டேசுர நாயனார்	திருஞ்சேய்ஞலூர்	உத்திரம்
51. திருநீலகண்ட நாயனார்	சிதம்பரம்	விசாகம்
52. அப்பூதியடிகள் நாயனார்	திங்களுர்	சதயம்
53. கலிக்கம்ப நாயனார்	திருப்பெண்ணாகடம்	ரேவதி
54. கண்ணப்ப நாயனார்	உடுப்பூர்	மிருகசீரிடம்
55. அரிவாட்டாய நாயனார்	கணமங்கலம்	திருவாதிரை
மாசி மாதம்		
56. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்	உறையூர்	சதயம்
57. எறிபத்த நாயனார்	கருவூர்	அத்தம்
58. காரி நாயனார்	திருக்கடலூர்	பூராடம்
பங்குனி மாதம்		
59. தண்டி நாயனார்	திருவாரூர்	சதயம்
60. நேச நாயனார்	காம்பீளி (குந்தளநாடு)	ரோகிணி
61. கணநாத நாயனார்	சீர்காழி	திருவாதிரை
62. முனையடுவார் நாயனார்	திருநீடுர்	பூசம்
63. காரைக்கால் அம்மையார்	காரைக்கால்	சுவாதி

அடியவருள் ஏனையவர்

சித்திரை	உமாபதிசிவம்	ஹஸ்தம்
வைகாசி	சேக்கிழார்	பூசம்
ஆனி	அருணகிரியார்	மூலம்
ஆடி	பட்டினத்தார்	உத்திராடம்
ஆவணி	மறைஞானசம்பந்தர்	உத்தரம்
புரட்டாசி	அருணந்தி சிவாச்சாரியார்	பூரம்
ஐப்பசி	மெய்கண்டதேவர்	ஸ்வாதி
தை	தாயுமானவர்	விசாகம்
தை	நமசிவாயதேசிகர்	ரேவதி
மாசி	திருவள்ளுவர்	ஹஸ்தம்

சிவ காயத்ரி

“ ஓம் ஹாம் தன்மஹேசாய வித்மஹே
வாக் விசுத்தாய தீமஹீ -
தன்னோ சிவ ப்ரசோத - யாத் ”

லிங்காஷ்டகம்

1. ப்ரஹ்ம முராரி ஸுரார்சித லிங்கம், நிர்மல பாஸித சோபித லிங்கம்!
ஜன்மஜ துக்க விநாசக லிங்கம், தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
2. தேவ முனி ப்ரவரார்சித லிங்கம், காமதஹம் கருணாகர லிங்கம்!
ராவண தர்ப விநாசன லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
3. ஸர்வஸூகந்தி ஸுலேபித லிங்கம் புத்தி விவர்தன காரண லிங்கம்!
ஸித்த ஸுராஸுர வந்தித லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
4. கனகமஹாமணி பூஷித லிங்கம் பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தக்ஷஸயக்ஞ விநாசன லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
5. குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம் பங்கஜஹார ஸுசோபித லிங்கம்!
ஸஞ்சிதபாப விநாசன லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
6. தேவகணார்சித ஸேவித லிங்கம் பாவைர் பக்திபிரவேச லிங்கம்!
தினகரகோடி ப்ரபாகர லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
7. அஷ்டதளோபரி வேஷ்டித லிங்கம் ஸர்வ ஸமுத்பவகாரண லிங்கம்!
அஷ்டதரித்ர விநாசன லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
8. ஸுரகுரு ஸுரவர பூஜித லிங்கம் ஸுரவன புஷ்ப ஸதார்சித லிங்கம்!
பராத்நம் பரமாத்மக லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்!
9. லிங்காஷ்டகமிதம் புண்யம் யப்படேத் சிவஸந்நிதௌ!
சிவலோக மவாப்னோதி சிவேன ஸஹ மோததே!

அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய அற்புதப் பதிகங்கள் திருஞானசம்பந்தர்

பதிகம்

அற்புதம்

1. “மடையில் வாளை” - திருவைந்தெழுத்து பொறித்த பொற்றாளம் பெறல்.
2. “காரைகள் கூகை” - பாலை நிலம் நெய்தல் நிலமாக மாறுதல்.
3. “துணி வளர்திங்கள்” - முயலகன் என்னும் நோய் நீங்குதல்
4. “அவ்வினைக் கிவ்வினை” - நச்சுக் காய்ச்சல் நோய் நீங்குதல்
5. “இடரினும் தளரினும்” - உலவாக் கிழி - ஆயிரம் பொன் பெறல்
6. “சடையாய் எனுமால்” - பாம்பு தீண்டி இறந்த வணிகன், உயிர் பெறல்.
7. “வாசி தீரவே காசு” - வாசி இல்லாக் காசு பெறல்.
8. “சதுரம் மறை” - திருமறைக் காட்டில் திருக்கதவம் அடைத்தல்.
9. “செய்யனேதிரு ஆலவாய்” - திருமடத்திற்கு வைத்த தீ பாண்டியனுக்காகி வெப்பு நோயாதல்.
10. “மந்திரமாவது நீறு” - பாண்டியனின் வெப்பு நோய் நீங்குதல்.
11. “தளரிள வளரொளி” - “போகமார்த்த” என்ற பதிக ஏடு நெருப்பில் வேகாமல் பச்சையாய் இருத்தல்.
12. “வாழ்க அந்தணர்” - வெள்ளத்தில் ஏடு எதிர்த்துச் செல்தல்.
13. “வன்னியும் மத்தமும்” - வெள்ளத்தில் எதிர்த்துச் சென்ற ஏட்டை நிறுத்துதல்.
14. “கொட்டமே கமழும்” - வெள்ளப் பெருக்கில் அடியார் களுடன் ஓடும் கரை ஏறுதல்.
15. “பூத்தேர்ந்தாயன” - ஆண்பனைகள் பெண் பனைகளாக மாறுதல்.
16. “மட்டிட்ட புன்னையங்” - குடத்துள் இருந்த எலும்பும், சாம்பலும் பெண்ணாக மாறுதல்
17. “காதலாகிக் கசிந்து” - பாசம் நீங்கிச் சிவப்பேறு அடைதல்
18. “கல்லூர்ப் பெருமணம்” - சிவ சோதியில் கலத்தல்.

திருநாவுக்கரசர்

பதிகம்

அற்புதம்

19. “கூற்றாயினவாறு” - சூலை நோய் நீங்குதல்
20. “மாசில் வீணையும்” - நீற்றறையில் 7 நாட்கள் இருந்தும் குறைவின்றி வெளி வரல் கொல்ல ஏவிய யானை கும்பிட்டு
21. “சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும்” - மீளல்
22. “சொற்றுணை வேதியன்” - கடலில் கல் மிதந்து கரை ஏறுதல்.
23. “தலையெலாம்” - திருப்பழையாறை வடதளியில் அமண் தூரறுத்தல்.
24. “பொன்னார் திருவடிக்கு” - தம் தோள்களில் சூலமும், இடபமும் பொறிக்கப் பெறல்.
25. “கோவாய் முடுகி” - இறைவன் திருவடிச்சுவடு தம் முடி மேல் பொறிக்கப் பெறல்.
26. “ஒன்று கொலாம்” - அரவம் தீண்டி மடிந்த மூத்த திருநாவுக்கரசு உயிர் பெறல்.
27. “பண்ணின் நேர்மொழி” - திருமறைக்காட்டில் திருக்கதவம் திறத்தல்.

சுந்தரர்

பதிகம்

அற்புதம்

28. “நீள நினைந்தடியேன்” - குண்டையூரில் குவிந்த நெல் மலை திருவாரூர் அடைதல்.
29. “மெய்யில் வெண்பொடி” - திருமுதுகுன்றத்தில் பன்னீராயிரம் பொன் பெறல்
30. “பொன்செய்த மேனியினீர்” - ஆற்றிலிட்ட பொண்ணைக் குளத்தில் எடுத்தல்.
31. “ஆலந்தான் உகந்து” - இடதுகண் ஒளி கிடைத்தவுடன் அருளியது.
32. “மீளா அடிமை” - வலது கண்ணில் ஒளி வேண்டிப் பெறல்.
33. “பரவும் பரிசொன்று” - காவிரி வெள்ளம் வழி விடல்.
34. “கொடுகு வெஞ்சிலை” - இழந்த பொருளைப் பெறல்.
35. “எற்றான் மறக்கேன்” - முதலையுண்ட பாலனை மீட்டருளல்

மாணிக்கவாசகர்

36. “பூசுவதம் வெண்ணீறு” - ஊமைப் பெண் சிவபெருமானின் புகழைப் பாடுதல்.

பொருள் அடக்கம்

வ.எண்	தலைப்பு	பக்கம் எண்.	திருமுறை
1.	விநாயகர் துதி	1	—
2.	கொடிக்கவி	2	—
3.	விநாயகர் அகவல்	3	—
	முதலாந் திருமுறை		
4.	தோடுடைய செவியன்	6	1
5.	மறையுடையாய்	7	1
6.	உண்ணாமுலை	9	1
7.	மடையில் வாளை	10	1
8.	வாசி தீரவே	12	1
9.	ஓர் உரு ஆயினை	13	1
10.	பூவார் மலர் கொண்டு	14	1
11.	அவ்வினைக்கு	16	1
12.	நன்றுடையானை	17	1
13.	துளிவளர் திங்கள்	19	1
14.	பூத்தேர்ந்தாயின	22	1
15.	தோடுடையான்	23	1
	இரண்டாந் திருமுறை		
16.	சடையாய் எனுமால்	25	2
17.	மந்திரமாவது	26	2
18.	கண்காட்டும் நுதலானும்	28	2
19.	வேயுறு தோளி பங்கன்	29	2
20.	மட்டிட்ட புன்னை	32	2
21.	காரைகள் கூகை முல்லை	34	2
22.	சதுரம் மறைகாண்	37	2
	மூன்றாந் திருமுறை		
23.	இடரினும் தளரினும்	38	3
24.	துஞ்சலும் துஞ்சல்	41	3
25.	மங்கையர்க்கு அரசி	42	3
26.	மண்ணில் நல்லவண்ணம்	45	3
27.	செய்யனே திருஆலவாய்	47	3
28.	தளிர்இள வளர்ஒளி	48	3
29.	வாழ்க அந்தணர்	50	3
30.	வன்னியும் மத்தழம்	51	3

வ.எண்	தலைப்பு	பக்கம் எண்.	திருமுறை
31.	கொட்டமே கமழும்	53	3
32.	கல்லூர்ப் பெருமணம்	54	3
33.	காதலாகிக் கசிந்து	56	3
	நான்காந் திருமுறை		
34.	கூற்றாயினவாறு	57	4
35.	தலையே நீ வணங்காய்	60	4
36.	சொற்றுணை வேதியன்	61	4
37.	ஒன்று கொலாம்	63	4
38.	ஈன்றாளுமாய் எனக்கு	64	4
39.	மாதர்பிறைக் கண்ணியானை	66	4
40.	சுண்ணவெண் சந்தன	68	4
41.	பொன்னார் திருவடிக்கு	69	4
42.	கோவாய் முடுகி அடுதிறல்	70	4
	ஐந்தாந் திருமுறை		
43.	அன்னம் பாலிக்கும்	71	5
44.	மாசில் வீணையும்	73	5
45.	தலைஎலாம் பறக்கும்	74	5
46.	பண்ணின் நேர்மொழியாள்	76	5
	ஆறாந் திருமுறை		
47.	அப்பன் நீ அம்மை நீ	77	6
48.	மூவிலை வேல் கையானை	80	6
49.	இருநிலனாய்	80	6
50.	எண்ணுகேன் என்சொல்லி	83	6
	ஏழாந் திருமுறை		
51.	பித்தா பிறைகுடி	86	7
52.	தில்லைவாழ் அந்தணர்	87	7
53.	மற்றுபற்று எனக்கு	90	7
54.	பொன்னும் மெய்ப்பொருளும்	92	7
55.	ஆலந்தான் உகந்து	95	7
56.	மீளா அடிமை உமக்கே	98	7
57.	நீள நினைந்து அடியேன்	99	7
58.	பொன்செய்த மேனியினீர்	101	7
59.	பரவும் பரிகஒன்று	102	7
60.	கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகர்	105	7
61.	ஏற்றாள் மறக்கேன்	107	7

வ.எண்	தலைப்பு	பக்கம் எண்.	திருமுறை
62.	தலைக்குத் தலைமாலை	108	7
63.	தான்எனை முன் படைத்தான்	111	7
	எட்டாந் திருமுறை		
64.	சிவபுராணம்	112	8
65.	ஆதியும் அந்தமும்	115	8
66.	போற்றி என் வாழ்முதல்	120	8
67.	பூசுவதும் வெண்ணீறு	123	8
68.	சீரார் பவளங்கால்	126	8
69.	உடையாள் உந்தன்	128	8
70.	பாரொடு விண்ணாய்	130	8
71.	பிணக்கு இலாத பெருந்துறை	133	8
72.	உம்பர்கட்கு அரசே	135	8
73.	முத்திநெறி அறியாத	137	8
74.	திருவளர் தாமரை	139	8
	ஒன்பதாந் திருமுறை		
75.	ஒளிவளர் விளக்கே	140	9
76.	கற்றவர் விழுங்கும்	141	9
77.	இவ்வரும் பிறவி	141	9
78.	எம்பந்த வல்வினைநோய்	143	9
	களி வானுலகில்	143	9
	நின்று நினைந்து	143	9
79.	பவளமால் வரை	144	9
80.	தில்லை அம்பலத்தெங்கள்	144	9
81.	அயற்வுற்று அஞ்சலி	144	9
82.	மன்னுக தில்லை வளர்க	145	9
	பத்தாந் திருமுறை		
83.	திருமந்திரம்	147	10
	பதினொராந் திருமுறை		
84.	அற்புதத் திருவந்தாதி	160	11
85.	திருஇரட்டை மணிமாலை	161	11
86.	குந்தி நடந்து (ஐயடிகள்)	161	11
87.	பொன்வண்ணத் தந்தாதி	162	11
88.	திருக்கைலாய ஞானஉலா	167	11
89.	என்னை நினைந்து	179	11

வ.எண்	தலைப்பு	பக்கம் எண்.	திருமுறை
90.	திருத்தொண்டர் புராணம்	180	12
91.	கந்தர் அநுபூதி	189	
92.	கந்தர் அலங்காரம்	196	
93.	குமாரஸ்தவம்	197	
94.	திருப்புகழ்	198	
95.	பட்டினத்தார்	203	
96.	சிதம்பர சுவாமி	204	
97.	அபிராமி அந்தாதி	205	
98.	வடிவுடை மாணிக்கமாலை	218	
99.	ஸ்ரீ கற்பகவல்லியம்மன் பதிகம்	231	
100.	அம்மை வணக்கப் பாடல்கள்	236	
101.	தாயுமானவர் பாடல்	239	
102.	நடராஜப் பத்து	241	
	போற்றித் திருஅகவல்கள்		
103.	விநாயகர் போற்றி - 108	246	
104.	சிவன் போற்றி - 1008	249	
105.	அம்பாள் போற்றி - 108	281	
106.	திருவிளக்கு போற்றி - 108	284	
107.	முருகன் போற்றி - 108	287	
108.	தெய்வ மணிமாலை	291	

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உகை.

உ

அன்பே சிவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவத்தின் மேல்சமயம் வேறுஇல்லை அதில்சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேல்தெய்வம் இல்லெனும் நான் மறைச்செம்பொருள்
வாய்மை வைத்த சீர்திருத் தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத் தரச்செய்த நால்வர் பொற்றாள் எம் உயிர்த்துணையே.

— சைவ எல்லப்பநாவலர்

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி. — உமாபதி சிவாச்சாரியார்

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலம்உறை இறையே.

— திருஞானசம்பந்தர்

நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே.

— திருநாவுக்கரசர்

சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
குமரன் தாதை நற்கோழம்ப மேவிய
அமரர் கோவினுக்கு அன்புடைத் தொண்டர்கள்
அமர லோகம தாளுடை யார்களே.

— திருநாவுக்கரசர்

கொடிக் கவி

ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றே இடம் ஒன்றுமேலிடில் ஒன்று
ஒளிக்கும் எனினும் இருள் அடராது உயிர்க்கு உயிராய்த்
தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்து உளதேனும் திரிமலத்தே
குளிக்கும் அருள்கூடும்படி கொடி கட்டினனே.

பொருளாம் பொருளேது போதுஏது கண்ணேது
இருளாம் வெளியேது இரவுவேது அருளாளா
நீபுரவா வையம் எல்லாம் நீயறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா உணர்வுஅரிய தன்மையினை நோக்கிப்
பிரித்த அறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி.

அஞ்ச எழுத்தும் எட்டு எழுத்தும், ஆறு எழுத்தும் நால்எழுத்தும்
பிஞ்சு எழுத்தும் மேலைப் பெரு எழுத்தும் - நெஞ்சு அழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமல் காட்டக் கொடி.

- உமாபதி
சிவாச்சாரியார்

வீநாயகர் வற்பாடு

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

- திருஇரட்டை மணிமாலை

அல்லல்போம் வல்வினைபோம் அன்னைவயிற்றில்
பிறந்த தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்
நல்லகுண மதிகமாம் அருணைக் கோபுரத்துள்
மேவும் கணபதியைக் கை தொழுதக்கால்.

- விருத்தாசலபுராணம்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்கு
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

- நல்வழி

வாக்கு உண்டாம் நல்ல மனம் உண்டாம் மாமலரான்
நோக்கு உண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

- ஒளவையார்

வீநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன் அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்து அழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

5

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

10

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழ் ஒளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிதே!
முப்பழம் நுகரும் மூசிக வாகன!

15

இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தான் எழுந்தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்துஎன் உளந்தனில் புகுந்து

20

குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருள்என

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கு அருளிக்
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில் 25

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்கு அருளிக்
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்(து)
இருவினை தன்னை அறுத்து இருள் கடிந்து 30

தலம்ஒரு நான்கும் தந்துஎனக்கு அருளி
மலம்ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும் 35

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடை பிங்கலையின் எழுத்து அறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பார்பின் நாவில் உணர்த்திக் 40

குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்து அறிவித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் 45

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடல் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண் முகமாக இனிதெனக்கு அருளிப் 50

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதுஎனக்கு அருளி
என்னை அறிவித்து எனக்குஅருள் செய்து 55

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என் தன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில் 60

எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க் 65

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடும்மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலை அறிவித்துத் 70

தத்துவ நிலையைத் தந்து எனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே. 72

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே.
- திருப்புகழ்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருவிய

தேவாரம்

முதலாந்திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

இறைவர் : பிரமபுரீசுவரர்

பண் : நட்பாடை

இறைவியார் : திருநிலைநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடைஏறிஓர் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய கடலைப் பொடிபூசி என் உள்ளம்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து ஏத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

1

முற்றல் ஆமைஇள நாகமொடு ஏனமுளைக் கொம்பு அவைபூண்டு
வற்றல்ஓடு கலனாப் பலிதேர்ந்து எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
கற்றல் கேட்டல் உடையார் பெரியார் கழல் கையால்தொழுது ஏத்தப்
பெற்றம் ஊர்ந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

2

நீர் பரந்த நிமிர்புன் சடைமேல் ஓர் நிலாவெண்மதி சூடி
ஏர் பரந்த இன வெள்வளை சோர என் உள்ளம்கவர் கள்வன்
ஊர் பரந்த உலகின் முதல் ஆகிய ஓர் ஊர் இது என்னப்
பேர் பரந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

3

விண் மகிழ்ந்த மதில் எய்ததும் அன்றி விளங்கு தலைஓட்டில்
உள் மகிழ்ந்து பலி தேரிய வந்து எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
மண் மகிழ்ந்த அரவம்மலர்க் கொன்றை மலிந்த வரைமார்பில்
பெண் மகிழ்ந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

4

ஒருமை பெண்மை உடையன் சடையன் விடை யூரும் இவன்என்ன
அருமை யாக உரைசெய்ய அமர்ந்து எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
கருமை பெற்ற கடல் கொள்ள மிதந்தது ஓர் காலம் இது என்னப்
பெருமை பெற்ற பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

5

மறை கலந்த ஒலி பாடலோடு ஆடலர் ஆகி மழு ஏந்தி
இறை கலந்த இனவெள்வளை சோர என் உள்ளம்கவர் கள்வன்
கறை கலந்த கடியார் பொழில் நீடுஉயர் சோலைக் கதிர்சிந்தப்
பிறை கலந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே.

6

அருட்திரு திருஞானசம்பந்தர்

தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

சடை முயங்கு புனலன் அனலன் எரி வீசிச் சதிர்வெய்த
உடை முயங்கும் அரவோடு உழிதந்து எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
கடல் முயங்கு கழிசூழ் குளிற்கானல் அம்பொன் அம்சிறகு அன்னம்
பெடை முயங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே. 7

வியர் இலங்கு வரை உந்திய தோள்களை வீரம் விளைவித்த
உயர் இலங்கை அரையன் வலிசெற்று எனது உள்ளம்கவர்கள்வன்
துயர் இலங்கும் உலகில் பலஊழிகள் தோன்றும்பொழுது எல்லாம்
பெயர் இலங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே. 8

தாணுதல் செய்து இறை காணிய மாலொடு தண் தாமரையானும்
நீணுதல் செய்து ஒழியந் நிமிர்ந்தான் எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
வாள்நுதல் செய் மகளிர் முதல் ஆகிய வையத்தவர் ஏத்தப்
பேணுதல் செய் பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே. 9

புத்தரொடு பொறி இல் சமணும் புறங்கூற நெறி நில்லா
ஒத்த சொல்ல உலகம் பலி தேர்ந்து எனது உள்ளம்கவர் கள்வன்
மத்தயானை மறுகஅவ் வுரி போர்த்தது ஓர் மாயம் இது என்னப்
பித்தர் போலும் பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே. 10

அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன் பொய்கை அலர்மேய
பெருநெறிய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் தன்னை
ஒருநெறிய மனம் வைத்து உணர் ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெடுங்களம்

இறைவர் : நித்தியகந்தரர்

பண் : பழந்தக்கராகம்

இறைவியார் : ஒப்பிலாநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞகனே என்று உனைப் பேசினல்லால்
குறையுடையார் குற்றம்ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 1

கனைத்தெழுந்த வெண்திரைசூழ் கடலிடை நஞ்சு தன்னை
தினைத்தனையா மிடற்றில் வைத்த திருந்திய தேவ நின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடல் ஆடல் பேணிஇராப் பகலும்
நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 2

எண் எழுத்து இகழேல்.

7

நின் அடியே வழிபடுவான் நிமலா நினைக்கருத
என் அடியான் உயிரை வவ்வேல் என்று அடல் கூற்றுதைத்த
பொன் அடியே பரவி நாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின் அடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 3

மலைபுரிந்த மன்னவன்தன் மகளையோர்பால் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கை தங்கும் அவிர்சடை ஆருரா
தலைபுரிந்த பலிமகிழ்வாய் தலைவ நின் தாள்நிழல்கீழ்
நிலைபுரிந்தார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 4

பாங்கினல்லார் படிமம்செய்வார் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கி நல்லார் பாடலோடு தொழுகழலே வணங்கித்
தாங்கி நில்லா அன்பினோடும் தலைவ நின் தாள்நிழல்கீழ்
நீங்கி நில்லார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 5

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதம் ஓர் நான்கு உணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையானைக் கமழ்சடைமேல் கரந்தாய்
அருத்தனாய் ஆதிதேவன் அடிஇணையே பரவும்
நிருத்தர் கீதர் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 6

கூறு கொண்டாய்மூன்றும் ஒன்றாக் கூட்டி ஓர் வெங்கணையால்
மாறு கொண்டார் புரம் எரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறு கொண்டாய் சாந்தம் ஈது என்று எம்பெருமான் அணிந்த
நீறு கொண்டார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 7

குன்றின் உச்சிமேல் விளங்கும் கொடிமதில் குழ் இலங்கை
அன்றி நின்ற அரக்கர்கோனை அருவரைக்கீழ் அடர்த்தாய்
என்று நல்ல வாய்மொழியால் ஏத்தி இராப்பகலும்
நின்று நைவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 8

வேழவெண்கொம்பு ஒசித்தமாலும் விளங்கிய நான்முகனும்
குழவெங்கும் நேட ஆங்கோர் சோதியுளாகி நின்றாய்
கேழல் வெண்கொம்பு அணிந்த பெம்மான் கேடிலாப் பொன் அடியின்
நீழல்வாழ்வார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 9

வெஞ்சொல் தம்சொல் ஆக்கிநின்ற வேடமில்லாச் சமணும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியரும் தத்துவம் ஒன்று அறியார்
துஞ்சல் இல்லா வாய்மொழியால் தோத்திரம் நின் அடியே
நெஞ்சில் வைப்பார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே. 10

கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

நீடவல்ல வார்சடையான் மேய நெடுங் களத்தைச்
சேடர் வாழும் மாமறுகில் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நாடவல்ல பனுவல்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையுமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அண்ணாமலை

பண் : நட்பாடை

இறைவர் : அண்ணாமலையார்

இறைவியார் : உண்ணாமுலையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலை முழவு அதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே. 1

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தூமாமழை துறுவல்மிசை சிறுநுண்துளி சிதற
ஆமாம்பிணை அணையும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினை இலரே. 2

பீலிம்மயில் பெடையோடுஉறை பொழில் சூழ்கழை முத்தம்
சூலிம்மணி தரைமேல்நிறை சொரியும்விரி சாரல்
ஆலிம்மழை தவழும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
காலன்வலி தொலைசேவடி தொழுவாரன புகழே. 3

உதிரும்மயிர் இடுவெண்தலை கலனாஉல கெல்லாம்
எதிரும்பலி உணவாகவும் எருது ஏறுவது அல்லால்
முதிருஞ்சடை இளவெண்பிறை முடிமேல்கொள அடிமேல்
அதிருங்கழல் அடிகட்கு இடம் அண்ணாமலை அதுவே. 4

மரவம்சிலை தரளம்மிகு மணிஉந்துவெள் அருவி
அரவம்செய முரவம்படும் அண்ணாமலை அண்ணல்
உரவம்சடை உலவும்புனல் உடன்ஆவதும் ஓரார்
குரவங்கமழ் நறுமென்குழல் உமைபுல்குதல் குணமே. 5

பெருகும்புனல் அண்ணாமலை பிறைசேர்கடல் நஞ்சைப்
பருகுந்தனை துணிவார்பொடி அணிவார் அது பருகிக்
கருகும் மிடறு உடையார்கமழ் சடையார்கழல் பரவி
உருகும்மனம் உடையார்தமக்கு உறுநோய் அடையாவே. 6

9

தீருமுறை

1

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடி சேராதார்.

கரிகாலன குடர்கொள்வன கழுகு ஆடிய காட்டில்
நரிஆடிய நகுவெண்தலை உதையுண்டவை உருள
எரிஆடிய இறைவர்க்கு இடம் இனவண்டிசை முரல
அரிஆடிய கண்ணாளொடும் அண்ணாமலை அதுவே.

7

ஒளிறாபுலி அதள் ஆடையன் உமைஅஞ்சுதல் பொருட்டால்
பிளிறாகுரல் மதவாரணம் வதனம்பிடித்து உரித்து
வெளிறாபட விளையாடிய விகிர்தன் இராவணனை
அளறாபட அடர்த்தான் இடம் அண்ணாமலை அதுவே.

8

விளவார்கனி படநூறிய கடல்வண்ணனும் வேதக்
கிளர்தாமரை மலர்மேல்உறை கேடில் புகழோனும்
அளவாவணம் அழலாகிய அண்ணாமலை அண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்உமை தலைவன் அடி சரணே.

9

வேர்வந்து உற மாசு ஊர்தர வெயில்நின்று உழல்வாரும்
மார்பம் புதை மலிசீவர மறையா வருவாரும்
ஆரம்பர்தம் உரைகொள்ளன்மின் அண்ணாமலை அண்ணல்
கூர்வெண்மழுப் படையான்நல்ல கழல்சேர்வது குணமே.

10

வெம்பு உந்திய கதிரோன்ஒளி விலகும் விரிசாரல்
அம்பு உந்தி மூளையில் எய்தவன் அண்ணாமலை அதனைக்
கொம்பு உந்துவ குயில் ஆலுவ குளிர்காழியுள் ஞான
சம்பந்தன தமிழ்வல்லவர் அடிபேணுதல் தவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோலக்கா

இறைவர் : சத்தபுரீசுவரர்

பண் : தக்கராகம்

இறைவியார் : ஓசைகொடுத்த நாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்கா உளான்
சடையும் பிறையும் சாம்பல்பூச்சும் கீழ்
உடையும் கொண்ட உருவம் என்கொலோ.

1

பெண்தான் பாகம் ஆகப் பிறைச்சென்னி
கொண்டான் கோலக் காவு கோயிலாக்
கண்டான் பாதம் கையாற் கூப்பவே
உண்டான் நஞ்சை உலகம் உய்யவே.

2

10

ஒப்புரவு ஒழுகு.

பூண்நல் பொறிகொள் அரவம் புன்சடை
கோணல் பிறையன் குழகன் கோலக்கா
மாணப் பாடி மறை வல்லானையே
பேணப் பறையும் பிணிகள் ஆனவே.

3

தழுக்கொள் பாவம் தளர வேண்டுவீர்
மழுக்கொள் செல்வன் மறிசேர் அங்கையான்
குழுக்கொள் பூதப்படையான் கோலக்கா
இழுக்கா வண்ணம் ஏத்தி வாழ்மினே.

4

மயில்ஆர் சாயல் மாதுஓர் பாகமா
எயிலார் சாய எரித்த எந்தைதன்
குயில்ஆர் சோலைக் கோலக் காவையே
பயிலா நிற்கப் பறையும் பாவமே.

5

வெடிகொள் வினையை வீட்ட வேண்டுவீர்
கடிகொள் கொன்றை கலந்த சென்னியான்
கொடிகொள் விழவுஆர் கோலக்காவுள் எம்
அடிகள் பாதம் அடைந்து வாழ்மினே.

6

நிழல்ஆர் சோலை நீல வண்டு இனம்
குழல்ஆர் பண்செய் கோலக்கா உளான்
கழலால் மொய்த்த பாதம் கைகளால்
தொழலார் பக்கல் துயரம் இல்லையே.

7

எறிஆர் கடல்குழ் இலங்கைக் கோன்தனை
முறிஆர் தடக்கை அடர்த்த மூர்த்திதன்
குறிஆர் பண்செய் கோலக் காவையே
நெறியால் தொழுவார் வினைகள் நீங்குமே.

8

நாற்ற மலர்மேல் அயனும் நாகத்தில்
ஆற்றல் அணை மேலவனும் காண்கிலாக்
கூற்றம் உதைத்த குழகன் கோலக்கா
ஏற்றான் பாதம் ஏத்தி வாழ்மினே.

9

பெற்ற மாசு பிறக்கும் சமணரும்
உற்ற துவர் தோய் உருவிலாளரும்
குற்ற நெறியார் கொள்ளார் கோலக்காப்
பற்றிப் பரவப் பறையும் பாவமே.

10

நலம்கொள் காழி ஞான சம்பந்தன்
குலம்கொள் கோலக்கா உளானையே
வலம்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
உலம்கொள் வினை போய் ஒங்கி வாழ்வரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிழிமிழலை

பண் : குறிஞ்சி

இறைவர் : வீழியழகேசுவரர்

இறைவியார் : சுந்தரகுசாம்பிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

- வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
மாசில் மிழலையீர் ஏசல் இல்லையே. 1
- இறைவர் ஆயினீர் மறைகொள் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினை முறைமை நல்குமே. 2
- செய்ய மேனியீர் மெய்கொள் மிழலையீர்
பைகொள் அரவினீர் உய்ய நல்குமே. 3
- நீறு பூசினீர் ஏறு அது ஏறினீர்
கூறு மிழலையீர் பேறும் அருளுமே. 4
- காமன் வேவஓர் தூமக் கண்ணினீர்
நாமம் மிழலையீர் சேமம் நல்குமே. 5
- பிணிகொள் சடையினீர் மணிகொள் மிடறினீர்
அணிகொள் மிழலையீர் பணிகொண்டு அருளுமே. 6
- மங்கை பங்கினீர் துங்க மிழலையீர்
கங்கை முடியினீர் சங்கை தவிர்மினே. 7
- அரக்கன் நெரிதர இரக்கம் எய்தினீர்
பரக்கும் மிழலையீர் கரக்கை தவிர்மினே. 8
- அயனும் மாலுமாய் முயலும் முடியினீர்
இயலும் மிழலையீர் பயனும் அருளுமே. 9
- பறிகொள் தலையினார் அறிவது அறிகிலார்
வெறிகொள் மிழலையீர் பிறிவது அறியதே. 10
- காழி மாநகர் வாழி சம்பந்தன்
வீழி மிழலைமேல் தாழும் மொழிகளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேழக்கூற்றிருக்கை

பண் : வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓர் உரு ஆயினை மான் ஆங்காரத்து
ஈர் இயல்பாய் ஒரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித்து அழிப்பமும் மூர்த்திகள் ஆயினை
இருவரோடு ஒருவன் ஆகி நின்றனை

5

ஓர்ஆல் நீழல் ஒண்கழல் இரண்டும்
முப்பொழுது ஏத்திய நால்வர்க்கு ஒளிநெறி
காட்டினை நாட்டம் மூன்றாகக் கோட்டினை
இருநதி அரவமோடு ஒருமதி சூடினை
ஒருதாள் ஈரயில் மூவிலைச் சூலம்

10

நால்கால் மான்மறி ஐந்தலை அரவம்
ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்து
இருகோட்டு ஒருகரியீடழித்து உரித்தனை
ஒருதனு இருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானிலம் அஞ்சக்

15

கொன்று தலத்துஉற அவுணரை அறுத்தனை
ஐம்புலன் நாலாம் அந்தக் கரணம்
முக்குணம் இருவளி ஒருங்கிய வானோர்
ஏத்த நின்றனை ஒருங்கிய மனத்தோடு
இருபிறப்பு ஓர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து

20

நான்மறை ஒதி ஐவகை வேள்வி
அமைத்த ஆறங்கம் முதலெழுத்து ஒதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்தனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை

25

இகலி அமைந்துணர் புகலி அமர்ந்தனை
பொங்குநால் கடல்கூழ் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமூவுலகும் புதையமேல் மிதந்த
தோணிபுரத்து உறைந்தனை தொலையா இருநிதி
வாய்ந்த பூந்தராய் ஏய்ந்தனை

30

திருமுறை

1

நீரின்றி அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்றி அமையாது ஒழுக்கு.

வரபுரம் ஒன்று உணர் சிரபுரத்து உறைந்தனை
ஒருமலை எடுத்த இருதிறல் அரக்கன்
விறல்கெடுத்து அருளினை புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோன் நான்முகன் அறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை அமர்ந்தனை

35

ஐயுறும் அமணரும் அறுவகைத் தேரரும்
ஊழியும் உணராக் காழி அமர்ந்தனை
எச்சன் ஏழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
ஆறு பதமும் ஐந்தமர் கல்வியும்
மறைமுதல் நான்கும்

40

மூன்று காலமும் தோன்ற நின்றனை
இருமையின் ஒருமையும் ஒருமையின் பெருமையும்
மறுவிலா மறையோர்
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும்

45

அனைய தன்மையை ஆதலின் நினை
நினைய வல்லவர் இல்லைநீள் நிலத்தே.

47

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅண்ணாமலை

பண் : தக்கேசி

இறைவர் : அண்ணாமலையார்

இறைவியார் : உண்ணாமுலையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் மலர்கொண்டு அடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கு அருள் செய்தார்
தூமா மழைநின்று அதிரவெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

1

மஞ்சைப் போழ்ந்த மதியம் சூடும் வானோர் பெருமானார்
நஞ்சைக் கண்டத்து அடக்கும் அதுவும் நன்மைப் பொருள் போலும்
வெஞ்சொல் பேசும் வேடர்மடவார் இதணம் அதுஏறி
அஞ்சொல் கிளிகள் ஆயோ என்னும் அண்ணாமலையாரே.

2

ஞானத் திரளாய் நின்றபெருமான் நல்ல அடியார் மேல்
ஊனத் திரளை நீக்கும் அதுவும் உண்மைப் பொருள் போலும்
ஏனத் திரளோடு இனமான்கரடி இழியும் இரவின் கண்
ஆனைத் திரள்வந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

3

இழைத்த இடையாள் உமையாள் பங்கர் இமையோர் பெருமானார்
தழைத்த சடையார் விடைஒன்று ஏறித் தரியார் புரம் எய்தார்
பிழைத்த பிடியைக் காணாது ஓடிப் பெருங்கை மதவேழம்
அழைத்துத் திரிந்தங்கு உறங்கும் சாரல் அண்ணாமலையாரே. 4

உருவில் திகழும் உமையாள் பங்கர் இமையோர் பெருமானார்
செருவில் ஒருகால் வளையஊன்றிச் செந்தீ எழுவித்தார்
பருவில் குறவர் புனத்தில்குவித்த பருமாமணி முத்தம்
அருவித் திரளோடு இழியும்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 5

எனைத்தோர்ஊழி அடியார்ஏத்த இமையோர் பெருமானார்
நினைத்துத் தொழுவார் பாவம்தீர்க்கும் நிமலர்உறை கோயில்
கனைத்தமேதி காணாதுஆயன் கைம்மேல் குழல் ஊத
அனைத்தும் சென்று திரளும்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 6

வந்தித்திருக்கும் அடியார்தங்கள் வருமேல் வினையோடு
பந்தித் திருந்த பாவம்தீர்க்கும் பரமன் உறை கோயில்
முந்திஎழுந்த முழுவின்ஓசை முதுகல் வரைகள் மேல்
அந்திப்பிறை வந்து அணையும்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 7

மறந்தான் கருதி வலியை நினைந்து மாறாய்எடுத்தான் தோள்
நிறந்தான்முரிய நெரியஊன்றி நிறைய அருள் செய்தார்
திறந்தான் காட்டி அருளாய் என்று தேவர்அவர் வேண்ட
அறந்தான் காட்டி அருளிச் செய்தார் அண்ணாமலையாரே. 8

தேடிக் காணார் திருமால் பிரமன் தேவர் பெருமானை
மூடிஓங்கி முதுவேய் உகுத்த முத்தம் பல கொண்டு
கூடிக்குறவர் மடவார் குவித்துக் கொள்ள வம்மின்என்று
ஆடிப்பாடி அளக்கும்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 9

தட்டைஇடுக்கித் தலையைப் பறித்துச் சமணே நின்று உண்ணும்
பிட்டர் சொல்லுக் கொள்ளவேண்டா பேணித் தொழுமின்கள்
வட்டமுலையாள் உமையாள்பங்கர் மன்னிஉறை கோயில்
அட்டம்ஆளித் திரள்வந்துஅணையும் அண்ணாமலையாரே. 10

அல்ஆடுஅரவம் இயங்கும்சாரல் அண்ணாமலையாரை
நல்லார் பரவப் படுவான்காழி ஞானசம்பந்தன்
சொல்லால் மலிந்த பாடல்ஆன பத்தும் இவைகற்று
வல்லார் எல்லாம் வானோர் வணங்க மன்னிவாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை
1

அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை புண்டு ஒழுகலான்.

திருநீலகண்டப்பதிகம்

பண் : வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம்என்று சொல்லும் அஃது அறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உந்தமக்கு ஊனம் அன்றே
கைவினை செய்து எம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 1

காவினை இட்டும் குளம்பல தொட்டும் கனிமனத்தால்
ஏ வினையால் எயில் மூன்று எரித்தீர் என்று இருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலர் அடி போற்றுதும் நாம் அடியோம்
தீவினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 2

முலைத்தடம் மூழ்கிய போகங்களும் மற்று எவையும் எல்லாம்
விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டு எமை ஆண்டவிரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும் மழுவும் இவை உடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 3

விண்ணுலகு ஆள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
புண்ணியர் என்று இருபோதும் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்இமையாதன மூன்றுடையீர் உம்கழல் அடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 4

மற்று இணையில்லா மலைதிரண்டன்ன திண்டோள் உடையீர்
கிற்று எமை ஆட்கொண்டுகேளாது ஒழிவதும் தன்மைகொல்லோ
சொல் துணை வாழ்க்கை துறந்து உன் திருவடியே அடைந்தோம்
செற்று எமைத் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 5

மறக்கும் மனத்தினை மாற்றி எம் ஆவியை வற்புறுத்திப்
பிறப்பில் பெருமான் திருந்தடிக் கீழ்ப் பிழையாத வண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்து உமை ஏத்தும் பணி அடியோம்
சிறப்புஇலித் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 6-7

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்து உம் கழலடிக் கே
உருகி மலர்கொடு வந்து உமை ஏத்துதும் நாம் அடியோம்
செருவில் அரக்கனைச் சீரிலடர்த்து அருள் செய்தவரே
திருஇலித் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 8

நாற்ற மலர்மிசை நான்முகன் நாரணன் வாதுசெய்து
தோற்றம் உடைய அடியும் முடியும் தொடர்வு அரியீர்
தோற்றினும் தோற்றும் தொழுது வணங்குதும் நாம் அடியோம்
சீற்றம் அதுஆம் வினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம்.

9

சாக்கியப் பட்டும் சமண் உருவாகி உடைஒழிந்தும்
பாக்கியம் இன்றி இருதலைப் போகமும் பற்றும் விட்டார்
பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடையீர் அடி போற்றுகின்றோம்
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம்.

10

பிறந்த பிறவியில் பேணிஎம் செல்வன் கழல் அடைவான்
இறந்த பிறவி உண்டாகில் இமையவர் கோன் அடிக்கண்
திறம்பயில் ஞான சம்பந்தன செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர் கோனொடும் கூடுவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிராப்பள்ளி

பண் : குறிஞ்சி

இறைவர் : தாயுமானவர்

இறைவியார் : மட்டுவார்குழலம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றுடையானைத் தீயது இலானை நரை வெள்ளேறு
ஒன்றுடையானை உமையொரு பாகம் உடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூற என்உள்ளம் குளிரும்மே.

1

கைம்மகவு ஏந்திக் கடுவனொடு ஊடிக் கழைபாய்வான்
செம்முக மந்தி கருவரைஏறும் சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்து ஈருரி போர்த்த விகிர்தாநீ
பைம்முக நாகம் மதியுடன் வைத்தல் பழிஅன்றே.

2

மந்தம் முழுவம் மழலை ததும்ப வரைநீழல்
செந்தண் புனமும் சுனையும் சூழ்ந்த சிராப்பள்ளிச்
சந்தம் மலர்கள் சடைமேல் உடையார் விடைஊரும்
எந்தம் அடிகள் அடியார்க்கு அல்லல் இல்லையே.

3

துறை மல்கு சாரல் சுனை மல்கு நீலத்து இடை வைகிச்
சிறை மல்கு வண்டும் தும்பியும் பாடும் சிராப்பள்ளிக்
கறை மல்கு கண்டன் கனல் எரி ஆடுங் கடவுள்ளம்
பிறை மல்கு சென்னி உடையவன் எங்கள் பெருமானே.

4

தீருமுறை	மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் அனைத்து அறன்	
1	ஆகுல நீர பிற.	

கொலை வரையாத கொள்கையர் தங்கள் மதில் மூன்றும்
சிலைவரையாகச் செற்றனரேனும் சிராப்பள்ளித்
தலைவரை நாளுந் தலைவர் அல்லாமை உரைப்பீர்காள்
நிலவரை நீலம் உண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே. 5

வெய்யதண் சாரல் விரிநிற வேங்கைத் தண்போது
செய்ய பொன் சேரும் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்
தையலோர் பாகம்மகிழ்வர் நஞ்சுஉண்பர் தலையோட்டில்
ஐயமும் கொள்வர் ஆர் இவர் செய்கை அறிவாரே. 6

வேய் உயர் சாரல் கருவிரல் ஊகம் விளையாடும்
சேய் உயர் கோயில் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்
பேய் உயர் கொள்ளி கை விளக்காகப் பெருமானார்
தீ உகந்து ஆடல் திருக்குறிப்பாயிற்று ஆகாதே. 7

மலைமல்கு தோளன் வலிகெட ஊன்றி மலரோன்தன்
தலைகலனாகப் பலிதிரிந்துஉண்பர் பழி ஓரார்
சொலவல வேதம் சொலவல கீதம் சொல்லுங்கால்
சிலவல போலும் சிராப்பள்ளிச் சேடர் செய்கையே. 8

அரப்பள்ளியானும் மலர் உறைவானும் அறியாமைக்
கரப்புள்ளி நாடிக் கண்டிலரேனும் கல்குழந்த
சிரப்பள்ளி மேய வார்சடைச் செல்வர் மனைதோறும்
இரப்புள்ளீர் உம்மை ஏதிலர் கண்டால் இகழாரே. 9

நாணாது உடை நீத்தோர்களும் கஞ்சி நாள்காலை
ஊணாப் பகல் உண்டு ஒதுவார்கள் உரைக்கும்சொல்
பேணாது உறுசீர் பெறுதும் என்பீர் எம்பெருமானார்
சேணார் கோயில் சிராப்பள்ளி சென்று சேர்மினே. 10

தேன்நயம் பாடும் சிராப்பள்ளியானைத் திரை சூழ்ந்த
கானல் சங்குஏறும் கழுமலஊரில் கவுணியன்
ஞானசம்பந்தன் நலம்மிகு பாடல் இவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்து அவரொடு மன்னி வாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் தேர் அழகு - திருவிடைமருதூர் தெரு அழகு - வேதாரண்யம்
விளக்கு அழகு - காஞ்சீபுரம் குடை அழகு - திருவரங்கம் நடை அழகு -
மன்னார்குடி மதில் அழகு.

அழக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

திருமுறை

1

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

இறைவர் : மணிகண்டசர்

பண் : தக்கராகம்

இறைவியார் : பாலகந்தரி

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
கடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம் சூழ
ஆர் இடமும் பலி தேர்வர்
அணிவளர் கோலம் எலாம்செய்து பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
மயல்செய்வதோ இவர் மாண்பே.

1

கலைபுனை மான்உரி தோலுடை ஆடை
கனல் கடரால் இவர் கண்கள்
தலைஅணி சென்னியர் தாரணி மார்பர்
தம்அடிகள் இவரென்ன
அலைபுனல் பூம்பொழில் சூழ்ந்தமர் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
இலைபுனைவேலரோ ஏழையை வாட
இடர்செய்வதோ இவர் ஈடே.

2

வெஞ்சுடர் ஆடுவர் துஞ்சிருள் மாலை
வேண்டுவர் பூண்பது வெண்ணூல்
நஞ்சடை கண்டர் நெஞ்சு இடமாக
நண்ணுவர் நம்மை நயந்து
மஞ்சடை மாளிகை சூழ்தரு பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
செஞ்சுடர் வண்ணரோ பைந்தொடி வாடச்
சிதைசெய்வதோ இவர் சீரே.

3

கனமலர்க் கொன்றை அலங்கல் இலங்கக்
கனல்தரு தூமதிக் கண்ணி
புனமலர் மாலை அணிந்து அழகாய்
புனிதர் கொல்ஆம் இவர் என்ன

இணக்கம் அறிந்து இணங்கு.

19

தீருமுறை
1

அறத்தின்ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின்ஊங்கு இல்லை கேடு.

வனமலி வண்பொழில் சூழ்தரு பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
மனமலி மைந்தரோ மங்கையை வாட
மயல்செய்வதோ இவர் மாண்பே.

4

மாந்தர்தம் பால்நறு நெய்மகிழ்ந்து ஆடி
வளர்சடை மேல்புனல் வைத்து
மோந்தை முழாக்குழல் தாளம்ஓர் வீணை
முதிரவோர் வாய்மூரி பாடி
ஆந்தைவிழிச் சிறு பூதத்தர் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
சாந்தணி மார்பரோ தையலை வாடச்
சதுர்செய்வதோ இவர் சார்வே.

5

நீறுமெய் பூசி நிறைசடை தாழ
நெற்றிக்கண்ணால் உற்று நோக்கி
ஆறுஅது சூடி ஆடரவு ஆட்டி
ஐவிரல் கோவண ஆடை
பால்தரு மேனியர் பூதத்தர் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
ஏறுஅது ஏறியர் ஏழையை வாட
இடர்செய்வதோ இவர் ஈடே.

6

பொங்குஇள நாகம்ஓர் ஏக வடத்தோடு
ஆமை வெண்ணூரல் புனை கொன்றை
கொங்குஇள மாலை புனைந்து அழகாய்
குழகர்கொலாம் இவர்என்ன
அங்குஇள மங்கைஓர் பங்கினர் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
சங்குஒளி வண்ணரோ தாழ்குழல் வாடச்
சதிர்செய்வதோ இவர் சார்வே.

7

ஏவலத் தால் விசயற்கு அருள் செய்து
இராவணனை ஈடுஅழித்து
மூவரிலும் முதலாய் நடுவாய்
மூர்த்தியை அன்றி மொழியாள்

யாவர்களும் பரவும்எழில் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
தேவர்கள் தேவரோ சேயிழை வாடச்
சிதைசெய்வதோ இவர் சேர்வே.

8

மேலது நான்முகன் எய்தியது இல்லை
கீழ்து சேவடி தன்னை
நீலது வண்ணனும் எய்தியது இல்லை
எனஇவர் நின்றதும் அல்லால்
ஆலது மாமதி தோய்பொழில் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
பாலது வண்ணரோ பைந்தொடி வாடப்
பழிசெய்வதோ இவர் பண்பே.

9

நானொன்று கூடிய சாயினரேனும்
நகுவர் அவர் இருபோதும்
ஊனொன்று கூடிய உட்கும் நகையால்
உரைகள் அவைகொள வேண்டா
ஆனொன்று பெண்வடிவு ஆயினர் பாச்சில்
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
பூண்நெடு மார்பரோ பூங்கொடி வாடப்
புனைசெய்வதோ இவர் பொற்பே.

10

அகமலி அன்பொடு தொண்டர் வணங்க
ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
புகைமலி மாலை புனைந்து அழகாய்
புனிதர்கொலாம் இவர்என்ன
நகைமலி தண்பொழில் சூழ்தரு காழி
நல்தமிழ் ஞானசம் பந்தன்
தகைமலி தண்தமிழ் கொண்டு இவை ஏத்தச்
சாரகிலா வினை தானே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவோத்தூர்

இறைவர் : வேதநாதேசுவரர்

பண் : பழந்தக்கராகம்

இறைவி : இளமுலையநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத் தேர்ந்து ஆயன கொண்டு நின் பொன்அடி
ஏத்தாதார் இல்லை எண்ணுங்கால்
ஓத்தூர் மேய ஒளி மழுவாள் அங்கைக்
கூத்தீர் உம்ம குணங்களே.

1

இடைநீர் போகா இளமுலையாளை ஓர்
புடையீரே புள்ளி மான்உரி
உடையீரே உம்மை ஏத்துதும் ஓத்தூர்ச்
சடையீரே உம தாளே.

2

உள்வேர் போல நொடிமையினார் திறம்
கொள்வீர் அல்குல் ஓர் கோவணம்
ஒள் வாழைக்கனி தேன்சொரி ஓத்தூர்
கள்வீரே உம காதலே.

3

தோட்டீரே துத்தி ஐந்தலை நாகத்தை
ஆட்டீரே அடியார் வினை
ஓட்டீரே உம்மை ஏத்துதும் ஓத்தூர்
நாட்டீரே அருள் நல்குமே.

4

குழைஆர் காதீர் கொடுமழு வாள்படை
உழை ஆள்வீர் திருஓத்தூர்
பிழையா வண்ணங்கள் பாடிநின்று ஆடுவார்
அழையாமே அருள் நல்குமே.

5

மிக்கார் வந்து விரும்பிப் பலி இடத்
தக்கார் தம் மக்களீர் என்று
உட்காதார் உளரோ திரு ஓத்தூர்
நக்கீரே அருள் நல்குமே.

6

தாதுஆர் கொன்றை தயங்கும் முடிஉடை
நாதா என்று நலம் புகழ்ந்து
ஓதாதார் உளரோ திரு ஓத்தூர்
ஆதீரே அருள் நல்குமே.

7

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

திருமுறை

1

என்றான் இம்மலை என்ற அரக்கனை
வென்றார் போலும் விரலினால்
ஒன்றார் மும்மதில் எய்தவன் ஒத்தார்
என்றார்மேல் வினை ஏகுமே.

8

நன்றா நான்மறை யானொடு மாலும்ஆய்ச்
சென்றார் போலும் திசைஎலாம்
ஒன்றாய் உள்ளரிஆய் மிக ஒத்தார்
நின்றீரே உமை நேடியே.

9

கார்அமண் கலிங்கத் துவர் ஆடையர்
தேரர் சொல்அவை தேறன்மின்
ஓர்அம்பால் எயில் எய்தவன் ஒத்தார்ச்
சீரவன் கழல் சேர்மினே.

10

குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஒத்தார்
அரும்பு கொன்றை அடிகளைப்
பெரும் புகலியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
விரும்புவார் வினை வீடே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம்

பண் : குறிஞ்சி

இறைவர் : வேதகிரீசுவரர்

இறைவி : பெண்ணினல்லால் அம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடு உடையான் ஒரு காதில் தூய குழைதாழ்
ஏடு உடையான் தலைகலனாக இரந்து உண்ணும்
நாடு உடையான் நள்ளிருள் ஏமம் நடம் ஆடும்
காடு உடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே.

1

கேண வல்லான் கேழல்வெண்கொம்பு குறள்ஆமை
பூண வல்லான் புரிசடை மேல்ஓர் புனல் கொன்றை
பேண வல்லான் பெண்மகள் தன்னை ஒருபாகம்
காண வல்லான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே.

2

தேன்அகத்தார் வண்டுஅது உண்ட திகழ் கொன்றை
தான் அகத்தார் தண்மதி சூடி தலைமேல் ஓர்
வானகத்தார் வையகத்தார்கள் தொழுது ஏத்தும்
கானகத்தான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே.

3

மன்று பறித்து உண்ணேல்.

23

திருமுறை 1	அறன்னெனப் பட்டதே இவ்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.	
---------------	--	---

துணையல் செய்தான் தூய வண்டி யாழ்செய் சுடர்க்கொன்றை
பிணையல் செய்தான் பெண்ணின் நல்லாளை ஒருபாகம்
இணையல் செய்யா இலங்கு எயில்மூன்றும் எரிஉண்ணக்
கணையல் செய்தான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 4

பைஉடைய பாம்பொடு நீறு பயில்கின்ற
மெய்உடையான் வெண்பிறைகுடி விரிகொன்றை
மைஉடைய மாமிடற்று அண்ணல் மறிசேர்ந்த
கைஉடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 5

வெள்ளம்எல்லாம் விரிசடை மேல்ஓர் விரிகொன்றை
கொள்ள வல்லான் குரைகழல் ஏத்தும் சிறுத்தொண்டர்
உள்ளம் எல்லாம் உள்கி நின்று ஆங்கே உடன் ஆடும்
கள்ளம் வல்லான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 6-7

ஆதல் செய்தான் அரக்கர்தம் கோனை அருவரையின்
நோதல் செய்தான் நொடிவரையின்கண் விரல்ஊன்றிப்
பேர்தல் செய்தான் பெண்மகள் தன்னோடு ஒருபாகம்
காதல் செய்தான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 8

இடந்த பெம்மான் ஏனம்அது ஆயும் அனம்ஆவும்
தொடர்ந்த பெம்மான் தூமதிசூடி வரையார்தம்
மடந்தை பெம்மான் வார்கழல் ஓச்சிக் காலனைக்
கடந்த பெம்மான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 9

தேய நின்றான் திரிபுரங் கங்கை சடைமேலே
பாய நின்றான் பலர் புகழ்ந்து ஏத்த உலகுஎல்லாம்
சாய நின்றான் வன்சமண் குண்டர் சாக்கீயர்
காய நின்றான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. 10

கண்நுதலான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றை
நண்ணிய சீர் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
பண் இயல்பால் பாடிய பத்தும் இவைவல்லார்
புண்ணியராய் விண்ணவ ரோடும் புகுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமி மலை திருக்கோயிலுக்குள் இருக்கும் படிக்கட்டுகள் - பிரபவ முதல்
விசுவாவசு முடிய உள்ள தமிழ் வருடங்களைக் குறிக்கும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

கிரண்டாந்திருமுறை

திருமருகல்

இறைவர் : மாணிக்கவண்ணர்

பண் : இந்தளம்

இறைவி : வண்டுவார் குழலி

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாய் எனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடைஆர் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே.

1

சிந்தாய் எனுமால் சிவனே யெனுமால்
முந்தாய் எனுமால் முதல்வா எனுமால்
கொந்துஆர் குவளை குலவும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ இவள் ஏசறவே.

2

அறையார் கழலும் அழல்வாய் அரவும்
பிறையார் சடையும் உடையாய் பெரிய
மறையார் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
இறையார் வளைகொண்டு எழில் வவ்வினையே.

3

ஒலிநீர் சடையில் கரந்தாய் உலகம்
பலிநீ திரிவாய் பழியில் புகழாய்
மலிநீர் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
மெலி நீர்மையள் ஆக்கவும் வேண்டினையே.

4

துணி நீலவண்ணம் முகில் தோன்றி யன்ன
மணி நீலகண்டம் உடையாய் மருகல்
கணி நீலவண்டுஆர் குழலாள் இவள்தன்
அணி நீலஒண்கண் அயர்வு ஆக்கினையே.

5

பலரும் பரவப் படுவாய் சடைமேல்
மலரும் பிறை ஒன்று உடையாய் மருகல்
புலரும் தனையும் துயிலாள் புடைபோந்து
அலரும் படுமோ அடியாள் இவளே.

6

வழுவாள் பெருமான் கழல் வாழ்க எனா
எழுவாள் நினைவாள் இரவும் பகலும்
மழுவாள் உடையாய் மருகல் பெருமான்
தொழுவாள் இவளைத் துயர் ஆக்கினையே. 7

இலங்கைக்கு இறைவன் விலங்கல் எடுப்பத்
துலங்கல் விரல் ஊன்றலும் தோன்றலனாய்
வலங்கொள் மதில்கூழ் மருகல் பெருமான்
அலங்கல் இவளை அலர் ஆக்கினையே. 8

எரியார் சடையும் அடியும் இருவர்
தெரியாதது ஓர் தீத்திரள் ஆயவனே
மரியார் பிரியா மருகற் பெருமான்
அரியாள் இவளை அயர்வாக் கினையே. 9

அறிவுஇல் சமணும் அலர்சாக் கியரும்
நெறிஅல்லா செய்தனர் நின்று உழல்வார்
மறிஏந்து கையாய் மருகல் பெருமான்
நெறிஆர் குழலி நிறை நீக்கினையே. 10

வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
உயர்ஞானம் உணர்ந்து அடிஉள்குதலால்
இயல் ஞானசம்பந்தன பாடல்வல்லார்
வியன்ஞாலம் எல்லாம் விளங்கும் புகழே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்

பண் : காந்தாரம்

இறைவர் : சொக்கலிங்கப்பெருமான்

இறைவியார் : அங்கயற்கண்ணி

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர்வாய் உமை பங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே. 1

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதம் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆலவாயான் திருநீறே. 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்தியம் ஆவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆலவாயான் திருநீறே. 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க்கு எல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணம் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணம் தருவது நீறு திருஆலவாயான் திருநீறே. 4

பூச இனியது நீறு புண்ணியம் ஆவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந் தவத்தோர்களுக்கு எல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் அது ஆவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆலவாயான் திருநீறே. 5

அருத்தம் அது ஆவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் அது ஆவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருஆலவாயான் திருநீறே. 6

எயில்அது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியம் ஆவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் அது ஆவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே. 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவணம் ஆவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவணம் ஆவது நீறு தத்துவம் ஆவது நீறு
அராஅணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே. 8

மாலொடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேல்உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்புஇடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலம் அது உண்ட மிடற்றுஎம் ஆலவாயான் திருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும்கூடக்
கண்திகைப்பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே. 10

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவாயான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடல்உற்ற தீப்பிணி ஆயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு

பண் : சீகாமரம்

இறைவர் : சுவேதாரணியேசுவரர்

இறைவியார் : பிரம்மவித்தியாநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்காட்டும் நுதலானும் கனல்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டும் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டும் கொடியானே.

1

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ளநினைவு
ஆயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா ஒன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே.

2

மண்ணொடுநீர் அனல்காலோடு ஆகாயம் மதிஇரவி
எண்ணில்வரும் இயமானன் இகபரமும் எண்டிசையும்
பெண்ணினொடு ஆண் பெருமையொடு சிறுமையுமாம் பேராளன்
விண்ணவர்கோன் வழிபடவெண் காடு இடமா விரும்பினனே.

3

விடமுண்ட மிடற்று அண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல்விண்ட முடத்தாழை மலர்நிழலைக் குருகுளன்று
தடமண்டு துறைக்கெண்டை தாமரையின் பூமறையக்
கடல்விண்ட கதிர்முத்தம் நகைகாட்டும் காட்சியதே.

4

வேலைமலி தண்கானல் வெண்காட்டான் திருவடக்கீழ்
மாலைமலி வண்சாந்தால் வழிபடுநன் மறையவன்தன்
மேல் அடர்வெங்காலன் உயிர் விண்டபினை நமன்தூதர்
ஆலமிடற் றான்அடியார் என்று அடர அஞ்சுவரே.

5

தண்மதியும் வெய்அரவும் தாங்கினான் சடையினுடன்
ஒண்மதிய நுதல் உமைஓர் கூறு உகந்தான் உறைகோயில்
பண்மொழியால் அவன்நாமம் பலஓதப் பசும்கிள்ளை
வெண்முகிற்சேர் கரும்பெணைமேல் வீற்றிருக்கும் வெண்காடே.

6

சக்கரம்மாற்கு ஈந்தானும் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரைமேல் அசைத்தானும் அடைந்தயிரா வதம்பணிய
மிக்கதனுக்கு அருள்சுரக்கும் வெண்காடும் வினைதுரக்கும்
முக்குளம்நன்கு உடையானும் முக்கண்உடை இறையவனே. 7

பண்மொய்த்த இன்மொழியாள் பயம்எய்த மலையெடுத்த
உன்மத்தன் உரம் நெரித்தன்று அருள்செய்தான் உறைகோயில்
கண்மொய்த்த கருமஞ்ஞை நடமாடக் கடல்முழங்க
விண்மொய்த்த பொழில்வரிவண்டு இசைமுரலும் வெண்காடே. 8

கள்ளார்செங் கமலத்தான் கடல்கிடந்தான் எனஇவர்கள்
ஒள்ஆண்மை கொளற்கு ஓடி உயர்ந்து ஆழ்ந்தும் உணர்வரியான்
வெள்ளாளை தவஞ்செய்யும் மேதகுவெண் காட்டான் என்று
உள்ளாடி உருகாதார் உணர்வுடைமை உணரோமே. 9

போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டுமொழி பொருள் என்னும்
பேதையர்கள் அவர்பிரிமின் அறிவுடையீர் இதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்திருவெண் காட்டான் என்று
ஓதியவர் யாதும்ஒரு தீதிலர் என்று உணருமினே. 10

தண்பொழில்குழ் சண்பையர்கோன் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
விண்பொலிவெண் பிறைச்சென்னி விகிர்தன்உறை வெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந் தமிழ்மாலை பாடியபத்து இவைவல்லார்
மண்பொலிய வாழ்ந்தவர்போய் வான்பொலியப் புகுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோளறு பதிகம்

பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடம்உண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 1

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவைமார்பு இலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டோடு ஆறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

2

உருவளர் பவளமேனி ஒளி நீறணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைஅது ஊர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வம் ஆன பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறைஓதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள்தனோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுண ரோடும் உரும்இடியும் மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

5

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளும் சொல்.

தீருமுறை

2

வாள்வரி அதள்அதுஆடை வரிகோவணத்தர்
மடவாள்தனோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோள்அரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
கொடு நாகமோடு கரடி
ஆள்அரி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்பட விழிசெய் தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடம் ஆகும் பரன்நாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமக னோடு எருக்கும் முடிமே லணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகாலமான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

9

தீருமுறை அன்புஇலார் எல்லாம் தமக்குஉரியர் அன்புஉடையார்
2 என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரொடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல்துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதிஆய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞானமுனிவன்
தான்உறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாப்பூர்

இறைவர் : கபாலீசுவரர்

பண் : சீகாமரம்

இறைவி : கற்பகவல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட்ட புன்னை அம்கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

1

மைப்பயந்த ஒண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்
ஐப்பசி ஒண விழாவும் அருந்தவர்கள்
துய்ப்பனவும் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

2

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகில்
துளக்கில் கபாலீச்சரத்தான் தொல் கார்த்திகைநாள்
தளத்து ஏந்து இளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

3

ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர் மயிலைக்
கூர்தரு வேல்வல்லார் கொற்றம்கொள் சேரிதனில்
கார்தரு சோலைக் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 4

மைப்புகம் ஒண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்புக நீற்றான் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
நெய்ப் சும் ஒண்புழுக்கல் நேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்புகம் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 5

மடல்ஆர்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடல்ஆட்டுக் கண்டான் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
அடல்ஆன் ஏறுஊரும் அடிகள் அடிபரவி
நடம்ஆடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 6

மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி உத்திரநாள்
ஒலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 7

தண்ஆர் அரக்கன்தோள் சாய்த்துஉகந்த தாளினான்
கண்ஆர் மயிலைக் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
பண்ஆர் பதினெண் கணங்கள்தம் அட்டமிநாள்
கண்ஆரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 8

நல்தாமரை மலர்மேல் நான்முகனும் நாரணனும்
முற்றாங்கு உணர்கிலா மூர்த்தி திருவடியைக்
கற்றார்கள் ஏத்தும் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
பொற் றாப்புக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 9

உரிஞ்சுஆய வாழ்க்கை அமண்உடையைப் போர்க்கும்
இருஞ் சாக்கியர்கள் எடுத்து உரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
பெருஞ் சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 10

கான்அமர் சோலைக் கபாலச்சரம் அமர்ந்தான்
தேன்அமர் பூம்பாவைப் பாட்டுஆகச் செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தன் நலம் புகழ்ந்த பத்தும் வல்லார்
வான சம்பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநனிபள்ளி

பண் : பியந்தைக் காந்தாரம்

இறைவர் : நற்றுகணையப்பர்

இறைவி : மலையாள் மடந்தை

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைகள் கூகைமுல்லை களவாகை ஈகை
படர்தொடரி கள்ளி கவினிச்
சூரைகள் பம்மிவிம்மு சுடுகாடு அமர்ந்த
சிவன்மேய சோலை நகர்தான்
தேரைகள் ஆரைசாய மிதிகொள்ள வாளை
குதி கொள்ள வள்ளை துவள
நாரைகள் ஆரல்வாரி வயல்மேதி வைகும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

1

சடையிடை புக்குஒடுங்கி உள்தங்கு வெள்ளம்
வளர்திங்கள் கண்ணி அயலே
இடையிடை வைத்தது ஒக்கும் மலர்தொத்துமாலை
இறைவன் இடம்கொள் பதிதான்
மடையிடை வாளைபாய முகிழ்வாய் நெரிந்து
மணம் நாறும் நீலம் மலரும்
நடையுடை அன்னம்வைகு புனல் அம் படப்பை
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

பெறுமலர் கொண்டுதொண்டர் வழிபாடு செய்யல்
ஒழிபாடு இலாத பெருமான்
கறுமலர் கண்டமாக விடம் உண்ட காளை
இடம் ஆய காதல் நகர்தான்
வெறுமலர் தொட்டுவிட்ட விசைபோன கொம்பின்
விடுபோது அலர்ந்த விரைசூழ்
நறுமலர் அல்லிபுல்லி ஒலிவண்டு உறங்கும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

3

குளிர்தரு கங்கைதங்கு சடைமாடு இலங்கு
தலைமாலை யோடு குலவி
ஒளிர்தரு திங்கள் சூடி உமைபாகமாக
உடையான் உகந்த நகர்தான்

அன்பு அகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று.

தீருமுறை

2

குளிர்தரு கொம்மலோடு குயில்பாடல் கேட்ட
பெடைவண்டு தானும் முரல
நளிர்தரு சோலைமாலை நரைகுருக வைகும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

4

தோடு ஒரு காதன் ஆகி ஒருகாது இலங்கு
சுரிசங்கு நின்று புரளக்
காடு இடமாக நின்று கனல் ஆடும் எந்தை
இடம்ஆய காதல் நகர்தான்
வீடுஉடன் எய்துவார்கள் விதிஎன்று சென்று
வெறிநீர் தெளிப்ப விரலால்
நாடு உடன்ஆடு செம்மை ஒளிவெள்ளம் ஆரும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

5

மேகமோடு ஒடுதிங்கள் மலரா அணிந்து
மலையான் மடந்தை மணிபொன்
ஆகமொர் பாகமாக அனல் ஆடும் எந்தை
பெருமான் அமர்ந்த நகர்தான்
ஊகமொடு ஆடுமந்தி உகளும் சிலம்ப
அகில்உந்தி ஒண்பொன் இடறி
நாகமொடு ஆரம்வாரு புனல்வந்து அலைக்கும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

6

தகைமலி தண்டுசூலம் அனல்உமிழு நாகம்
கொடுகொட்டி வீணை முரல
வகைமலி வன்னிகொன்றை மதமத்தம்வைத்த
பெருமான் உகந்த நகர்தான்
புகைமலி கந்தமாலை புனைவார்கள் பூசல்
பணிவார்கள் பாடல் பெருகி
நகைமலி முத்துஇலங்கு மணல்குழி கிடக்கை
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

7

வலமிகு வாளன்வேலன் வளைவாள் எயிற்று
மதியா அரக்கன் வலியோடு
உலமிகு தோள்கள்ஒல்க விரலால் அடர்ந்த
பெருமான் உகந்த நகர்தான்

தீருமுறை 2	புறத்துஉறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை அகத்துஉறுப்பு அன்பில் அவர்க்கு	
---------------	--	---

நிலமிகு கீழும்மேலும் நிகர் ஆதும் இல்லை
எனநின்ற நீதி அதனை
நலம்மிகு தொண்டர்நாளும் அடிபரவல் செய்யும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

8

நிறஉரு ஒன்றுதோன்றி எரிஒன்றி நின்றது
ஒருநீர்மை சீர்மை நினையார்
அறஉரு வேதநாவன் அயனோடு மாலும்
அறியாத அண்ணல் நகர்தான்
புறவிரி முல்லைமௌவல் குளிர் பிண்டி புன்னை
புனைகொன்றை துன்று பொதுளி
நறவிரி போதுதாது புதுவாசம் நாளும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

9

அனமிகு செல்குசோறு கொணர்கஎன்று கையில்
இடஉண்டு பட்ட அமணும்
மனமிகு கஞ்சி மண்டை அதில்உண்டு தொண்டர்
குணம் இன்றி நின்ற வடிவம்
வினைமிகு வேதம் நான்கும் விரிவித்த நாவின்
விடையான் உகந்த நகர்தான்
நனமிகு தொண்டர்நாளும் அடிபரவல் செய்யும்
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

10

கடல்வரை ஒதம்மல்கு கழிகானல் பானல்
கமழ்காழி என்று கருதப்
படுபொருள் ஆறும் நாலும் உளதாக வைத்த
பதியான ஞான முனிவன்
இடுபறை ஒன்ற அத்தர் பயன்மேல் இருந்து
இன்இசையால் உரைத்த பனுவல்
நடுஇருள் ஆடும்எந்தை நனிபள்ளி உள்க
வினைகெடுதல் ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

36	குணமது கைவிடேல்	
----	-----------------	--

திருமறைக்காடு

பண் : இந்தளம்

இறைவர் : மறைக்காட்டு மணாளர்

இறைவி : யாழைப் பழித்த மொழியாள்

திருச்சிற்றம்பலம்

சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்
மதுரம் பொழில்கூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா
இது நன்கு இறை வைத்து அருள்செய்க எனக்குடன்
கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளும் கருத்தாலே. 1

சங்கம் தரளம் அவைதான் கரைக்கு எற்றும்
வங்கக் கடல்கூழ் மறைக்காட்டுஉறை மைந்தா
மங்கைஉமை பாகமும் ஆக இது என்கொல்
கங்கை சடைமேல் அடைவித்த கருத்தே. 2

குரவம் குருக்கத் திகள் புன்னைகள் ஞாழல்
மருவும் பொழில்கூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா
சிரமும் மலரும் திகழ் செஞ்சடை தன்மேல்
அரவம் மதியோடு அடைவித்தல் அழகே. 3

படர் செம்பவளத்தோடு பன்மலர் முத்தம்
மடலும் பொழில்கூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா
உடலம் உமை பங்கம்அது ஆகியும் என்கொல்
கடல்நஞ்சு அமுதா அதுஉண்ட கருத்தே. 4

வானோர் மறைமா தவத்தோர் வழிபட்ட
தேனார் பொழில்கூழ் மறைக்காட்டு உறை மைந்தா
ஏனோர் தொழுதுஏத்த இருந்த நீஎன்கொல்
கானார் கடு வேடுவன் ஆன கருத்தே. 5

பலகாலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி
மலரால் வழிபாடு செய்மா மறைக்காடா
உலகுஏழ் உடையாய் கடைதோறும் முன்என்கொல்
தலைசேர் பலிகொண்டு அதில் உண்டதுதானே. 6

வேலாவலயத்து அயலே மிளிர்வு எய்தும்
சேலார் திருமா மறைக்காட்டு உறை செல்வா
மாலோடு அயன் இந்திரன் அஞ்ச முன்என்கொல்
காலார் சிலைக் காமனைக் காய்ந்த கருத்தே. 7

கலம் கொள் கடல் ஓதம் உலாவும் கரைமேல்
வலம்கொள்பவர் வாழ்த்து இசைக்கும் மறைக்காடா
இலங்கை உடையான் அடர்ப்பட்டு இடர் எய்த
அலங்கல் விரல் ஊன்றி அருள்செய்தவாறே.

8

கோன்என்று பல்கோடி உருத்திரர் போற்றும்
தேன்அம் பொழில்சூழ் மறைக்காட்டுஉறை செல்வா
ஏனம் கழுகு ஆனவர் உன்னை முன்என்கொல்
வானம் தலம் மண்டியும் கண்டிலாவாறே.

9

வேதம்பல ஓமம் வியந்து அடி போற்ற
ஓதம் உலவும் மறைக்காட்டில் உறைவாய்
ஏதில் சமண்சாக்கியர் வாக்குஇவை என்கொல்
ஆதரொடு தாம் அலர் தூற்றியவாறே.

10

காழிந்நகரான் கலைஞான சம்பந்தன்
வாழிம் மறைக்காடனை வாய்ந்து அறிவித்த
ஏழின் இசைமாலை ஈர்ஐந்து இவை வல்லார்
வாழி உலகோர் தொழ வான் அடைவாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

மூன்றாந்திருமுறை

திருவாவடுதுறை

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

இறைவர் : மாசிலாமணியீசர்

இறைவியார் : ஒப்பிலாமுலையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினும் தளரினும் எனது உறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோஎமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

1

வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உன கழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழ் இளந் தடம்புனல் தயங்கு சென்னிப்
போழ்இளமதி வைத்த புண்ணியனே
இதுவோளமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

2

நனவினும் கனவினும் நம்பா உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்
புனல் விரிநறுங்கொன்றைப்போது அணிந்த
கனல் எரி அனல் புல்கு கையவனே
இதுவோளமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

3

தும்மலொடு அருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம் மலர்அடிஅலால் அரற்றாது என் நா
கைம் மல்கு வரிசிலைக் கணை ஒன்றினால்
மும்மதில் எரி எழ முனிந்தவனே
இதுவோளமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

4

கையது வீழினும் கழிவு உறினும்
செய் கழல் அடிஅலால் சிந்தைசெய்யேன்
கொய் அணி நறுமலர் குலாய சென்னி
மை அணி மிடறு உடை மறையவனே
இதுவோளமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

5

வெந்துயர் தோன்றிஓர் வெருஉறினும்
எந்தாய் உன் அடிஅலால் ஏத்தாது என் நா
ஐந்தலைஅரவுகொண்டு அரைக்கு அசைத்த
சந்த வெண்பொடி அணி சங்கரனே
இதுவோளமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

6

தீருமுறை

3

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

வெப்பொடு விரவி ஓர் வினை வரினும்
அப்பா உன் அடிஅலால் அரற்றாது என் நா
ஒப்பு உடை ஒருவனை உருவு அழிய
அப்படி அழல் எழ விழித்தவனே
இதுவோஎமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

7

பேர் இடர் பெருகி ஓர் பிணி வரினும்
சீர் உடைக் கழல்அலால் சிந்தைசெய்யேன்
ஏர் உடை மணி முடி இராவணனை
ஆர் இடர் பட வரை அடர்த்தவனே
இதுவோஎமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

8

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
ஒண்மலர் அடியலால் உரையாது என் நாக்
கண்ணனும் கடிகமழ் தாமரைமேல்
அண்ணலும் அளப்புஅரிது ஆயவனே
இதுவோஎமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

9

பித்தொடு மயங்கிஓர் பிணிவரினும்
அத்தா உன் அடிஅலால் அரற்றாது என்நாப்
புத்தரும் சமணரும் புறன்உரைக்கப்
பத்தர்கட்கு அருள்செய்து பயின்றவனே
இதுவோஎமை ஆளும்ஆறு ஈவதொன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்அருள் ஆவடுதுறை அரனே.

10

அலை புனல் ஆவடுதுறை அமர்ந்த
இலை நுனை வேற்படை எம் இறையை
நலம் மிகு ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
விலைஉடை அருந்தமிழ்மாலை வல்லார்
வினைஆயின நீங்கிப்போய் விண்ணவர் வியன்உலகம்
நிலையாக முன்னேறுவர் நிலம்மிசை நிலை இலரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

40

கைவினை கரவேல்

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றுஅடி வாழ்த்த வந்தகூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே. 1

மந்திரம் நான்மறை ஆகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை ஆள்வன
செந்தழல் ஒம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே. 2

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்கடர்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந்து ஏத்துவார்க்கு இடர்
ஆன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே. 3

நல்லவர் தீயர் எனாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச் சிவமுத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போமிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே. 4

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி ஐந்தகத்து
அங்குள பூதமும் அஞ்ச ஐம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சந் தம்முடை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செழுத்துமே. 5

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செழுத்துமே. 6

வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாள்தொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி உகப்பன அஞ்செழுத்துமே. 7

திருமுறை 3	பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் நன்மை கடலின் பெரிது.	
---------------	---	---

வண்டமர் ஒதி மடந்தை பேணின
பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்தபின் அவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செழுத்துமே. 8

கார்வணன் நான்முகன் காணுதற்கு ஓணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாள்தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வணம் ஆவன அஞ்செழுத்துமே. 9

புத்தர்சமண் கழுக்கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நிறணிவார் வினைப்பகைக்கு
அத்திரம் ஆவன அஞ்செழுத்துமே. 10

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றமில் மாலை ஈர்ஐந்தும் அஞ்செழுத்து
உற்றன வல்லவர் உம்பர் ஆவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்

இறைவர் : சொக்கலிங்கப் பெருமான்

பண் : புறநீர்மை

இறைவியார் : அங்கயற்கண்ணி

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்கையர்க்கு அரசி வளவர்கோன் பாவை
வரி வளைக் கைம் மடமானி
பங்கயச்செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணி செய்து நாள்தொறும் பரவப்
பொங்கு அழல்உருவன் பூதநாயகன் நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அம் கயல்கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே. 1

வெற்றவே அடியார் அடிமிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளைநீறு அணியும்
கொற்றவன் தனக்கு மந்திரி ஆய
குலச்சிறை குலாவி நின்று ஏத்தும்

42	கோது ஆட்டு ஒழி	
----	----------------	--

ஒற்றை வெள்விடையன் உம்பரார் தலைவன்
உலகினில் இயற்கையை ஒழித்திட்டு
அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன் உறைகின்ற
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

2

செந்துவர்வாயாள் சேல் அன கண்ணாள்
சிவன் திருநீற்றினை வளர்க்கும்
பந்து அணை விரலாள் பாண்டிமா தேவி
பணிசெயப் பார்இடை நிலவும்
சந்தம் ஆர் தரளம் பாம்பு நீர் மத்தம்
தண் எருக்கம்மலர் வன்னி
அந்தி வான்மதி சேர் சடைமுடி அண்ணல்
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

3

கணங்களாய் வரினும் தமிழராய் வரினும்
அடியவர் தங்களைக் கண்டால்
குணம்கொடு பணியும் குலச்சிறை குலாவும்
கோபுரம் சூழ்மணிக் கோயில்
மணம்கமழ் கொன்றை வாள்அரா மதியம்
வன்னி வண் கூவிள மாலை
அணங்கு வீற்றிருந்த சடைமுடி அண்ணல்
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

4

செய்யதாமரைமேல் அன்னமே அனைய
சேயிழை திருநுதல் செல்வி
பைஅரவு அல்குல் பாண்டிமா தேவி
நாள் தொறும் பணிந்து இனிது ஏத்த
வெய்ய வேல் குலம் பாசம் அங்குசம் மான்
விரிகதிர் மழுஉடன் தரித்த
ஐயனார் உமையோடு இன்புறுகின்ற
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

5

நலம் இலர் ஆக நலம் அது உண்டாக
நாடு அவர் நாடு அறிகின்ற
குலம் இலர் ஆகக் குலம் அது உண்டாகத்
தவம் பணி குலச்சிறை பரவும்

கலை மலி கரத்தன் மூஇலைவேலன்
கரிஉரி மூடிய கண்டன்
அலை மலி புனல் சேர் சடைமுடி அண்ணல்
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

6

முத்தின்தாழ்வடமும் சந்தனக் குழம்பும்
நீறும் தன் மார்பினில் முயங்கப்
பத்தி ஆர்கின்ற பாண்டிமா தேவி
பாங்கொடு பணிசெய நின்ற
சுத்தம் ஆர் பளிங்கின் பெருமலை உடனே
சுடர் மரகதம் அடுத்தால் போல்
அத்தனார் உமையோடு இன்புறுகின்ற
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

7

நா அணங்கு இயல்பாம் அஞ்செழுத்து ஒதி
நல்லராய் நல்லியல்பு ஆகும்
கோவணம் பூதி சாதனம் கண்டால்
தொழுது எழு குலச்சிறை போற்ற
ஏ அணங்கு இயல்பாம் இராவணன் திண்தோள்
இருபதும் நெரிதர ஊன்றி
ஆவணம் கொண்ட சடைமுடி அண்ணல்
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

8

மண்எலாம் நிகழ மன்னனாய் மன்னும்
மணிமுடிச்சோழன் தன் மகளாம்
பண்ணின் நேர் மொழியாள் பாண்டிமாதேவி
பாங்கினால் பணிசெய்து பரவ
விண்ணுளார் இருவர் கீழொடு மேலும்
அளப்பு அரிதுஆம் வகை நின்ற
அண்ணலார் உமையோடு இன்புறுகின்ற
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

9

தொண்டராய் உள்ளார் திசைதிசைதோறும்
தொழுது தன் குணத்தினைக் குலாவக்
கண்டு நாள்தொறும் இன்புறுகின்ற
குலச்சிறை கருதி நின்று ஏத்தக்

எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

திருமுறை

3

குண்டராய் உள்ளார் சாக்கியர் தங்கள்
குறியின் கண் நெறியிடைவாரா
அண்டநாயகன்தான் அமர்ந்து வீற்றிருந்த
ஆலவாய் ஆவதும் இதுவே.

10

பல்நலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி
குலச்சிறை எனும் இவர் பணியும்
அந்நலம் பெறுசீர் ஆலவாய் ஈசன்
திருவடி ஆங்கு அவை போற்றிக்
கன்னல் அம் பெரிய காழியுள் ஞான
சம்பந்தன் செந்தமிழ் இவைகொண்டு
இந்நலம் பாட வல்லார் இமையோர்
ஏத்தவீர் நிருப்பவர் இனிதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம்

இறைவர் : தோணியப்பர்

பண் : கொல்லி

இறைவியார் : திருநிலைநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்லஃது உறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

1

போதைஆர் பொன் கிண்ணத்து அடிசில்பொல்லாது எனத்
தாதையார் முனிவுஉறத் தான்எனை ஆண்டவன்
காதைஆர் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையாள் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

2

தொண்டு அணை செய்தொழில் துயர் அறுத்து உய்யலாம்
வண்டு அணை கொன்றையான் மதுமலர்ச் சடைமுடிக்
கண்துணை நெற்றியான் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்துணை ஆகஓர் பெருந்தகை இருந்ததே.

3

அயர்வு உளோம் என்று நீ அசைவு ஒழி நெஞ்சமே
நியர் வளை முன்கையாள் நேரிழைஅவளொடும்
கயல் வயல் குதிகொளும் கழுமல வளநகர்
பெயர்பல துதிசெய பெருந்தகை இருந்ததே.

4

சித்திரம் பேசேல்.

45

அடைவு இலோம் என்று நீ அயர்வு ஒழி நெஞ்சமே
விடைஅமர் கொடியினான் விண்ணவர் தொழுது எழும்
கடைஉயர் மாடம்ஆர் கழுமல வளநகர்ப்
பெடைநடைஅவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

5

மற்றுஒரு பற்று இலைநெஞ்சமே மறைபல
கற்றநல் வேதியர் கழுமல வளநகர்
சிற்றிடைப் பேர் அல்குல் திருந்திழை அவளொடும்
பெற்று எனை ஆள்உடைப் பெருந்தகை இருந்ததே.

6

குறை வளைவது மொழி குறைவு ஒழி நெஞ்சமே
நிறை வளை முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
கறை வளர் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிறை வளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை இருந்ததே.

7

அரக்கனார் அருவரை எடுத்தவன் அலறிட
நெருக்கினார் விரலினால் நீடு யாழ் பாடவே
கருக்கு வாள் அருள்செய்தான் கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்கும் நீர் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

8

நெடியவன் பிரமனும் நினைப்பு அரிதாய் அவர்
அடியொடு முடிஅறியா அழல் உருவினன்
கடிகமழ் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிநடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

9

தார்உறு தட்டு உடைச் சமணர் சாக்கியர்கள்தம்
ஆர்உறு சொல் களைந்து அடிஇணை அடைந்து உய்ம்மின்
கார்உறு பொழில் வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேர்அறத் தாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

10

கருந்தடந் தேன் மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோடு இருந்த எம்பிரான்தனை
அருந்தமிழ் ஞான சம்பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவார் அவர்கள்போய் விண்ணுலகு ஆள்வரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்

பண் : கௌசிகம்

இறைவர் : சொக்கலிங்கப் பெருமான்

இறைவி : மீனாட்சி அம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யனே திரு ஆலவாய் மேவிய
ஐயனே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனைப்
பொய்யராம் அமணர் கொளுவும் சுடர்
பையவே சென்று பாண்டியற்கு ஆகவே. 1

சித்தனே திரு ஆலவாய் மேவிய
அத்தனே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனை
எத்தராம் அமணர் கொளுவும் சுடர்
பத்தி மன் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 2

தக்கன் வேள்வி தகர்த்து அருள் ஆலவாய்ச்
சொக்கனே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனை
எக்கராம் அமணர் கொளுவும் சுடர்
பக்கமே சென்று பாண்டியற்கு ஆகவே. 3

சிட்டனே திரு ஆலவாய் மேவிய
அட்டமூர்த்தியனே அஞ்சல் என்று அருள்
துட்டராம் அமணர் கொளுவும் சுடர்
பட்டிமன் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 4

நண்ணலார் புரம்மூன்று எரி ஆலவாய்
அண்ணலே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனை
எண்ணிலா அமணர் கொளுவும் சுடர்
பண்ணியல் தமிழ்ப் பாண்டியற்கு ஆகவே. 5

தஞ்சம் என்று உன் சரண் புகுந்தேனையும்
அஞ்சல் என்று அருள் ஆலவாய் அண்ணலே
வஞ்சம் செய்து அமணர் கொளுவும் சுடர்
பஞ்சவன் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 6

செங்கண் வெள்விடையாய் திரு ஆலவாய்
அங்கணா அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனைக்
கங்குலார் அமண்கையர் இடும்கனல்
பங்கமில் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 7

தீருமுறை
3

ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக அது பொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.

தூர்த்தன் வீரம் தொலைத்து அருள் ஆலவாய்
ஆத்தனே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனை
ஏத்து இலா அமணர் கொளுவும் சுடர்
பார்த்திவன் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 8

தாவினான் அயன் தான் அறியாவகை
மேவினாய் திரு ஆலவாயாய் அருள்
தூவிலா அமணர் கொளுவும் சுடர்
பாவினான் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 9

எண்திசைக்கு எழில் ஆலவாய் மேவிய
அண்டனே அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனை
குண்டராம் அமணர் கொளுவும் சுடர்
பாண்டிமன் தென்னன் பாண்டியற்கு ஆகவே. 10

அப்பன் ஆலவாய் ஆதி அருளினால்
வெப்பந் தென்னவன் மேல்உற மேதினிக்கு
ஒப்ப ஞானசம்பந்தன் உரை பத்தும்
செப்ப வல்லவர் தீதுஇலாச் செல்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறு

பண் : சாதாரி

இறைவர் : தப்பாரண்யேகவரர்

இறைவி : போகமார்த்த பூண் முலையாள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தளிர்இள வளர்ஒளி தனதுஎழில் தருதிகழ் மலைமகள்
குளிர்இள வளர்ஒளி வனமுலை இணைஅவை குலவலின்
நளிர்இள வளர்ஒளி மருவும் நள்ளாறர்த்தம் நாமமே
மிளிர்இள வளர்எரி இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 1

போதுஅமர் தருபுரிசுழல் எழில் மலைமகள் பூண்அணி
சீதம்அது அணிதரு முகிழ்இள வனமுலை செறிதலின்
நாதம்அது எழில்உரு அனைய நள்ளாறர்த்தம் நாமமே
மீதமது எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 2

இட்டுஉறும் மணிஅணி இணர்புணர் வளர்ஒளி எழில்வடம்
கட்டுஉறு கதிர்இள வனமுலை இணையொடு கலவலின்
நட்டுஉறு செறிவயல் மருவு நள்ளாறர்த்தம் நாமமே
இட்டுஉறும் எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 3

மைச்சுஅணி வரிஅரி நயனி தொல் மலைமகள் பயன்உறு
கச்சுஅணி கதிர்இள வனைமுலை அவையொடு கலவலின்
நச்சுஅணி மிடறுஉடை அடிகள் நள்ளாறர்தம் நாமமே
மெச்சுஅணி எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 4

பண்ணியல் மலைமகள் கதிர்விடு பருமணி அணிநிறக்
கண்ணியல் கலசம்அத அனமுலை இணையொடு கலவலின்
நண்ணிய குளிர்புனல் புகுதும் நள்ளாறர்தம் நாமமே
விண்ணியல் எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 5

போதுஉறு புரிசூழல் மலைமகள் இளவளர் பொன்அணி
சூதுஉறு தளிர்நிற வனமுலை அவையொட துதைதலின்
தாதுஉறு நிறம்உடை அடிகள் நள்ளாறர்தம் நாமமே
மீதுஉறும் எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 6

கார்மலி நெறிபுரி சுரிகுழல் மலைமகள் கவின்உறு
சீர்மலி தரும்மணி அணிமுலை திகழ்வொடு செறிதலின்
தார்மலி நகுதலை உடைய நள்ளாறர் தம் நாமமே
ஏர்மலி எரியினில் இடில் இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 7

மன்னிய வளர்ஒளி மலைமகள் தளிர்நிறம் மதம்மிகு
பொன்னியல் மணிஅணி கலசம்அது அனமுலை புணர்தலின்
தன்னியல் தசமுகன் நெரிய நள்ளாறர்தம் நாமமே
மின்னியல் எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 8

கான்முக மயில்இயல் மலைமகள் கதிர்விடு கனமிகு
பால்முகம் இயல்பணை இணைமுலை துணையொடு பயிறலின்
நான்முகன் அரி அறிவுஅரிய நள்ளாறர்தம் நாமமே
மேல்முக எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 9

அத்திர நயனிதொல் மலைமகள் பயன்உறும் அதிசயச்
சித்திர மணிஅணி திகழ்முலை இணையொடு செறிதலின்
புத்தரொடு அமணர்பொய் பெயரும் நள்ளாறர்தம் நாமமே
மெய்த்திரள் எரியினில் இடில்இவை பழுதுஇலை மெய்ம்மையே. 10

சிற்றிடை அரிவைதன் வனமுலை இணையொடு செறிதரும்
நற்றிறம் உறு கழுமலநகர் ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவன் எதிர்இடை எரியினில் இடஇவை கூறிய
சொற்றெரி ஒருபதும் அறிவர் துயர்இலர் தூயரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசரம்

பண் : கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆன்இனம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே.

1

அரிய காட்சியராய்த் தமது அங்கைசேர்
எரியர் ஏறு உகந்து ஏறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடு உறை வாழ்க்கையர் ஆயினும்
பெரியர் ஆர் அறிவார் அவர் பெற்றியே.

2

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாய் இலர் தம்மையே
சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பரால்
எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலோ.

3

ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும்
கேட்பான் புகில்அளவு இல்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பாலனவும் வினையும் குறுகாமை எந்தை
தாள்பால் வணங்கித் தலைநின்று இவைகேட்க தக்கார்.

4

ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா கடர்விட்டுளன் எங்கள்சோதி
மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

5

ஆடும் எனவும் அருங்கூற்றம் உதைத்து வேதம்
பாடும் எனவும் புகழல்லது பாவம் நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் எனக்கேட்டீர் ஆகில்
நாடுந் திறத்தார்க்கு அருளல்லது நாட்டல் ஆமே.

6

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டு அங்கு ஆட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் அறிவார் சொலக்கேட்டும் அன்றே.

7

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை உலகத்தவர் ஏத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூதன் ஒலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

8

பார்ஆழி வட்டம் பகையால் நலிந்தாட்ட ஆடிப்
பேர்ஆழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல்பேணி
நீர்ஆழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போர்ஆழி ஈந்த புகழும் புகழுற்றது அன்றே.

9

மாலாய் அவனும் மறைவல்ல நான்முகனும்
பாலாய தேவர் பகரில் அமுதூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க்கு அரிதாய் எழுந்த
ஆலாலம் உண்டங்கு அமரர்க்கு அருள் செய்த தாமே.

10

அற்றன்றி அந்தண் மதுரைத் தொகை ஆக்கினானும்
தெற்றென்று தெய்வம் தெளியார் கரைக்கோவை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கு எதிர்வின் ஊரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்று ஒன்று உயர்த்த பெருமான் பெருமானும் அன்றே.

11

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார் களும்பரவும் ஈசனை ஏத்து பாடல்
பல்லார் களும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோர் உலகு ஆளவும் வல்லர் அன்றே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஏடகம்

பண் : கொல்லி

இறைவர் : ஏடகநாதர்

இறைவி : உமாதேவியார்

திருச்சிற்றம்பலம்

வன்னியும் மத்தமும் மதிபொதி சடையினன்
பொன்னியல் திருவடி புதுமலர் அவைகொடு
மன்னிய மறையவர் வழிபட அடியவர்
இன்னிசை பாடலர் ஏடகத்து ஒருவனே.

1

கொடிநெடு மாளிகை கோபுரம் குளிர்மதி
வடிவுஉற அமைதர மருவிய ஏடகத்து
அடிகளை அடிபணிந்து அரற்றுமின் அன்பினால்
இடிபடும் வினைகள் போய் இல்லைஅது ஆகுமே.

2

குண்டலம் திகழ்தரு காது உடைக் குழகனை
வண்டு அலம்பும் மலர்க்கொன்றை வான்மதி அணி
செண்டு அலம்பும் விடைச் சேடன்ஊர் ஏடகம்
கண்டு கைதொழுதலும் கவலைநோய் கழலுமே. 3

ஏலம்ஆர் தருகுழல் ஏழையோடு எழில்பெறும்
கோலம்ஆர் தருவிடைக் குழகனார் உறைவுஇடம்
சாலமா தவிகளும் சந்தனம் சண்பகம்
எரியவன் உறைவிடம் ஏடகக் கோயிலே. 4

வரிஅணி நயனிநல் மலைமகள் மறுகிடக்
கரியினை உரிசெய்த கறைஅணி மிடறினன்
பெரியவன் பெண்ணினோடு ஆண்அலி அகிய
எரியவன் உறைவிடம் ஏடகக் கோயிலே. 5

பொய்கையின் பொழில்உறு புதுமலர்த் தென்றலார்
வைகையின் வடகரை மருவிய ஏடகத்து
ஐயனை அடிபணிந்து அரற்றுமின் அடர்தரும்
வெய்யவன் பிணி கெடு வீடுஎளிது ஆகுமே. 6-7

தடவரை எடுத்தவன் தருக்குஇறத் தோள்அடர்
படவிரல் ஊன்றியே பரிந்து அவற் கருள் செய்தான்
மடவரல் எருக்கொடு வன்னியும் மத்தமும்
இடம்உடைச் சடையினன் ஏடகத்து இறைவனே. 8

பொன்னும் மாமணிகளும் பொருதிரைச் சந்துஅகில்
தன்னுள்ஆர் வைகையின் கரைதனில் சமைவுஉற
அன்னம்ஆம் அயனும் மால் அடிமுடி தேடியும்
இன்னவாறு என ஒணான் ஏடகத்து ஒருவனே. 9

குண்டுகைக் கையினர் குணம் இலாத் தேரர்கள்
பண்டியைப் பெருக்கிடும் பளகர்கள் பணிகிலர்
வண்டு இரைக்கும் மலர்க் கொன்றையும் வன்னியும்
இண்டை சேர்க்கும் சடை ஏடகத்து எந்தையே. 10

கோடு சந்தனம் அகில் கொண்டுஇழி வைகை நீர்
ஏடு சென்று அணைதரும் ஏடகத்து ஒருவனை
நாடு தென்புகலியுள் ஞான சம்பந்தன
பாடல் பத்து இவை வல்லார்க்கு இல்லையாம் பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொள்ளம்பூதூர்

இறைவர் : வில்வனநாதர்

பண் : காந்தாரப் பஞ்சமம்

இறைவி : செளந்தரநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டமே கமழும் கொள்ளம்பூதூர்
நட்டம் ஆடிய நம்பனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

1

கோட்டகக் கழனிக் கொள்ளம்பூதூர்
நாட்டு அகத்து உறை நம்பனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

2

குலையினார் தெங்குசூழ் கொள்ளம்பூதூர்
விலையில் ஆட்கொண்ட விகிர்தனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

3

குவளை கண்மலரும் கொள்ளம்பூதூர்த்
தவள நீறுஅணி தலைவனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

4

கொன்றை பொன் சொரியும் கொள்ளம்பூதூர்
நின்ற புன்சடை நிமலனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

5

ஓடம் வந்து அணையும் கொள்ளம்பூதூர்
ஆடல் பேணிய அடிகளை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

6

ஆறு வந்து அணையும் கொள்ளம்பூதூர்
ஏறு தாங்கிய இறைவனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே.

7

குரக்குஇனம் பயிலும் கொள்ளம்பூதூர்
அரக்கனைச் செற்ற ஆதியை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே. 8

பருவரால் உகளும் கொள்ளம்பூதூர்
இருவர் காண்பு அரியான் கழல் உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே. 9

நீர்அகக் கழனிக் கொள்ளம்பூதூர்த்
தேர்அமண் செற்ற செல்வனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே. 10

கொன்றை சேர் சடையான் கொள்ளம்பூதூர்
நன்று காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ
நல்குமாறு அருள் நம்பனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்

பண் : அந்தாளிக்குறிஞ்சி

இறைவர் : சிவலோகத் தியாகேசர்

இறைவியார் : நங்கையுமையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில்
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடலரே தொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேயநம் பானே. 1

தருமணல் ஒதம்சேர் தண்கடல் நித்திலம்
பருமணலாக் கொண்டு பாவை நல்லார்கள்
வருமணம் கூட்டி மணஞ்செயும் நல்லூர்ப்
பெருமணத்தான் பெண் ஓர்பாகம் கொண்டானே. 2

அன்புஉறு சிந்தைய ராகி அடியவர்
நன்புஉறு நல்லூர்ப் பெருமணம் மேவிநின்று
இன்புஉறும் எந்தை இணையடி ஏத்துவார்
துன்புஉறுவார் அல்லர் தொண்டு செய்வாரே. 3

வல்லியந் தோல் உடை ஆர்ப்பது போர்ப்பது
கொல்லியல் வேழத் துரிவிரி கோவணம்
நல்லியலார் தொழும் நல்லூர்ப் பெருமணம்
புல்கிய வாழ்க்கையெம் புண்ணிய னார்க்கே. 4

ஏறுஉகந்தீர் இடுகாட்டு எரிஆடி வெண்
நீறுஉகந்தீர் நிரையார் விரிதேன் கொன்றை
நாறுகந்தீர் திருநல்லூர்ப் பெருமணம்
வேறுகந் தீருமை கூறு உகந்தீரே. 5

சிட்டப்பட்டார்க்கு எளியான் செங்கண் வேட்டுவப்
பட்டம் கட்டும் வென்னியான் பதியாவது
நட்டக்கொட்டு ஆட்டுஅறா நல்லூர்ப் பெருமணத்து
இட்டப்பட்டால் ஒத்திரால் எம்பிரானிரே. 6

மேகத்த கண்டன் எண்தோளன் வெண்ணீற்று உமை
பாகத்தன் பாய் புலித்தோலொடு பந்தித்த
நாகத்தன் நல்லூர்ப் பெருமணத்தான் நல்ல
போகத்தன் யோகத்தையே புரிந்தானே. 7

தக்கு இருந்தீர் அன்று தாளால் அரக்கனை
உக்கு இருந்து ஒல்க உயர்வரைக்கீழ் இட்டு
நக்கு இருந்தீர் இன்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கு இருந்தீர் எமைப்போக்கு அருளிரே. 8

ஏலும் தண்தாமரையானும் இயல்பு உடை
மாலும் தம் மாண்பு அறிகின்றிலர் மாமறை
நாலும் தம் பாட்டு என்பர் நல்லூர்ப் பெருமணம்
போலும் தம் கோயில் புரிசடையார்க்கே. 9

ஆதர்அமனொடு சாக்கியர் தம் சொல்லும்
பேதைமை கேட்டுப் பிணக்குஉறுவீர் வம்மின்
நாதனை நல்லூர்ப் பெருமணம் மேவிய
வேதன தாள் தொழ வீடு எளிது ஆமே. 10

நறும்பொழில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
பெறும் பத நல்லூர்ப் பெருமணத்தானை
உறும் பொருளால் சொன்ன ஒண்தமிழ் வல்லார்க்கு
அறும் பழி பாவம் அவலம் இலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண் : கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல் ஆகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

1

நம்புவார் அவர் நாவின் நவிற்றினால்
வம்பு நாள்மலர் வார் மது ஒப்பது
செம்பொன் ஆர் திலகம் உலகுக்கு எலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

2

நெக்கு உள் ஆர்வம் மிகப் பெருகிந் நினைந்து
அக்குமாலை கொடு அங்கையில் எண்ணுவார்
தக்க வானவராத் தகுவிப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

3

இயமன் தூதரும் அஞ்சுவர் இன்சொலால்
நயம் வந்து ஓத வல்லார்தமை நண்ணினால்
நியமம்தான் நினைவார்க்கு இனியான் நெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

4

கொல்வாரேனும் குணம் பல நன்மைகள்
இல்லாரேனும் இயம்புவர் ஆயிடின்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவர் என்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சிவாயவே.

5

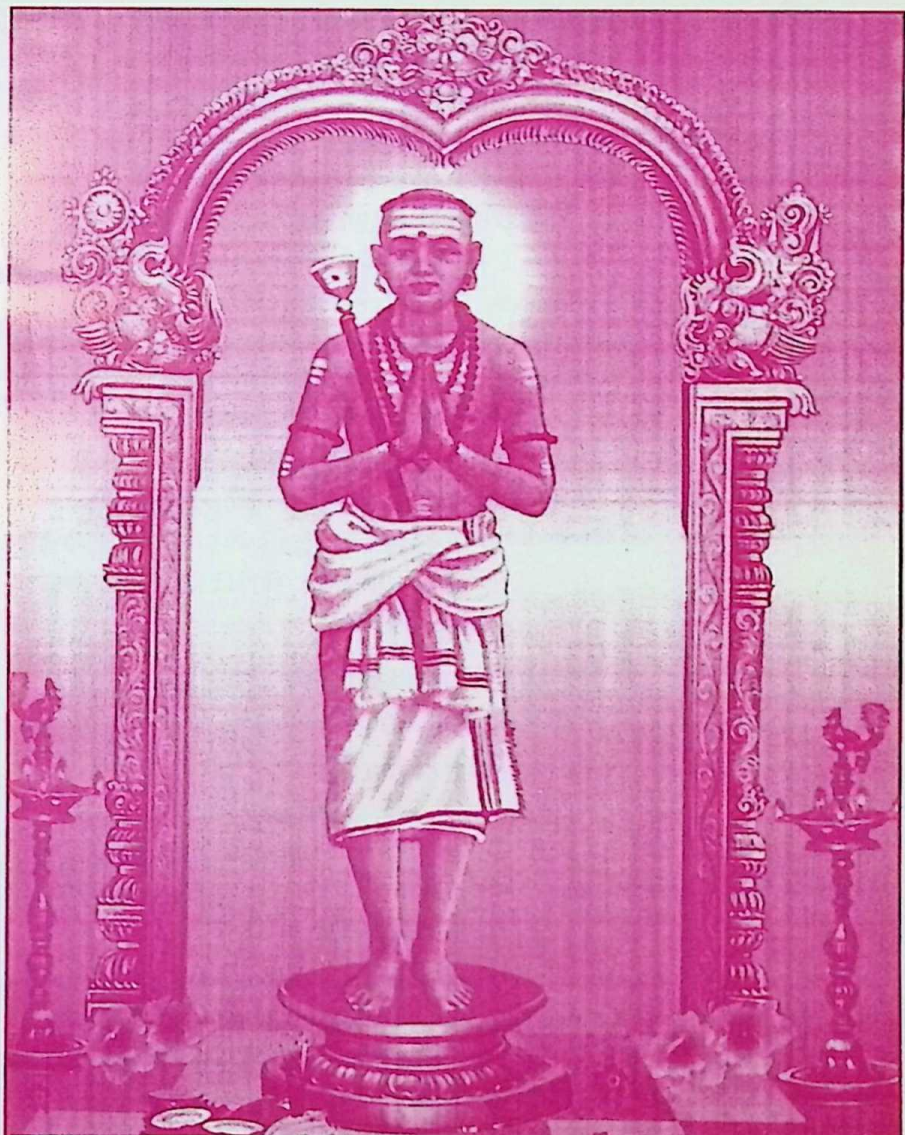
மந்தரம் அன பாவங்கள் மேவிய
பந்தனையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமும் மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சிவாயவே.

6

நரகம்ஏழ் புக நாடினர் ஆயினும்
உரைசெய் வாயினர் ஆயின் உருத்திரர்
விரவியே புகுவித்திடும் என்பரால்
வரதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

7

அருட்திரு திருநாவுக்கரசர்

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலம்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை
நலம்கொள் நாமம் நமச்சிவாயவே. 8

போதன் போது அன கண்ணனும் அண்ணல்தன்
பாதம்தான் முடி நேடிய பண்பராய்
யாதும் காண்பு அரிது ஆகி அலந்தவர்
ஓதும் நாமம் நமச்சிவாயவே. 9

கஞ்சி மண்டையர் கையில் உண் கையர்கள்
வெஞ் சொல் மிண்டர் விரவிலர் என்பரால்
விஞ்சை அண்டர்கள் வேண்ட அழுதுசெய்
நஞ்சு உண் கண்டன் நமச்சிவாயவே. 10

நந்தி நாமம் நமச்சிவாய எனும்
சந்தையால் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்சொல்
சிந்தையால் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லார் எலாம்
பந்தபாசம் அறுக்க வல்லார்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

நான்காந்திருமுறை

திருஅதிகைவிரட்டானம்

பண் : கொல்லி

இறைவர் : வீரட்டேசுவரர்

இறைவியார் : திரிபுரகந்தரி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றா யினவாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

1

நெஞ்சம் உமக்கே இடம்ஆக வைத்தேன்
நினையாது ஒருபோதும் இருந்துஅறியேன்
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டு அறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சுஆகி வந்து என்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடர்
அஞ்சேலும் என்னீர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

2

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்
படுவெண்தலையில் பலி கொண்டு உழல்வீர்
துணிந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல்உற்றால்
சடுகின்றதுகுலை தவிர்த்துஅருளீர்
பிணிந்தார் பொடிகொண்டு மெய் பூச வல்லீர்
பெற்றம்ஏற்று உகந்தீர் சுற்றும் வெண்தலைகொண்டு
அணிந்தீர் அடிகேள் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

3

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினால்
முனிந்து, என்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னை அடியேன் உமக்கு ஆளும்பட்டேன்
சடுகின்றதுகுலை தவிர்த்துஅருளீர்
தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்ப்பதுஅன்றோ
தலைஆயவர்தம் கடன்ஆவது தான்
அன்னநடையார் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

4

காத்து ஆள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரை நின்றவர் கண்டுகொள் என்று சொல்லி
நீத்துஆய கயம் புக நூக்கியிட
நிலைக் கொள்ளும் வழித்துறை ஒன்று அறியேன்
வார்த்தைஇது ஒப்பது கேட்டுஅறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார் புனல் ஆர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

5

சலம் பூவொடு தூபம் மறந்து அறியேன்
தமிழோடு இசைபாடல் மறந்து அறியேன்
நலம் தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்
உன் நாமம் என் நாவில் மறந்து அறியேன்
உலந்தார்தலையில் பலி கொண்டு உழல்வாய்
உடலுள் உறு சூலை தவிர்த்து அருளாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

6

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கையும் ஒண் பொருளும்
ஒருவர் தலை காவல் இலாமையினால்
வயந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல் உற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்து அருளீர்
பயந்தே என் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப் புரட்டி அறுத்து ஈர்த்திட நான்
அயர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

7

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து அடியேன்
வஞ்சம் மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
சலித்தால் ஒருவர் துணை யாரும் இல்லைச்
சங்கவெண்குழைக் காதுடை எம்பெருமான்
கலித்தே என் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன
அலுத்தேன், அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

8

பொன் போல மிளிர்வது ஓர் மேனியினீர்
புரிபுன்சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பிணி என்று இவற்றை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும் இடீர்
என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்
அடியார் படுவது இதுவே ஆகில்
அன்பே அமையும் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

9

தீருமுறை

4

கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

போர்த்தாய் அங்கு ஓர் ஆனையின் ஈர்உரி தோல்
புறங்காடு அரங்கா நடம்ஆட வல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக்கன் தனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டு அருள்செய்தஅது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என் வேதனைஆன விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார் புனல் குழ் அதிகைக் கெடில்
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅங்கமாலை

பண் : சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் தலைமாலை தலைக்கு அணிந்து
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய். 1

கண்காள் காண்மின்களோ கடல்நஞ்சு உண்ட கண்டன்தன்னை
எண்தோள் வீசி நின்று ஆடும் பிரான்தன்னைக் கண்காள்
காண்மின்களோ. 2

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிவன் எம் இறை செம்பவள
எரி போல் மேனிப் பிரான் திறம் எப்போதும் செவிகாள்
கேண்மின்களோ. 3

மூக்கே நீ முரலாய் முதுகாடு உறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கைமணாளனை மூக்கே நீ முரலாய். 4

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் மதயானை உரி போர்த்துப்
பேய் வாழ் காட்டு அகத்து ஆடும் பிரான்தன்னை வாயே
வாழ்த்துகண்டாய். 5

நெஞ்சே நீ நினையாய் நிமிர்புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீ நினையாய். 6

கைகாள் கூப்பித் தொழீர் கடிமாமலர் தூவி நின்று
பைவாய்ப் பாம்புஅரை ஆர்த்தபரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர். 7

ஆக்கையால் பயன் என் அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக் கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாத இவ் ஆக்கையால்
பயன் என். 8

கால்களால் பயன் என் கறைக்கண்டன் உறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணம் சூழாக் கால்களால் பயன் என். 9

உற்றார் ஆர் உளரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றாலத்து உறை கூத்தன் அல்லால் நமக்கு உற்றார் ஆர்
உளரோ. 10

இறுமாந்து இருப்பன்கொலோ ஈசன் பல்கணத்து எண்ணப் பட்டுச்
சிறுமான் ஏந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங்கு இறுமாந்து இருப்பன்
கொலோ. 11

தேடித் கண்டுகொண்டேன் - திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேட ஒணாத் தேவனை என் உள்ளே தேடித் கண்டு
கொண்டேன். 12

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் : காந்தாரப்பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை ஆவது நமச்சிவாயவே. 1

பூவினுக்கு அருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக்கு அருங்கலம் அரன் அஞ்சுஆடுதல்
கோவினுக்கு அருங்கலம் கோட்டம்இல்லது
நாவினுக்கு அருங்கலம் நமச்சிவாயவே. 2

விண் உற அடுக்கிய விறகின் வெவ்அழல்
உண்ணிய புகில் அவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணி நின்று அறுப்பது நமச்சிவாயவே. 3

இடுக்கண்பட்டு இருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற்பிரான் என்று வினவுவோம்அல்லோம்
அடுக்கல்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாம் உற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே. 4

வெந்தநீறு அருங் கலம் விரதிகட்கு எலாம்
அந்தணர்க்கு அருங் கலம் அருமறை ஆறுஅங்கம்
திங்களுக்கு அருங் கலம் திகழும் நீள் முடி
நங்களுக்கு அருங் கலம் நமச்சிவாயவே. 5

சலம் இலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கு அலால்
நலம் இலன் நாள்தொறும் நல்குவான் நலன்
குலம் இலர் ஆகிலும் குலத்திற்கு ஏற்பது ஓர்
நலம் மிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே. 6

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந் நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஒடினேன் ஒடிச் சென்று உருவம் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சிவாயவே. 7

இல்அக விளக்குஅது இருள் கெடுப்பது
சொல்அக விளக்குஅது சோதி உள்ளது
பல்அக விளக்குஅது பலரும் காண்பது
நல்அக விளக்குஅது நமச்சிவாயவே. 8

முன்னெறி ஆகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன் நெறியே சரண் ஆதல் திண்ணமே
அந் நெறியே சென்று அங்கு அடைந்தவர்க்கு எலாம்
நன் நெறி ஆவது நமச்சிவாயவே. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதுஓர்பாகத்தன்
பூப் பிணை திருந்து அடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப் பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப்பத்து
ஏத்த வல்லார் தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

அனேக திருத்தலங்களில் குறிப்பிட்ட சில திணங்களில் சூரிய ஒளி
கருவறை விங்கத் திருஉருவில் விழும். ஆனால் பாண்டிக் கொடுமுடி என்ற
ஊரில் ஆவணி மற்றும் பங்குனி மாதங்களில் மூன்று திணங்கள் இறைவன்,
இறைவி ஆகிய இருவர் பேரிலும் சூரியஒளி விழுகிறது.

திங்கனூர்

இறைவர் : கைலாசநாதர்

பண் : இந்தளம்

இறைவியார் : பெரியநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொலாம் அவர் சிந்தை உயர் வரை
ஒன்றுகொலாம் உயரும் மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொலாம் இடு வெண்டதலை கையது
ஒன்றுகொலாம் அவர் ஊர்வதுதானே.

1

இரண்டுகொலாம் இமையோர் தொழு பாதம்
இரண்டுகொலாம் இலங்கும் குழை பெண் ஆண்
இரண்டுகொலாம் உருவம் சிறு மான் மழு
இரண்டுகொலாம் அவர் எய்தினதாமே.

2

மூன்றுகொலாம் அவர் கண்நுதல் ஆவன
மூன்றுகொலாம் அவர் சூலத்தின் மொய் இலை
மூன்றுகொலாம் கணை கையது வில் நாண்
மூன்றுகொலாம் புரம் எய்தனர் தாமே.

3

நாலுகொலாம் அவர் தம் முகம்ஆவன
நாலுகொலாம் சனனம் முதல் தோற்றமும்
நாலுகொலாம் அவர் ஊர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொலாம் மறை பாடினதாமே.

4

அஞ்சுகொலாம் அவர் ஆடுஅரவின் படம்
அஞ்சுகொலாம் அவர் வெல் புலன்ஆவன
அஞ்சுகொலாம் அவர் காயப்பட்டான் கணை
அஞ்சுகொலாம் அவர் ஆடினதாமே.

5

ஆறுகொலாம் அவர் அங்கம் படைத்தன
ஆறுகொலாம் அவர்தம் மகனார் முகம்
ஆறுகொலாம் அவர் தார்மிசை வண்டின் கால்
ஆறுகொலாம் சுவை ஆக்கினதாமே.

6

ஏழுகொலாம் அவர் ஊழி படைத்தன
ஏழுகொலாம் அவர் கண்ட இருங்கடல்
ஏழுகொலாம் அவர் ஆளும் உலகங்கள்
ஏழுகொலாம் இசை ஆக்கினதாமே.

7

திருமுறை 4	பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் எல்லாரும் எள்ளப் படும்.	
---------------	---	---

எட்டுக்கொலாம் அவர் ஈறு இல் பெருங் குணம்
எட்டுக்கொலாம் அவர் குடும் இனமலர்
எட்டுக்கொலாம் அவர் தோள்இணை ஆவன
எட்டுக்கொலாம் திசை ஆக்கினதாமே. 8

ஒன்பதுபோல் அவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பதுபோல் அவர் மார்பினில் நூல் இழை
ஒன்பதுபோல் அவர் கோலக் குழல்சடை
ஒன்பதுபோல் அவர் பார்இடம்தானே. 9

பத்துக்கொலாம் அவர் பாம்பின் கண் பாம்பின் பல்
பத்துக்கொலாம் எயிறுந் நெரிந்து உக்கன
பத்துக்கொலாம் அவர் காயப்பட்டான் தலை
பத்துக்கொலாம் அடியார் செய்கைதானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருநேரிசை

இறைவர் : தோன்றாத்துணைநாதர்

இறைவியார் : தோகைநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாய் உடன்தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்து உகந்தான் மனத்துள் இருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க்கு அன்பன் திருப் பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன் அடியோங்களுக்கே. 1

பற்றாய் நினைந்திடு எப்போதும் நெஞ்சே இந்தப் பாரை முற்றும்
சுற்றாய் அலைகடல் மூடினும் கண்டேன் புகல் நமக்கு
உற்றான் உமையவட்கு அன்பன் திருப் பாதிரிப்புலியூர்
முற்றா முனை மதிக்கண்ணியினான்தன் மொய்கழலே. 2

விடையான் விரும்பி என் உள்ளத்து இருந்தான் இனி நமக்கு இங்கு
அடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனை அஞ்சோம்
புடையார் கமலத்து அயன் போல்பவர் பாதிரிப்புலியூர்
உடையான் அடியார்அடி அடியோங்கட்கு அரியது உண்டே. 3

மாயம்எல்லாம் முற்ற விட்டு இருள் நீங்க மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தான்அவன்தன் திருவடிக்கே
தேயம்எல்லாம் நின்று இறைஞ்சும் திருப் பாதிரிப்புலியூர்
மேய நல்லான் மலர்ப்பாதம் என் சிந்தையுள் நின்றனவே. 4

வைத்த பொருள் நமக்கு ஆம் என்று சொல்லி மனத்து அடைத்துச் சித்தம் ஒருக்கிச் சிவாயநம என்று இருக்கின் அல்லால் மொய்த்த கதிர் மதி போல்வார் அவர் பாதிரிப்புலியூர் அத்தன் அருள் பெறல் ஆமோ அறிவு இலாப் பேதைநெஞ்சே. 5

கருவாய்க் கிடந்து உன் கழலே நினையும் கருத்து உடையேன் உருவாய்த் தெரிந்து உன்தன் நாமம் பயின்றேன் உனது அருளால் திருவாய்ப் பொலியச் சிவாயநம என்று நீறு அணிந்தேன் தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப்புலியூர் அரணே. 6

எண்ணாது அமரர் இரக்கப் பரவையுள் நஞ்சம் உண்டாய் திண்ணார் அசுரர் திரிபுரம் தீ எழச் செற்றவனே பண்ணார்ந்து அமைந்த பொருட்கள் பயில் பாதிரிப்புலியூர் கண்ணார் நுதலாய் கழல் நம் கருத்தில் உடையனவே. 7

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி என் மனத்தே வழுவாது இருக்க வரம் தரவேண்டும் இவ் வையகத்தே தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்து அருள்செய் பாதிரிப்புலியூர் செழுநீர்ப் புனல் கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீ வண்ணனே. 8

மண் பாதலம் புக்கு மால்கடல் மூடி மற்று ஏழ்உலகும் விண்பால் திசை கெட்டு இருகடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே திண்பால் நமக்கு ஒன்று கண்டோம் திருப் பாதிரிப்புலியூர்க் கண் பாவும் நெற்றிக் கடவுள்கடரான் கழல்இணையே. 9

திருந்தா அமணர்தம் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்து முத்தி தரும் தாள்இணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரை எடுத்த பொருந்தா அரக்கன் உடல் நெரித்தாய் பாதிரிப்புலியூர் இருந்தாய் அடியேன் இனிப் பிறவாமல் வந்து ஏன்றுகொள்ளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீறு புனிதமானது. விபூதிக்குப் பல பேர்கள் இருக்கின்றன. நம்மை ரட்சிப்பதால் ரட்சை - வினைகளைப் பொடிபடச் செய்வதால் நீறு - மகத்தான ஐசுவரியத்தை தருவதால் - விபூதி ஐந்தெழுத்தை ஒதித் தருவதனால் - பஞ்சாட்சரம்.

திருவையாறு

பண் : காந்தாரம்

இறைவர் : செம்பொற்சோதிநாதர்

இறைவியார் : அறம்வளர்த்தநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான்மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந்து ஏத்திப் புகுவார்அவர்பின் புகுவேன்
யாதும் சுவடு படாமல் ஐயாறு அடைகின்றபோது
காதல் மடப்பிடி யோடும் களிறு வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 1

போழ் இளங்கண்ணியினானைப் பூந்துகிலா ளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றி என்று ஏத்தி வட்டம்இட்டு ஆடா வருவேன்
ஆழிவலவன் நின்று ஏத்தும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
கோழி பெடையொடும் கூடிக் குளிர்த்து வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 2

எரிப்பிறைக்கண்ணியினானை ஏந்திழையாளொடும் பாடி
முரித்த இலயங்கள் இட்டு முகமலர்ந்து ஆடா வருவேன்
அரித்து ஒழுகும் வெள்அருவி ஐயாறு அடைகின்றபோது
வரிக்குயில் பேடையொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 3

பிறை இளங்கண்ணியினானைப் பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறை இளம் பன்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறை இளம் பூங்குயில் ஆலும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
சிறை இளம் பேடையொடு ஆடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 4

ஏடு மதிக்கண்ணியானை ஏந்திழையாளொடும் பாடிக்
காடொடு நாடும் மலையும் கைதொழுது ஆடா வருவேன்
ஆடல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்றபோது
பேடை மயிலொடும் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 5

தண்மதிக் கண்ணியினானைத் தையல் நல்லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தையனாகி உணரா உருகா வருவேன்
அண்ணல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்

கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 6

கடிமதிக் கண்ணியினானைக் காரிகையாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ணம் இரண்டும் வாய்வேண்டுவ சொல்லிவாழ்வேன்
அடியிணை ஆர்க்குங் கழலான் ஐயாறு அடைகின்ற போது
இடிகுரல் அன்னதொர் ஏனம் இசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 7

விரும்பு மதிக்கண்ணியானை மெல்லியலாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலர் காலை எழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி உந்தும் ஐயாறு அடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொடு ஆடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 8

முற்பிறைக் கண்ணியினானை மொய்குழலாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறு அறுக்கில்லேன் பாடியும் ஆடா வருவேன்
அற்று அருள் பெற்றுநின்றாரோடு ஐயாறு அடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொடு ஆடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 9

திங்கள் மதிக்கண்ணியானைத் தேமொழி யாளொடும் பாடி
எங்கு அருள் நல்குங்கொல்எந்தை எனக்கினி என்னா வருவேன்
அங்கிள மங்கையர் ஆடும் ஐயாறு அடைகின்ற போது
பைங்கிளி பேடையொடு ஆடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 10

வளர்மதிக் கண்ணியினானை வார்குழலாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொர் காலம் காண்பான் கடைக்கண் நிற்கின்றேன்
அளவு படாததொர் அன்போடு ஐயாறு அடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி ஏறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 11

திருச்சிறம்பலம்

சூரிய கிரகணம் நிகழும்போது, எல்லாக் கோயில்களும் அடைக்கப்
பட்டுவிடும். 'கிரகண காலத்தில் கோயில்களில் பூஜைகள் நடத்தக்கூடாது'
என்பது விதி. ஆனால், கிரகண நேரத்தில் திறந்திருக்கும் கோயில் ஒன்றும்
உள்ளது. கர்ப்பஸ்திரீகள் கூட இங்குவந்து கிரகண நேரத்தில் வழிபடலாம்.
கும்பகோணம் அருகிலுள்ள திருநாறையூர் என்ற சிவன்கோவில் தான்.

திருஅதிகைவீரட்டானம்

பண் : காந்தாரம்

இறைவர் : வீரட்டானேசுவரர்

இறைவி : திரிபுரசுந்தரி

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும் சுடர்த் திங்கள் குளாமணியும்
வண்ண உரிவைஉடையும் வளரும் பவளநிறமும்

அண்ணல் அரண் முரண் ஏறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 1

பூண்டது ஓர் கேழல்எயிறும் பொன்திகழ் ஆமை புரள
நீண்ட திண்தோள் வலஞ் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போல வெண் நூலும்
காண்தகு புள்ளின் சிறகும் கலந்த கட்டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 2

ஒத்த வடத்து இள நாகம் உருத்திர பட்டம் இரண்டும்
முத்துவடக் கண்டிகையும் முளைத்து எழு மூஇலைவேலும்
சித்தவடமும் அதிகைச் சேண் உயர் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தத்தும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 3

மடமான்மறி பொன்கலையும் மழுப் பாம்பு ஒரு கையில் வீணை
குடமால் வரைய திண்தோளும் குனிசிலைக்கூத்தின் பயில்வும்
இடம் மால் தழுவிய பாகம் இரு நிலம் ஏற்ற சுவடும்
தடம் ஆர் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 4

பலபல காமத்தர் ஆகிப் பதைத்து எழுவார் மனத்துள்ளே
கலமலக்கிட்டுத் திரியும் கணபதி என்னும் களிறும்
வலம் ஏந்து இரண்டுசுடரும் வான் கயிலாயமலையும்
நலமார் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 5

கரந்தன கொள்ளிவிளக்கும் கறங்கு துடியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண்கணமும் பயின்றுஅறியாதன பாட்டும்
அரங்குஇடை நூல் அறிவாளர் அறியப்படாதது ஓர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 6

கொலை வரிவேங்கை அதளும் குவவோடு இலங்கு பொற்றோடும்
விலை பெறு சங்கக்குழையும் விலைஇல் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும் மணி ஆர்ந்து இலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 7

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையில் அசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்ற பல்பூதம் பல்ஆயிரம் கொள் கருவி
நாடற்கு அரியது ஓர் கூத்தும் நன்கு உயர் வீரட்டம் சூழ்ந்து
ஓடும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 8

சூழும் அரவத்துகிலும் துகில் கிழி கோவணக்கீளும்
யாழின் மொழியவள் அஞ்ச அஞ்சாது அருவரை போன்ற
வேழம் உரித்த நிலையும் விரி பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தாழும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 9

நரம்பு எழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
உரங்கள்எல்லாம் கொண்டு எடுத்தான் ஒன்பதும் ஒன்றும் அலற
வரங்கள் கொடுத்து அருள்செய்வான் வளர்பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்

அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாங்கானைமாடம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்று உண்டு விண்ணப்பம்

போற்றிசெய்யும்

என் ஆவி காப்பதற்கு இச்சை உண்டேல் இருங் கூற்று அகல
மின் ஆரும் மூஇலைச்சூலம் என்மேல் பொறி மேவு கொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. 1

ஆவா சிறுதொண்டன் என்நினைத்தான் என்று அரும்பிணிநோய்
காவாது ஒழியின் கலக்கும் உன்மேல் பழி காதல் செய்வார்
தேவா திருவடி நீறு என்னைப் பூசு செந்தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடத்து எம் புண்ணியனே. 2-9

கடவும் திகிரி கடவாது ஒழியக் கயிலை உற்றான்
படவும் திருவிரல்ஒன்று வைத்தாய் பணிமால்வரை போல்
இடபம் பொறித்து என்னை ஏன்றுகொள்ளாய் இருஞ்சோலை திங்கள்
தடவும் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்து எம் புண்ணியனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சத்திமுற்றம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவாய் முடுகி அடுதிறல் கூற்றம் குமைப்பதன்முன்
பூவார் அடிச்சுவடு என்மேல் பொறித்துவை போக விடில்
மூவா முழுப்பழி மூடும்கண்டாய் முழங்கும் தழல்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 1

காய்ந்தாய் அநங்கன் உடலம் பொடிபடக் காலனை முன்
பாய்ந்தாய் உயிர் செகப் பாதம் பணிவார்தம் பல்பிறவி
ஆய்ந்துஆய்ந்து அறுப்பாய் அடியேற்கு அருளாய் உன் அன்பர் சிந்தை
சேர்ந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 2

பொத்து ஆர் குரம்பை புகுந்து ஐவர் நாளும் புகல் அழிப்ப
மத்துஆர் தயிர்போல் மறுகும் என் சிந்தை மறுக்கு ஒழிவி
அத்தா அடியேன் அடைக்கலம் கண்டாய் அமரர்கள்தம்
சித்தா திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 3

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதி இந் நீள் நிலத்து ஒன்று
அல்லாக் குழி வீழ்ந்து அயர்வு உறுவேனை வந்து ஆண்டு கொண்டாய்
வில் ஏர் புருவத்து உமையாள் கணவா விடின் கெடுவேன்
செல்வா திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 4

கரு உற்று இருந்து உன் கழலே நினைந்தேன் கருப்புவிடில்
தெருவில் புகுந்தேன் திகைத்தடியேனைத் திகைப்பு ஒழிவி
உருவில் திகழும் உமையாள் கணவா விடின் கெடுவேன்
திருவின் பொலி சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 5

வெம்மை நமன்தமர் மிக்கு விரலி விழுப்பதன்முன்
இம்மை உன்தாள் என்தன் நெஞ்சத்து எழுதிவை ஈங்கி கழில்
அம்மை அடியேற்கு அருளுதி என்பது இங்கு ஆர் அறிவார்
செம்மை தரு சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 6

விட்டார் புரங்கள் ஒரு நொடி வேவ ஓர் வெங்கணையால்
கட்டாய் என் பாசத்தொடர்பு அறுத்து ஆண்டுகொள் தும்பி பம்பும்
மட்டுஆர் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்து அருளும்
சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 7

இகழ்ந்தவன் வேள்வி அழித்திட்டு இமையோர் பொறை இரப்ப
நிகழ்ந்திட அன்றே விசயமும் கொண்டது நீலகண்டா
புகழ்ந்த அடியேன்தன் புன்மைகள் தீர்ப் புரிந்து நல்காய்
திகழ்ந்த திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 8

தக்கு ஆர்வம் எய்திச் சமண் தவிர்ந்து உன்தன் சரண் புகுந்தேன்
எக் காதல் எப்பயன் உன் திறம்அல்லால் எனக்கு உளதே
மிக்கார் திலையுள் விருப்பா மிக வடமேரு என்னும்
திக்கா திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 9

பொறித்தோர் அரக்கன் பொருப்பு எடுப்புஉற்றவன் பொன்முடி தோள்
இறதாள் ஒருவிரல் ஊன்றிட்டு அலற இரங்கி ஒள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய் கொடியேன் செய்குற்றக் கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய் திருச்சத்தி முற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தகுனிய

தேவாரம்

ஐந்தாந்திருமுறை

திருத்தில்லை

இறைவர் : சபாநாயகர்

திருக்குறுந்தொகை

இறைவியார் : சிவகாமியம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப் பூமிசை
என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே. 1

அரும்பு அற்றப்பட ஆய்மலர் கொண்டு நீர்
கரும்பு அற்றப் படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பு அற்றச் சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப் புலியூர் எம்பிரானையே. 2

அரிச்சுஉற்ற வினையால் அடர்ப்புண்டு நீர்
எரிச் சுற்றக் கிடந்தார் என்று அயலவர்
சிரிச்சுஉற்றுப் பல பேசப்படாமுனம்
திருச்சிற்றம்பலம் சென்று அடைந்து உய்ம்மினே. 3

அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என் செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என் செய்யும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க்கு
எல்லை இல்லது ஓர் அடிமை பூண்டேனுக்கே. 4

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதுஎலாம்
நான் நிலாவி இருப்பன் என் நாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம்பலவனார்
வான் நிலாவி இருக்கவும் வைப்பரே. 5

சிட்டர் வானவர் சென்று வரம் கொளும்
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து உறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழுச் செல்லும் அச்
சிட்டர்பால் அணுகான் செறு காலனே. 6

ஒருத்தனார் உலகங்கட்கு ஒரு சுடர்
திருத்தனார் தில்லைச் சிற்றம்பலவனார்
விருத்தனார் இளையார் விடம் உண்டாம்
அருத்தனார் அடியாரை அறிவரே. 7

விண் நிறைந்தது ஓர் வெவ்வுழலின் உரு
எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவு ஒணாக்
கண் நிறைந்த கடிபொழில் அம்பலத்து
உள் நிறைந்து நின்றுஆடும் ஒருவனே. 8

வில்லை வட்டப்பட வாங்கி அவுணர்தம்
வல்லை வட்டம் மதில்முன்று உடன்மாய்த்தவன்
தில்லை வட்டம் திசை கைதொழுவார் வினை
ஒல்லை வட்டம் கடந்து ஒடுதல் உண்மையே. 9

நாடி நாரணன் நான்முகன் என்று இவர்
தேடியும் திரிந்தும் காண வல்லரோ
மாட மானிகை சூழ்தில்லை அம்பலத்து
ஆடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே. 10

மதுர வாய்மொழி மங்கை ஓர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம்பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்து எடுத்தான் முடிபத்து இற
மிதிகொள் சேவடி சென்று அடைந்து உய்ம்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கு இளவேனிலும்
மூசு வண்டு அறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணைஅடி நீழலே. 1

நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நா நவின்று ஏத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே. 2

ஆளாகார் ஆளானாரை அடைந்து உய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளாத சுரையோ தொழும்பர் செவி
வாளா மாய்ந்து மண்ஆகிக் கழிவரே. 3

நடலை வாழ்வுகொண்டு என் செய்திர் நாண்இலீர்
கடலை சேர்வது சொல் பிரமாணமே
கடலின் நஞ்சு அமுதுஉண்டவர் கைவிட்டால்
உடலினார் கிடந்து ஊர் முனி பண்டமே. 4

பூக் கைக் கொண்டு அரன் பொன்அடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டு அரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக்கே இரை தேடி அலமந்து
காக்கைக்கே இரை ஆகிக் கழிவரே. 5

குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும்
நெறிகளும் அவர் நின்றது ஓர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம்ஆரணம் ஒதிலும்
பொறிஇலீர் மனம் என்கொல் புகாததே. 6

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
குழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையேன் நெடுங் காலமே.

7

எழுது பாவைநல்லார் திறம் விட்டு நான்
தொழுது போற்றி நின்றேனையும் குழ்ந்துகொண்டு
உழுத சால்வழியே உழுவான் பொருட்டு
இழுதை நெஞ்சம் இது என் படுகின்றதே.

8

நெக்குநெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன்
பொக்கம் மிக்கவர் பூவும் நீரும் கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே.

9

விறகில் தீயினன் பாலில் படு நெய் போல்
மறைய நின்றுளன் மா மணிச்சோதியான்
உறவுகோல் நட்டு உணர்வுகயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழையாறை வடதளி

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : சோமநாதர்

இறைவியார் : சோமகலாநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைஎலாம் பறிக்கும் சமண்கையர் உள்
நிலையினால் மறைத்தால் மறைக்க ஒண்ணுமே
அலையின்ஆர் பொழில் ஆறை வடதளி
நிலையினான் அடியே நினைந்து உய்ம்மினே.

1

மூக்கினால் முரன்று ஒதி அக் குண்டிகை
தூக்கினார் குலம் தூர் அறுத்தே தனக்கு
ஆக்கினான் அணியாறை வடதளி
நோக்கினார்க்கு இல்லையால் அருநோய்களே.

2

குண்டரைக் குணம்இல்லரைக் கூறையில்
மிண்டரைத் துரந்த விமலன்தனை
அண்டரைப் பழையாறை வடதளிக்
கண்டரைத் தொழுது உய்ந்தன கைகளே.

3

முடையரைத் தலை முண்டிக்கும் மொட்டரைக்
கடையரைக் கடிந்தார் கனல் வெண்மழுப்
படையரைப் பழையாறை வடதளி
உடையரைக் குளிர்ந்து உள்கும் என் உள்ளமே.

4

ஒள் அரிக்கணார் முன் அமண் நின்று உணும்
கள்ளரைக் கடிந்த கருப்புஊறலை
அள்ளல் அம் புனல் ஆறை வடதளி
வள்ளலைப் புகழத் துயர் வாடுமே.

5

நீதியைக் கெட நின்று அமணே உணும்
சாதியைக் கெடுமா செய்த சங்கரன்
ஆதியை பழையாறை வடதளிச்
சோதியைத் தொழுவார் துயர் தீருமே.

6

திரட்டு இரைக்கவளம் திணிக்கும் சமண்
பிரட்டரைப் பிரித்த பெருமான் தனை
அருள் திறத்து அணி ஆறை வடதளித்
தெருட்டரைத் தொழத் தீவினை தீருமே.

7

ஒது இனத்து எழுத்துஅஞ்சு உணராச் சமண்
வேதினைப் படுத்தானை வெங்கூற்று உதை
பாதனைப் பழையாறை வடதளி
நாதனைத் தொழ நம் வினை நாசமே.

8

வாய் இருந்தமிழே படித்து உள்ஆறா
ஆயிரம் சமணும் அழிவு ஆக்கினான்
பாயிரும் புனல் ஆறை வடதளி
மேயவன் என வல்வினை வீடுமே.

9

செருத்தனைச் செய்யும் சேண் அரக்கன் உடல்
எருத்துஇற விரலால் இறை ஊன்றிய
அருத்தனைப் பழையாறை வடதளித்
திருத்தனைத் தொழுவார் வினை தேயுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : மறைக்காட்டு மணாளர்

இறைவியார் : யாழைப்பழித்தமொழியாள்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணின் நேர் மொழியாள் உமைபங்கரோ
மண்ணினார் வலம்செய்ம் மறைக்காடரோ
கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணம் ஆகத் திறந்து அருள் செய்ம்மினே. 1

ஈண்டு செஞ்சடை ஆகத்துள் ஈசரோ
மூண்ட கார்முகிலின் முறிக் கண்டரோ
ஆண்டுகொண்ட நீரே அருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக் கதவின் வலி நீக்குமே. 2

அட்டமூர்த்தி அதுஆகிய அப்பரோ
துட்டர் வான் புரம் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டம் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட இக் கதவம் திறப் பிம்மினே. 3

அரிய நான்மறை ஓதிய நாவரோ
பெரிய வான் புரம் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வான் கதவம் பிரிவிக்கவே. 4

மலையில் நீடு இருக்கும் மறைக்காடரோ
கலைகள் வந்து இறைஞ்சும் கழல் ஏத்தரோ
விலையில் மாமணி வண்ண உருவரோ
தொலைவு இலாக் கதவம் துணை நீக்குமே. 5

பூக்கும் தாழை புறணி அருகுளலாம்
ஆக்கும் தண்பொழில் சூழ் மறைக்காடரோ
ஆர்க்கும் காண்பு அரியீர் அடிகேள் உமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே. 6

வெந்தவெண் பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
அந்தம்இல்லி அணி மறைக் காடரோ
எந்தைநீ அடியார் வந்து இறைஞ்சிட
இந்த மாக் கதவம் பிணி நீக்குமே. 7

ஆறு குடும் அணி மறைக்காடரோ
கூறு மாதுஉமைக்கு ஈந்த குழகரோ
ஏறுஅது ஏறிய எம்பெருமான் இந்த
மாறு இலாக் கதவம் வலி நீக்குமே. 8

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசும் சுவண்டரோ
பண்ணி ஏறு உகந்து ஏறும் பரமரோ
அண்ணல் ஆதிஅணி மறைக் காடரோ
திண்ணமாக் கதவம் திறப் பிம்மினே. 9

விண்உளார் விரும்பி எதிர் கொள்ளவே
மண்உளார் வணங்கும் மறைக் காடரோ
கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணம்ஆகத் திறந்து அருள் செய்ய்மினே. 10

அரக்கனை விரலால் அடர்த்திட்ட நீர்
இரக்கம் ஒன்று இலீர் எம்பெரு மானிரே
சரக்கும் புனைகள் சூழ் மறைக் காடரோ
சரக்க இக் கதவம் திறப் பிம்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

ஆறாந்தீருமுறை

பொது

தனித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண் பொருளும் நீ
ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஓர் ஊரும் நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய் நீ
துணையாய் என் நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நீ
இப்பொன் நீ இம்மணி நீ இம்முத்து நீ
இறைவன் நீ ஏறு ஊர்ந்த செல்வன் நீயே. 1

வெம்ப வருகிற்பது அன்று கூற்றம் நம்மேல்
வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எளியோம் அல்லோம்
அம்பவளச்செஞ்சடைமேல் ஆறுகுடி
அனல்ஆடி ஆன்அஞ்சும் ஆட்டு உகந்த
செம்பவள வண்ணர் செங்குன்ற வண்ணர்
செவ்வான வண்ணர் என் சிந்தையாரே.

2

ஆட்டுவித்தால் ஆர்ஒருவர் ஆடாதாரே
அடக்குவித்தால் ஆர்ஒருவர் அடங்காதாரே
ஒட்டுவித்தால் ஆர்ஒருவர் ஒடாதாரே
உருகுவித்தால் ஆர்ஒருவர் உருகாதாரே
பாட்டுவித்தால் ஆர்ஒருவர் பாடாதாரே
பணிவித்தால் ஆர்ஒருவர் பணியாதாரே
காட்டுவித்தால் ஆர்ஒருவர் காணாதாரே
காண்பார் ஆர்கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே.

3

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி
நலஞ்சுடரே நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற
சொற் பதத்தார் சொல் பதமும் கடந்து நின்ற
சொலற்கு அரிய சூழலாய் இது உன் தன்மை
நிற்பது ஒத்து நிலை இலா நெஞ்சம் தன்னுள்
நிலாவாத புலால்உடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யான் உன்னை விடுவேன் அல்லேன்
கனகம் மாமணி நிறத்து எம் கடவுளானே.

4

திருக்கோயில் இல்லாத திருஇல் ஊரும்
திருவெண்ணீறு அணியாத திருஇல் ஊரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையால் பாடா ஊரும்
பாங்கினோடு பலதளிகள் இல்லா ஊரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஊரும்
விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லா ஊரும்
அருப்போடு மலர் பறித்து இட்டு உண்ணா ஊரும்
அவைஎலாம் ஊர் அல்ல அடவி காடே.

5

திருநாமம் அஞ்சுஎழுத்தும் செப்பார்ஆகில்
தீவண்ணர் திறம் ஒருகால் பேசார்ஆகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழார்ஆகில்
உண்பதன் முன் மலர் பறித்து இட்டு உண்ணார்ஆகில்

அருநோய்கள் கெட வெண்ணீறு அணியார்ஆகில்
அளி அற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ என்னில்
பெரு நோய்கள் மிக நலியப் பெயர்த்தும் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழில்ஆகி இறக்கின்றாரே.

6

நின்ஆவார் பிறர் இன்றி நீயே ஆனாய்
நினைப்பார்கள் மனத்துக்கு ஓர் வித்தும்ஆனாய்
மன்ஆனாய் மன்னவர்க்கு ஓர் அமுதம்ஆனாய்
மறைநான்கும்ஆனாய் ஆறுஅங்கம் ஆனாய்
பொன்ஆனாய் மணிஆனாய் போகம்ஆனாய்
பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை
என்ஆனாய் என்னானாய் என்னின் அல்லால்
ஏழையேன் என்சொல்லி ஏத்துகேனே.

7

அத்தா உன் அடியேனை அன்பால் ஆர்த்தாய்
அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீர் ஆட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியை நீ எளியைஆனாய்
எனை ஆண்டுகொண்டு இரங்கி ஏன்றுகொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்
பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தாய் அன்றே
இத்தனையும் எம் பரமோ ஐய ஐயோ
எம்பெருமான் திருக்கருணை இருந்தவாறே.

8

குலம் பொல்லேன் குணம் பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிது உடையேன் கோலமாய்
நலம் பொல்லேன் நான் பொல்லேன் ஞானி அல்லேன்
நல்லாரோடு இசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கு அல்லேன் விலங்குஅல்லாது ஒழிந்தேன்அல்லேன்
வெறுப்பனவும் மிகப் பெரிதும் பேச வல்லேன்
இலம் பொல்லேன் இரப்பதே ஈயமாட்டேன்
என் செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே.

9

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து
தரணியொடு வான் ஆளத் தருவரேனும்
மங்குவார்அவர் செல்வம் மதிப்போம்அல்லோம்
மாதேவர்க்கு ஏகாந்தர் அல்லார்ஆகில்

அங்கம்எலாம் குறைந்து அழகு தொழுநோயராய்
ஆ உரித்துத் தின்று உழலும் புலையரேனும்
கங்கை வார்சடைக் கரந்தார்க்கு அன்பர்ஆகில்
அவர்கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.

10

திருக்கழுக்குன்றம்

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : வேதகிரீசுவரர்

இறைவியார் : பெண்ணினல்லாளம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

மூஇலைவேல் கையானை மூர்த்தி தன்னை
முதுபிணக்காடு உடையானை முதல்ஆனானை
ஆவினில்ஐந்து உகந்தானை அமரர்கோனை
ஆலாலம்உண்டு உகந்த ஐயன் தன்னைப்
பூவினின்மேல் நான்முகனும் மாலும் போற்றப்
புணர்வு அரிய பெருமானைப் புனிதன்தன்னைக்
காவலனைக் கழுக்குன்றம் அமர்ந்தான் தன்னைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டேன் நாதனே.

1

பல்ஆடு தலை சடைமேல் உடையான் தன்னைப்
பாய் புலித்தோல் உடையானைப் பகவன் தன்னைச்
சொல்லோடு பொருள் அனைத்தும் ஆனான் தன்னைச்
கடர்உருவில் என்புஅறாக் கோலத்தானை
அல்லாத காலனை முன் அடர்த்தான் தன்னை
ஆலின்கீழ் இருந்தானை அமுது ஆனானைக்
கல்ஆடை புனைந்து அருளும் காபாலியைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டேன் நானே.

2-10

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்ற திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இரு நிலனாய்த் தீஆகி நீரும்ஆகி
இயமானனாய் எறியும் காற்றும்ஆகி
அரு நிலைய திங்களாய் ஞாயிறுஆகி
ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்திஆகிப்
பெரு நலமும் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறர் உருவும் தம் உருவும் தாமேஆகி
நெருநலையாய் இன்றுஆகி நாளைஆகி
நிமிர்புன்சடை அடிகள் நின்றவாரே.

1

அருள்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருள்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.

தீருமுறை

6

மண் ஆகி விண் ஆகி மலையும் ஆகி
வயிரமுமாய் மாணிக்கம் தானே ஆகி
கண் ஆகிக் கண்ணுக்கு ஓர் மணியும் ஆகிக்
கலை ஆகிக் கலைஞானம் தானே ஆகிப்
பெண் ஆகிப் பெண்ணுக்கு ஓர் ஆணும் ஆகிப்
பிரளயத்துக்கு அப்பால் ஓர் அண்டம் ஆகி
எண் ஆகி எண்ணுக்கு ஓர் எழுத்தும் ஆகி
எழும்பு கடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே.

2

கல் ஆகிக் களறு ஆகிக் கானும் ஆகிக்
காவிரியாய்க் கால் ஆறாய்க் கழியும் ஆகிப்
புல் ஆகிப் புதல் ஆகிப் பூடும் ஆகிப்
புரம் ஆகிப் புரம் மூன்றும் கெடுத்தான் ஆகிச்
சொல் ஆகிச் சொல்லுக்கு ஓர் பொருளும் ஆகிச்
சுலாவு ஆகிச் சுலாவுக்கு ஓர் சூழல் ஆகி
நெல் ஆகி நிலன் ஆகி நீரும் ஆகி
நெடுஞ் கடராய் நிமிர்ந்து அடிகள் நின்றவாறே.

3

காற்று ஆகிக் கார் முகிலாய்க் காலம் மூன்றாய்க்
கனவு ஆகி நனவு ஆகிக் கங்குல் ஆகிக்
கூற்று ஆகிக் கூற்று உதைத்த கொல்களிறும் ஆகிக்
குரைகடலாய்க் குரைகடற்கு ஓர் கோமானுமாய்
நீற்றானாய் நீறு ஏற்ற மேனி ஆகி
நீள் விசும்பாய் நீள் விசும்பின் உச்சி ஆகி
ஏற்றானாய் ஏறு ஊர்ந்த செல்வன் ஆகி
எழும்பு கடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே.

4

தீயாகி நீர் ஆகித் திண்மை ஆகித்
திசை ஆகி அத் திசைக்கு ஓர் தெய்வம் ஆகித்
தாய் ஆகித் தந்தையாய்ச் சார்வும் ஆகித்
தாரகையும் ஞாயிறும் தண்மதியும் ஆகிக்
காய் ஆகிப் பழம் ஆகிப் பழத்தில் நின்ற
இரதங்கள் நுகர்வானும் தானே ஆகி
நீ ஆகி நான் ஆகி நேர்மை ஆகி
நெடுஞ் கடராய் நிமிர்ந்து அடிகள் நின்றவாறே.

5

அங்கமாய் ஆதியாய் வேதம்ஆகி

அருமறையோடு ஐம்பூதம் தானேஆகிப்
பங்கமாய்ப் பலசொல்லும் தானேஆகிப்

பால்மதியோடு ஆதியாய்ப் பான்மைஆகிக்
கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கன்னிஆகிக்

கடல்ஆகி மலைஆகிக் கழியும்ஆகி
எங்குமாய் ஏறு ஊர்ந்த செல்வன்ஆகி

எழும்கடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே.

6

மாதாபிதாஆகி மக்கள்ஆகி

மறிகடலும் மால் விசும்பும் தானேஆகிக்
கோதாவிரியாய்க் குமரிஆகிக்

கொல் புலித்தோல் ஆடைக் குழகன்ஆகிப்
போதாய மலர் கொண்டு போற்றி நின்று

புனைவார் பிறப்பு அறுக்கும் புனிதன்ஆகி
யாதானும் என நினைந்தார்க்கு எளிதேஆகி

அழல்வண்ண வண்ணர்தாம் நின்றவாறே.

7

ஆவாகி ஆவினில் ஐந்தும் ஆகி

அறிவாகி அழல்ஆகி அலியும்ஆகி
நாவாகி நாவுக்கு ஓர் உரையும்ஆகி

நாதனாய் வேதத்தின் உள்ளோன்ஆகிப்
பூவாகிப் பூவுக்கு ஓர் நாற்றம்ஆகிப்

புக்குளால் வாசமாய் நின்றான்ஆகித்
தேவாகித் தேவர் முதலும்ஆகிச்

செழுஞ்சுடராய்ச் சென்று அடிகள் நின்றவாறே. 8

நீர்ஆகி நீள் அகலம் தானேஆகி

நிழல்ஆகி நீள் விசும்பின் உச்சிஆகிப்
பேர்ஆகிப் பேருக்கு ஓர் பெருமைஆகிப்

பெரு மதில்கள்மூன்றினையும் எய்தான்ஆகி
ஆரேனும் தன் அடைந்தார்தம்மை எல்லாம்

ஆட்கொள்ள வல்ல எம் ஈசனார்தாம்.

பார்ஆகிப் பண்ஆகிப் பாடல்ஆகிப்

பரஞ்சுடராய்ச் சென்று அடிகள் நின்றவாறே. 9

மாலாகி நான்முகனாய் மா பூதமாய்
மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வும் ஆகிப்
பாலாகி எண்திசைக்கும் எல்லை ஆகிப்
பரப்பு ஆகிப் பரலோகம் தானே ஆகிப்
பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப்
பூதங்களாய்ப் புராணன் தானே ஆகி
ஏலாதன எல்லாம் ஏல்விப்பானாய்
எழும்குடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

இறைவர் : அக்னீசுவரர்
கோனப்பிரான்

திருத்தாண்டகம்

இறைவியார் : கருந்தாழ்குழலி அம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
கண் இலேன் மற்று ஓர் களைகண் இல்லேன்
கழல் அடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்
புண்ணியா உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

1

அங்கமே பூண்டாய் அனல் ஆடினாய்
ஆதிரையாய் ஆலநிழலாய் ஆன்ஏறு ஊர்ந்தாய்
பங்கம் ஒன்று இல்லாத படர்சடையினாய்
பாம்பொடு திங்கள் பகை தீர்த்து ஆண்டாய்
சங்கை ஒன்று இன்றியே தேவர் வேண்டச்
சமுத்திரத்தின் நஞ்சு உண்டு சாவா மூவாச்
சிங்கமே உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
திருப் புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

2

பைஅரவக் கச்சையாய் பால்வெண்நீற்றாய்
பளிக்குக் குழையினாய் பண் ஆர் இன்சொல்
மை விரவு கண்ணாளைப் பாகம் கொண்டாய்
மான்மறி கை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்

தீருமுறை

6

அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுகைம் இல்லை பொருள் இல்லார்க்கு
இவ்வுகைம் இல்லாகி ஆங்கு.

ஐவரையும் என்மேல் தரவு அறுத்தாய்

அவர் வேண்டும் காரியம் இங்கு ஆவதுஇல்லை
பொய் உரையாது உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

3

தெருளாதார் மூளயிலும் தீயில் வேவச்

சிலை வளைத்துச் செங் கணையால் செற்ற தேவே
மருளாதார்தம் மனத்தில் வாட்டம் தீர்ப்பாய்
மருந்தாய்ப் பிணி தீர்ப்பாய் வானோர்க்கு என்றும்
அருள்ஆகி ஆதியாய் வேதம்ஆகி
அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்தும் காணாப்
பொருள்ஆவாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

4

நீர்ஏறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண்திங்கள்

நீங்காமை வைத்து உகந்த நீதியானே
பார்ஏறு படுதலையில் பலி கொள்வானே
பண்டு அநங்கற் காய்ந்தானே பாவநாசா
கார்ஏறு முகில் அனைய கண்டத்தானே
கருங்கைக்களிற்று உரிவை கதறப் போர்த்த
போர்ஏறே உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

5

விரிசடையாய் வேதியனே வேதகீதா

விரி பொழில் சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய்
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவதேவே

திரு ஆரூர்த் திரு மூலட்டானம் மேயாய்
மருவஇனியார் மனத்து உளாய் மர்காளத்தாய்
வலஞ்சுழியாய் மா மறைக்காட்டு எந்தாய் என்றும்
புரிசடையாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

6

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவர்எல்லாம்

திருவடிமேல் அலர் இட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்ந்த மறை பாடி நட்டம்ஆடி
நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்

காவார்ந்த பொழில் சோலைக் காணப்பேராய்
கழுக்குன்றத்து உச்சியாய் கடவுளே நின்
பூவார்ந்த பொன்அடிக் கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

7

நெய்யாடி நின்மலனே நீலகண்டா
நிறைவு உடையாய் மறை வல்லாய் நீதியானே
மை ஆடு கண் மடவாள் பாகத்தானே
மான்தோல்உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
கொய் ஆடு கூவிளம் கொன்றைமாலை
கொண்டு அடியேன்நான் இட்டுக் கூறி நின்று
பொய்யாத சேவடிக் கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

8

துன்னம் சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
துதைந்து இலங்கு வெண்மழுவாள் கையில் ஏந்தித்
தன் அணையும் தண்மதியும் பாம்பும் நீரும்
சடைமுடிமேல் வைத்து உகந்த தன்மையானே
அன்னநடை மடவாள் பாகத்தானே
அக்குஆரம் பூண்டானே ஆதியானே
பொன்அம்கழல் அடிக் கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

9

ஒருவனையும் அல்லாது உணராது உள்ளம்
உணர்ச்சித் தடுமாற்றத்துள்ளே நின்ற
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
இல்லாத தரவு அறுத்தாய்க்கு இல்லேன் ஏலக்
கருவரை சூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
கடுந் தேர் மீது ஓடாமைக் காலால் செற்ற
பொரு வரையாய் உன் அடிக் கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சப்த்தவிடத் தலங்கள்

1. திருவாரூர்	- வீதிவிடங்கள்	4. திருக்காறாயில்	- ஆதி விடங்கள்
2. திருநள்ளாறு	- நகர விடங்கள்	5. திருக்கோளிலி	- அவனி விடங்கள்
3. திருநாகைக்		6. திருவாய்மூர்	- நீல விடங்கள்
காரோணம்	- சுந்தர விடங்கள்	7. திருமறைக்காடு	- புவனி விடங்கள்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

ஏழாந்திருமுறை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பண் : இந்தளம்

இறைவர் : தடுத்தாட்கொண்டநாதர்

இறைவியார் : வேற்கண்மங்கையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தா பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா

எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை

வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
அத்தா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 1

நாயேன் பலநாளும் நினைப்பு இன்றி மனத்து உன்னைப்

பேயாய்த் திரிந்து எய்த்தேன் பெறல் ஆகா அருள் பெற்றேன்

வேயார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
ஆயா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 2

மன்னே மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்து உன்னைப்

பொன்னே மணிதானே வயிரம்மே பொருது உந்தி

மின்னார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
அன்னே உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 3

முடியேன் இனிப் பிறவேன் பெறின் மூவேன் பெற்றம்ஊர்த்

கொடியேன் பலபொய்யே உரைப்பேனைக் குறிக்கொள் நீ

செடியார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
அடிகேள் உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 4

பாதம் பணிவார்கள் பெறும் பண்டம் அது பணியாய்

ஆதன் பொருள் ஆனேன் அறிவுஇல்லேன் அருளாளா

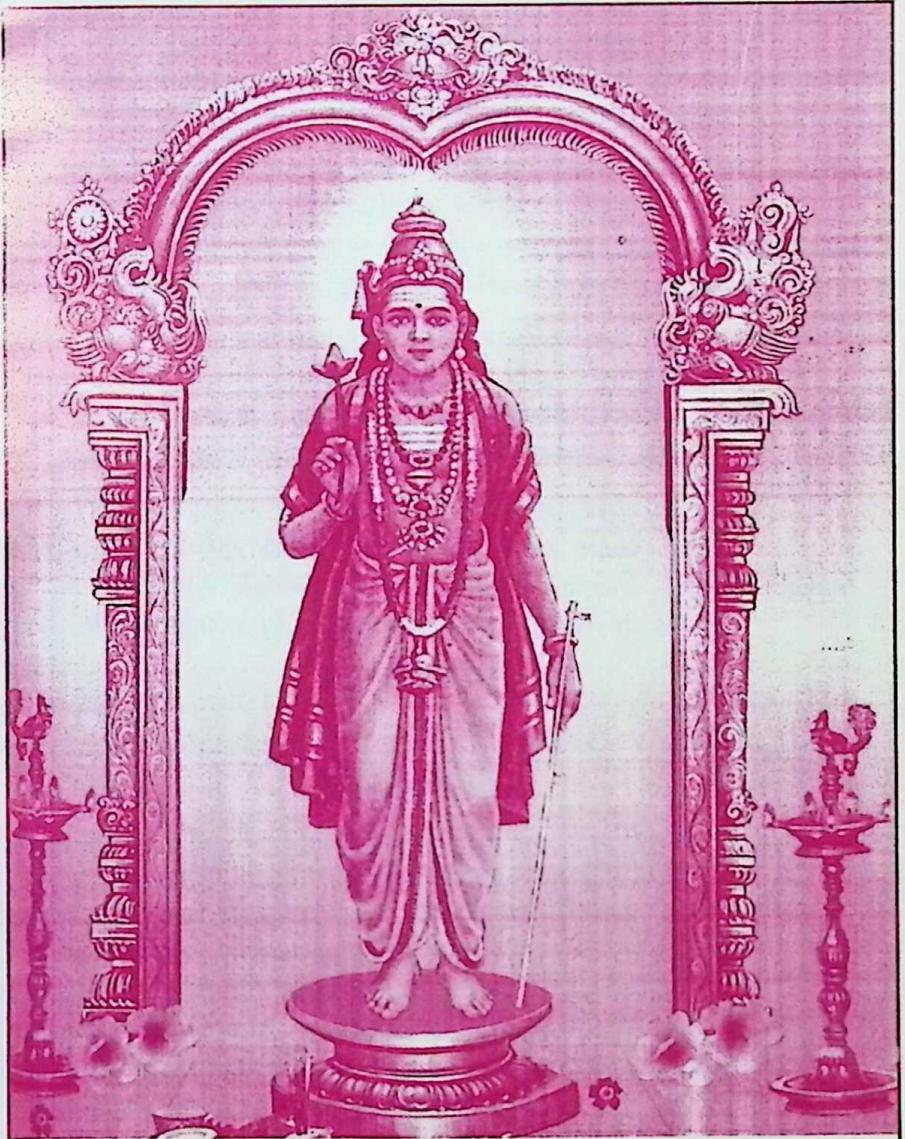
தாதார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
ஆதீ உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 5

தண்ணார் மதிசூடி தழல் போலும் திருமேனீ

எண்ணார் புரம்மூன்றும் எரியுண்ண நகைசெய்தாய்

மண்ணார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
அண்ணா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 6

அருட்திரு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.

திருமுறை

7

ஊனாய் உயிர்ஆனாய் உடல்ஆனாய் உலகுஆனாய்
வானாய் நிலன்ஆனாய் கடல்ஆனாய் மலைஆனாய்
தேனார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
ஆனாய் உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 7

ஏற்றார் புரம்மூன்றும் எரியுண்ணச் சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித் திரிவேனோ செக்கர் வான்நீர்
ஏற்றாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
ஆற்றாய் உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 8

மழுவாள் வலன் ஏந்தீ மறைஓதீ மங்கைபங்கா
தொழுவார்அவர் துயர்ஆயின தீர்த்தல் உன தொழிலே
செழுவார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
அழகா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 9

கார்ஊர் புனல் எய்திக் கரை கல்லித் திரைக்கையால்
பார்ஊர் புகழ் எய்தித் திகழ் பன் மா மணி உந்திச்
சீர்ஊர் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள்
ஆருரன் எம்பெருமாற்கு ஆள்அல்லேன் எனல் ஆமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதூர்

பண் : கொல்லிக் கௌவாணம்

இறைவர் : புற்றிடங்கொண்டார்

இறைவியார் : அல்லியம்பூங்கோதை

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திரு நீலகண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்தன்குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற்கு அடியேன்
அல்லி மென் முல்லைஅந்தார் அமர் நீதிக்கு அடியேன்
ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 1

இலை மலிந்த வேல் நம்பி எறிபத்தற்கு அடியேன்
ஏனாதிநாதன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலை மலிந்த சீர் நம்பி கண்ணப்பற்கு அடியேன்
கடவூரில் கலயன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்

மலை மலிந்த தோள் வள்ளல் மானக்கஞ்சாறன்
எஞ்சாத வான் தாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலை மலிந்த புனல் கங்கை ஆனாயற்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

2

மும்மையால் உலகு ஆண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திரபகபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப்போவாற்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத்தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடாநிற்க
வெகுண்டு எழுந்த தாதைதான் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச் சண்டிப்பெருமானுக்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலி புனல் சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற்கு அடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

4

வம்புஅறா வரிவண்டு மணம் நாற மலரும்
மதுமலர் நற்கொன்றையான் அடிஅலால் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன்கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டம் மிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசிமாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

5

வார் கொண்ட வனமுலையாள் உமை பங்கன் கழலே
மறவாது கல் எறிந்த சாக்கியற்கும் அடியேன்
சீர் கொண்ட புகழ் வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங்குடி மேய சிறுத்தொண்டற்கு அடியேன்

கார் கொண்ட கொடைக் கழறிற்றறிவாற்கும் அடியேன்
கடல் காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆர் கொண்ட வேல் கூற்றன் களந்தைக் கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

6

பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
பொழில் கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற்கு அடியேன்
மெய் அடியான் நரசிங்கமுனையரையற்கு அடியேன்
விரி திரை சூழ் கடல் நாகை அதிபத்தற்கு அடியேன்
கை தடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழல் சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

7

கறைக்கண்டன் கழல் அடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்
நிறைக் கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
துறைக் கொண்ட செம்பவளம் இருள் அகற்றும் சோதித்
தொன் மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்
அறைக் கொண்ட வேல் நம்பி முனையடுவாற்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

8

கடல் சூழ்ந்த உலகுஎலாம் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மடல் சூழ்ந்த தார் நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாம் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
புடை சூழ்ந்த புலி அதள்மேல் அரவு ஆட ஆடி
பொன் அடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்
அடல் சூழ்ந்த வேல் நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

9

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திரு ஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவார்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆருரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

10

மன்னிய சீர் மறை நாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
தென்னவனாய் உலகு ஆண்ட செங்கணாற்கு அடியேன்
திருநீலகண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்
என்னவனாம் அரன் அடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திரு நாவலூர்க் கோன்
அன்னவனாம் அரூரன் அடிமை கேட்டு உவப்பார்
ஆருரில் அம்மானுக்கு அன்பர் ஆவாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

இறைவர் : கொடுமுடிநாதர்

பண் : பழம்பஞ்சுரம்

இறைவியார் : பண்மொழி நாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்று எனக்கு இன்றி நின் திருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத தன்மை வந்து எய்தினேன்
கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க் கறையூரில் பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 1

இட்டன்நும் அடி ஏத்துவார் இகழ்ந்திட்ட நாள் மறந்திட்ட நாள்
கெட்ட நாள் இவை என்றலால் கருதேன் கிளர் புனல் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டு அடி தொழுது ஏத்து பாண்டிக்கொடுமுடி
நட்டவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 2

ஓவுநாள் உணர்வு அழியும் நாள் உயிர்போகும் நாள் உயர்பாடைமேல்
காவு நாள் இவை என்றலால் கருதேன் கிளர் புனல்காவிரிப்
பாவு தண்புனல் வந்து இழி பரஞ்சோதி பாண்டிக்கொடுமுடி
நாவலா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 3

எல்லையில் புகழ் எம்பிரான் எந்தைதம்பிரான் என் பொன் மாமணி
கல்லை உந்தி வளம் பொழிந்து இழி காவிரி அதன்வாய்க் கரை
நல்லவர் தொழுது ஏத்தும் சீர் கறையூரில் பாண்டிக்கொடுமுடி
வல்லவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 4

அஞ்சினார்க்கு அரண் ஆதி என்று அடியேனும் நான் மிகஅஞ்சினேன்
அஞ்சல் என்று அடித்தொண்டனேற்கு அருள் நல்கினாய்க்கு

அழிகின்றது என்
பஞ்சின் மெல்அடிப் பாவைமார் குடைந்து ஆடு பாண்டிக்கொடுமுடி
நஞ்சுஅணி கண்ட நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே.5

ஏடுவான் இளந்திங்கள் சூடினை என்பின் கொல் புலித்தோலின் மேல்
ஆடு பாம்புஅது அரைக்கு அசைத்த அழகனே அந் தண் காவிரிப்
பாடு தண்புனல் வந்து இழி பரஞ்சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனே உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 6

விரும்பி நின் மலர்ப்பாதமே நினைந்தேன் வினைகளும் விண்டன
நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்து எழில் பெற நின்ற காவிரிக்
கோட்டுஇடைக்

குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார் குடைந்துஆடுபாண்டிக்கொடுமுடி
விரும்பனே உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 7

செம்பொன் நேர் சடையாய் திரிபுரம் தீ எழச் சிலை கோலினாய்
வம்பு உலாம் குழலாளைப் பாகம் அமர்ந்து காவிரிக்கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேல் குயில் கூவ மா மயில் ஆடு பாண்டிக்கொடுமுடி
நம்பனே உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 8

சாரணன் தந்தை எம்பிரான் எந்தைதம்பிரான் எம் பொன் மாமணீ
என்று

பேர்எண் ஆயிரகோடி தேவர் பிதற்றி நின்று பிரிகிலார்
நாரணன் பிரமன் தொழும் கறையூரில் பாண்டிக்கொடுமுடி
காரணா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே. 9

கோணிய பிறை சூடியைக் கறையூரில் பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணிய பெருமானைப் பிஞ்சுகப் பித்தனைப் பிறப்பில்லியைப்
பாண் உலா வரிவண்டு அறை கொன்றைத்தாரனைப் படப்பாம்பு அரை
நாணனைத் தொண்டன்ஊரன் சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கு
இல்லை துன்பமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதூர்

இறைவர் : வன்மீகநாதர்

பண் : தக்கேசி

இறைவியார் : அல்லியங்கோதை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானைப்
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையன் என்று அறிவொண்ணா
எம்மானை எளிவந்த பிரானை
அன்னம் வையும் வயல் பழனத்து அணி
ஆருரானை மறக்கலுமாமே.

1

கட்டமும் பிணியும் களைவானைக்
காலற் சீறிய கால் உடையானை
விட்ட வேட்கைவெந்நோய் களைவானை
விரலினால் விடுதற்கு அரியானைப்
பட்ட வார்த்தை பட நின்ற வார்த்தை
வாராமே தவிரப் பணிப்பானை
அட்டமூர்த்தியை மட்டு அவிழ் சோலை
ஆருரானை மறக்கலுமாமே.

2

கார்க்குன்ற மழையாய்ப் பொழிவானைக்
கலைக்கு எலாம் பொருளாய் உடன்கூடிப்
பார்க்கின்ற உயிர்க்குப் பரிந்தானைப்
பகலும் கங்குலுமாகி நின்றானை
ஓர்க்கின்ற செவியைச் சுவைதன்னை
உணரும் நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை
ஆர்க்கின்ற கடலை மலைதன்னை
ஆருரானை மறக்கலுமாமே.

3

செத்தபோதினில் முன் நின்று நம்மைச்
சிலர்கள் கூடிச் சிரிப்பதன் முன்னம்
வைத்த சிந்தை உண்டே மனம் உண்டே
மதி உண்டே விதியின் பயன் உண்டே

முத்தன் எங்கள் பிரான் என்று வானோர்
தொழ நின்ற திமில்ஏறு உடையானே
அத்தன் எந்தைபிரான் எம்பிரானை
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே.

4

செறிவு உண்டேல் மனத்தால் தெளிவு உண்டேல்
தேற்றத்தால் வரும் சிக்கனவு உண்டேல்
மறிவு உண்டேல் மறுமைப்பிறப்பு உண்டேல்
வாழ்நாள்மேல் செல்லும் வஞ்சனை உண்டேல்
பொறிவண்டு யாழ்செய்யும் பொன்மலர்க்கொன்றை
பொன் போலுஞ் சடைமேல் புனைந்தானை
அறிவு உண்டே உடலத்து உயிர் உண்டே
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே.

5

பொள்ளல் இவ் உடலைப் பொருள் என்று
பொருளும் சுற்றமும் போகமும் ஆகி
மெள்ள நின்றவர் செய்வனஎல்லாம்
வாராமே தவிர்க்கும் விதியானை
வள்ளல் எம்தமக்கே துணை என்று
நாள்நாளும் அமரர் தொழுது ஏத்தும்
அள்ளல்அம்கழனிப் பழனத்து அணி
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே.

6

கரியானை உரிகொண்ட கையானைக்
கண்ணின்மேல் ஒரு கண் உடையானை
வரியானை வருத்தம் களைவானை
மறையானைக் குறைமாமதி சூடற்கு
உரியானை உலகத்து உயிர்க்கு எல்லாம்
ஒளியானை உகந்து உள்கி நண்ணாதார்க்கு
அரியானை அடியேற்கு எளியானை
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே.

7

வாளா நின்று தொழும் அடியார்கள்
வான் ஆளப்பெறும் வார்த்தையைக் கேட்டும்
நாள்நாளும் மலர் இட்டு வணங்கார்
நம்மை ஆள்கின்ற தன்மையை ஓரார்

கேளா நான் கிடந்தே உழைக்கின்றேன்
கிளைக்கு எலாம் துணையாம் எனக் கருதி
ஆளாவான் பலர் முன்பு அழைக்கின்றேன்
ஆரூராணை மறக்கலுமாமே.

8

விடக்கையே பெருக்கிப் பலநாளும்
வேட்கையால் பட்ட வேதனைதன்னைக்
கடக்கிலேன் நெறி காணவும் மாட்டேன்
கண் குழிந்து இரப்பார் கையில் ஒன்றும்
இடக்கிலேன் பரவைத் திரைக் கங்கைச்
சடையாணை உமையாணை ஒர்பாகத்து
அடக்கினாணை அந் தாமரைப் பொய்கை
ஆரூராணை மறக்கலுமாமே.

9

ஒட்டி ஆட்கொண்டு போய் ஒளித்திட்ட
உச்சிப்போதனை நச்சுஅரவு ஆர்த்த
பட்டியைப் பகலை இருள்தன்னைப்
பாவிப்பார் மனத்து ஊறும் அத் தேனைக்
கட்டியைக் கரும்பின் தெளிதன்னைக்
காதலால் கடல் சூர் தடிந்திட்ட
செட்டி அப்பனைப் பட்டனைச் செல்வ
ஆரூராணை மறக்கலுமாமே.

10

ஓர்ஊர் என்று உலகங்களுக்கு எல்லாம்
உரைக்கலாம் பொருளாய் உடன்கூடிக்
கார்ஊரும் கமழ்கொன்றை நன்மாலை
முடியன் காரிகை காரணமாக
ஆரூரைம் மறத்தற்கு அரியாணை
அம்மான்தன் திருப்பேர் கொண்ட தொண்டன்
ஆரூரன் அடிநாய் உரை வல்லார்
அமரலோகத்து இருப்பவர்தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்ட வீரட்டத் தலங்கள் 8 ஆகும். பிரமனது தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளிய இடம் - திருக்கண்டியூர், அந்தகாசரனை கொன்ற தலம் - திருக்கோவலூர், திரிபுரத்தை எரித்த தலம் - திருவதிகை, தக்கனது தலையை தடிந்த தலம் - திருப்பறியலூர், சலந்தராகரனை சக்கரத்தினால் தலையரிந்த தலம் - திருவிற்றூடி, யானை முகாசுரனைக் கொன்று அவன் தோலைப் போர்த்திக் கொண்ட தலம் - வழுலூர், மன்மதனை எரித்த தலம் - திருக்குறுக்கை, மார்க்கண்டேயர்க்காக கூற்றுவனை உதைத்த தலம் - திருக்கடலூர்.

திருக்கச்சி ஏகம்பம்

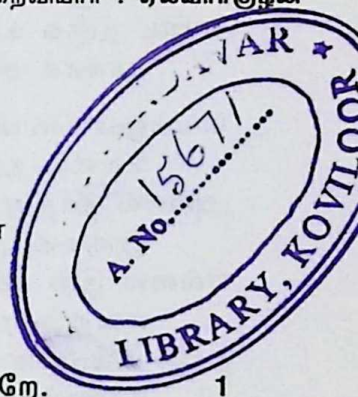
இறைவர் : தலுவக்குழைந்தநாதர்

பண் : தக்கேசி

இறைவியார் : ஏலவார்குழி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந்தான் உகந்து அமுதுசெய்தானை
ஆதியை அமரர் தொழுது ஏத்தும்
சீலந்தான் பெரிதும் உடையானைச்
சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உளானை
ஏல வார்குழலாள் உமைநங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

1

உற்றவர்க்கு உதவும் பெருமானை
ஊர்வது ஒன்று உடையான் உம்பர்கோனைப்
பற்றினார்க்கு என்றும் பற்றவன்தன்னைப்
பாவிப்பார் மனம் பாவிக் கொண்டானை
அற்றம் இல் புகழாள் உமைநங்கை
ஆதரித்து வழிபடப்பெற்ற
கற்றைவார்சடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

2

திரியும் முப்புரந் தீப்பிழம்பாகச்
செங்கண் மால்விடைமேல் திகழ்வானைக்
கரியின் ஈர்உரி போர்த்து உகந்தானைக்
காமனைக் கனலா விழித்தானை
வரி கொள் வெள்வளையாள் உமைநங்கை
மருவி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
பெரிய கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

3

குண்டலந் திகழ் காது உடையானைக்
கூற்று உதைத்த கொடுத்தொழிலானை
வண்டு அலம்பும்மலர்க் கொன்றையினானை
வாள்அரா மதி சேர் சடையானைக்

கெண்டை அந்தடங்கண் உமைநங்கை
கெழுமி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கண்ட நஞ்சு உடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

4

வெல்லும் வெண்மழு ஒன்று உடையானை
வேலை நஞ்சு உண்ட வித்தகன்தன்னை
அல்லல் தீர்த்து அருள் செய்ய வல்லானை
அருமறை அவை அங்கம் வல்லானை
எல்லை இல் புகழாள் உமைநங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
நல்ல கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

5

திங்கள் தங்கிய சடை உடையானைத்
தேவதேவனைச் செழுங் கடல் வளரும்
சங்கவெண்குழைக் காது உடையானைச்
சாமவேதம் பெரிது உகப்பானை
மங்கைநங்கை மலைமகள் கண்டு
மருவி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கங்கையாளனைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

6

விண்ணவர் தொழுது ஏத்த நின்றானை
வேதந்தான் விரித்து ஓத வல்லானை
நண்ணினார்க்கு என்றும் நல்லவன்தன்னை
நாளும் நாம் உகக்கின்ற பிரானை
எண்ணில் தொல்புகழாள் உமைநங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கண்ணு மூன்று உடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

7

சிந்தித்து என்றும் நினைந்து எழுவார்கள்
சிந்தையில் திகழுஞ் சிவன்தன்னைப்
பந்தித்த வினைப்பற்று அறுப்பானைப்
பாலொடு ஆன் அஞ்சும் ஆட்டு உகந்தானை

அந்தம் இல் புகழாள் உமைநங்கை
ஆதரித்து வழிபடப்பெற்ற
கந்தவார்சடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

8

வரங்கள் பெற்று உழல் வாள்அரக்கர்தம்
வாலிய புரம்மூன்று எரித்தானை
நிரம்பிய தக்கன்தன் பெருவேள்வி
நிரந்தரஞ் செய்த நிர்க்கண்டகனைப்
பரந்த தொல்புகழாள் உமைநங்கை
பரவி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கரங்கள்எட்டு உடைக் கம்பன்எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

9

எள்கல் இன்றி இமையவர்கோனை
ஈசனை வழிபாடு செய்வாள் போல்
உள்ளத்து உள்கி உகந்து உமைநங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு
வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட அஞ்சி
வெருவி ஓடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

10

பெற்றம்ஏறு உகந்து ஏற வல்லானைப்
பெரிய எம்பெருமான் என்று எப்போதும்
கற்றவர் பரவப்படுவானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றது என்று
கொற்றவன் கம்பன் கூத்தன்எம்மானைக்
குளிர்வொழில் திரு நாவல் ஆரூரன்
நல் தமிழ் இவைஈர் ஐந்தும் வல்லார்
நல்நெறி உலகு எய்துவர்தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் : செந்துருத்தி

இறைவர் : புற்றிடங்கொண்டார்

இறைவியார் : அல்லியம்பூங்கோதை

திருச்சிற்றம்பலம்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப் போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிக வாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங்கு இருப்பீர் திரு ஆரூர் வாழ்ந்துபோதீரே. 1

விறுதுக் கொள்வீர் ஒற்றி அல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்றம் ஒன்றும் செய்தது இல்லை கொத்தை ஆக்கினீர்
எற்றுக்கு அடிகேள் என் கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
மற்றைக் கண்தான் தாராதொழிந்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 2

அன்றில் முட்டாது அடையுஞ் சோலை ஆரூர் அகத்தீரே
கன்று முட்டி உண்ணச் சுரந்த காலிஅவை போல
என்றும் முட்டாப் பாடும் அடியார் தம் கண் காணாது
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 3

துருத்தி உறைவீர் பழனம் பதியாச் சோற்றுத்துறை ஆள்வீர்
இருக்கை திரு ஆரூரே உடையீர் மனமே என வேண்டா
அருத்தி உடைய அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வருத்தி வைத்து மறுமைப் பணித்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 4

செந் தண் பவளந் திகழுஞ் சோலை இதுவோ திரு ஆரூர்
எந்தம் அடிகேள் இதுவே ஆமாறு உமக்கு ஆட்பட்டோர்க்கு
சந்தம்பலவும் பாடும் அடியார் தங் கண் காணாது
வந்து எம்பெருமான் முறையோ என்றால் வாழ்ந்துபோதீரே. 5

தினைத்தாள் அன்ன செங்கால் நாரை சேருந் திரு ஆரூர்ப்
புனத்தார் கொன்றைப் பொன் போல் மாலைப் புரிபுன்சடையீரே
தனத்தால் இன்றித் தாந்தாம் மெலிந்து தங் கண் காணாது
மனத்தால் வாடி அடியார் இருந்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 6

ஆயம் பேடை அடையுஞ் சோலை ஆரூர் அகத்தீரே
ஏ எம்பெருமான் இதுவே ஆமாறு உமக்கு ஆட்பட்டோர்க்கு
மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மனம் காட்டிக்
காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்துபோதீரே. 7

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

திருமுறை

7

கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்ஆகி
இழியாக் குலத்தில் பிறந்தோம் உம்மை இகழாது ஏத்துவோம்
பழிதான் ஆவது அறியீர் அடிகேள் பாடும் பத்தரோம்
வழிதான் காணாது அலமந்து இருந்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 8

பேயோடேனும் பிரிவு ஒன்று இன்னாது என்பர் பிறர்எல்லாம்
காய்தான் வேண்டிற் கனிதான்அன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால்
நாய்தான் போல நடுவே திரிந்தும் உமக்கு ஆட்பட்டோர்க்கு
வாய்தான் திறவீர் திரு ஆரூர் வாழ்ந்துபோதீரே. 9

செருந்தி செம்பொன்மலருஞ் சோலை இதுவோ திரு ஆரூர்
பொருந்தித் திரு மூலட்டானமே இடமாக் கொண்டீரே
இருந்தும் நின்றும் கிடந்தும் உம்மை இகழாது ஏத்துவோம்
வருந்தி வந்தும் உமக்கு ஒன்று உரைத்தால் வாழ்ந்துபோதீரே. 10

காரூர் கண்டத்து எண்தோள் முக்கண் கலைகள்பலவாகி
ஆரூர்த் திரு மூலட்டானத்தே அடிப்பேர் ஆரூரன்
பாரூர் அறிய என் கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
வாரூர் முலையான் பாகம் கொண்டீர் வாழ்ந்துபோதீரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி

பண் : நட்டராகம்

இறைவர் : கோளிலிநாதர்

இறைவியார் : வண்டார் பூங்குழலி

திருச்சிற்றம்பலம்

நீள நினைந்து அடியேன் உனை நித்தலும் கைதொழுவேன்
வான்அன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
ஆள்இலை எம்பெருமான் அவை அட்டித்தரப் பணியே. 1

வண்டுஅமரும் குழலாள் உமைநங்கை ஓர்பங்கு உடையாய்
விண்டவர்தம் புரம்மூன்று எரிசெய்த எம் வேதியனே
தெண்திரை நீர் வயல் சூழ் திருக்கோளிலி எம்பெருமான்
அண்டம்அது ஆயவனே அவை அட்டித்தரப் பணியே. 2

பாதிஓர் பெண்ணை வைத்தாய் படரும் சடைக் கங்கை வைத்தாய்
மாதர்நல்லார் வருத்தம் அது நீயும் அறிதி அன்றே
கோதுஇல் பொழில் புடைசூழ் குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
ஆதியே அற்புதனே அவை அட்டித்தரப் பணியே. 3

திருமுறை
7

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

சொல்லுவதுஎன் உனைநான் தொண்டைவாய் உமைநங்கையை நீ
புல்கி இடத்தில் வைத்தாய்க்கு ஒரு பூசல் செய்தார் உளரோ
கொல்லை வளம் புறவில் குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
அல்லல் களைந்து அடியேற்கு அவை அட்டித்தரப் பணியே. 4

முல்லைமுறுவல் உமை ஒருபங்கு உடை முக்கணனே
பல்லுயிர் வெண்தலையில் பலி கொண்டு உழல் பாசுபதா
கொல்லை வளம் புறவில் திருக் கோளிலி எம்பெருமான்
அல்லல் களைந்து அடியேற்கு அவை அட்டித்தரப் பணியே. 5

குரவு அமரும் குழலாள் உமைநங்கை ஓர்பங்கு உடையாய்
பரவை பசிவருத்தம் அது நீயும் அறிதி அன்றே
குரவு அமரும் பொழில் சூழ் குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
அரவம் அசைத்தவனே அவை அட்டித்தரப் பணியே. 6

எம்பெருமான் உனையே நினைந்து ஏத்துவன் எப்பொழுதும்
வம்பு அமரும் குழலாள் ஒருபாகம் அமர்ந்தவனே
செம்பொனின் மாளிகைசூழ் திருக்கோளிலி எம்பெருமான்
அன்புஅதுவாய் அடியேற்கு அவை அட்டித்தரப் பணியே. 7

அரக்கன் முடிகரங்கள் அடர்த்திட்ட எம் ஆதிப்பிரான்
பரக்கும் அரவுஅல்குலாள் பரவைஅவன் வாடுகின்றாள்
குரக்குஇனங்கள் குதிகொள் குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
இரக்கம் அதாய் அடியேற்கு அவை அட்டித்தரப் பணியே. 8

பண்டைய மால் பிரமன் பறந்தும் இடந்தும் அயர்ந்தும்
கண்டிலராய் அவர்கள் கழல் காண்பு அரிதாய பிரான்
தெண்திரைநீர் வயல்கூழ் திருக்கோளிலி எம்பெருமான்
அண்டம்அது ஆயவனே அவை அட்டித்தரப் பணியே. 9

கொல்லை வளம் புறவில் திருக் கோளிலி மேயவனை
நல்லவர்தாம் பரவும் திரு நாவலஊரன் அவன்
நெல்லிட ஆட்கள் வேண்டி நினைந்து ஏத்திய பத்தும் வல்லார்
அல்லல் களைந்து உலகில் அண்டர் வான்உலகு ஆள்பவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுதுகுன்றம்

பண் : நட்டராகம்

இறைவர் : பழமலைநாதர்

இறைவியார் : பெரியநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை அரைக்கு அசைத்தீர்
முன்செய்த மூளியிலும் எரித்தீர் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
மின்செய் நுண்இடையாள் பரவைஇவள்தன் முகப்பே
என்செய்தவாறு அடிகேள் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 1

உம்பரும் வானவரும் உடனே நிற்கவே எனக்குச்
செம்பொனைத் தந்து அருளித் திகழும் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
வம்பு அமரும் குழலாள் பரவைஇவள் வாடுகின்றாள்
எம்பெருமான் அருளீர் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 2

பத்தா பத்தர்களுக்கு அருள்செய்யும் பரம்பரனே
முத்தா முக்கண்ணே முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
மைத்து ஆரும் தடங்கள் பரவை இவள் வாடாமே
அத்தா தந்தருளாய் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 3

மங்கை ஓர்கூறு அமர்ந்தீர் மறைநான்கும் விரித்து உகந்தீர்
திங்கள் சடைக்கு அணிந்தீர் திகழும் முதுகுன்று அமர்ந்தீர்
கொங்கை நல்லாள்பரவை குணம் கொண்டு இருந்தாள் முகப்பே
அங்கண்ணே அருளாய் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 4

மைஆரும் மிடற்றாய் மருவார் புரம்மூன்று எரித்த
செய்யார் மேனியனே திகழும் முதுகுன்று அமர்ந்தாய்
பைஆரும் அரவுஏர் அல்குலாள்இவள் வாடுகின்றாள்
ஐயா தந்தருளாய் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 5

நெடியான் நான்முகனும் இரவியொடும் இந்திரனும்
முடியால் வந்து இறைஞ்ச முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
படி ஆரும் இயலாள் பரவை இவள் தன் முகப்பே
அடிகேள் தந்தருளீர் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 6

கொந்து அணவும் பொழில்சூழ் குளிர் மாமதில் மாளிகைமேல்
வந்துஅணவும் மதிசேர் சடை மாமுதுகுன்று உடையாய்
பந்துஅணவும் விரலாள் பரவைஇவள்தன் முகப்பே
அந்தணனே அருளாய் அடியேன் இட்டளம் கெடவே. 7

பரசுஆரும் கரவா பதினென்கணமும் சூழ
முரசார் வந்து அதிர முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
விரைசேரும் குழலாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே
அரசே தந்தருளாய் அடியேன் இட்டளம் கெடவே.

8

ஏத்தாது இருந்து அறியேன் இமையோர் தனி நாயகனே
மூத்தாய் உலகுக்கு எல்லாம் முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
பூத்து ஆரும் குழலாள் பரவை இவள்தன் முகப்பே
கூத்தா தந்து அருளாய் கொடியேன் இட்டளம் கெடவே.

9

பிறை ஆரும் சடை எம்பெருமான் அருளாய் என்று
முறையால் வந்து அமரர் வணங்கும் முதுகுன்றர் தம்மை
மறையார்தம் குரிசில் வயல் நாவல் ஆரூரன் சொன்ன
இறையார் பாடல் வல்லார்க்கு எளிதாம் சிவலோகம் அதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

பண் : காந்தாரப் பஞ்சமம்

இறைவர் : செம்பொற்சோதி

இறைவியார் : அறம் வளர்த்த நாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவும் பரிசு ஒன்று அறியேன்நான்
பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும்
எய்த நினையமாட்டேன் நான்
கரவில் அருவி கழுகு உண்ணத்
தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவம் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

1

எங்கே போவேன் ஆயிடினும்
அங்கே வந்து என் மனத்தீராய்ச்
சங்கை ஒன்றும் இன்றியே
தலைநாள் கடைநாள் ஒக்கவே
கங்கை சடைமேல் கரந்தானே
கலைமான் மறியுங் கனல்மழுவும்
தங்குந் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

2

மருவிப் பிரியமாட்டேன் நான்
வழிநின் றொழிந்தேன் ஒழிகிலேன்
பருவி விச்சி மலைச்சாரல்
பட்டைகொண்டு பகடுஆடிக்
குருவி ஒப்பிக் கிளி கடிவார்
குழல்மேல் மாலை கொண்டு
தரவந் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

3

பழகாநின்று பணி செய்வார்
பெற்ற பயன் ஒன்று அறிகிலேன்
இகழாது உமக்கு ஆட்பட்டோர்க்கு
ஏகபடம் ஒன்று அரைச் சாத்திக்
குழகா வாழைக் குலைத் தெங்கு
கொணர்ந்து கரைமேல் எறியவே
அழகார் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

4

பிழைத்த பிழை ஒன்று அறியேன் நான்
பிழையைத் தீரப் பணியாயே
மழைக் கண் நல்லார் குடைந்துஆட
மலையும் நிலனும் கொள்ளாமைக்
கழைக் கொள் பிரசம் கலந்து எங்கும்
கழனி மண்டிக் கை ஏறி
அழைக்கும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

5

கார்க்கொள் கொன்றை சடைமேல் ஒன்று
உடையாய் விடையாய் கையினான்
மூர்க்கர் புரம்மூன்று எரிசெய்தாய்
முன்நீ பின்நீ முதல்வன்நீ
வார்கொள் அருவி பல வாரி
மணியும் முத்தும் பொன்னும் கொண்டு
ஆர்க்கும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

6

மலைக்கண் மடவாள் ஒருபாலாய்ப்
பற்றி உலகம் பலி தேர்வாய்
சிலைக் கொள் கணையால் எயில் எய்த
செங்கண் விடையாய் தீர்த்தன் நீ
மலைக் கொள் அருவி பல வாரி
மணியும் முத்தும் பொன்னும் கொண்டு
அலைக்கும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

7

போழும் மதியும் புனக் கொன்றை
புனல் சேர் சென்னிப் புண்ணியா
சூழும் அரவச் சுடர்ச் சோதீ
உன்னைத் தொழுவார் துயர் போக
வாழும் அவர்கள் அங்கங்கே
வைத்த சிந்தை உய்த்து ஆட்டம்
ஆழும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

8

கதிர்க் கொள் பசியை ஒத்தே நான்
கண்டேன் உம்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்து நீந்தமாட்டேன் நான்
எம்மான் தம்மான் தம்மானே
விதிர்த்து மேகம் மழை பொழிய
வெள்ளம் பரந்து நுரை சிதறி
அதிர்க்கும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

9

கூசி அடியார் இருந்தாலும்
குணம்ஒன்று இல்லீர் குறிப்பு இல்லீர்
தேசவேந்தன் திருமாலும்
மலர்மேல் அயனும் காண்கிலாத்
தேசம் எங்கும் தெளிந்து ஆடத்
தெண்ணீர் அருவி கொணர்ந்து எங்கும்
வாசந் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

10

கூடி அடியார் இருந்தாலும்
குணம்ஒன்று இல்லீர் குறிப்பு இல்லீர்
ஊடி இருந்தும் உணர்கிலேன்
உம்மைத் தொண்டன் ஊரனேன்
தேடி எங்கும் காண்கிலேன்
திரு ஆருரே சிந்திப்பன்
ஆடும் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து
ஐயாறு உடைய அடிகளோ!

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுருகன் பூண்டி
இறைவர் : முருகாவுடையார்

பண் : பழம்பஞ்சுரம்
இறைவியார் : ஆவுடைநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர் விரவலாமை சொல்லித்
திடுகு மொட்டு எனக் குத்திக் கூறை கொண்டு ஆறலைக்கும் இடம்
முடுகு நாரிய வடுகர் வாழ் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
இடுகு நுண்இடை மங்கைதன்னொடும் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 1

வில்லைக் காட்டி வெருட்டி வேடுவர் விரவலாமை சொல்லிக்
கல்லினால் எறிந்திட்டும் மோதியும் கூறை கொள்ளும் இடம்
முல்லைத்தாது மணம் கமழ் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
எல்லைக் காப்பது ஒன்று இல்லைஆகில் நீர் எத்துக்கு இங்கு
இருந்தீர் எம்பிரானீரே. 2

பசுக்களே கொன்று தின்று பாவிகள் பாவம் ஒன்று அறியார்
உசிர்க்கொலைபல நேர்ந்து நாள்தொறும் கூறை கொள்ளும் இடம்
முசுக்கள் போல் பலவேடர் வாழ் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
இசுக்கு அழியப் பயிக்கம் கொண்டு நீர் எத்துக்கு இங்கு
இருந்தீர் எம்பிரானீரே. 3

பீறல் கூறை உடுத்து ஓர் பத்திரம் கட்டி வெட்டினராய்ச்
குறைப் பங்கியராகி நாள்தொறும் கூறை கொள்ளும் இடம்
மோறை வேடுவர் கூடி வாழ் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
ஏறு கால் இற்றது இல்லையாய்விடில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 4

தயங்கு தோலை உடுத்துச் சங்கரா சாமவேதம்ஓதி
மயங்கி ஊர் இடு பிச்சை கொண்டு உணும் மார்க்கம் ஒன்று அறியீர்
முயங்கு பூண்முலை மங்கையாளொடு மா நகர்வாய்
இயங்கவும் மிடுக்கு உடையராய்விடில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 5

விட்டு இசைப்பன கொக்கரை கொடு கொட்டி தத்தளகம்
கொட்டிப் பாடுமித் துந்துமியொடு குடமுழா நீர் மகிழ்வீர்
மொட்டு அலர்ந்து மணம் கமழ் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
இட்ட பிச்சைகொண்டு உண்பது ஆகில் நீர் எத்துக்கு இங்கு
இருந்தீர் எம்பிரானீரே. 6

வேதம் ஓதி வெண்ணீறு பூசி வெண் கோவணம் தற்று அயலே
ஓதம் மேவிய ஒற்றியூரையும் உத்திரம் நீர் மகிழ்வீர்
மோதி வேடுவர் கூறை கொள்ளும் முருகன்பூண்டி மா நகர்வாய்
ஏது காரணம் ஏது காவல் கொண்டு எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 7

படஅரவு நுண் ஏர் இடைப் பணைத் தோள் வரிநெடுங்கண்
மடவரல் உமைநங்கை தன்னை ஓர் பாகம் வைத்து உகந்தீர்
முடவர் அல்லீர் இடர் இலீர் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
இடவம் ஏறியும் போவதுஆகில் நீர் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 8

சாந்தமாக வெண்ணீறு பூசி வெண் பல் தலை கலனா
வேய்ந்த வெண்பிறைக் கண்ணிதன்னை ஓர் பாகம் வைத்து
உகந்தீர்
மோந்தையோடு முழக்கு அறா முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்
ஏந்து பூண் முலை மங்கைதன்னொடும் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர்
எம்பிரானீரே. 9

முந்தி வானவர்தாம் தொழும் முருகன் பூண்டி மா நகர்வாய்ப்
பந்து அணைவிரல் பாவைதன்னை ஓர் பாகம் வைத்தவனைச்
சிந்தையில் சிவதொண்டன்ஊரன் உரைத்தனபத்தும் கொண்டு
எம்தம் அடிகளை ஏத்துவார் இடர் ஒன்றும் தாம் இலரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புக்கொளியூர் அவினாசி

பண் : குறிஞ்சி

இறைவர் : அவிநாசியப்பர்

இறைவியார் : பெருங்கருணைநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

எற்றான் மறக்கேன் எழுமைக்கும் எம்பெருமானையே
உற்றாய்என்று உன்னையே உள்குகின்றேன் உணர்ந்து உள்ளத்தால்
புற்றுஆடு அரவா பக்கொளியூர் அவினாசியே
பற்றாக வாழ்வேன் பகபதியே பரமேட்டியே. 1

வழி போவார் தம்மோடும் வந்து உடன்கூடிய மாணி நீ
ஒழிவது அழகோ சொல்லாய் அருள் ஒங்கு சடையானே
பொழில் ஆரும் சோலைப் பக்கொளியூரில் குளத்துஇடை
இழியாக் குளித்த மாணி என்னைக் கிறி செய்ததே. 2

எங்கேனும் போகினும் எம்பெருமானை நினைந்தக்கால்
கொங்கே புகினும் கூறை கொண்டு ஆறலைப்பார் இலை
பொங்குஆடு அரவா பக்கொளியூர் அவினாசியே
எங்கோனே உனை வேண்டிக் கொள்வேன் பிறவாமையே. 3

உரைப்பார் உரை உகந்து உள்க வல்லார்தங்கள் உச்சியாய்
அரைக்குஆடு அரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய்
புரைக்காடு சோலைப் பக்கொளியூர் அவினாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே. 4

அரங்கு ஆவது எல்லாமாய் இடுகாடு அது அன்றியும்
சரங் கோலை வாங்கி வரிசிலை நாணியில் சிந்தித்துப்
புரம் கோட எய்தாய் பக்கொளியூர் அவினாசியே
குரங்கு ஆடு சோலைக் கோயில்கொண்ட குழைக் காதனே. 5

நாத்தானும் உனைப் பாடல் அன்றி நவிலாது எனாச்
சோத்து என்று தேவர் தொழ நின்ற சுந்தரச் சோதியாய்
பூத்தாழ் சடையாய் பக்கொளியூர் அவினாசியே
கூத்தா உனக்கு நான் ஆட்பட்ட குற்றமும் குற்றமே. 6

மந்தி கடுவனுக்கு உண் பழம் நாடி மலைப்புறம்
சந்திகள் தோறும் சலம்புட்பம் இட்டு வழிபடப்
பந்தி உறைவாய் பக்கொளியூர் அவினாசியே
நந்தி உனை வேண்டிக் கொள்வேன் நரகம் புகாமையே. 7

திருமுறை

7

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

பேணாது ஒழிந்தேன் உன்னை அல்லால் பிற தேவரைக்
காணாது ஒழிந்தேன் காட்டுதியேல் இன்னம் காண்பன் நான்
பூண்நாண் அரவா புக்கொளியூர் அவினாசியே
காணாத கண்கள் காட்ட வல்ல கறைக்கண்டனே.

8

நள்ளாறு தெள்ளாறு அரத்துறைவாய் எங்கள் நம்பனே
வெள்ளாடை வேண்டாய் வேங்கையின் தோலை விரும்பினாய்
புள்ளு சோலைப் புக்கொளியூரில் குளத்துஇடை
உள்ஆடப் புக்க மாணிஎன்னைக் கிறி செய்ததே.

9

நீர்ஏற ஏறு நிமிர்புன்சடை நின்மல மூர்த்தியைப்
போர் ஏறுஅது ஏறியைப் புக்கொளியூர் அவினாசியைக்
கார்ஏறு கண்டனைத் தொண்டன்ஆரூரன் கருதிய
சீர்ஏறு பாடல்கள் செப்ப வல்லார்க்கு இல்லை துன்பமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅஞ்சைக்களம்

பண் : இந்தளம்

இறைவர் : அஞ்சைக்களத்தப்பர்

இறைவியார் : உமையம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைக்குத் தலைமாலை அணிந்தது என்னே
சடைமேல் கங்கைவெள்ளம் தரித்தது என்னே
அலைக்கும் புலித்தோல் கொண்டு அசைத்தது என்னே
அதன்மேல் கதநாகம் கச்ச ஆர்த்தது என்னே
மலைக்கு நிகர் ஒப்பன வன் திரைகள்
வலித்து ஏற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டு
அலைக்கும் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

1

பிடித்து ஆட்டி ஓர் நாகத்தைப் பூண்டது என்னே
பிறங்கும் சடைமேல் பிறை சூடிற்று என்னே
பொடித்தான் கொண்டு மெய்ம் முற்றும் பூசிறுந்தும் என்னே
புகர் ஏறு உகந்து ஏறல் புரிந்தது என்னே
மடித்து ஓட்டந்து வன் திரை எற்றியிட
வளர் சங்கம் அங்காந்து முத்தஞ் சொரிய
அடித்தார் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

2

108

இவ்வறம் அக்தை நவ்வறம் அன்று.

சிந்தித்து எழுவார்க்கு நெல்லிக்கனியே
சிறியார் பெரியார் மனத்து ஏறல்உற்றால்
முந்தித் தொழுவார் இறவார் பிறவார்
முனிகண்முனியே அமரர்க்கு அமரா
சந்தித் தடமால்வரை போல் திரைகள்
தணியாது இடறும் கடல்அங்கரைமேல்
அந்தித்தலைச் செக்கர்வானே ஒத்தியால்
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

3

இழைக்கும் எழுத்துக்கு உயிரே ஒத்தியால்
இலையே ஒத்தியால் உனையே ஒத்தியால்
குழைக்கும் பயிர்க்கு ஓர் புயலே ஒத்தியால்
அடியார்தமக்கு ஓர் குடியே ஒத்தியால்
மழைக்குந் நிகர் ஒப்பன வன் திரைகள்
வலித்து எற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டு
அழைக்கும் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

4

வீடின பயன் என் பிறப்பின் பயன் என்
விடை ஏறுவது என் மதயானை நிற்கக்
கூடும் மலைமங்கை ஒருத்திஉடன்
சடைமேல் கங்கையானை நீ சூடிற்று என்னே
பாடும் புலவர்க்கு அருளும் பொருள் என்
நிதியம்பல செய்த கலச் செலவின்
ஆடும் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

5

இரவத்து இடுகாட்டு எரிஆடிற்று என்னே
இறந்தார் தலையில் பலி கோடல் என்னே
பரவித் தொழுவார் பெறு பண்டம் என்னே
பரமா பரமேட்டி பணித்துஅருளாய்
உரவத்தொடு சங்கமொடு இப்பி முத்தம்
கொணர்ந்து எற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டு
அரவக் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

6

ஆக்கும் அழிவும் அமைய நீ என்பன் நான்
சொல்லுவார் சொல்பொருள் அவை நீ என்பன் நான்
நாக்கும் செவியும் கண்ணும் நீ என்பன் நான்
நலனே இனி நான் உனை நன்கு உணர்ந்தேன்
நோக்கும் நிதியம்பல எத்தனையும்
கலத்தில் புகப் பெய்துகொண்டு ஏற நுந்தி
ஆர்க்கும் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

7

வெறுத்தேன் மனைவாழ்க்கையை விட்டொழிந்தேன்
விளங்கும் குழைக் காது உடை வேதியனே
இறுத்தாய் இலங்கைக்கு இறைஆயவனைத்
தலைபத்தொடு தோள்பல இற்று விழக்
கறுத்தாய் கடல்நஞ்சு அழுதுஉண்டு கண்டம்
கடுகப் பிரமன் தலைஐந்திலும் ஒன்று
அறுத்தாய் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

8

பிடிக்குக் களிநே ஒத்தியால் எம்பிரான்
பிரமற்கும் பிரான் மற்றை மாற்கும் பிரான்
நொடிக்கும் அளவில் புரம்மூன்று எரியச்
சிலை தொட்டவனே உனை நான் மறவேன்
வடிக்கின்றன போல் சில வன் திரைகள்
வலித்து எற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண்டு
அடிக்கும் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனே.

9

எம்தம் அடிகள் இமையோர் பெருமான்
எனக்கு என்றும் அளிக்கும் மணிமிடற்றன்
அந்தண் கடல்அங்கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத்து அப்பனை
மந்தம் முழவும் குழலும் இயம்பும்
வளர் நாவலர்கோன் நம்பிஊரன் சொன்ன
சந்தம் மிகு தண்தமிழ் மாலைகள் கொண்டு
அடிவீழ வல்லார் தடுமாற்று இலரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநொடித்தான்மலை

பண் : பஞ்சமம்

இறைவர் : திருக்கயிலாயநாதர்

இறைவியார் : பார்வதிஅம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தான்எனை முன்படைத்தான் அது அறிந்து தன் பொன்அடிக்கே
நான் என பாடல் அந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வான் எனை வந்து எதிர்கொள்ள மத்தயானை அருள்புரிந்து
ஊன் உயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 1

ஆனை உரித்த பகை அடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை உயிர் வெருட்டி ஒள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலம்செய்து எனை ஏற வைக்க
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 2

மந்திரம் ஒன்று அறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து அடியேன்
சுந்தரவேடங்களால் துரிசே செய்யும் தொண்டன்எனை
அந்தர மால்விசும்பில் அழகு ஆனை அருள்புரிந்த
துந் தரமோ நெஞ்சமே நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 3

வாழ்வை உகந்த நெஞ்சே மடவார்தங்கள் வல்வினைப்பட்டு
ஆழ முகந்த என்னை அது மாற்றி அமரர்எல்லாம்
சூழ அருள் புரிந்து தொண்டனேன் பரம்அல்லது ஒரு
வேழம் அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 4

மண்ணுலகில் பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழிஅடியார்
பொன்னுலகம் பெறுதல் தொண்டனேன் இன்று கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுலகத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளையானையின் மேல்
என் உடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 5

அஞ்சினை ஒன்றி நின்று அலர் கொண்டு அடி சேர்வறியா
வஞ்சனை என் மனமே வைகி வானநன் நாடர்முன்னே
துஞ்சதல் மாற்றுவித்துத் தொண்டனேன் பரம்அல்லது ஒரு
வெஞ்சின ஆனை தந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 6

நிலை கெட விண் அதிர நிலம் எங்கும் அதிர்ந்து அசைய
மலைஇடை யானை ஏறி வழியே வருவேன் எதிரே
அலைகடலால் அரையன் அலர் கொண்டு முன் வந்து இறைஞ்ச
உலை அணையாத வண்ணம் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 7

தீருமுறை

7

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டுஅற்று.

அர ஒலி ஆகமங்கள் அறிவார் அறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதஒலி விண்எலாம் வந்து எதிர்ந்து இசைப்ப
வரம் மலி வாணன் வந்து வழிதந்து எனக்கு ஏறுவது ஓர்
சிரம் மலி யானை தந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 8

இந்திரன் மால் பிரமன் எழிலார் மிகு தேவர் எல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ள என்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து
மந்திர மா முனிவர் இவன் ஆர் என எம்பெருமான்
நந்தமர் ஊரன் என்றான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 9

ஊழிதோறுழி முற்றும் உயர் பொன் நொடித்தான்மலையைச்
சூழ் இசை இன்கரும்பின் சுவை நாவலஊரன் சொன்ன
ஏழ்இசை இன்தமிழால் இசைந்து ஏத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடல் அரையா அஞ்சையப்பர்க்கு அறிவிப்பதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

திருவாசகம்

தொல்லை இரும்பிறவி குழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே
எல்லை மருவா நெறி அளிக்கும்
வாதலூர் எம்கோன் திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சிவபுராணம்

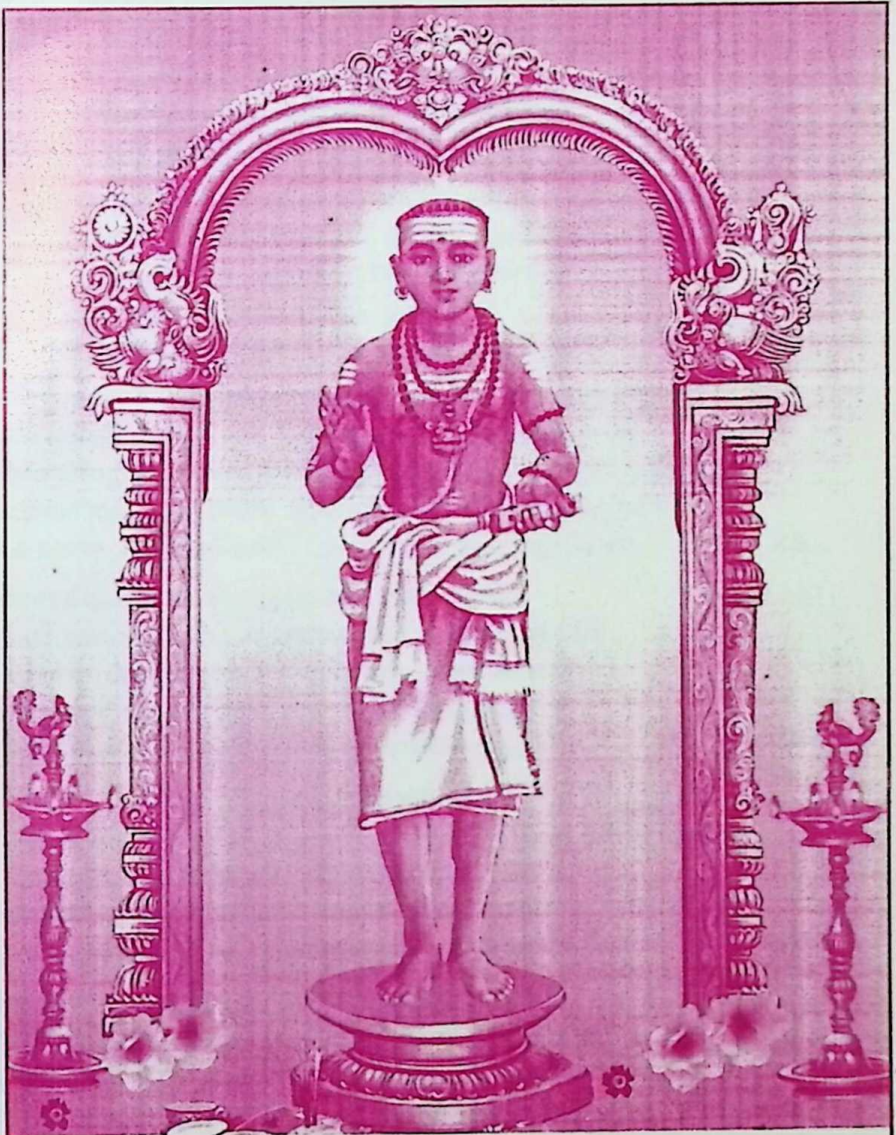
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தான் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க 5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க 10

அருட்திரு மாணிக்கவாசகர்

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி 15

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில்ஆர் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்குஒளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரம்ஆகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்புஆகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே 40

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துஉலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்

திருமுறை	உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.	
8		

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்துஅடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்புஅறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்துஎங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றுஅறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என்ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன்இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுஆகி அல்லானே
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்க்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

114	ஐயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.	
-----	----------------------------	--

நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேர்ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றுஎன்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டுஅழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றுஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒஎன்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

திருஅண்ணாமலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்ததங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும்புரண்டுஇங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போது எப்போது இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ இவையும் சிலவோ விளையாடி

ஏசும் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்

ஈசனார்க்கு அன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என்று அள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துஉன் கடைதிறவாய்

பத்துஉடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குஉடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டால் பொல்லாதோ

எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்குஏலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித்தில நகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ

எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்

கண்ணைத்துயின்று அவமேகாலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்

கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்

உள்நெக்கு நின்றுஉருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து

எண்ணிக் குறையில் துயில்ஏலோர் எம்பாவாய். 4

மால்அறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்

போல்அறிவோம்என்றுஉள்ளபொக்கங்களே பேசும்

பால்ஊறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்

ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவுஅரியான்

கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்

சீலமும் பாடிச் சிவனேசிவனே என்று

ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்

ஏலக் குழலி பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளாவந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவுஅரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குஉன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்கும்தம்கோனைப்பாடேலோர்எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என்னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகுஒப்பாய்
என்னானைஎன்அரையன் இன்அமுதுஎன்று எல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்நெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 7

கோழிசிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில்இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழ்இல் பரஞ்சோதி கேழ்இல் பரங்கருணை
கேழ் இல்விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழிஈது என்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆம்ஆறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப்பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீர்அடியோம்
உன்அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்குஅவர்க்கே
பாங்குஆவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம்ஏலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதுஆர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றுஅல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஒதஉலவா ஒருதோழன் தொண்டர் உள்ளன்
கோதுஇல் குலத்துஅரன்தன் கோயில் பிணாப்
பிள்ளைகாள்

ஏதவன்ஊர் ஏதுஅவன்பேர் ஆர்உற்றார் ஆர்அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசுஏலோர் எம்பாவாய். 10

மொய்ஆர் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்துஉன் கழல்பாடி
ஐயா வழிஅடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆர்அழல்போல்
செய்யா வெண்ணீறுஆடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மைஆர் தடம்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும்வகை எல்லாம்உய்ந்து ஒழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய் எமைஏலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்துஆடும்
தீர்த்தன்நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீஆடும்
கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்யஅணிகுழல் மேல்வண்டு ஆர்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துஉடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகுஇனத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எம்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்துஆர்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழைஆடப் பைம்பூண் கலன்ஆடக்
கோதை குழல்ஆட வண்டின் குழாம்ஆடச்
சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள் ஆமாபாடி
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆமாபாடி
பேதித்து நம்மை வளர்த்துஎடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓர்ஒருகால் எம்பெருமான் என்றுஎன்றே நம்பெருமான்
சீர்ஒருகால் வாய்ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீர்ஒருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பார்ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்
தான்பணியாள்

பேர்அரையற்கு இங்ஙனே பித்துஒருவர் ஆம்ஆறும்
ஆர்ஒருவர்இவ்வண்ணம்ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வார்உருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏர்உருவப்பும்புனல்பாய்ந்துஆடேலோர்எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துஉடையாள்
என்னத்திகழ்ந்து எம்மைஆள் உடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னம் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆள்உடையாள்
தன்னிற் பிரிவுஇலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்அருளே
என்னப் பொழியாய் மழைஏலோர் எம்பாவாய்.

16

செங்கண்அவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததுஓர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட்கு ஆர்அமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம்சென்றுஇறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறுஅற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்குஒளியேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறுஆகிக்
கண்ணார் அமுதமும்ஆய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று
அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்கும் எம்அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்குஒன்று உரைப்போம்கேள்
எம்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்குஅல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எம்கண் மற்றுஒன்றும் காணற்க
இங்குஇப் பரிசே எமக்குஎம்கோன் நல்குதியேல்
எங்குஎழில் என்ஞாயிறு எமக்குஏலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுக நின்ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் ஈறுஆம் இணைஅடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி யாம்உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருஅண்ணாமலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்குஅருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்

சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடிஉடையாய் எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

அருணன் இந்திரன் திசைஅணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற்று அண்ணல்அம் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஓர்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாள்இணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவுஅரியாய் எமக்கு எளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின்அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டு அறிவாரைச்

சீதம்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்துஎம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந்து உணரும் நின்அடியார்
பந்தனைவந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்
மைப்புஉறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்கு கின்றார் அணங்கின் மணவாளா
செப்புஉறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மாணே
இப்பிறப்பு அறுத்துஎமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் சுவைஎன அமுதுஎன அறிதற்கு
அரிதுஎன எளிதுஎன அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருஉரு இவன்அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்
பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரணே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டி
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்
ஆர்அமுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும், நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே உன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய் வழிஅடியோம்

கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடல் அழுதே கரும்பே விரும்படியார்
எண்ணகத்தாய் உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாறுஎன்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறைஉறைவாய் திருமாலாம்
அவன் விருப்புளய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவுந்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்துளமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆர்அழுதே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாழல்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்குஅரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் கானேடை
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை
ஈசன்அவன் எல்உயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 1

என்அப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளும்அது என்னேடை
மன்னுகலை துன்னுபொருள்மறை நான்கேவான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண்சாழலோ. 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்ஆடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் கானேடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் கானேடை
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயம்அன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலைஅறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கன வந்தவர் தம்மைத் தொலைத்தது தான் என்னே
தொக்கனவந்தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்

கொடுத்தங்கு

எச்சனுக்கு மிகைத்தலை மற்றுஅருளினன் காண் சாழலோ. 5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல்உருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றதுதான் என்னே
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றிலனேல் இருவரும்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாயும்அது என்னே
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாய்ந்திலனேல் தரணிஎல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெரும்கேடாம் சாழலோ. 7

கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னே
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவர்எல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பால் உகந்துஆடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகுஎய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தான்அந்தம் இல்லான் தனைஅடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்தான் காணே
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்த திருவடிகள்
வான்உந்துதேவர்கட்குஓர்வான்பொருள்காண்சாழலோ. 10

நங்காய்இதுஎன்னதவம் நரம்போடு எலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணே
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்தரத்து இருவர்
தங்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

கான்ஆர் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்குஇங்கு ஆட்படுவார் ஆரே
ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலும்
வான்நாடர் கோவும் வழிஅடியார் சாழலோ. 12

மலைஅரையன்பொற்பாவைவாள்நுதலாள்பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னும்அது என்னே
உலகறியத் தீவேளாதுஒழிந்தனனேல் உலகு அனைத்தும்
கலைநவின்ற பொருள்கள்எல்லாம் கலங்கிடும்காண்

சாழலோ. 13

தேன்புக்க தண்பணைகுழ் தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலும்அது என்னே
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணிஎல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டுஆம்காண் சாழலோ.

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்,உகந்து ஏறாதே
இடபம்உகந்து ஏறியவாறு எனக்குஅறிய இயம்பே
தடமதில்கள் அவைமூன்றும் தழல்எரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றுஆலின் கீழ்இருந்து அங்குஅறம் உரைத்தான் காணே
அன்றுஆலின் கீழ் இருந்தங்கு அறம் உரைத்தான் ஆயிடினும்
கொன்றான்காண் புரம்மூன்றும் கூட்டோடே சாழலோ.

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவன்என்று நண்ணும்அது என்னே
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாம்அறியா
எம்பெருமான் ஈசாஎன்று ஏத்தினகாண் சாழலோ. 17

சலம் உடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்ஆழி
நலம்உடைய நாரணற்கு அன்றருளியவாறு என்னே
நலம்உடையநாரணன்தன்நயனம்இடந்து அரன்அடிக்கீழ்
அலர்ஆக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆர்அமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்குஅறிய இயம்பே
எம்பெருமான் ஏதுடுத்து அங்குஏது அமுதுசெய்திடினும்
தம்பெருமை தான்அறியாத்தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக்கு ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக்கு அருளும்அது எனக்குஅறிய இயம்பே
அருந்தவருக்கு அறம்முதல்நான்கு அன்றுஅருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக்கு உலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொன்னாசல்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தம் கயிறுஆக
ஏர்ஆரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதுஅமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாய்அடியேற்கு
ஊர்ஆகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தாள் இணைபாடிப்
போரார் வேற்கண்மடவீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 1

மூன்றங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களும் காணா மலர்அடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித்து அமுதுஊறித் தான்தெளிந்துஅங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுஉருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றுஅங்கு அனநடையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 2

முன்னும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீறு எனக்குஅருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்ஊற மன்னும்மணி உத்தர கோசமங்கை
மின்றறும் மாட வியன்மாளிகை பாடிப்
பொன்றறு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 3

நஞ்சுஅமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடும் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்று அமுதம்ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்புஅறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சம்ஆர் வெள்வளையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றுஇருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊண்ஆக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்

கோண்ஆர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூண்ஆர் வனமுலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 5

மாதுஆடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டுஎன்தொல்பிறவித்
தீதுஓடா வண்ணம் திகழப் பிறப்புஅறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்துஅன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 6

உன்னற்கு அரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்துஇறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுஅறுப்பான்
அன்னத்தின் மேல்ஏறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்அத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான்எழில்பாடிப்
பொன்ஓத்த பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுஉண்டு தாழ்கடலின் மீதுஎழுந்து
ஞாலம் மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமைஆண்டான்
சீலம் திகழும் திருஉத்தர கோசமங்கை
மாலுக்கு அரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித்து அகம்குழைந்து பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 8

தெங்குஉலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குஉலவு சோதித் தனிஉருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்புஅறுத்திட்டு எம்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குஉலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குஉலவு கொன்றைச் சடையான்குணம்பரவிப்
பொங்குஉலவு பூண்முலையீர் பொன்ஊசல் ஆடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறை என்னும் ஆவுடையார் கோயில் கருவரையில் லிங்கத்
திருவுருவோ அம்பிகைத் திருவுருவோ கிடையாது. இறைவன் ஆத்மநாதரும்,
இறைவி யோகாம்பிகையும் அந்தர் யாமியாக அங்கு எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள்.
இருவருக்கும் பீடம் இருக்கிறது. அதற்கே அபிஷேக ஆராதனைகள்.

கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்தன் நடுஇருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீஇருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப் புரியாய் -பொன்னம்பலத்து எம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

1

முன்னின்று ஆண்டாய் எனைமுன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வற்றுப்
பின்னின்று ஏவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட்டு ஒழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின்று அருளி வரநின்று
போந்திடு என்னாவிடில் அடியார்
உன்னின்று இவன்ஆர் என்னாரோ
பொன்னம்பலக் கூத்து உகந்தானே.

2

உகந்தானே அன்புடை அடிமைக்கு
உருகா உள்ளத்து உணர்வு இலியேன்
சகம்தான் அறிய முறையிட்டால்
தக்கவாறு அன்று என்னாரோ
மகம்தான் செய்து வழிவந்தார்
வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குஉன்
முகம்தான் தாராவிடின் முடிவேன்
பொன்னம் பலத்துஎம் முழுமுதலே.

3

முழுமுதலே ஐம்புலனுக்கும்
மூவர்க்கும் எந்தனக்கும்
வழிமுதலே நிற்பழ அடியார்
திரள்வான் குழுமிக்கு

எழுமுதலே அருள்தந்து இருக்க
இரங்குங் கொல்லோ என்று
அழும் அதுவேஅன்றி மற்றுஎன்
செய்கேன் பொன்னம்பலத்து அரைசே. 4

அரைசே பொன்னம்பலத்து ஆடும்
அமுதே என்றுஉன் அருள்தோக்கி
இரைதேர் கொக்குஒத்து இரவுபகல்
ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
காட்சிகொடுத்து உன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப்
பேசாது இருந்தால் ஏசாரோ. 5

ஏசாநிற்பர் என்னை உனக்கு
அடியான் என்று, பிறர்எல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும்
பேணா நிற்பேன் நின்அருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்கும்
திருஒலக்கம் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம்பலத்து ஆடும்
எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே. 6

இரங்கும் நமக்கு அம்பலக்கூத்தன்
என்றுஎன்று ஏமாந் திருப்பேனை
அருங்கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
ஆள்வார் இலிமாடு ஆவேனோ
நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும்
நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்துவர எங்கள்
வாழ்வே வாஎன்று அருளாயே. 7

அருளாது ஒழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்துஆண்ட
பொன்னே பொன்னம்பலக் கூத்தா

மருள்ஆர் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து
வருந்துவேனை வா என்றுஉன்
தெருள்ஆர் கூட்டம் காட்டாயேல்
செத்தே போனால் சிரியாரோ.

8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டு உன்திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வேறு இருந்து உன்திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே.

9

நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்றுஉன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்து உருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கு இரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழாப் பத்து

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

1

வம்பனேன் தன்னை ஆண்ட மாமணியே
மற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்கு
உணர்வு இறந்து உலகம் ஊடுருவும்
செம்பெருமானே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னை ஆள்வானே
என்னைநீ கூவிக் கொண்டருளே.

2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஊடுவது உன்னோடு உவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவது உனக்கு எனக்கு உறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

3

வல்லை வாள் அரக்கர் புரம் எரித்தானே
மற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எல்லைமூஉலகும் உருவி அன்று இருவர்
காணும்நாள் ஆதிஈறு இன்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

4

பண்ணின் நேர்மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்று இவை நின்கணை வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

5

பஞ்சின் மெல்அடியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

6

பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
திருஉயர் கோலச் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்து உளம்உருகிக்
கலந்து நான் வாழுமாறு அறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

7

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
அந்தம்இல் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமுதே அடியேனை
வந்துஉய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

8

பாவநாசா உன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேவர்தம் தேவே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
மூஉலகு உருவ இருவர் கீழ்மேலாய்
முழங்கு அழலாய் நிமிர்ந்தானே
மா உரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

9

அகன் அமர்ந்து செய்யான் உறையும் முகன்அமர்ந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல்.

திருமுறை

8

பழுதுஇல் தொல்புகழான் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரை துதிப்பனோ எனக்குஓர்
துணைஎன நினைவனோ சொல்லாய்
மழ விடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கு இலாததோர் இன்பமே வரும்
துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
உணக்கு இலாததோர் வித்து மேல்
விளையாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

1

பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவ லோகனே சிறு
நாயினும் கடையாய வெம்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

2

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக் கேடனேன் இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்

தீருமுறை
8

செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்
நல் விருந்து வானத்தவர்க்கு.

இலங்கு கின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன் கலங் காமலே வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

3

பூண் ஒணாததுஓர் அன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
நாண் ஒணாததுஓர் நாணம் எய்தி
நடுக்கடலுள் அழுந்தி நான்
பேண் ஒணாத பெருந்துறைப் பெருந்
தோணி பற்றி உகைத்தலும்
காண் ஒணாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

4

கோல மேனி வராகமே குணம்
ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே
சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞாலமே கரிஆக நான் உனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
காலமே உனைஓத நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

5

பேதம் இல்லதுஓர் கற்பு அளித்த
பெருந்துறைப் பெரு வெள்ளமே
ஏதமே பலபேச நீ எனை
ஏதிலார் முனம் என்செய்தாய்
சாதல்சாதல் பொல்லாமை அற்ற
தனிச் சரண் சரண்ஆம் எனக்
காதலால் உனைஓத நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

6

இயக்கி மார் அறுபத்து நால்வரை
எண்குணம் செய்த ஈசனே
மயக்கம் ஆயதுஓர் மும்மலப் பழ
வல் வினைக்குள் அழுந்தவும்

துயக்கு அறுத்து எனை ஆண்டுகொண்டு நின்
தூய் மலர்க் கழல் தந்து எனைக்
கயக்க வைத்து அடியார் முனே வந்து,
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடித்த பத்து

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட்கு அரசே ஒழிவுஅற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்புஎனப் பழுத்துஎன் குடிமுழுது ஆண்டு
வாழ்வுஅற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருள் துணிவே சீர்உடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட்டு உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

1

விடைவிடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே
வினைய னேனுடைய மெய்ப் பொருளே
முடைவிடாது அடியேன் மூத்துஅற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையில் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்துஎனை ஆண்ட
கடவுளே கருணை மாகடலே
இடைவிடாது, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆர்அமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

3

அருள்உடைச் சுடரே அளிந்ததுஓர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க்கு அரசே
பொருள்உடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருள்இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இருள்இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

4

ஒப்புஉனக்கு இல்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிக்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறு இலியேற்கு
விழுமியது அளித்ததுஓர் அன்பே
செப்புதற்கு அரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்புஇடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக்கொண்டு ஆண்டு
அளவுஇலா ஆனந்தம் அருளிப்
பிறவிவேர் அறுத்து என்குடி முழுதுஆண்ட
பிஞ்ஞகா பெரிய எம்பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெருமானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

6

பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமாறு அடியனேற்கு அருளிப்
பூசனை உகந்துஎன் சிந்தையுள் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

7

ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம் உடைமை
வைத்து இழக்கும் வன்கணவர்.

திருமுறை

8

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறுஇல்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

8

பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளி பெருக்கி
உலப்பு இலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்துஎன்
என்புளலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
தொடக்குளலாம் அறுத்த நற்சோதி
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அச்சோப் பதிகம்

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவம்ஆக்கி எனைஆண்ட
நெறிஅல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்

1

செய்தவம் மறந்தாற் கைதவம் ஆளும்.

137

திருமுறை	துன்பு உறுவம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாடும்	
8	இன்பு உறுஉம் இன்சொவைர்க்கு.	

நெறிஅல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருஅருளே சேரும்வண்ணம்
குறிஒன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தைஎனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்எல்லாம் மெய்என்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையல் இடம் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்அதனில் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணம்இலா அன்பருளி எனையாண்டிட்டு என்னையும்தன்
சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என்று அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 5

வெந்துவிழும் உடல்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தம்அறுத்து எனைஆண்டு பரிசுஅறஎன் துரிகம்அறுத்து
அந்தம்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசம்எனும் தாழ்உருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
ஐயன்எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 7

சாதல் பிறப்புஎன்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக்கு அணிஇழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதுஒருகூறு உடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதிஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதல்ஆய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருள்ஆக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

138	சேமம் புகினும் யாமத்து உறங்கு.	
-----	--------------------------------	--

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருள்சீசெய்த

திருக்கோவையார் என வழங்கும்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிகள் ஈசர் தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்கு பைங்காந்தள் கொண்டோங்கு தெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியின் ஒல்கி அ(ன்)ன நடைவாய்ந்து
உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடி போன்று ஒளிர்கின்றதே. 1

சிறைவான் புனல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தும் என் சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர் மதிர்கூடலின் ஆய்ந்த ஒண்தீந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனையோ அன்றி ஏழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத்தோட்கு என் கொலாம் புகுந்து எய்தியதே. 2

ஈசற்கு யான்வைத்த அன்பின் அகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசத்திற் காரென்றவன் தில்லையின் ஒளி போன்றவன் தோள்
பூசத்திருநீறு எனவெழுத்து ஆங்கவன் பூங்கழல் யாம்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே. 3

ஒங்கும் ஒருவிடம் உண்ட அம்பலத்து உம்பர் உய்யவன்று
தாங்கும் ஒருவன் தடவரை வாய்தழங்கும் அருவி
வீங்குஞ் சனைப்புனல் வீழ்ந்தன்று அழுங்கப் பிடித்தெடுத்து
வாங்கும் அவர்க்கறியேன் சிறியேன் சொல்லும் வாசகமே. 4

ஆனந்த வெள்ளத்து அழுந்தும் ஓர் ஆருயிர் ஈர்உருக்கொண்டு
ஆனந்த வெள்ளத்திடைத் திளைத்தாலொக்கும் அம்பலம்சேர்
ஆனந்த வெள்ளத்து அறைகழலோன் அருள் பெற்றவரின்
ஆனந்த வெள்ளம் வற்றாது முற்றாதிவ் அணிநலமே. 5

காரணி கற்பகம் கற்றவர் நற்றுணை பாணர் ஒக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர் தம்சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி உற்றவர்க் கூரன் மற்றுயாவார்க்கும் ஊதியமே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவ சிவ

தீருவ்சைப்பா ஒன்பதாந்திருமுறை

1. திருமானிகைத்தேவர் அருளியவை

கோயில்

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங்கு ஆக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

இடர்கெடுத்து என்னை ஆண்டுகொண்டு என்னுள்
இருள்பிழம்பு அறஎறிந்து எழுந்த
கடர்மணி விளக்கின் உள்ஒளி விளங்குந்
தூயநல் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மால் அறியாமைப்
படர்ஒளி பரப்பிப் பரந்துநின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

தனதன்நல் தோழா! சங்கரா! சூல
பாணியே! தாணுவே! சிவனே!
கனக நற்றூணே! கற்பகக் கொழுந்தே!
கண்கள்மூன்று உடையதோர் கரும்பே!
அனகனே! குமர விநாயக சனக!
அம்பலத்து அமர சேகரனே!
உனகழல் இணை என் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

2. சேந்தனார் அருளியவை

பண் : பஞ்சமம்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
குழாங்கள் சூழ்கோழிவெல் கொடியோன்
காவல்நற் சேனை யென்னக் காப்பவன் என்
பொன்னை மேகலை கவர்வானே
தேவின் நற்றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தூவிநற் பீலி மாமயில் ஊரும்
சுப்பிர மண்ணியன் தானே.

3. கருவூர்த்தேவர் அருளியவை

பண் : புறநீர்மை

இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற்(கு) என்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சல்என்று அருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்த செஞ்சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம்(பு) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

கண்பனி அரும்பக் கைகள் மொட்டித்(து)என்
களைகணை ஒலம்என்(று) ஒலிட்(டு)
என்பெலாம் உருகும் அன்பர்தம் கூட்டத்(து)
என்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பல தெளிதேன் பாடி நின்றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பில்
செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

பண் : பஞ்சமம்

புவன நாயகனே! அகவுயிர்க்கு) அமுதே!

பூரணா! ஆரணம் பொழியும்

பவளவாய் மணியே! பணிசெய்வார்க்கு இரங்கும் .

பசுபதி! பன்னகா பரணா!

அவனி ஞாயிறு போன்று) அருள்புரிந்து) அடியேன்

அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்

தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்

தனியனேன் தனிமை நீங்குதற்கே.

என்னைஉன் பாத பங்கயம் பணிவித்து)

என்பெலாம் உருக நீ எளிவந்து)

உன்னைஎன் பால்வைத்து) எங்கும்எஞ் ஞான்றும்

ஒழிவற நிறைந்த ஒண் சுடரே!

முன்னைஎன் பாசம் முழுவதும் அகல

முகத்தலை அகத்தமர்ந்து) எனக்கே

கன்னலும் பாலும் தேனும் ஆரமுதும்

கனியுமாய் இனியை ஆயினையே.

பண் : காந்தாரம்

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே

ஐயா! நீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை

கையாரத்தொழு(து) அருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்

செய்யாயோ? அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே

முழுவதும்நீ ஆயினும்இம் மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்

பழுதெனவே நினைந்தோராள் பயில்வதும்நின் ஒருநாமம்

அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே அதுவன்றோ? பெறும்பேறு

செழுமதில்குழ் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

பண் : பஞ்சமம்

அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற்றுண்டே?

அன்பொடு தன்னை அஞ்செழுத்தின்

சொற்பதத்துள் வைத்து)உள்ளம் அள்ளுறும்

தொண்டருக்கு) எண்திசைக் கனகம்

பற்பதக் குவையும் பைம்பொன் மாளிகையும்
பவளவாய் அவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்ட சோளேச்சரத் தானே.

சித்தனே! அருளாய் செங்கணா! அருளாய்;
சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த
அத்தனே! அருளாய்; அமரனே! அருளாய்;
அமரர்கள் அதிபனே! அருளாய்;
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள்ஏழ் இருக்கை
முத்தனே! அருளாய் முதல்வனே! அருளாய்;
முன்னவா துயர்கெடுத்து எனக்கே.

4. பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி அருளியவை பண் : பஞ்சமம்
எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டு எமையாளும்
சம்பந்தன் காமியர்கோன் தன்னையும் ஆட்கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே.

களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி! மூவா யிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. பண் : பஞ்சமம்

5. கண்டராதித்தர் அருளியது

களிவானுலகில் கங்கைநங்கை காதலனே! அருளென்று
ஒளிமால் முன்னே வரங்கிடக்க உன்னடியார்க்கு அருளும்
தெளிவாரமுதே! தில்லைமல்கு செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான்குடரே! உன்னைநாயேன் உறுவதும் என்றுகொலோ?

6. வேணாட்டடிகள் அருளியது

பண் : புறநீர்மை

நின்றுநினைந்து இருந்துகிடந்து எழுந்துதொழும் தொழும்பனேன்
ஒன்றியொரு கால்நினையாது இருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்
கன்றுபிரி கற்றாப்போல் கதறுவித்தி வரவுநில்லாய்
நன்றுஇதுவோ? திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே!

திருமுறை
9

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

7. திருவாலியமுதனார் அருளியது

பண் : நட்ராகம்

பவளமால் வரையைப் பணிபடர்ந்து
அனையதோர் படரொளிதரு திருநீறும்
குவளைமாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவளமானிகை சூழ்தரு தில்லை
யுள்திரு நடம்புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
என்மனம் தழல்மெழு(கு) ஒக்கின்றதே.

8. புருடோத்தம நம்பி அருளியது

பண் : பஞ்சமம்

தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள்சோதி!
என்னுயிர் காவல்கொண்டிருந்த எந்தாய்!
பல்லையார் பசுந்தலை யோ(டு) இடறிப்
பாதமென் மலரடி நோவநீ போய்
அல்லினில் அருநடம் ஆடல்எங்கள்
ஆருயிர் காவலிங்(கு) அரிதுதானே.

9. சேதிராயர் அருளியது

பண் : பஞ்சமம்

அயர்வுற்று) அஞ்சலி கூப்பி அந்தோ! எனை
உயவுன் கொன்றையந் தார்அரு ளாய்எனும்
செயலுற்றார் மதில் தில்லையுளீர்! இவண்
மயலுற்றாள் என்றன் மாது இவளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைவனை வணங்கும் முறை

ஆடவர்கள் தலை, இரண்டு கை, இரண்டு செவி, மோவாய் புயங்கள்
இரண்டு ஆகிய எட்டு அங்கங்களும் நிலத்தில் பொருந்தும்படி அஷ்டாங்க
வணக்கமாக வணங்க வேண்டும்.

பெண்கள் முழந்தாள் இரண்டு, கையிரண்டு, தலை ஆகிய ஐந்து
அங்கங்களும் நிலத்தில் பொருந்தும்படி பஞ்ச-அங்க வணக்கமாக வணங்க
வேண்டும்.

சேந்தனார் அருள்ய திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாந்திருமுறை

கோயில்

பண் : பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்துபுவனி எல்லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோமுக்கு அருள்புரிந்து
பின்னைப்பிறவி அறுக்கநெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்தும் குடிசுடி ஈசற்குஆட் செய்மின்குழாம் புகுந்து
அண்டம் கடந்த பொருள்அளவு இல்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு

கூறுதுமே. 2

நிட்டையி லாவுடல் நீத்துஎன்னை ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களுஞ்
சிட்டன் சிவன் அடியாரைச் சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்குஎன் அகம் நெகஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்
பட்டனுக்கு என்னைத் தன்பால் படுத்தானுக்கே பல்லாண்டுகூறுதுமே. 3

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டில் சிதையுஞ் சிலதேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டு என்னும் பதங் கடந்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 4

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்டு ஓலமிட்டுஇன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்து அழைப்ப வென்னுயிராண்ட கோவினுக்கு என்செய
வல்லமென்றும்

கரந்துங் கரவாத கற்பகனாகிக் கரையில் கருணைக் கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 5

சேவிக்க வந்தஅயன் இந்திரன் செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாம் குழாமாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்கு அமுதைஎன் ஆர்வத்தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
யாவிக்கும் பாவகத்து அப்புறத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 6

தீருமுறை 9	நன்றி மறப்பது நன்றுஅன்று நன்றல்லைது அன்றே மறப்பது நன்று	
----------------------	--	---

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உளறி உமை மணவாளனுக்கு ஆள்
பாரும் விகும்பம் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணார்இளங் கொங்கையில்
செங்குங்குமம்

போலும் பொடியணி மார்பிலங்கு மென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி தந்து வந்துஎன் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்து நின்றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 8

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன்மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

தாதையைத் தாளற வீசியசண்டிக்குஇவ் அண்டத்தொடும் உடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமழும் நாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி மிகு திருவாரூரின்
மழ விடையாற்கு வழிவழி ஆளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழ அடியாரொடுங் கூடி எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 11

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 12

எந்தை எந்தாய் சுற்றம் முற்றும் எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீர் அடியார் அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந்து ஆண்டுகொண்டு
ஆருயிர்மேல்

பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

146	துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு.	
-----	-------------------------------------	--

திருமூலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

பத்தாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனொடொக் கும்பெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவனன்றி ஊர்புகு மாற்றி யேனே.

நந்தி அருளாலே நாதனாம் பேர்பெற்றோன்
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடினோன்
நந்தி அருளாவ தென்செயும் நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே.

நால்வரும் நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள்
நால்வரும் நானா விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரும் நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வரும் தேவராய் நாதரா னார்களே.

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் ஆவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலில்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஒதியே.

இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலி கோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே.

நந்தி அருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி அருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்
நந்தி அருளால்மெய்து ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்தி அருளாலே நானிருந் தேனே.

பாடவல் லார்நெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்நெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்நெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே.

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சில யோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினுள் ஆடுந் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரே.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

தானே புலனைந்தும் தன்வச மாயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன்வசம் போயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்துளம் பிரான்தனைச் சந்தித்தே.

பருவூசி ஐந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவூசி ஐந்தும் பறக்கும் விருகம்
பருவூசி ஐந்தும் பனித்தலைப் பட்டால்
பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே.

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

அன்புறு சிந்தையின் மேலெழும் அவ்வொளி
இன்புறு கண்ணியொ டேற்க இசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைத் தொடும் துடக்கற்று
நன்புறு சிந்தையை நாடுமின் நீரே.

துணையது வாய்வரும் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வரும் தூயநற் சொல்லாம்
துணையது வாய்வரும் தூயநற் கந்தம்
துணையது வாய்வரும் தூநற் கல்வியே.

உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடி சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கில் பிறப்பில்லை தானே.

அப்பரி சேயய னார்பதி வேள்வியுள்
அப்பரி சேயங்கி அதிசய மாகிலும்
அப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலந்
தப்பரி சேசிவன் ஆவிக்கின் றானே.

மாதா உதரம் மலமிகின் மந்தனாம்
மாதா உதரம் சலமிகின் மூங்கையாம்
மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்லை
மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக் கே.

சிவமாகி ஐவகைத் திண்மலஞ் செற்றோர்
அவமாகார் சித்தர்முத் தாந்தத்து வாழ்வார்
பவமான தீர்வோர் பசுபாசம் அற்றோர்
நவமான தத்துவம் நாடிக்கண் டோரே.

ஒருபொழு துன்னார் உடலோ டுயிரை
ஒருபொழு துன்னார் உயிருட் சிவனை
ஒருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை
ஒருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவையே.

மனத்து விளக்கினை மாண்பட ஏற்றிச்
சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி
அனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட
மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே.

ஒன்பது வாசல் உடையதோர் பிண்டத்துள்
ஒன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிடம்
ஒன்பது நாடி ஒடுங்கவல் லார்கட்கு
ஒன்பது காட்சி யிலைபல வாமே.

தானே எழுந்தஅத் தத்துவ நாயகி
ஊனே வழிசெய்தெம் உள்ளே யிருந்திடும்
வானோர் உலகீன்ற அம்மை மதித்திடத்
தேனே பருகிச் சிவாலய மாருமே.

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்த தேனே.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

காணாகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள்
நாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்
காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெலாங்
காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே.

ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும் உணர்வின்கண்
ஓசை யிறந்தவர் ஈசனை உள்குவர்
ஓசை யிறந்தவர் நெஞ்சினுள் ஈசனும்
ஓசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே.

சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்
சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ்
சொல்லலு மாகும் இவையஞ்சங் கூடிந்
சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே.

ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண் டொன்றாகும்
ஆனந்தஞ் சிவாய அறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடும் அறியவல் லார்கட்கு
ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படுந் தானே.

அமலம் பதிபசு பாசங்கள் ஆகமம்
அமலந் திரோதாயி யாகுமா னந்தமாம்
அமலஞ்சொல் ஆணவ மாயை காமியம்
அமலந் திருக்கூத்தங் காமிடந் தானே.

இணையார் திருவடி எட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலிணை யீரைஞ்ச தாகும்
இணையார் கழலிணை ஐம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலிணை ஏழா யிரமே.

கூத்தே சிவாய நமசி வாயிடுங்
கூத்தே ஈ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம் சிவாயநம வாயிடுங்
கூத்தே ஈ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம் சிவாயநம வாயிடுங்
கூத்தே இ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம் நமசிவாய கோளொன்று
மாறே.

ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனாட
ஒன்றினின் மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட
ஒன்றினா லாடவோ ரொன்பதும் உடனாட
மன்றினி லாடினான் மாணிக்கக் கூத்தே.

அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே.

அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே.

அகார வகார சிகார நடுவாய்
வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உவந்து நின்றானே.

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்து நின்றானே.

ஐந்தின் பெருமையே அகலிட மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே ஆலய மாவதும்
ஐந்தின் பெருமையே யறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே.

அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப்பத்தி
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமாய்
அகாரம் உயிரென் றறையலு மாமே.

சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே.

தானெங் குளனங் குளதையன் மாதேவி
ஊனெங் குளதங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
வானெங் குளதங் குளமந்தி மாருதம்
கோனெங்கும் நின்ற குறிபல பாரே.

தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட ஏத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமாம் ஆதிக்கே.

ஒங்காரி என்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவன்
ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தாளே.

அளந்தேன் அகலிடத் தந்தமும் ஈறும்
அளந்தேன் அகலிடத் தாதிப் பிராணை
அளந்தேன் அகலிடத் தாணொடு பெண்ணும்
அளந்தேன் அவளருள் ஆய்ந்துணர்ந்த தேனே.

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினள்
ஓமத்தி லேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள்
நாம நமசிவ என்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றாளே.

சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை எல்லாம் துரந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பாளே.

பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுள்ளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே.

கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டா யரும்பொருள்
கண்டங்கள் ஒன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்
கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே.

சுத்தச் சிவனுரை தானதில் தோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருள் முத்திவித் தாமுலம்
அத்தகை யான்மர அரனை அடைந்தற்றால்
சுத்த சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே.

நானென்றுந்த தானென்றும் நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதம்
தானென்று நானென்ற தத்துவம் நல்கலால்
தானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகில் லேனே.

அன்பின் உருகுவன் நாளும் பணிசெய்வன்
செம்பொன் செய்மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் றாங்கே மொழிவ தெனக்கருள்
என்பினுட் சோதி இலங்குகின் றானே.

ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம்
ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே.

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன்
கண்ணிய நேய கரைஞானங் கண்டுளோன்
திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே.

சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்
நன்மார்க்கந் தானே சிவனொடு நாடலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே.

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்கும்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே.

ஓங்காரத் துள்ளொலி உள்ளே உதயமுற்
றாங்கார மற்ற அனுபவங் கைகூடார்
சாங்கால முன்னார் பிறவாமை சார்வுறார்
நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களே.

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன் தன்னை
உய்ய வுயிர்க்கின்ற ஒண்கூடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை இன்பஞ்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே.

ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற அரனெறி
பாய்ந்துணர் வார்அரன் சேவடி கைதொழு
தேர்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமு மாமே.

ஆய்ந்தறி வார்கள் அமரர்வித் தியாதரர்
ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரனெறி
ஆய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழு
ஆய்ந்தறிந் தேனிம்மை அம்மை கண்டேனே.

எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக்கொண் டிங்கே அளித்தலால்
சொல்லார்ந்த நற்குருச் சுத்த சிவமே.

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

சிவமான ஞானம் தெளிய வொண் சித்தி
சிவமான ஞானம் தெளிய வொண் முத்தி
சிவமான ஞானம் சிவபரத்தே ஏகச்
சிவமான ஞானம் சிவானந்தம் நல்குமே.

திருவடி வைத்தென் சிரத்தருள் நோக்கிப்
பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்
குருவடி விற்கண்ட கோணையெங் கோவைக்
கருவழி வாற்றிடக் கண்டு கொண்டேனே.

திருவடி ஞானம் சிவமாக்கு விக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமலம் மீட்கும்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.

மந்திர மாவதும் மாமருந் தாவதும்
தந்திர மாவதும் தானங்க ளாவதும்
சுந்தர மாவதும் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே.

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவால்
சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோர் உறவுண்டால்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாஞ்
சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே.

சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை
சிவனருள் கூடின் அச் சிவலோக மாமே.

காயத்தே ரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தே ரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தே ரேறி நிமலன் அருள்பெற்றால்
ஆயத்தே ரேறி யவனிவன் ஆமே.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடுங் குருடும் குழிவிழு மாறே.

போகமும் முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியும்
ஆகமும் ஆறாது தத்துவத் தப்பாலாம்
ஏகமும் நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவம்
ஆகம வத்துவா வாறுஞ் சிவமே.

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே.

சமயத் தெழுந்த அவத்தையீ ரைந்துள
சமயத் தெழுந்த இராசியீ ராறுள
சமயத் தெழுந்த சரீரமா றெட்டுள
சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே.

இருளார்ந்த கண்டமும் ஏந்து மழுவுஞ்
சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையும்
அருளார்ந்த சிந்தையெம் ஆதிப் பிரானைத்
தெருளார்ந்தென் உள்ளே தெளிந்திருந் தேனே.

சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே தாபரஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே சங்கமஞ்
சத்தி சிவமாம் இலிங்கஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமாகுந் தாபரந் தானே.

பொட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேனை
பொட்டடித் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
தட்டொக்க மாறினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே.

பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன்
மறவா அருள்தந்த மாதவன் நந்தி
அறவாழி அந்தணன் ஆதிப் பராபரன்
உறவாகி வந்தென் உளம்புகுந் தானே.

விளக்கினை யேற்றி வெளியை அறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்து வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிதார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே.

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

சிவயோகி ஞானி செறிந்தஅத் தேசம்
அவயோகம் இன்றி அறிவோருண் டாகும்
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோகம் இன்றிப் பரலோக மாமே

மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் கடந்தவன்
மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் தமரர்கள்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே.

தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தண்கட ராகுமே.

ஐந்தில் ஒடுங்கில் அகலிட மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருந்தவ மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பத மாவது
ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருளுடை யாரே.

சிவனை வழிபட்டார் எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டங் காமாறொன் றில்லை
அவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டுங்
குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே.

விஞ்ஞானத் தோர்க்கா ணவமே மிகுதனு
எஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தனுமாயை தானென்ப
அஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்ம தனுவாகும்
மெய்ஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதனு மேவுமே.

தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந்
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந்
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே.

அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியார்
அவமுஞ் சிவமு மறிவா ரறிவார்
அவமுஞ் சிவமு மருளா லறிந்தால்
அவமுஞ் சிவமு மவனரு ளாமே.

மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடுந்
தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடுங்
காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ்
சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே.

ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்துவே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தா கமங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தின் அடைவை அறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தே அஞ்செழுத் தாமே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

சிவாய நமஎனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே அடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ என்றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்தம் ஆமே.

எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசக்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்கும்
எங்குஞ் சிவனரு டன்வினை யாட்டே.

ஆனந்த மானந்த மென்பர் அறிவிலர்
ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிகிலர்
ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிந்தபின்
தானந்த மற்றிடம் ஆனந்த மாமே.

சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படும்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே

இருளும் வெளியும் இரண்டையு மாற்றிப்
பொருளிற் பொருளாய்ப் பொருந்த வுள்ளாகி
அருளால் அழிந்திடும் அத்தன் அடிக்கே
உருளாத கன்மன முற்றுநின் றேனே.

ஒழிந்தேன் பிறவி உறவென்னும் பாசம்
கழிந்தேன் கடவுளும் நானும்ஒன் றானேன்
அழிந்தாங் கினிவரும் மாக்கழும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே.

விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பான்மையன்
எண்ணிலா னந்தமும் எங்கள் பிரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைக்காலம்மையார் அருளிய

பதினோராந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்து மொழிபயின்று பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்.

1

இடர் களையாரேனும் எமக்கு இரங்காரேனும்
படரும் நெறி பணியாரேனும் - சுடர்உருவில்
என்பறாக் கோலத்து எரியாடும் எம்மானார்க்கு
அன்பு அறாது என்னெஞ்சு அவர்க்கு.

2

இறைவனே எவ்வுயிருந் தோற்றுவிப்பான் தோற்றி
இறைவனே ஈண்டுஇறக்கஞ் செய்வான் - இறைவனே
எந்தாய் என இரங்கும் எங்கள் மேல் வெந்துயரம்
வந்தால் அதுமாற்று வான்.

3

இனியோநாம் உய்ந்தோம் இறைவன்தான் சேர்ந்தோம்
இனியோர் இடர்இலோம் நெஞ்சே - இனியோர்
வினைக்கடலை ஆக்குவிக்கும் மீளாப் பிறவிக்
கனைக்கடலை நீந்தினோம் காண்.

4

அவனே இருசுடர்தீ ஆகாசம் ஆவான்
அவனே புவிபுனல்காற் றாவான் - அவனே
இயமான னாய் அட்ட மூர்த்தியுமாய் ஞான
மயனாகி நின்றானும் வந்து.

5

காலையே போன்றிலங்கும் மேனி கடும்பகலின்
வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணீறு - மாலையின்
தாங்குருவே போலுஞ் சடைக்கற்றை மற்றவற்கு
வீங்கிருளே போலும் மிடறு.

6

கருத்தினால் நீ கருதிற்று எல்லாம் உடனே
திருத்தலாஞ் சிக்கென நான் சொன்னேன் - பருத்தரங்க
வெள்ள நீர் ஏற்றான் அடிக்கமலம் நீ விரும்பி
உள்ளமே எப்போதும் ஒது.

7

காலனையும் வென்றோம் கடுநரகம் கைகழன்றோம்
மேலை இருவினையும் வேரறுத்தோம் - கோல
அரணார் அவிந்தழிய வெந்தீயம்பு எய்தான்
சரணார் விந்தங்கள் சார்ந்து.

8

எனக்கினிய எம்மானை ஈசனையான் என்றும்
மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன் - எனக்கு அவனைக்
கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்புற்றேன்
உண்டே எனக்கு அரியது ஒன்று.

9

ஒன்றே நினைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
ஒன்றேயென் உள்ளத்தின் உள்ளடைத்தேன் - ஒன்றேகாண்
கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கொளிகேர்
அங்கையாற்கு ஆளாம் அது.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇரட்டைமணிமாலை

தலையாய ஐந்தினையும் சாதித்துத் தாழ்ந்து
தலையாயின உணர்ந்தோர் காண்பர் - தலையாய
அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம் உண்டிருண்ட
கண்டத்தான் செம்பொற் கழல்.

தொல்லை வினைவந்து குழாமுன் தாழாமே
ஒல்லை வணங்கி உமையென்னும் மெல்லியல்லார்
கூற்றானைக் கூற்றருவங் காய்ந்தானை வாய்ந்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே நினை.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் அருளியது

குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோல் ஊன்றி
நொந்து இருமி ஏங்கி நுரைத்து ஏறி - வந்துந்தி
ஐயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சமே
ஐயாறு வாயால் அழை.

தொட்டுத் தடவித் துடிப்பு ஒன்றும் காணாது
பெட்டப் பிணமென்று பேரிட்டுக் - கட்டி
எடுங்களத்தா என்னாமுன் ஏழைமட நெஞ்சே
நெடுங்களத்தான் பாதம் நினை.

சேரமான்பெருமாள் நாயனார் அருளியது

பொன்வண்ணத் தந்தாதி

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மால்விடை தன்னைக்கண்ட
என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
ஆகிய ஈசனுக்கே.

1

ஈசனைக் காணப் பலிகொடு செல்லஎற் றேஇவளோர்
பேயனைக் காழுறு பிச்சிகொ லாம்என்று பேதையர்முன்
தாயெனை ஈர்ப்பத் தமிழேன் தளர அத் தாழ்சடையோன்
வாவெனைப் புல்லென் றான்இமை விண்டன வாட்கண்களே.

2

கண்களங் கஞ்செய்யக் கைவளை சோரக் கலையுஞ்செல்ல
ஒண்களங் கண்நுதல் வேர்ப்பண்ண கொன்றையந் தார்உருவப்
பெண்களங் கம்மிவள் பேதுறும் என்பதோர் பேதைநெஞ்சம்
பண்களங் கம்மிசை பாடநின் றாடும் பரமனையே.

3

பரமனையே பலிதேர்ந்து நஞ்சுண்டது பன்மலர்சேர்
பிரமனையே சிரங்கொண்டுங் கொடுப்பது பேரருளாம்
சரமனையே உடம்பட்டும் உடம்பொடு மாதிடமாம்
வரமனையே கிளையாகுமுக் கண்ணுடை மாதவனே.

4

தவனே உலகுக்குத் தானே முதல்தான் படைத்த எல்லாம்
சிவனே முழுதும் என்பார் சிவலோகம் பெறுவர்செய்ய
அவனே அடல்விடை ஊர்தி கடலிடை நஞ்சம்உண்ட
பவனே எனச்சொல்லு வாரும் பெறுவர் இப்பாரிடமே.

5

இடமால் வலந்தான் இடப்பால் துழாய் வலப்பால் ஒண்கொன்றை
வடமால் இடந்துகில் தோல்வலம் ஆழி இடம்வலம்மான்
இடமால் கரிதால் வலஞ்சேது இவனுக் கெழில் நலஞ்சேர்
குடமால் இடம்வலங் கொக் கரையாம் எங்கள் கூத்தனுக்கே.

6

கூத்துக் கொலாம் இவர் ஆடித் திரிவது கோல்வளைகள்
பாத்துக் கொலாம் பலிதேர்வது மேனி பவளங்கொலாம்
ஏத்துக் கொலாம் இவர் ஆதரிக்கின்ற திமையவர்தம்
ஓத்துக் கொலாம் இவர் கண்ட திண்டைச்சடை உத்தமரே. 7

உத்தமராய் அடியார் உலகாளத் தமக்குரிய
மத்தம் அராமதி மாடம் பதிநலஞ் சீர்மைகுன்றா
எத்தம ராயும் பணிகொள்ள வல்ல இறைவர்வந்தென்
சித்தமராய் அகலாதுடன் ஆடித் திரிதவரே. 8

திரிதவர் கண்ணுள்ளும் உள்ளத்தின் உள்ளந் திரிதரினும்
அரிதவர் தன்மை அறிவிப்ப தாயினும் ஆழிநஞ்சேய்
கரிதவர் கண்டம் வெளிதவர் சாந்தம்கண் மூன்றொடொன்றாம்
பரிதவர் தாமே அருள்செய்து கொள்வர்தம் பல்பணியே. 9

பணிபதம் பாடிசை ஆடிசை யாகப் பனிமலரால்
அணிபதங் கன்பற் கொளப்பனை அத்தவற்கே அடிமை
துணிபதங் காழுறு தோலொடு நீறுடல் தூர்த்துநல்ல
தனிபதங் காட்டிடுஞ் சஞ்சலம் நீஎன் தனிநெஞ்சமே. 10

இருந்தனம் எய்தியும் நின்றுந் திரிந்துங் கிடந்தலைந்தும்
வருந்திய வாழ்க்கை தவிர்த்திடு போக நெஞ்சே மடவாள்
பொருந்திய பாகத்துப் புண்ணியன் புண்ணியல் குலத்தெம்மான்
திருந்திய போதவன் றானே களையும்நந் தீவினையே. 17

தீவினை யேனைநின் றைவர் இராப்பகல் செத்தித்தின்ன
மேவின வாழ்க்கை வெறுத்தேன் வெறுத்து விட்டேன் வினையும்
ஓவின துள்ளந் தெளிந்தது கள்ளங் கடிந்தடைந்தேன்
பாவின செஞ்சடை முக்கணன் ஆரணன் பாதங்களே. 18

கொடிமேல் இடபமுங் கோவணக் கீளும்ஓர் கொக்கிற்கும்
அடிமேற் கழலும் அகலத்தில் நீறும்ஐ வாய்அரவும்
முடிமேல் மதியும் முருகலர் கொன்றையும் மூவிலைய
வடிவேல் வடிவும்என் கண்ணுள் எப்போதும் வருகின்றனவே. 20

கண்டங் கரியன் கரியீர் உரியன் விரிதருசீர்
அண்டங் கடந்த பெருமான் சிறுமான் தரித்தபிரான்
பண்டன் பரம சிவன்ஓர் பிரமன் சிரம் அரிந்த
புண்டங் கயிலன் பயில்ஆர மார்பன்எம் புண்ணியரே. 29

தீருமுறை 11	அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச்சேரும் திறன் அறிந்து ஆங்கே திரு.	
----------------	---	---

புண்ணியன் புண்ணியல் வேலையன் வேலை நஞ்சன் அங்கக்
கண்ணியன் கண்ணியல் நெற்றியன் காரணன் கார்இயங்கும்
விண்ணியன் விண்ணியல் பாணியன் பாணி கொளஉமையாள்
பண்ணியன் பண்ணியல் பாடலன் ஆடற் பசுபதியே. 30

தாழுஞ் சடைசடை மேலது கங்கைஅக் கங்கைநங்கை
வாழுஞ் சடைசடை மேலது திங்கள்அத் திங்கட்பிள்ளை
போழுஞ் சடைசடை மேலது பொங்கர வவ்வரவம்
வாழுஞ் சடைசடை மேலது கொன்றைஎம் மாமுனிக்கே. 39

முனியே முருகலர் கொன்றை யினாய்என்னை மூப்பொழித்த
கனியே கழலடி அல்லாற் களைகண் மற்றொன்றும் இலோன்
இனியேல் இருந்தவஞ் செய்யேன் திருந்தஅஞ் சேநினைந்து
தனியேன் படுகின்ற சங்கடம் ஆர்க்கினிச் சாற்றுவனே. 40

காமனை முன்செற்ற தென்றாள் அவள்இவள் காலன்என்னும்
தாமநன் மார்பினை முன் செற்ற தென்றுதன் கையெறிந்தாள்
நாம்முனஞ் செற்றதன் றாரையென்றேற் கிருவர்க்கும் அஞ்சி
ஆம்எனக் கிற்றிலர் அன்றெனக் கிற்றிலர் அந்தணரே. 45

செப்பன கொங்கைக்குத் தேமலர்க் கொன்றை நிறம்பணித்தான்
மைப்புரை கண்ணுக்கு வார்புனர் கங்கை வைத்தான்மனத்துக்கு
ஒப்பன இல்லா ஒளிகிளர் உன்மத்தமும் அமைத்தான்
அப்பனை அம்மனை நீஎன் பெறாதுநின் றார்க்கின்றதே. 49

முறைவனை மூப்புக்கு நான்மறைக்கும் முதல் ஏழ்கடலந்
துறைவனைச் சூழ்கயிலாயச் சிலம்பனைத் தொன்மைகுன்றா
இறைவனை எண்குணத் தீசனை ஏத்தினர் சித்தந்தம்பால்
உறைவனைப் பாம்பனை யாம்பின்னை என்சொல்லி ஒதுவதே. 53

கூடிய தன்னிடத்தான் உமையாளிடத்தானை ஐயா
ஈடிய பல்சடை மேற்றெரி வண்ணம் எனப் பணிமின்
பாடிய நான்மறை பாய்ந்தது கூற்றைப் படர்புரஞ்சுட்டு
ஆடிய நீறுசெஞ் சாந்திவை யாம்எம் அயன்எனவே. 60

நாணா நடக்க நலத்தார்க்கு இடைஇல்லை நாம்எழுத
ஏணார் இருந்தமிழால் மறவேனுந் நினைமின் என்றும்
பூணார் முலையீர் நிருத்தன் புரிசடை எந்தை வந்தார்
காணா வீடேன் கண்டிரவாது ஒழியேன் கடிமலரே. 62

164	பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்.	
-----	------------------------------------	--

சங்கரன் சங்கக் குழையன் சரணார விந்தந்தன்னை
அங்கரங் கூப்பித் தொழுதாட் படுமின் தொண்டர் நமனார்
கிங்கரர் தாம்செய்யும் கீழாயின மிறை கேட்டலுமே
இங்கரம் ஆயிரம் ஈரஎன் நெஞ்சம் எரிகின்றதே. 66

கூறுமின் ஈசனைச் செய்ம்மின் குற்றேவல் குளீர்மின்கண்கள்
தேறுமின் சித்தம் தெளிமின் சிவனைச் செறுமின் செற்றம்
ஆறுமின் வேட்கை அறுமின் அவலம் இவைநெறியா
ஏறுமின் வானத்து இருமின் விருந்தாய் இமையவர்க்கே. 70

அடிக்கண்ணி கைதொழு தார்க்ககன் ஞாலங் கொடுத்தடிநாய்
வடிக்கண்ணி நின்னைத் தொழுவளை கொண்டனை வண்டுன்
கொன்றைக்

கடிக்கண்ணி யாய்எமக் கோளூர் இரண்டகங் காட்டினையால்
கொழக்கண்ணி மேல்நல்ல கொல்லேறு உயர்ந்தகுணக் குன்றமே. 73

குன்றெடுத்தான் செவி கண்வாய் சிரங்கள் நெரிந்தலற
அன்றடர்த் தற்றுக்கச் செற்றவன் நற்றவர்க் கற்றசிவன்
மன்றிடைத் தோன்றிய நெல்லிக் கனிநிற்ப மானுடர்போய்
ஒன்றெடுத் தோதிப் புகுவர் நரகத் துறுகுழியே. 74

மொழியக் கண்டான்பழி மூளக்கண்டான் பிணி முன்கைச்சங்கம்
அழியக்கண்டான் அன்றில் ஈர்க்கண்டான் தென்றல் என்உயிர்மேற்
கழியக்கண்டான் துயர் கூரக்கண்டான் துகில் சூழ்கலையும்
கழியக் கண்டான் தில்லைக் கண்ணுதலான் கண்ட கள்ளங்களே. 77

தறித்தாய் அயன்தலை சாய்த்தாய் சலந்தனைத் தழலாப்
பொறித்தாய் அனங்கனைச் சுட்டாய் புரம்புனலுஞ் சடைமேற்
செறித்தாய்க்கு இவைபுகழ் ஆகின்ற கண்டிவள் சில்வளையும்
பறித்தாய்க்கு இதுபழி ஆகுங்கொலாம் என்று பாவிப்பனே. 81

சந்தித்த கூற்றுக்குக் கூற்றாம் பிணிக்குத் தணிமருந்தாம்
சிந்திக்கிற் சிந்தாமணி ஆகித் தித்தித்து அமுதமுமாம்
வந்திக்கில் வந்தென்னை மால்செய்யும் வானோர் வணங்கநின்ற
அந்திக் கண்ணாடியினான் அடியார்களுக் காவனவே. 83

ஆவன யாரே அழிக்க வல்லார் அமையா உலகிற்
போவன யாரே பொதியகிற் பார்புரம் மூன்றெரித்த
தேவனைத் தில்லைச் சிவனைத் திருந்தடி கைதொழுது
தீவினையேன் இழந்தேன் கலையோடு செறிவளையே. 84

கலங்கின மால்கடல் வீழ்ந்தன கார்வரை ஆழ்ந்ததுமண்
மலங்கின நாகம் மருண்டன பல்கணம் வானங்கைபோய்
இலங்கின மின்னொடு நீண்ட சடைஇமையோர் வியந்தார்
அலங்கல்நன் மாநடம் ஆர்க்கினி ஆடுவ தெம்மிறையே. 86

எம்மிறைவன் இமையோர் தலைவன் உமையாள் கணவன்
மும்முறையாலும் வணங்கப் படுகின்ற முக்கண் நக்கற்
கெம்முறையாள் இவள் என்பிழைத் தாட்கிறை என்பிழைத்தான்
இம்முறையாலே கவரக் கருதிற் றெழிற் கலையே. 87

கொற்றவனே என்றுங் கோவணத்தாய் என்றும் மாவணத்தால்
நற்றவனே என்றும் நஞ்சுண்டியே என்றும் அஞ்சமைக்கப்
பெற்றவனே என்றும் பிஞ்ஞுகனே என்றும் மன்மதனைச்
செற்றவனே என்றும் நாளும் பரவும்என் சிந்தனையே. 91

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன் செப்ப நாஅமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலை அமைத்தேன் கைதொழ அமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத் தேன்மெய் அரும்பவைத்தேன்
வெந்த வெண்ணீரணி ஈசற்கு இவையான் விதித்தனவே. 92

விதித்தன வாழ்நாள் பெரும்பிணி விச்சைகள் கொண்டுபண்டே
கொதிப்பினில் ஒன்றும் குறைவில்லை குங்குமக் குன்றனைய
பதித்தனங் கண்டனம் குன்றம்வெண் சந்தனம் பட்டனைய
மதித்தனங் கண்டனம் நெஞ்சினி என்செய்யும் வஞ்சனையே. 93

பேசுவ தெல்லாம் அரன் திருநாமம் அப்பேதை நல்லாள்
காய்சின வேட்கை அரன்பாலது அறுகாற்பறவை
மூசின கொன்றை முடிமேலது முலை மேல்முயங்கப்
பூசின சாந்தம் தொழுமால் இவைஒன்றும் பொய்யலவே. 97

மாயன் நன்மாமணி கண்டன் வளர்சடை யாற்கடிமை
ஆயின தொண்டர் துறக்கம் பெறுவது சொல்லுடைத்தே
காய்சின ஆனை வளரும் கனக மலையருகே
போயின காக்கையும் அன்றே படைத்தது பொன்வண்ணமே. 100

அன்று வெள்ளானையின் மீதுஇமையோற் சுற்றணுகுறச்செல்
வன்றொண்டர் பின்பரி மேற்கொண்டு வெள்ளி மலையரன்முன்
சென்றெழில் ஆதிஉலா அரங்கேற்றிய சேரர்பிரான்
மன்றிடை ஒதுபொன் வண்ணத் தந்தாதி வழங்கிதுவே. 101

திருச்சிற்றம்பலம்

சேரமான்பெருமாள் நாயனார் அருளிய

தீருக்கைலாய ஞானஉலா

திருமாலும் நான்முகனுந் தேர்ந்துணரா தன்றங்
கருமால் உறஅழலாய் நின்ற - பெருமான்
பிறவாதே தோன்றினான் காணாதே காண்பான்
துறவாதே யாக்கை துறந்தான் - முறைமையால்
ஆழாதே ஆழ்ந்தான் அகலாது அகலியான்
ஊழால் உயராதே ஒங்கினான் - சூழொளிநூல்
ஓதாது உணர்ந்தான் நுணுகாது நுண்ணியான்
யாதும் அணுகாது அணுகியான் - ஆதி
அரியாகிக் காப்பான் அயனாய்ப் படைப்பான்
அரனாய் அழிப்பவனுந் தானே - பரனாய்

5

தேவர் அறியாத தோற்றத்தான் தேவரைத்தான்
மேவிய வாதே விதித்தமைத்தான் - ஓவாதே
எவ்வுருவில் யாரொருவர் உள்குவார் உள்ளத்துள்
அவ்வுருவாய்த் தோன்றி அருள்கொடுப்பான் - எவ்வுருவும்
தானேயாய் நின்றளிப்பான் தன்னிற் பிறிதுருவும்
ஏனோர்க்குங் காண்பரிய எம்பெருமான் - ஆனாத
சீரார் சிவலோகந் தன்னுட் சிவபுரத்தில்
ஏரார் திருக்கோயில் உள்ளிருப்ப - ஆராய்ந்து
செங்கண் அமரர் புறங்கடைக்கட் சென்றீண்டி
எங்கட்குக் காட்சி அருள் என்றிரப்ப - அங்கொருநாட்

10

பூமங்கை பொய்தீர் தரணி புகழ்மங்கை
நாமங்கை என்றிவர்கள் நன்கமைத்த - சேமங்கொள்
ஞானக் கொழுந்து நகராசன்றன் மடந்தை
தேன்மொய்த்த குஞ்சியின்மேற் சித்திரிப்ப - ஊனமில்சீர்
நந்தா வனமலரும் மந்தாகினித் தடஞ்சேர்
செந்தாமரை மலர் நூறாயிரத்தால் - நொந்தா
வயந்தன் தொடுத்தமைத்த வாசிகை சூட்டி
நயந்திகழும் நல்லுறுப்புக் கூட்டிப் - பயன்கொள்
குலமகளிர் செய்த கொழுஞ் சாந்தங் கொண்டு
நலமலிய ஆகந் தழீஇக் - கலைமலிந்த

15

கற்பகம் ஈன்ற கமழ் பட்டினை உடுத்துப்
பொற்கழல்கள் கால்மேற் பொலிவித்து - விற்பகரும்
சூளாமணி சேர் முடிகவித்துச் சுட்டிசேர்
வாளார் நுதற்பட்டம் மன்னுவித்துத் - தோளா
மணிமகர குண்டலங்கள் காதுக்கு அணிந்தாங்கு
அணிவயிரக் கண்டுகை பொன்னாண் - பணிபெரிய
ஆரம் அவை பூண்டு அணிதிகழுஞ் சன்ன
வீரந் திருமார்பில் வில்லிலக - ஏருடைய
எண்தோட்கும் கேயூரம் பெய்துதர பந்தனமும்
கண்டோர் மனமகிழக் கட்டுறீஇக் - கொண்டு

20

கடிகுத்திரம் புனைந்து கங்கணங்கைப் பெய்து
வடிவுடைய கோலம் புனைந்தாங்கு - அடிநிலைமேல்
நந்தி மாகாளர் கடைகழிந்த போழ்தத்து
வந்து வசக்கள் இருக்குரைப்ப - அந்தமில்சீர்
எண்ணருங் கீர்த்தி எழுவர் இருடிகளும்
அண்ணல்மேல் ஆசிகள் தாம்உணர்த்த - ஒண்ணிறத்த
பன்னிருவர் ஆதித்தர் பல்லாண்டு எடுத்திசைப்ப
மன்னும் அகத்தியன் யாழ்வாசிப்பப் - பொன்னியலும்
அங்கி கமழ்தூபம் ஏந்த யமன்வந்து
மங்கல வாசகத்தால் வாழ்த்துரைப்பச் - செங்கண்

25

நிருதி முதலோர் நிழற்கலன்கள் ஏந்த
வருணன் மணிக்கலசந் தாங்கத் - தெருவெலாம்
வாயு நனிவிளக்க மாமழை நீர்தெளிப்பத்
தூயசீர்ச் சோமான் குடைஎடுப்ப - மேவியசீர்
ஈசானன் வந்தடைப்பை கைக்கொள்ள அச்சனிகள்
வாயார்ந்த மந்திரத்தால் வாழ்த்துரைப்பத் - தூய
உருத்திரர்கள் தோத்திரங்கள் சொல்லக் குபேரன்
திருத்தகுமா நிதியஞ் சிந்தக் - கருத்தமைந்த
கங்கா நதியமுனை உள்ளுறுத்த தீர்த்தங்கள்
பொங்கு கவரி புடைஇரட்டத் - தங்கிய

30

பைந்நாகம் எட்டும் சுடர்எடுப்பப் பைந்தறுகட்
கைந்நாகம் எட்டும் கழல்வணங்க - மெய்ந்நாக
மேகம் விதானமாய் மின்னெலாஞ் சூழ்கொடியாய்

மேகத் துருமு முரசறையப் - போகஞ்சேர்
தும்புரு நாரதர்கள் பாடத் தொடர்ந்தெங்கும்
கொம்புருவ நுண்ணியடைார் கூத்தாட - எம்பெருமான்
விண்ணார் பணிய உயர்ந்த விளங்கொளிசேர்
வெண்ணார் மழவிடையை மேல்கொண்டாங்கு - எண்ணார்
கருத்துடைய பாரிடங்கள் காப்பொத்துச் செய்யத்
திருக்கடைகள் ஏழ்கழிந்த போதிற் - செருக்குடைய

35

சேனாதிபதி மயில்மேல் முன்செல்ல யானைமேல்
ஆனாப்போர் இந்திரன் பின்படர - ஆனாத
அன்னத்தே ஏறி அயன்வலப்பால் கைபோதக்
கன்னவிலுந் திண்டோட் கருடன்மேல் - மன்னிய
மால்இடப்பாற் செல்ல மலரார் கணைஐந்து
மேலிடப்பால் மென்கருப்பு வில்லிடப்பால் - ஏல்வுடைய
சங்கணையும் முன்கைத் தடமுலையார் மேல்எய்வான்
கொங்கணையும் பூவாளி கோத்தமைத்த - ஐங்கணையான்
காமன் கொடிப்படை முன்போதக் கதக்காரி
வாமன் புரவிமேல் வந்தணைய - நாமஞ்சேர்

40

வேழமுகத்து விநாயகனை உள்ளுறுத்துச்
குழுவளைக் கைத்தொண்டை வாய்க்கொண்டை ஒண்கண்தாழ்
கூந்தல்

மங்கை எழுவருஞ் சுழ மடநீலி
சிங்க அடலேற்றின் மேற்செல்லத் - தங்கிய
விச்சாதரர் இயக்கர் கின்னரர் கிம்புருடர்
அச்சாரணர் அரக்கரோடசுரர் - எச்சார்வும்
சல்லாரி தாளந் தகுணிதந் தத்தளகம்
கல்லலகு கல்ல வடம்மொந்தை - நல்லிலயத்
தட்டழி சங்கஞ் சலஞ்சலந் தண்ணுமை
கட்டழியாப் பேரி கரதாளம் - கொட்டும்

45

குடமுழுவங் கொக்கரை வீணை குழல்யாழ்
இடமாந் தடாரி படகம் - இடவிய
மத்தளந் துந்துபி வாய்ந்த முருடிவற்றால்
எத்திசை தோறும் எழுந்தியம்ப - ஒத்துடனே
மங்கலம் பாடுவார் வந்திறைஞ்ச மல்லரும்

கிங்கரரும் எங்குங் கிலுகிலுப்பத் - தங்கிய
ஆறாம் இருதுவும் யோகும் அருந்தவமும்
மாறாத முத்திரையும் மந்திரமும் - ஈறார்ந்த
காலங்கள் மூன்றுங் கணமுங் குணங்களும்
வால கிலியரும் வந்தீண்டி - மேலை

50

இமையோர் பெருமானே போற்றி எழில்சேர்
உமையாளர் மணவாளா போற்றி - எமைஆளும்
தீயாடி போற்றி சிவனே அடிபோற்றி
ஈசனே எந்தாய் இறைபோற்றி - தூயசீர்
சங்கரனே போற்றி சடா மகுடத்தாய் போற்றி
பொங்கரவா பொன்னங் கழல்போற்றி - அங்கொருநாள்
ஆய விழுப்போர் அருச்சுனன் ஆற்றற்குப்
பாகுபதம் ஈந்த பதம்போற்றி - தூய
மலைமேலாய் போற்றி மயானத்தாய் வானோர்
தலைமேலாய் போற்றிதாள் போற்றி - நிலைபோற்றி

55

போற்றி எனப் பூமாரி பெய்து புலன்கலங்க
நாற்றிசையும் எங்கும் நலம்பெருக - ஏற்றுக்
கொடியும் பதாகையும் கொற்றக் குடையும்
வடிவுடைய தொங்கலுஞ் சூழக் - கடிகமழும்
பூமாண் கருங்குழலார் உள்ளம் புதிதுண்பான்
வாமான ஈசன் வரும்போழ்திற் - சேமேலே

குழாங்கள்

வாமான ஈசன் மறுவில்சீர் வானவர்தம்
கோமான் படைமுழக்கங் கேட்டலுமே - தூமாண்பில்
வானநீர் தாங்கி மறைஓம்பி வான்பிறையோடு
ஊனமில் சூலம் உடையவாய் - ஈனமிலா

60

வெள்ளை அணிதலால் வேழத் துரிபோர்த்த
வள்ளலே போலும் வடிவுடைய - ஒள்ளிய
மாட நடுவில் மலரார் அமளியே
கூடிய போர்க்கள மாக்குறித்துக் - கேடில்
சிலம்பு பறையாகச் சேயரிக்கண் அம்பா
விலங்கு கொடும்புருவம் வில்லா - நலந்திகழும்

கூழையின் தாழ வளை ஆர்ப்பக் கைபோந்து
கேழ்கிளரும் அல்குலாந் தேருந்திச் - சூழொளிய
கொங்கை மாப்பொங்க கொழுநர் மனங்கவர
அங்கம் பொருதசைந்த ஆயிழையார் - செங்கேழர்

65

பொற்கலசத் துள்ளால் மணிநீர் முகஞ்சேர்த்தி
நற்பெருங் கோலம் மிகப்புனைந்து - பொற்புடைய
பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ஈறாக
மாதரவர் சேர மகிழ்ந்தீண்டிச் - சோதிசேர்
சூளிகையுஞ் சூட்டுஞ் சுளிகையுஞ் சுட்டிகையும்
வாளிகையும் பொற்றோடும் மின்விலக - மாளிகையின்
மேல்ஏறி நின்று தொழுவார் துயர்கொண்டு
மால்ஏறி நின்று மயங்குவார் - நூல்ஏறு
தாமமே தந்து சடாதாரி நல்கானேல்
யாமமேல் எம்மை அடுமென்பார் - காமவேள்

70

ஆமென்பார் அன்றென்பார் ஐயுறுவார் கையெறிவார்
தாம்முன்னை நானோடு சங்கிழப்பார் - பூமன்னும்
பொன்னரி மாலையைப் பூண்பார்அப் பூண்கொண்டு
துன்னரி மாலையாச் சூட்டுவார் - முன்னம்
ஒருகண் எழுதிவிட்டு ஒன்றெழுதா தோடித்
தெருவம் புகுவார் திகைப்பார் - அருகிருந்த
கண்ணாடி மேற்பஞ்சு பெய்வார் கிளிஎன்று
பண்ணாடிச் சொற்பந்துக் குற்றுரைப்பார் - அண்ணல்மேற்
கண்ணென்னும் மாசாலங் கோலிக் கருங்குழலார்
திண்ண நிறைத்தாழ் திறந்திட்டார் - ஒண்ணிறந்த

75

பேதை

பேதைப் பருவம் பிழையாதாள் வெண்மணலால்
தூதைச் சிறுசோறடு தொழிலாள் - தீதில்
இடையாலும் ஏக்கழுத்த மாட்டாள் நலஞ்சேர்
உடையாலும் உள்ளருக்க கில்லாள் - நடையாலும்
கௌவைநோய் காளையரைச் செய்யாள் கதிர்முலைகள்
எவ்வநோய் செய்யுந் தொழில்பூணாள் - செவ்வனோர்
நோக்கிலும் நோய்நோக்கம் நோக்காள்தன் செவ்வாயின்
வாக்கும் பிறர்மனத்தை வஞ்சியாள் - பூக்குழலும்

பாட வந்தோன்ற முடியாள் இளவேய்ந்தோள்
ஆடவர் தம்மை அயர்வுசெய்யாள் - நாடொறும்

80

ஒன்றுரைத் தொன்றுன்னி ஒன்றுசெய் தொன்றின்கட்
சென்ற மனத்தினளாஞ் சேயிழையாள் - நன்றாகத்
தாலி கழுத்தணிந்து சந்தனத்தால் மெய்ப்பூசி
நீல அறுவை விரித்துடுத்துக் - கோலஞ்சேர்
பந்தரிற் பாவைகொண்டாடும் இப்பாவைக்குத்
தந்தையார் என்றொருத்தி தான்வினவ - அந்தமில்சீர்
ஈசன் எரியாடி என்ன அவனையோர்
காய் சினமால் விடைமேற் கண்ணுற்றுத் - தாய்சொன்ன
இக்கணக்கு நோக்காள் இவள்போல்வாள் காமன்நூல்
நற்கணக்கின் மேற்சிறிதே நாட்செய்தாள் - பொற்புடைய

85

பெதும்பை

பேரொளியேர் காட்சிப் பெதும்பைப் பிராயத்தாள்
காரொளியேர் மஞ்ஞைக் கவின்தியலாள் - சீரொளிய
தாமரை ஒன்றின் இரண்டு குழைஇரண்டு
காமருவி கெண்டையோர் செந்தொண்டை - தூமருவி
மூத்த முரிவெஞ் சிலைகட்டி செம்பவளம்
வைத்தது போலும் மதிமுகத்தாள் - ஒத்தமைந்த
கங்கணஞ் சேர்ந்திலங்கு கையாள் கதிர்மணியின்
கிங்கிணி சேர்ந்த திருந்தடியாள் - ஒண்கேழல்
அந்துகில் சூழ்ந்தசைந்த அல்குலாள் ஆய்பொதியிற்
சந்தனந் தோய்ந்த தடந்தோளாள் - வந்து

90

திடரிட்ட திண்வரைக்கண் செய்த முலையாள்
கடல்பட்ட இன்னமுதம் அன்னாள் - மடல்பட்ட
மாலை வளாய குழலாள் மணம்நாறு
சோலை இளங்கிளிபோல் தூமொழியாள் - சாலவும்
வஞ்சனை செய்து மனங்கவரும் வாட்கண்ணுக்
கஞ்சனத்தை இட்டங் கழகாக்கி - எஞ்சா
மணியாரம் பூண்டாழி மெல்விரலிற் சேர்த்தி
அணியார் வளைதோள்மேல் மின்ன - மணிஆர்த்த
தூவெண் மணற்கொண்டு தோழியருந் தானுமாய்க்
காமன் உருவம் வரளமுதிக் - காமன்

95

கருப்புச் சிலையும் மலரம்புந் தேரும்
ஒருப்பட்டு உடனெழுதும் போழ்தில் - விருப்பூரும்
தேனமருங் கொன்றை யந்தார்த் தீர்த்தன் சிவலோகன்
வானமால் ஏற்றின்மேல் வந்தணையத் - தான் அமர
நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்று நாண்தோற்று
நின்றறிவு தோற்று நிறைதோற்று - நன்றாகக்
கைவண்டுங் கண்வண்டும் ஓடக் கலைஓட
நெய்விண்ட பூங்குழலாள் நின்றொழிந்தாள் - மொய்கொண்ட

மங்கை

மங்கை இடங்கடவா மாண்பினாள் வான்இழிந்த
கங்கைச் சுழியனைய உந்தியாள் - தங்கிய

100

அங்கை கமலம் அடிகமலம் மான்நோக்கி
கொங்கை கமலம் முகங்கமலம் - பொங்கெழிலார்
இட்டிடையும் வஞ்சி இரும்பணைத்தோள் வேய்எழிலார்
பட்டுடைய அல்குலுந் தேர்த்தட்டு - மட்டுவிரி
கூந்தல் அறல்பவளம் செய்யவாய் அவ்வாயில்
ஏய்ந்த மணிமுறுவல் இன்முத்தம் - வாய்ந்தசீர்
வண்டு வளாய வளர்வா சிகைகுட்டிக்
கண்டி கழுத்திற் கவின்சேர்த்திக் - குண்டலங்கள்
காதுக்கு அணிந்து கனமே கலைதிருத்திக்
தீதில் செழுங்கோலஞ் சித்திரித்து - மாதராள்

105

பொற்கூட்டிற் பூவையை வாங்கி அதனோடும்
சொற்கோட்டி கொண்டிருந்த ஏல்வைக்கண் - நற்கோட்டு
வெள்ளி விலங்கல்மேல் வீற்றிருந்த ஞாயிறுபோல்
ஒள்ளிய மால்விடையை மேல்கொண்டு - தெள்ளியநீர்
தாழுஞ் சடையான் சடாமகுடந் தோன்றுதலும்
வாழுமே மம்மர் மனத்தளாய்ச் - சூழ்ஒளியான்
தார்நோக்குந் தன்தாரும் நோக்கும் அவனுடைய
ஏர்நோக்கும் தன்ன எழில்நோக்கும் - பேரருளான்
தோள்நோக்குந் தன்தோளும் நோக்கும் அவன்மாப்பின்
நீள்நோக்கம் வைத்து நெடிதுயிர்த்து - நாண்நோக்கா

110

துள்ளம் உருக ஒழியாத வேட்கையாம்
வெள்ளத் திடைஅழுந்தி வெய்துயிர்த்தாள் - ஒள்ளிய

மடந்தை

தீந்தமிழின் தெய்வ வடிவாள் திருந்தியசீர்
வாய்ந்த மடந்தைப் பிராயத்தாள் - ஏய்ந்தசீர்
ஈசன் சிலையும் எழில்வான் பவளமும்
சேய்வலங்கை வேலுந் திரள்முத்தும் - பாசிலைய
வஞ்சியும் வேயும் வளர் தாமரைமொட்டும்
மஞ்சில் வருமாமதிபோல் மண்டலமும் - எஞ்சாப்
புருவமுஞ் செவ்வாயுங் கண்ணும் எயிறும்
உருவ நுகப்பும் மென்தோளும் - மருவினிய

115

கொங்கையும் வாண்முகமுமாக் கொண்டாள் கோலஞ்சேர்
பங்கயப் போதனைய சேவடியாள் - ஒண்கேழல்
வாழைத்தண்டு அன்ன குறங்கினாள் வாய்ந்தசீர்
ஆழித்தேர்த் தட்டனைய அல்குலாள் - ஊழித்
திருமதியம் மற்றொன்றாம் என்று முகத்தை
உருவுடைய நாண்மீன்கூழ்ந் தாற்போற் - பெருகொளிய
முத்தாரங் கண்டத் தணிந்தாள் அணிகலங்கள்
மொய்த்தார வாரம் மிகப்பெருகி - வித்தகத்தால்
கள்ளுங் கடாமுங் கவலையுங் கைபோந்திட்டு
உள்ளும் புறமுஞ் செறிவமைத்துத் - தெள்ளொளிய

120

காளிங்கஞ் சோதி கிடப்பத் தொடுத்தமைத்த
தாளிம்பத் தாமம் நுதல்சேர்த்தித் - தோளெங்கும்
தண்ணறுஞ் சந்தனங்கொண்டு அப்பிச் சதிர்சாந்தை
வண்ணம் பெறமிசையே மட்டித்தாங் - கொண்ணுதலாள்
தன்னமர் தோழியர்கள் சூழத் தவிசேறிப்
பின்னுமோர் காமரம் யாழ்அமைத்து - மன்னு
விடவண்ணக் கண்டத்து வேதியன்மேல் இட்ட
மடல்வண்ணம் பாடும் பொழுதீண்டு அடல்வல்ல
வேல்வல்லான் வில்வல்லான் மெல்லியலார்க் கெஞ்ஞான்றும்
மால்வல்லான் ஊர்கின்ற மால்விடையின் - கோல

125

மணியேறு கேட்டாங்கு நோக்குவான் சால
அணியேறு தோளானைக் கண்டாங்கு - அணிஆர்ந்த
கோட்டி ஒழிய எழுந்து குழைமுகத்தைக்
கோட்டி நுதல்சிவப்ப வாய்துலக்கி - நட்டார்கள்

எல்லாருங் கண்டார் எனக்கடவுள் இங்காய்
நல்லாய் படுமேற் படுமென்று - மெல்லவே
செல்லலுறுஞ் சரணங் கம்பிக்கும் தன்னுறுநோய்
சொல்லலுறுஞ் சொல்லி உடைசெறிக்கும் - நல்லாகம்
காணலுறுங் கண்கள் நீர்மல்குங் காண்பார்முன்
நாணலுறும் நெஞ்சம் ஒட்டாது - பூணாகம்

130

புல்லலுறும் அண்ணல்கை வாரான்என்று இவ்வகையே
அல்லலுறும் அழுந்தும் ஆழ்துயரால் - மெல்லியலான்
தன்னுருவம் பூங்கொன்றைத் தார்கொள்ளத் தான்கொன்றைப்
பொன்னுருவங் கொண்டு புலம்புற்றாள் - பின்னொருத்தி

அரிவை

செங்கேழல் தாமரைபோல் சீறடியாள் தீதிலா
அங்கேழ் அரிவைப் பிராயத்தாள் - ஒண்கேழல்
திங்களுந் தாரகையும் வில்லுஞ் செழும்புயலும்
தங்கொளிகேர் செவ்வாயும் உண்மையாற் - பொங்கொளிகேர்
மின்னார்வான் காட்டும் முகஒளியாள் மெய்ய்மையே
தன்னாவார் இல்லாத் தகைமையாள் - எந்நாளும்

135

இல்லாரை எல்லாரும் எள்குவார் செல்வரை
எல்லாருஞ் செய்வார் சிறப்பென்னும் - சொல்லாலே
அல்குற்கு மேகலையைச் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைமேல்
மல்கிய சாந்தொடு பூண்புனைந்து - நல்கூர்
இடையிடையே உள்ளருகக் கண்டாள் எழிலார்
நடைபெடை அன்னத்தை வென்றாள் - அடியிணைமேற்
பாடகங் கொண்டு பரிசமைத்தாள் - பன்மணிகேர்
சூடகம் முன்கை தொடர்வித்தாள் - கேடில்சீர்ப்
பொன்னரி மாலை தலைக்கணிந்து பூண்கொண்டு
மன்னுங் கழுத்தை மகிழ்வித்தாள் - பொன்னனாள்

140

இன்னிசை வீணையை வாங்கி இமையவர்தம்
அண்ணல்மேல் தானிட்ட ஆசையால் - முன்னமே
பாடல் தொடங்கும் பொழுதிற் பரஞ்சோதி
கேடிலா மால்விடைமேல் தோன்றுதலும் - கூடிய
இன்னிசையும் இப்பிறப்பும் பேணும் இருந்தமிழும்

மன்னிய வீணையுங் கைவிட்டுப் - பொன்னனையீர்
இன்றன்றே காண்பதெழில் நலங்கொள்ளேனேல்
நன்றன்றே பெண்மை நமக்கென்று - சென்றவன்றன்
ஒண்களபம் ஆடும் ஒளிவாள் முகத்திரண்டு
கண்களபம் ஆடுவபோற் கட்டுரைத்தும் - ஒண்கேழற் 145

கூந்தல் அவிழ்க்கும் முடிக்குங் கலைதிருத்தும்
காந்தந் திமிரும் முலைஆர்க்கும் - பூந்துகிலைச்
சூழும் அவிழ்க்கும் அயாவுயிர்க்கும் - சூழொளிய
அங்கை வளைதொழுது காத்தாள் கலைகாவாள்
நங்கை இவளும் நலந்தோற்றாள் - அங்கொருத்தி

தெரிலை

ஆரா அமுதம் அவயவம் பெற்றனைய
சீரார் தெரிலைப் பிராயத்தாள் - ஓரா
மருளோசை இன்மழலை வாய்ச்சொலால் என்றும்
இருள்தீர் புலரியே ஒப்பாள் - அருளாலே 150

வெப்பம் இளையவர்கட் காக்குதலால் உச்சியோடு
ஒப்பமையக் கொள்ளும் உருவத்தாள் - வெப்பந்தீர்ந்
தந்தளிர்போற் சேவடியும் அங்கையுஞ் செம்மையால்
அந்திவான் காட்டும் அழகினாள் - அந்தமில்
சீரார் முகம்மதியம் ஆதலாற் சேயிழையாள்
ஏரார் இரவின் எழில்கொண்டாள் - சீராரும்
கண்ணார் பயோதரமும் நுண்ணிடைபும் உண்மையால்
தண்ணிளங் காரின் சவிகொண்டாள் - வண்ணஞ்சேர்
மாந்தளிர் மேனி முருக்கிதழ்வாய் ஆதலால்
வாய்ந்த இளவேனில் வண்மையாள் - மாந்தர் 155

அறிவுடையீர் நின்மின்கள் அல்லார்போம் என்று
பறைஅறைவ போலுஞ் சிலம்பு - முறைமையார்
சீரார் திருந்தடிமேற் சேர்த்தினாள் தேரல்குல்
ஓரா தகலல் உறாதென்று - சீராலே
அந்துகிலும் மேகலையும் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைகள்
மைந்தர் மனங்கவரும் என்பதனால் - முந்துறவே
பூங்கச்சினால் அடையப் பூட்டுறீஇப் பொற்றொடியால்
காம்பொத்த தோளிணையைக் காப்பேவி - வாய்ந்தசீர்

நற்கழுத்தை நல்லாரத்தால் மறைத்துக் காதுக்கு
விற்பகருங் குண்டலங்கள் மேவுவித்து - மைப்பகரும்

160

காவியங் கண்ணைக் கதந்தணிப்பாள் போலத்தன்
றாவிய அஞ்சனத்தை முன்ஊட்டி - யாவரையும்
ஆகுலம் ஆக்கும் அழகினாள் அன்னமும்
கோகிலமும் போலுங் குணத்தினாள் - ஆகிப்
பலகருதிக் கட்டிக் கரியவாய்க் கோடி

அலர்சுமந்து கூழைய ஆகிக் - கலைகரந்
துளயாதும் இன்றிப் புறங்கமழ்ந்து கீழ்தாழ்ந்து
கள்ளாவி நாறுங் கருங்குழலாள் - தெள்ளொளிய
செங்கழுநீர்ப் பட்டுடுத்துச் செங்குங்குமம் எழுதி
அங்கழுநீர்த் தாமம் நுதல்சேர்த்திப் - பொங்கெழிலார்

165

பொற்கவற்றின் வெள்ளிப் பலகை மணிச்சுது
நற்கமைய நாட்டிப் பொரும்பொழுதில் - விற்பகிரும்
தோளான் நிலைபேறு தோற்றங்கேடாய் நின்ற
தாளான் சடாமகுடந் தோன்றுதலும் - கேளாய்
நாணார் நடக்க நலத்தார்க்கு இடைஇல்லை
ஏனார் ஒழிக எழிலொழிக - பேணும்
குலத்தார் அகன்றிடுக குற்றத்தார் வம்மின்
நலத்தீர் நினைமினீர் என்று - சொலற்கரிய
தேவாதி தேவன் சிவனாயிற்றேன் கொன்றைப்
பூவார் அலங்கல் அருளாது - போவானேற்
கண்டால் அறிவனெனச் சொல்லிக் கை சோர்ந்து
வண்டார் பூங்கோதை வளந்தோற்றாள் - ஒண்டாய்

170

பேரிளம்பெண்

பெண்ணரசாய்த் தோன்றிய பேரிளம் பெண்மையாள்
பண்ணரும் இன்சொற் பணிமொழியாள் - மண்ணின்மேற்
கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள்ளென்று - பண்டையோர்
கட்டுரையை மேம்படுத்தாள் கண்ணாடி மண்டலம்போல்
விட்டிலங்கு நல்லுகிர்சேர் மெல்விரலாள் - கட்டரவம்
அஞ்சப் பரந்தகன்ற அல்குலாள் ஆய்நலத்த
வஞ்சிக் கொடிநுடங்கும் நுண்ணிடையாள் - எஞ்சாத

175

பொற் செப்பிரண்டு முகடு மணிஅழுத்தி
வைத்தன போல வளர்ந்தேந்தி - ஒத்துச்
கணங்கும் திதலையுஞ் சூழ்போந்து கண்டார்க்
கணங்கும் அமுதமுமாய்த் தோன்றி - இணங்கொத்த
கொங்கையாள் கோலங்கட் கெல்லாமோர் கோலமாம்
நங்கையாள் நாகிளவேய்த் தோளிநான் - அங்கையாற்
காந்தட் குலம்பழித்தாள் காமவேள் காதலால்
சாந்தம் இலங்கும் அகலத்தாள் - வாய்ந்துடனே
ஏய்ந்து குவிந்து திரண்டு மறிந்திருபால்
தேய்ந்து துடித்த செழும்பவளம் - காய்ந்திலங்கி

180

முத்த முந்தேனும் பொதிந்து முனிவரையும்
சித்தந் திறைகொள்ளுஞ் செவ்வாயாள் - ஒத்து
வரிகிடந் தஞ்சனம் ஆடி மணிகள்
உருவம் நடுவுடையவாகிப் - பெருகிய
தண்ணங் கயலுஞ் சலஞ்சலமுந் தோன்றுதலால்
வண்ணங் கடலனைய வாட்கண்ணாள் - ஒண்ணிறத்த
குண்டலஞ்சேர் காதினாள் கோலக் குளிர்மதிய
மண்டலமே போலும் மதிமுகத்தாள் - வண்டலம்ப
யோசனை நாறு குழலாள் ஒளிநுதல்மேல்
வாசிகை கொண்டு வடிவமைத்தாள் - மாசில்சீர்ப்

185

பாதாதி கேசம் பழிப்பிலாள் பாங்கமைந்த
சீதாரி கொண்டுதன் மெய்புகைத்தாள் - மாதார்ந்த
பண்கவருஞ் சொல்லார் பல்லாண்டேத்தப் பாயொளிசேர்
வெண்கவரி வெள்ளத்திடை இருந்து - ஒண்கேழற்
கண்ணவனை அல்லது காணா செவி அவன
தெண்ணருஞ்சீர் அல்ல திசைகொள்ளா - அண்ணல்
கழலடி அல்லது கைதொழா அஃதான்
றழலங்கைக் கொண்டான் மாட்டன்பென் - நெழிலுடைய
வெண்பா விரித்துரைக்கும் போழ்தில் விளங்கொளிசேர்
கண்பாவும் நெற்றிக் கறைக்கண்டான் - விண்பால்

190

அரிஅரணஞ் செற்றாங் கலைபுனலும் பாம்பும்
புரிசடைமேல் வைத்த புராணன் - எரிஇரவில்
ஆடும் இறைவன் அமரர்குழாம் தற்குழ

மாட மறுகில் வரக்கண்டு - கேடில்சீர்
வண்ணச் சிலம்படி மாதரார் தாம்உண்ட
கண்ணெச்சில் எம்மையே ஊட்டுவான் - அண்ணலே
வந்தாய் வளைகவர்ந்தாய் மாலும் அருந்துயரும்
தந்தாய் இதுவோ தகவென்று - நொந்தாள்போற்
கட்டுரைத்துக் கைசோர்ந்தகம் உருகி மெய்வெளுத்து
மட்டிவரும் பூங்கோதை மால்கொண்டாள் - கொட்டினர்
பண்ணாரும் இன்சொற் பணைப்பெருந்தோட் செந்துவர் வாய்ப்
பெண்ணார வாரம் பெரிதன்றே - விண்ணங்கி
மஞ்சடையும் நீள்குடுமி வாள்நிலா வீற்றிருந்த
செஞ்சடையான் போந்த தெரு

பெண்ணீர்மை காமின் பெருந்தோள் இணைகாமின்
உண்ணீர்மை மேகலையும் உள்படுமின் - தெண்ணீரக்
காரேறு கொன்றையந்தார்க் காவாலி கட்டங்கன்
ஊரேறு போந்த துலா.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளியவை

என்னை நினைந்து அடிமை கொண்டு என் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் - புன்னை
விரகமகிழ் சோலை வியன் நாரையூர் முக்கண்
அரகமகிழ் அத்தி முகத்தான்.

பிறவியெனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனுந் தோற்றோணி கண்டார் - நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ்.

கதியே அடியவர் எய்ப்பினில் வைப்பாக் கருதிவைத்த
நிதியே நிமிர்புன்சடை அமிர்தே நின்னை என்னுள்வைத்த
மதியே வளர்தில்லை அம்பலத்தாய்மகிழ் மாமலையாள்
பதியே பொறுத்தருளாய் கொடியேன்செய்த பல்பிழையே.

பெறுவது நிச்சயம் அஞ்சல் நெஞ்சே பிரமாபுரத்து
மறுவறு பொற்கழல் ஞானசம்பந்தனை வாழ்த்துதலால்
வெறியுறு கொன்றை மறியுறு செங்கை விடையெடுத்த
பொறியுறு பொற்கொடி எம்பெருமான் அம்பொன்னுலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாந்திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஊன் அடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேன் அடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாநடஞ்செய் வரதர் பொற்றாள் தொழ.

எடுக்கும் மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்குஅருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடி
கடக்களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

- நூற்பெயர் -

இங்குஇதன் நாமம் கூறின் இவ்வுலகத்து முன்னாள்
தங்குஇருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்துநின்ற
பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறஇருள் போக்கு கின் ற
செங்கதிரவன்போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்.

திருக்கூட்டச் சிறப்பு

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

ஆரங் கண்டிகை ஆடையங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅலது ஒன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலர்
வீரம் என்னால் விளம்புந் தகையதோ.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் புராணம்

நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்து
ஈசனடியார் பெருமையினை எல்லா உயிரும் தொழ எடுத்துத்
தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

"மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்தொண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பில் பெருகிய சிறப்பில் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடுக" என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒருமூன்றும்
திருந்து சாத்துவிக மேஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப் பெருங்கூத்தின்
வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா ஏகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள்நின்று
பொற்புடன் நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்

பொருவருஞ் சிறப்பின்மிக்கார் இவர்க்கினிப் புதல்வர்ப்பேறே
அரியதென்று எவரும் கூற அதற்படு காதலாலே
முருகலர் அலங்கல் செவ்வேல் முருகவேள் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராய்க்கடன் நெறியில் நிற்பார்.

ஆனாய நாயனார் புராணம்

மெய்யன்பர் மனத்துஅன்பின் விளைந்தஇசைக் குழலோசை
வையந்தன்னையும்நிறைத்து வானம்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக்கு எட்டாத பொற்பொதுவில் நடம்புரியும்
ஐயன்றன் திருச்செவியின் அருகணையப் பெருகியதால்.

ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி அருட்கருணை
தானாய திருவுள்ளம் உடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம் கண்ணுதலார் விடையுரைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ்.

இயற்பகை நாயனார் புராணம்

"சொல்லுவது அறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!
வல்லைவந்து அருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்குஅருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்துள் ஆடும் சேவடி போற்றி!"

இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம்

கொண்டு வந்து மனைப் புகுந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலின் ஆதனத்திடை வைத்தருச்சனை செய்தபின்
உண்டி நாலு விதத்தினில் ஆறு சுவைத் திறத்தினில் ஒப்பிலா
அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது செய்ய
அளித்துளார்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்

தேடிய மாடு நீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க்கு ஆவன ஆகும் என்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மார் அணைந்த போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்துவந்தார்.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்

எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை எனவுரைத்து அருள்
அண்ணலார் தமை அர்ச்சனை புரிய ஆதரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து.

சண்டேசுவர நாயனார் புராணம்

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக்கு அதிபனாக்கி "அனைத்தும்நாம்
உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் குடுவனவும் உனக்காகச்
சண்டேசனுமாம் பதந்தந்தோம்" என்றங்கு அவர்பொற்றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருநாவுக்கரசுவளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மை திகழ்
பெருநாமச் சீர் பரவலுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக்கு உரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.
என்றபொழுது அவர்அருளை எதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்ச
நின்ற தபோதனியாரும் நின்மலன் பேரருள்நினைந்து
சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
குன்றுடையார் திருநீற்றை அஞ்செழுத்துஓதிக் கொடுத்தார்.

இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத்து அரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ.

தூய வெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போல்அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேய செவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுர வாக்கில்
சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற்றாளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

“சித்தம் நிலாவுந் தென்திரு ஆரூர் நகராளும்
மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ்செல்வம்
இத்தகைமைத்து என்று என்மொழிகேன்?” என்று அருள்செய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி” மொழிமாலை.

நன்மைபெருகு அருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்து எழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் குட்டினான் சிவபெருமான்.

அல்லார் கண்டத்து அண்டப்பிரான் அருளால் பெற்ற படிக்காக
பல்லாறியன்ற வளம்பெருகப் பரமன் அடியார் ஆனார்கள்
எல்லாம் எய்தி உண்கவென இரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.

அண்ணலே எனை ஆண்டு கொண்டருளிய அமுதே
விண்ணிலே மறைந்தருள்புரி வேத நாயகனே
கண்ணினால் திருக்கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்துஅருள்புரி எனப்பணிந்தார்.

வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும்
தெள்ளு பேரொளிப் பவள வெற்பென இடப்பாகம்
கொள்ளு மாமலையாளுடன் கூட வீற்றிருந்த
வள்ளலாரை முன் கண்டனர் வாக்கின் மன்னவனார்.

திருஞானசம்பந்த நாயனார்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

அருக்கன்முதற் கோள்அனைத்தும் அழகிய உச்சங்களிலே
பெருக்கவலியுடன் நிற்கப் பேணிய நல்லோரைஎழத்
திருக்கிளரும் ஆதிரைநாள் திசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவம்முதல் வைதிகமும் தழைத்தோங்க.

திசையனைத்தின் பெருமை எலாந் தென்திசையே வென்றுஏற
மிசையுலகும் பிறவுலகும் மேதினியே தனிவெல்ல
அசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே அயல்வழக்கின் துறைவெல்ல
இசைமுழுதும் மெய்யறிவும் இடங்கொள்ளும் நிலைபெருக.

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவின் அமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் ஊழிதொறும்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில் சராசரங்களெல்லாம்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திரு அவதாரஞ்செய்தார்.

ஆறுலவு செய்யசடை ஐயர் அருளாலே
பேறுலகினுக்கு என வரும்பெரிய வர்க்கு
வேறுபல காப்பும்மிகை என்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியில் நிறுத்தி நிறைவித்தார்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஒங்கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்து அடையின்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்கன் எடுத்துமுறிந்து இசைபாட
அண்ணலவற்கு அருள்புரிந்த ஆக்கப்பாடு அருள்செய்தார்.

சோதி முத்தின் சிவிகைசூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்து வெண்ணீற்றொளி போற்றிநின்று
ஆதியார் அருள் ஆதலில் அஞ்செழுத்து
ஓதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்.

ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து ஒதுவார் நோக்கம்
மாதிரத்தினும் மற்றை மந்திர விதிவருமே
பூதிசாதனர் மடத்தில்தாம் புனைந்த சாதனைகள்
சாதியா வகை கண்டமண் குண்டர்கள் தளர்ந்தார்.

"அடியாராம் இமையவர்தங் கூட்டம் உய்ய
அலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே! செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணாக் கோல
நீலவிட அரவணிந்த நிமலா! வெந்து
பொடியான காமன்உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்தளித்த புண்ணியனே! பொங்கர் வாசக்
கடியாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழுங்
கவினமருகற் பெருமானே காவாய்" என்றும்.

"சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்று எழுந்தருளப் பெற்ற பேறிதனால்
எந் தைக்குந் திருவருளுடையேம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்ற மிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றி கொள் திருநீற்று ஒளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம்" என்பார்.

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழு பிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

"ஆலமே அமுதமாக வுண்டு வானவர்க்கு அளித்து
காலனை மார்க்கண்டர்க்காக் காய்ந்தனை அடியேற்கு இன்று
ஞாலம் நிற்புகழே யாக வேண்டும் நான் மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே! ஆலவாயிற் சிவபெருமானே" என்றார்.

கைகளுந் தலையீது ஏறக் கண்ணில் ஆனந்த வெள்ளம்
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
ஐயனே அடியனேனை அஞ்சலென்று அருள வல்ல
மெய்யனே என்று "வீட லாலவாய்" விளம்ப லுற்றார்.

பற்றார்தம் புரங்கள் மலைச் சிலையால் செற்ற
பரமனார் திருப்புத்தூர்ப் பணிந்து போந்து
புற்றாரும் பணி பூண்ட புனிதனார் தம்
பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிக்
கற்றார்கள் தொழுது ஏத்தும் கானப் பேரும்
கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்
குற்றாலம் குறும்பலாக் கும்பிட்டு ஏத்திக்
கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குறுகினாரே.

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்
புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிறவும் சென்று
நண்ணியினிது அமர்ந்துஅங்கு நயந்து பாடி
நல் தொண்டருடன் நாளும் போற்றிச் செல்வார்
விண்ணவரைச் செற்றுகந்தான் இலங்கை செற்ற
மிக்க பெரும் பாதகத்தை நீக்க வேண்டித்
திண்ணிய பொற்சிலைத் தடக்கை இராமன் செய்த
திரு இராமேச் சுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

தம்மை யுள்ளவாறு அறிந்தபின் சங்கரற்கு அடிமை
மெய்ம்மையே செய்யும் விருப்புடன் மிக்கதோர் அன்பால்
பொய்ம்மை நீக்கியமெய்ப் பொருளிது வெனக் கொள்ளும் உள்ளச்
செம்மையே புரி மனத்தினார் சிவநேசர் என்பார்.

"மண்ணினில் பிறந்தார்பெறும் பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்டு ஆர்தல்
உண்மையாம் எனில் உலகர்முன் வருக" என உரைப்பார்.

"ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச்சொலாம்" என்று
ஆனசீர் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை அங்கண்
வானமும் நிலனும் கேட்க அருள்செய்து "இம் மணத்தில் வந்தோர்
ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுக" என்ன.

சோமாசி மாற நாயனார் புராணம்

"எத்தன்மைய ராயினும் ஈசனுக்கு அன்பர்" என்றால்
"அத்தன்மையர் தாம்நமை ஆள்பவர்" என்று கொள்வார்
"சித்தந்தெளியச்சிவன் அஞ்செழுத்து ஒதும் வாய்மை
நித்தந் நியமம்" எனப் போற்றும் நெறியில் நின்றார்.

சாக்கிய நாயனார் புராணம்

"செய்வினையுஞ் செய்வானும் அதன் பயனுங் கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள்" எனக் கொண்டே
"இவ்விதம்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லை" என
உய்வகையாற் பொருள்சிவன் என்று அருளாலே உணர்ந்தறிந்தார்.

"எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும்
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தாள் மறவாமை பொருள்" என்றே
துன்னிய வேடந்தன்னைத் துறவாதே தூயசிவம்
தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை நிற்பார்.

வாயிலார் நாயனார் புராணம்
மறவாமையான் அமைத்த மனக்கோயில் உள்ளிருத்தி
உறவாதி தனையுணரும் ஒளிவிளக்குச் கடரேற்றி
இறவாத ஆனந்தம் எனுந்திரு மஞ்சனம்ஆட்டி
அறவாணர்க்கு) அன்பென்னும் அமுதமைத்தர்ச்சனை செய்வார்.

பூசலார் நாயனார் புராணம்
"நின்றஊர்ப் பூசல் அன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த
நன்றுநீடால யத்துள் நாளைநாம் புகுவோம் நீஇங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்துபின் கொள்வாய்" என்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில்கொண்டருளப் போந்தார்.

மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்
மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து வளைக்கைமானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப்பாவை
எங்கள் பிரான் சண்பையர்கோன் அருளினாலே
இருந்தமிழ் நாடுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளி வெண்திருநீறு பரப்பினாரைப்
போற்றுவார்கழல் எம்மால் போற்றலாமே.

வாழ்த்து
என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளார்அடி யார்அவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத்து ஒங்குக
தெய்வவெண் திருநீறு சிறக்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணகிரிநாதர் அருளிய
கந்தரனுபுதி

இம்மை மறுமை இன்பம் பெற

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரஆ னைபதம் பணிவாம்.

ஆடும் பரிவேல் அணிசே வல்எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியா னைசகோ தரனே!

1

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவினோ தனுந் யலையோ?
எல்லா மறஎன் னையிழந் தநலம்
சொல்லாய் முருகா! சுரபூப தியே!

2

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடம்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே.

3

வளைபட் டகைம்மா தொடுமக் களெனும்
தளைபட் டழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட் டெழுகூர் உரமுங் கிரியும்
தொளைபட்டுருவத் தொடுவே லவனே

4

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயரும்
சகமா யையுள்ளின் றுதயங் குவதே.

5

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உகைத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியார் அரவிந் தம்அரும் புமதோ
பணியா எனவள் ளிபதம் பணியும்
தணியா அதிமோ கதயா பரனே! 6

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள் கரவாது
இடுவாய் வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. 7

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே. 8

மட்டுர் குழல்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசென்று ஒழிவேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டு ர! நிரா குல! நிர்ப் பயனே! 9

கார்மா மிசைகா லன்வரில் கலபத்
தேர்மா மிசைவந்து எதிர்ப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே! 10

கூகா எனஎன் கிளைகூ டிஅழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சல! வே லவ! நா லுகவித்
தியாகா! சுரலோ கசிகா மணியே! 11

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இருசொல் அறஎன் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே. 12

முருகன் தனிவேல் முனிநங் குருவென்று
அருள்கொண் டறியார் அறியுந் தரமோ?
உருவன்று அருவன்று உளதன்று இலதன்று
இருளன்று ஒளியன்று எனநின் றதுவே. 13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல் லும்அவா வினையே. 14

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்து
உருகும் செயல்தந்து உணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவ! எண் குணபஞ் சரனே! 15

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்டு
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா! முதுஞர் படவேல் எறியும்
சூரா! கரலோ கதுரந் தரனே. 16

யாமோ தியகல் வியும்எம் அறிவும்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனால்
பூமேல் மயல்போய் அறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே. 17

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா!
அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
வதிகா வல!சூ ரபயங் கரனே! 18

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா!
அடிஅந் தமிழா அயில்வேல் அரசே!
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே. 19

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதே சமுணர்த் தியவா
விரிதா ரண!விக் ரம!வேள்! இமையோர்
புரிதா ரக!நா கபுரந் தரனே! 20

கருதா மறவா நெறிகா ணஎனக்கு
இருதாள் வனசந் தரஎன்று இசைவாய்?
வரதா! முருகா! மயில்வா கனனே!
விரதா கரகு ரவிபா டணனே! 21

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் எரிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே. 22

அடியைக் குறியாது அறியா மையினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ?
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே! 23

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வேன் அருள்சே ரவுமெண்ணுமதோ?
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே ல!புரந் தரபூ பதியே. 24

மெய்யே எனவெவ் வினைவாழ் வையுசந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய்! மயிலே றியசே வகனே! 25

ஆதா ரமிலேன் அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒருசற் றும் நினைந் திலையே
வேதா கம!ஞா னவினோ த!மனோ
தீதா! சுரலோ கசிகா மணியே! 26

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயிலே றியவா னவனே! 27

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே
ஞானா கரனே! நவிலத் தகுமோ?
யானா கியஎன் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே. 28

இல்லே யெனுமா யையில்இட்டனை நீ
பொல்லேன் அறியா மைபொறுத் திலையே!
மல்லே புரிபன் னிருவா குவில்என்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே! 29

செவ்வான் உருவில் திகழ்வேல வன் அன்றா
ஒவ்வா ததென உணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவார் அறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க்கு இசை விப்பதுவே. 30

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வாய்எனஎன் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ மயில்வா கனனே! 31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே! மலைகூ றிடுவா கையனே! 32

சிந்தா குலஇல் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்?
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே!
கந்தா! முருகா! கருணா கரனே! 33

சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்கரா மசிகா வல!சண் முகனே!
கங்கா நதிபா ல!க்ருபா கரனே! 34

விதிகா ணும்உடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழல்என்று அருள்வாய்
மதிவாள் நுதல்வள் ளியைஅல் லதுபின்
துதியா விரதா! கரபூ பதியே! 35

நாதா! குமரா! நமஎன் றரனார்
ஓதா எனவோ தியதெப் பொருள்தான்?
வேதா முதல்விண் ணவர்கு டுமலர்ப்
பாதா! குறமின் பதசே கரனே! 36

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவேல் இறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோ டும்அகந் தையையே. 37

இரவு உள்ள உள்ளம்உருகும் கரவு உள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

ஆதா ளியைஒன் றறியே னைஅறத்
தீதா ளியைஆண் டதுசெப் புமதோ?
கூதா ள!கிரா தகுலிக் கிறைவா!
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே! 38

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ?
கோவே! குறமின் கொடிதோள் புணரும்
தேவே! சிவசங் கரதே சிகனே! 39

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ?
சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே! 40

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகம் செயுநாள்
வாகா! முருகா! மயில்வா கனனே!
யோகா! சிவஞான உபதே சிகனே! 41

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியும்
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திடலும்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையும்அற்(று)
அறிவற்று அறியா மையும்அற் றதுவே. 42

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா! நினதன்(பு) அருளால்
ஆசா நிகளந் துகள் ஆயினபின்
பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே. 43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ?
வீடும் சுரர்மா முடிவே தழும்வெங்
காடும் புனமும் கமழங் கழலே. 44

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்(று)
இரவா வகைமெய்ப் பொருள்ஈ குவையோ?
குரவா! குமரா! குலிசா யுத!குஞ்
சரவா! சிவயோ கதயா பரனே! 45

செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உகைத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.

எந்தா யும்எனக்கு அருள்தந் தையும்நீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனைஆள்
கந்தா! கதிர்வே லவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறைநா யகனே! 46

ஆறா றையும்நீத் ததன்மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ?
சீறா வருகூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா உலகங் குளிர்வித் தவனே. 47

அறிவொன் றறநின் றறிவார் அறிவில்
பிறிவொன் றறநின் றபிரான் அலையோ?
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே! 48

தன்னந் தனிநின் றதுதான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவோ?
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்க்கு
இன்னங் களையும் க்ருபைகூழ் சுடரே! 49

மதிகெட்டு அறவா டுமயங் கியறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதிபுத் திர!ஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே! 50

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே! 51

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகப் பெருமானின் அறுபடை வீடுகளும் ஆறு ஆதார மையங்களைக் குறிப்பன என்பர். அதாவது, திருப்பரங்குன்றம் - மூலாதாரம்; திருச்செந்தூர் - சுவாதிஷ்டானம்; திருவாவினன்குடி (பழநி - மணியூரகம்) திருத்தணி - விசுத்தி, பழமுதிர்ச்சோலை - ஆக்ஞை. இந்த வரிசையில் சுவாமி மலை - அனாகதம் என்பர்.

அருணகிரிநாதர் அருளிய

கந்தரலங்காரம்

நாள்என்செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடிவந்த
கோள்என்செயுங் கொடுங்கூற்று என்செயுங் குமரேசர்இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே. 1

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும்நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே. 2

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர் வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்தோனை விளங்கு வள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போதும் மறவாதவர்க்கு ஒருதாழ்வு இல்லையே. 3

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்து எனைக் காத்து அருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகனனே துணையேது மின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம்பிலாத தனிக்கொடி போல்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 4

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார் முழுதும்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார் வெற்றி வேற்பெருமான்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
பொடி ஆக்கிய பெருமாள் திருநாமம் புகல்பவரே. 5

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கு என்றும்
நொய்யிற் பிளவு அளவேனும் பகிர்மின்கள் நுங்கட்குஇங்ஙன்
வெய்யிற்கு ஒதுங்க உதவா உடம்பின் வெறுநிழல் போல்
கையிற் பொருளும் உதவாது காணுங் கடை வழிக்கே. 6

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல் ஏற்றங் கொண்டாடுவீர்காள்
போர்கொண்ட காலன் உமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவும்
தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகையும் பணச்சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவர்? ஐயோ! கெடுவீர்நும் அறிவின்மையே. 7

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமர குருதாச சுவாமிகள் அருளிய

குமாரஸ்தவம்

ஓம் ஷண்முக	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷண்மத	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷட்கர்வ	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷட்கோண	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷட்கோச	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் நவநிதி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் சுபநிதி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் நரபதி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஸுரபதி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் நடச்சிவ	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷட்ஷர	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் கவிராஜ	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் தபராஜ	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் இஹபர	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் புகழ்முனி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஜயஜய	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் நயநய	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் மஞ்சள	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் குஞ்சர்	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் வல்ல	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் மல்ல	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் அஸ்தர்	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் சஸ்தர்	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஷஷ்டி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் இஷ்டி	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் அபேத	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் ஸுபோத	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் (வ்)வியூஹ	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் மயூர	பதயே	நமோ	நம :
ஓம் பூத	பதயே	நமோ	நம :

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.

ஓம் வேத	பதயே நமோ நம :
ஓம் புராண	பதயே நமோ நம :
ஓம் (ப்) பீராண	பதயே நமோ நம :
ஓம் பக்த	பதயே நமோ நம :
ஓம் முக்த	பதயே நமோ நம :
ஓம் அகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் உகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் மகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் விகாச	பதயே நமோ நம :
ஓம் ஆதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் பூதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் அமார	பதயே நமோ நம :
ஓம் குமார	பதயே நமோ நம :

அருணகிரிநாதர் அருளிய

திரும்புகழ்

உம்பர் தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்று அருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தை வலத் தால்அருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத்து ஆனைமுகப் பெருமானே.

ஆறுபடைவிடு

1. திருப்பரங்குன்றம்

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்று உனைநாளும் கண்டு கொண்டன்புந்
நிடுவேனோ ?
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே சங்கரன் பங்கிற் சிவை பாலா
செந்திலங் கண்டிக் கதிர் வேலா தென்பரங் குன்றிற்பெருமானே.

2. திருச்செந்தூர்

இயலிசையில் உசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித் துழலாதே
உயர்கருணை புரியும் இன்பக் கடல்முழ்கி
உனை யெனதுள் அறியும்அன்பைத் தருவாயே
மயில்தகர் கலிடை யரந்தத் தினைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே
கயிலை மலை அனைய செந்தில் பதிவாழ்வே
கரிமுகவன் இளைய கந்தப் பெருமானே.

3. திருஆவினன்குடி

அபகார நிந்தைபட்டு உழலாதே அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
உபதேச மந்திரப்பொருளாலே உனைநான் நினைந்தருள்
பெறுவேனோ
இபமா முகன்தனக்கு இளையோனே இமவான் மடந்தை உத்தமிபாலா
செபமாலை தந்தசற் குருநாதா திருவாவினன் குடிப் பெருமானே.

4. திருஏரகம் (சுவாமிமலை)

காமியத்து அழுந்தி இளையாதேகாலர் கைப் படிந்து மடியாதே
ஓம்எழுத்தில் அன்புமிகவூறி ஓவியத்தில் அந்தம் அருள்வாயே
தூம மெய்க் கணிந்த சுகலீலா சூரனைக் கடிந்த கதிர்வேலா
ஏம வெற்பு யர்ந்த மயில் வீரா ஏரகத் தமர்ந்தபெருமானே.

5. குன்று தோறாடல்

அதிருங் கழல் பணிந்துன் அடியேன்உன்
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண
இதயந் தனிலிருந்து க்ருபையாகி
இடர் சங்கைகள் கலங்க அருள்வாயே
எதிரங் கொருவரின்றி நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
பதி எங்கிலும் இருந்து விளையாடிப்
பல குன்றிலும் அமர்ந்த பெருமானே.

6. பழமுதிர்ச் சோலை

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி அகமாகி

அயனென வாகி அரியென வாகி அரனெனவாகி அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி வருவோனே

இருநிலமீதில் எளியனும் வாழ் எனது முனோடி வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும்வலாரி மகிழ்களரி கூரும் வடிவோனே

வனமுறை வேடன் அருளியபூசை மகிழ்கதிர் காமமுடையோனே
செக்கணசேகு தகுதிமிதோதி திமியென ஆடு மயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர்ச்சோலை மலைமிசை மேவு பெருமானே.

ஐம்பூதத் தலத் திருப்புகழ்

1. திருவாரூர் (மண்)

நீதானெத் தனையாலும் நீடுழிக்ருபை யாகி
மாதானத் தனமாக மாஞானக் கழல்தாராய்
வேதாமைத் துனவேனே வீரசாற் குணசீலா
ஆதாரத் தொளியானே ஆருநிற் பெருமானே.

2. திருஆணைக்கா (நீர்)

நாடித் தேடித் தொழுவார்பால் நானத் தாகத் திரிவேனோ ?
மாடக் கூடற் பதிஞான வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே;
பாடல் காதற் புரிவோனே பாலைத் தேனொத்து அருள்வோனே
ஆடல் தோகைக் கினியோனே ஆனைக் காவிற் பெருமானே

3. திருவண்ணாமலை (தீ)

இரவுபகல் பலகாலும் இயலிசை முத்தமிழ் கூறித்
திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான
அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப் பெருமானே.

4. திருக்காளத்தி (காற்று)

சிரத்தா னத்திற் பணியாதே
செகத்தோர் பற்றைக் குறியாதே
வருத்தா மற்றொப் பிலதான
மலர்த்தாள் வைத்தெந் தனையாள்வாய்
நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா
நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே
திருத்தாள் முத்தர்க்கு அருள்வோனே
திருக்காளத்திப் பெருமானே.

5. சிதம்பரம் (விசம்பு)

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகில் உழலு நெஞ்சுற் றலையாதே
பரமகுரு அருள் நினைந்திட் டுணர்வாலே
பரவுதரி சனையை யென்றற் கருள்வாயே
தெரிதமிழை யுதவுசங்கப் புலவோனே
சிவனருளு முருகசெம்பொற் கழலோனே
கருணைநெறி புரியும்அன்பர்க்கு எளியோனே
கனகசபை மருவுகந்தப் பெருமானே.

கனகசபை மேவும் எனதுகுரு நாத

கருணைமுரு கேசப்

பெருமாள் காண்

கனகநிற வேதன் அபயமிட மோது

கரகமல சோதிப்

பெருமாள் காண்

வினவும்அடி யாரை மருவி விளையாடு

விரகுரச மோகப்

பெருமாள் காண்

விதிமுனிவர் தேவர் அருணகிரி நாதர்

விமலசர சோதிப்

பெருமாள் காண்

சனகிமண வாளன் மருகனென வேத

சதமகிழ் குமாரப்

பெருமாள் காண்

சரணசிவகாமி யிரணகுலகாரி

தரு முருக நாமப்

பெருமாள் காண்

இனிதுவன மேவும் அமிர்த குற மாதொடு

இயல் பரவு காதற்

பெருமாள் காண்

இணையிலிப தோகை மதியின் மகளொடு

மியல் புலியூர் வாழ் பொற்

பெருமானே.

என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழாடு
நன்றி பயவா வினை.

நீலங் கொள் மேகத்தின்	மயில்மீதே
நீ வந்த வாழ்வைக்கண்டு	அதனாலே
மால்கொண்ட பேதைக்குன்	மணநாறும்
மார்தங்கு தாரைத்தந்து	அருள்வாயே
வேல் கொண்டு வேலைப்பண்டு	எறிவோனே
வீரங்கொள் சூரர்க்குங்	குலகாலா
நாலங்க வேதத்தின்	பொருளோனே
நானென்று மார்தட்டும்	பெருமானே.

பழநி

திமிர் வு ததி யனைய நரக செனனம் அதனில் விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது மிடியும் அணுகாதே;
அமரர் வடிவும் அதிக குலமும் அறிவு நிறையும் வரவேநின்
அருளதருளி யெனையு மனதோட்டிமை கொளவும் வரவேணும்
சமர முகவெ லசுரர் தமது தலைகள் உருள மிகவேநீள்
சலதி யலற நெடிய பதலை தகர அயிலை விடுவோனே
வெமர வணையில் இனிது துயிலும் விழிகள் நளிநன் மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர ப்ழநி விரவும் அமரர் பெருமானே.

வசனமிக வேற்றி மறவாதே மனது துயர் ஆற்றில் உழலாதே
இசைபயில் சடாட்சரம் அதாலேஇகபர சௌபாக்யம் அருள்வாயே
பசுபதி சிவாக்யம் உணர்வோனே பழநிமலை வீற்று அருளும்வேலா
அசுரர் கிளை வாட்டிமிகவாழ அமரர் சிறை மீட்ட பெருமானே.

ஏறுமயில் எறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினைதிர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க! அறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க! குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்!
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க! யானைதன் அணங்கு வாழ்க!
மாறிலா வள்ளி வாழ்க! வாழ்க! சீர் அடியாரெல்லாம்!

அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளியது

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்
பெருமை பெறும் நினது புகழ் பேச வேண்டும்
பொய்ம்மை பேசாது இருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவு பெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்.
மதி வேண்டும் நின் கருணை நிதி வேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத்துய்ய மணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

பட்டினத்தார் அருளிய

திருவேகம்பமாலை

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

பொருளுடையோரைச் செயலிலும் வீரரைப் போர்க்களத்துத்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்திற் குணத்திலருளிலன்பி
விருளறு சொல்லினுங் காணத்தகுங் கச்சியேகம்பனே.

என்று என்று இரங்குவ செய்யற்க செய்யானேல்
மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று.

சிதம்பரசாமி அருளிய திருப்போருர்ச் சந்நிதிமுறை

மாலை

நாயேனுன் சீரடிக்கு நன்கல்ல செய்தாலும்
பேயேன் இழைத்த பெரும்பிழையை - நீயே
பொறுத்தாள்வ துன்கடனாம் போரூரா என்னை
ஒறுத்தால் எனக்கார் உறவு.

இல்லறத்தான் அல்லேன் இயற்கைத் துறவியல்லேன்
நல்லறத்து ஞானியல்லேன் நாயினேன் - சொல்லத்தின்
ஒன்றேனும் இல்லேன் உயர்ந்ததிருப் போரூரா
என்றேநான் ஈடேறு வேன்.

மெய்ப்பொருளாம் நின்னை விரும்பியின் மேவாது
பொய்ப்பொருளை நாடியிடாப் போந்தேனைச் - செப்பரிய
மட்டழகார் சோலை மலிந்ததிருப் போரூரில்
கட்டழகா காத்தாள் கடன்.

கைவிட்டால் நாயேனைக் காப்பார் ஒருவரில்லை
பொய்விட்டார் போற்றும் புனிதனே - மையிட்ட
கண்ணார் இருவர் கலந்த புயத்தழகா
தண்ணார்போ ரூரா தரித்து.

மெய்யடியார் போல மிகநடிப்பேன் மெய்யடியார்
செய்யடிமைத் தொண்டேதுஞ் செய்திலேன் பொய்யடியேன்
உன்னாட் கமலபதத் துள்ளிறையப் போரூரா
எந்நாட் கிடைக்கும் எனக்கு.

நோயுற்று) அடராமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயிற் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை
ஒர்நொடிக்குள் நீக்கிஎனை ஒண்போரூர் ஐயாநின்
சீரடிக்கீழ் வைப்பாய் தெரிந்து.

கோது படாத் குணஞான சாரமே
ஏது படிநேனும் இழைத்தாலும் - தீதாகக்
கொள்ளாது போரூர்க் குமரவேள் நாயேனை
எள்ளாது காத்தாள் இனி.

பஞ்சரத்தின் மூடிவைத்த பைங்கிளிபோல் நாயேனை
அஞ்சிரத்தக் கூட்டி லடையாதே - விஞ்சும்
அருள்ஒளியில் சேர்த்தி அமுதூட்டி வைப்பாய்
தெருள்ஒளியே போரூரா தேர்ந்து.

அம்மை வணக்கப் பாடல்கள்

வெண்தாமரைக்கு அன்றி நிற்பதம் தாங்களன் வெள்ளை உள்ளத்
தண்தாமரைக்குத் தகாதுகொலோ? சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் கவைகொள் கரும்பே! சகல கலா வல்லியே!

அபிராமிபட்டர் அருளிச் செய்த

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊரார்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே உலகு ஏழும் பெற்ற
சீர்அபி ராமி அந்தாதிஎப் போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதாள் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே. 1

துணையும் தொழுந்தெய்வமும் பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும் கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவது அறிந்தனமே. 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெருவிப்
பிறிந்தேன் நின்அன்பர்பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே. 3

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னிக்
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்திஎந் நாளும் பொருந்துகவே. 4

அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா வைவ.

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர் முலையாள்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சுஅமு தாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே.

5

சென்னியது உன்பொன் திருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திரு மந்திரம் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும்உன் றன்பர மாகம பத்ததியே.

6

ததியுறு மத்திற் சுழலும்என் ஆவி தளர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கியென்றும்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து ராணன சுந்தரியே.

7

சுந்தரி எந்தை துணைவிஎன் பாசத் தொடரை எல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தி னாள்மகி டன்தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தாள் மலர்த் தாள்என் கருத்தனவே.

8

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும்அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும்அம் மேவந்தென் முன்றிற்கவே.

9

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுஉன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள் எழு தாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு ளேஅரு ளேஉமை யேஇமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழி யாமுத்தி ஆனந்தமே.

10

ஆனந்த மாய்என் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரணார விந்தத் தவளநிறக்
கானந்தம் ஆடரங் காம்எம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

11

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன்நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியது உன்இரு பாதாம் புயத்தில் பகல் இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்துநான் முன்செய்த
புண்ணியம் ஏதுஎன் அம்மே புவிஏழையும் பூத்தவளே.

12

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி னான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின்கரந்தவளே கறைக்கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே
மாத்தவளே உன்னை அன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே. 13

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண்ணளியே. 14

தண்ணளிக்கென்று முன்னே பலகோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார் மதிவானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியாமுத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொல் பரிமள யாமனைப் பைங்கிளியே. 15

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே
அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே. 16

அதிசயமான வடிவுடையாள் அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசய ஆனன சுந்தரவல்லி துணை இரதி
பதிசய மானது அபசயமாக முன் பார்த்தவர்தம்
மதிசயமாக அன்றோ வாம பாகத்தை வவ்வியதே. 17

வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே. 18

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியும்நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றதென்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே. 19

உறைகின்ற நின்திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ முடியோ அமுதம்
நிறைகின்ற வெண் திங்களோ கஞ்சமோ என்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதியோ பூரணாசல மங்கலையே. 20

கடைக்கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழும் தரும்.

மங்கலை செங்கலசம் முலையாள் மலையாள் வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகலகலா மயில்தாவு கங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள் உடையாள்
பிங்கலை நீலிசெய்யாள் வெளியாள் பசும்பெண் கொடியே. 21

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே பணிமால் இமயப்
பிட்யே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே
அடியேன் இறந்திங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டுகொள்ளே. 22

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலமங் லாதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன் வியன்மூவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
களளே களிக்கும் களியே அளியஎன் கண்மணியே. 23

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழகே அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம்பாதம் பணிந்தபின்னே. 24

பின்னே திரிந்துன் அடியாரைப்பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனியுன்னை யான்மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே. 25

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழ்உலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம் கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங்கே மணம்நாறும் நின் தாளிணைக்கென்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு நகையுடைத்தே. 26

உடைத்தனை வஞ்சப்பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் சூடும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்துஅழுக்கையெல்லாம் நின் அருட்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே. 27

சொல்லும் பொருளும் எனநடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே. 28

சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வமாகித் திகழும் பரா
சத்தியும் சத்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம் முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே. 29

அன்றே தடுத்தென்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல என்கை
நன்றே உனக்கினி நான் என்செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே பல உருவே அருவே என் உமையவளே. 30

உமையும் உமையொரு பாகனும் ஏக உருவில் வந்திங்கு
எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத்தார் இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை
அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே. 31

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லல் பட இருந்தேனைநின்பாதமென்னும்
வாசக்கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என் சொல்லுவேன் ஈசர்பாகத்து நேரிழையே. 32

இழைக்கும் வினைவழியே அடுங்காலன் எனை நடுங்க
அழைக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்தம்
எல்லாம் குழைக்கும் களபக்குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே
உழைக்கும்பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன்ஒடிவந்தே. 33

வந்தே சரணம் புகும் அடியாருக்கு வானுலகம்
தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தேன் அலங்கற் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன்
செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே. 34

திங்கள் பகவின் மணநாறுஞ் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்துமோ தரங்கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியணை மேல்துயில் கூடும் விழும்பொருளே. 35

பொருளே பொருள் முடிக்கும் போகமே அரும்போகம் செய்யும்
மருளே மருளில் வருந்தெருளே என்மனத்து வஞ்சத்து
இருளேது மின்றி ஒளிவெளியாகி இருக்கும் உன்றன்
அருளேது அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே. 36

- கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்துமாலை விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக்கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையானிடம் சேர்பவளே. 37
- பவளக்கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது தடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டர் அமராவதி ஆளுகைக்கே. 38
- ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித்தாமரைகளுண்டு அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேல் இவற்றின்
மூளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாணுதலே. 39
- வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியைப் பேதை நெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் காணும் அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே. 40
- புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப்பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணியிங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல் பதம்பாதம் பதித்திடவே. 41
- இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இறுகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கைமலை கொண்டு இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே. 42
- பரிபுரச்சீறடிப் பாசாங்குசைபஞ்சபாணியின் சொல்
திரிபுரசந்தரி சிந்துர மேனியள் தீமை நெஞ்சில்
புரிபுரவஞ்சரை அஞ்சக்குனி பொருப்புச் சிலைக்கை
எரிபுரமேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே. 43
- தவளே இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனைமங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
இவளே கடவுளார் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வம் உண்டாக மெய்த்தொண்டு செய்தே. 44

உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.

தொண்டு செய்யாது நிற்பாதம் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ இலரோ அப்பரிசடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கை தவமோ அன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றேபின் வெறுக்கையன்றே.45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடியாரைமிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புதுநஞ்சையுண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்தபொன்னே
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உன்னை வாழ்த்துவனே.46

வாழும் படியொன்று கண்டு கொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
குழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே. 47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப்பார்ப் பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே. 48

குரம்பை அடுத்துக் குடிப்புக்க ஆவி வெங்கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும்அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையர் சூழவந்து அஞ்சல் என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசை வடிவாய் நின்ற நாயகியே. 49

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளினபஞ்ச

சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு

வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்று

ஆய கியாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே. 50

அரணம் பொருளென்று அருள் ஒன்றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மானும் முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த வையகத்தே. 51

வையம் துரகம் மதகரி மாமகுடம் சிவிகை

பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த

ஐயன் திருமனையாள் அடித்தாமரைக்கு அன்பு முன்பு

செய்யும் தவமுடையார்க்கு ளவாகிய சின்னங்களே. 52

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யபட்டும்
பொன்னம் பெரிய முலையும் முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங்கரிய குழலுங்கண் மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப்பார்க்கு இது போலும் தவம் இல்லையே. 53

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம் பால் சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல் நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே. 54

மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்ற(து)
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்குமாய் முடிவாய் முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும்வேண்டுவ தொன்றில்லையே. 55

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள் என்றன் நெஞ்சின் உள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா! இப்பொருளறிவார்
அன்றால் இலையில் துயின்றபெம்மானும் என் ஐயனுமே. 56

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம் செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய் இதுவோ உன்றன் மெய்யருளே. 57

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம்புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தகைசேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணாம் புயமும் அல்லாற் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே. 58

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்றுஉன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன் ஒற்றை நீள்சிலையும்
அஞ்ச அம்பும் இக் கலராக நின்றாய் அறியாரெனினும்
பஞ்சஅஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே. 59

பாலினும் சொல் இனியாய் பனிமாமலர்பாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார் சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பீடம் ஒரு
நாலினும் சால நன்றோ அடியேன் முடை நாய்த்தலையே. 60

நாயேனையும் இங்கொரு பொருளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய் நினை உள்ள வண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய் என்ன பேறு பெற்றேன்
தாயே மலை மகளே செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே. 61

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய் அடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும் என்சிந்தையதே. 62

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டி முன்செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக்கும் சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயமுண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே. 63

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பால் சென்று மிக்க அன்பு
பூணேன் உனக் கன்பு பூண்டு கொண்டேன் நிற்புகழ்ச்சியின்றிப்
பேணேன் ஒரு பொழுதும் திருமேனிப் பரகாசமன்றிக்
காணேன் இருநிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே. 64

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவில் காமன் அங்கம்
தகனம் முன்செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனும்முந் நான்கு இரு மூன்று எனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ வல்லி நீ செய்த வல்லபமே. 65

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிறியேன் நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றிலேன் பசும்பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய் வினையேன் தொடுத்த
சொல் அவமாயினும் நிந்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே. 66

தோத்திரம் செய்து தொழுது மின்போலும் நின்தோற்றம் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை குலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம் குன்றி நாளும் குடில்கள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலா நிற்பர் பாரெங்குமே. 67

பாரும் புனலும் கனலும்வெங்காலும் படர்விசும்பும்
ஊரும் முருகு சுவையொளி ஊறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீறடிக்கே
சாருந் தவம் உடையார் படையாத தனம் இல்லையே. 68

தனம் தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனம்தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே.

69

கண்களிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர் குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே.

70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பாதாம் புயத்தாள் பனிமாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழவுற்று நின்ற நெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே.71

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன் இனியான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார்குறை காண் இரு நீள்விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல் வைத்த தாமரையே.

72

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம் தனிக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எமக்கென்று வைத்த
சேமம் திருவடிச் செங்கைகள் நான்கு ஒளிசெம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே.

73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப்
பயன் என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே.

74

தங்குவர் கற்பகத் தாருவின் நீழலில் தாயர் இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுവാப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்கு இவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே.

75

குறித்தேன் மனத்தில் நின் கோலமெல்லாம் நின்குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டு கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ் கொன்றை வேணிப்பிரான் ஒரு கூற்றை மெய்யில்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே.

76

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சர்
உயிர் அவி உண்ணும் உயர்ச்சண்டி காளி ஒளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. 77

செப்பும் கனக கலசமும் போலுந் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன் என்னுணை விழிக்கே. 78

விழிக்கே அருள்உண்டு அபிராமவல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே கழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டுஇனியே. 79

கூட்டியவா என்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
ஓட்டியவா என்கண் ஓடியவா தன்னை உள்ள வண்ணம்
காட்டியவா கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா
ஆட்டியவாநடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே. 80

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனதுனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவு ஒன்றிலேன் என்கண் நீ வைத்த பேரளியே. 81

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திருமேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடின எங்ஙனே மறப்பேன்நின் விரகினையே. 82

விரவும் புதுமலர் இட்டு நிற்பாத விரைக் கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார் இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும் அயிராவதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக்காவும் உடையவரே. 83

உடையாளை ஒல்குசெம் பட்டுடை யாளை ஒளிர்மதிச்செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளைத் தயங்கு நுண்ணூல்
இடையாளை எங்கள் பெம்மான் இடையாளை இங்கு என்னையினிப்
படையாளை உங்களையும் படையா வண்ணம் பார்த்திருமே. 84

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசழும் பணிச்சிற்றவண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும் கரும்பும் என் அல்லல் எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு மேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க்குங்கும முலையும முலைமேல் முத்து மாலையுமே. 85

மால் அயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்த கப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விடும்போது வெளிநில் கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே. 86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திருமூர்த்தி என்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால் விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி ஒரு பாகங் கொண்டாளும் பராபரையே. 87

பரமென்று உனையடைந்தேன் தமிழேனும் உன் பத்தருக்குள்
தரமன்று இவனென்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரமன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
சிரமொன்று செற்றகையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே. 88

சிறக்கும் கமலத் திருவே நின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற
உறக்கந் தரவந்து உடம்போடு உயிர்உறவு அற்றுஅறிவு
மறக்கும் பொழுது என்முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே. 89

வருந்தா வகையென் மனத்தாமரையினில் வந்து புகுந்து
இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாகஇனி எனக்குப்
பொருந்தாது ஒருபொருள் இல்லை விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே. 90

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னனையானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன் அனையானைப் புகழ்ந்து மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழும்அவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே. 91

பதத்தே உருகிநின் பாதத்திலே மனம்பற்றி உன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமை கொண்டாய் இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதியங்கேன் அவர்போன வழியும் செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே. 92

நகையே இஃதிந்த ஞாலமெல்லாம் பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மானே முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பதுநாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே. 93

விரும்பித்தொழும் அடியார் விழி நீர்மல்கி மெய்ப்புளகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்தமாகி அறிவிழந்து
சுரும்பிற் களித்து மொழிதமொறிமுன்சொன்ன எல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே. 94

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நானறிவது
ஒன்றேயுமில்லை உனக்கேபரம் எனக்கு உள்ள எல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்டேன் அழியாதகுணக்
குன்றே அருட்கடலே இமவான் பெற்ற கோமளமே. 95

கோமளவல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை ஏதமி லாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத் தம்மால்
ஆமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் ஆதிபரே. 96

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதிய முனி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே. 97

தைவந்து நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறுங் கரந்த தெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல் அறியா மடப் பூங்குயிலே. 98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடைக் கோலவியன்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில் கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே. 99

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந்தோளும் கருப்புலில்லும்
விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்நகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே. 100

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம்பூ நிறத்தாளைப் புவியடங்கக்
காத்தாளை அங்கையில் பாசாங்குசமும் கரும்பு வில்லும்
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு

தீங்கில்லையே. 101

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

வடிவுடை மாணிக்கமாலை

காப்பு

சீர்கொண்ட ஒற்றிப் பதியுடை யானிடம் சேர்ந்தமணி
வார் கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமிழனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லருள் ஈயும் குணாலய ஏராம்பனே.

கட்டளைக் கலித்துறை

கடலமு தேசெங் கரும்பே அருட்கற்ப கக்கனியே
உடல் உயிரே உயிர்க்குள் உணர்வே உணர்வுள் ஒளியே
அடல்விடையார் ஒற்றியார் இடங்கொண்ட அருமருந்தே
மடலவிழ் ஞானமலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 1

அணியே அணிபெறும் ஒற்றித் தியாகர்தம் அன்புறுசற்
குணியேளம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வமே மலைக்கோன் தவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப்பதி கொள்சிந்தா
மணியேளன் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 2

மானேர் விழிமலை மானேளம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானேர் அளகப் பகங்குயிலே அருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழும் சிவசத்தியே
வானே கருணைவடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 3

பொருளே அடியர் புகலிடமே ஒற்றிப் பூரணன்தன்
அருளேளம் ஆருயிர்க் காந்துணையே விண்ணவர் புகழும்
தெருளேமெய்த் ஞானத்தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கும் ஒளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4

திருமாலும் நான்முகத்தேவு முன்னாள் மிகத் தேடிமனத்
தருமா லுழக்க அனலுரு வாகி அமர்ந்தருளும்
பெருமான் எம் மான்ஒற்றிப் பெம்மான் கைம் மான்கொளும் பித்தன்மலை
மருமான் இடங்கொள் பெண்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5

உன்னேர் அருள்தெய்வம் காணேன் மனத்தும் உரைக்கப்படாப்
பொன்னே அப் பொன்னற் புதலுளியே மலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே எம் ஆருயிர்க்கோர் உயிரே ஒற்றியம்பதிவாழ்
மன்னேரிடம் வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 6

கண்ணே அக்கண்ணின் மணியே மணியில் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியன் ஒற்றியூர் அண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணியே தெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேயம் நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7

மலையான் தவஞ்செய்து பெற்றமுத்தே ஒற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந் தெய்விகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடல் பள்ளிகொண்டான் தொழும் ஆரமுதே
வலையான் அருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 8

காமம் படர்நெஞ்சுடையோர் கனவினும் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
நாமம் படர்ஒற்றியூர் வாழ் பலளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங்கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 9

கோடா அருட்குணக் குன்றே சிவத்தில் குறிப்பிலரை
நாடாத ஆனந்த நட்பே மெய்யன்பர் நயக்கும் இன்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மான் இடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே. 10

நாலே எனுமறை அந்தங்கள் இன்னமும் நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளிஒளி ஒற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே இருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்தில் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே. 11

கங்கைகொண்டோன் ஒற்றியூர் அண்ணல் வாமம் கலந்தருள்செய்
நங்கை எல்லா உலகுந்தந்த நினை அந்நாரணற்குத்
தங்கைஎன் கோஅன்றித் தாயர்என் கோசொல் தழைக்குமலை
மங்கையங் கோமள மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12

சோலையிட்டார் வயல் ஊரொற்றி வைத்துத்தன் தொண்டர் அன்பின்
வேலையிட்டால் செய்யும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட்டாடும் தொழிலுடையோனைத் துணிந்து முன்னாள்
மாலையிட்டாய் இஃதென்ன வடிவுடை மாணிக்கமே. 13

தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் தனிஅருளாய்
வினையாள் உயிர்மல நீக்கி மெய்வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையாள் அருளொற்றியூர் வாழவன்றன் னிடத்துமொரு
மனையாள் எனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 14

பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வம் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவா மெய்யகரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை ஏவக்கொடுத்த தென்னே
மன்னீன்ற ஒற்றிமயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 15

பையாளும் அல்குல் சுரர்மட வார்கள் பலருளும் இச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளும் எத்தவம் செய்தனரோ
கையாளும் நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளும் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 16

இலையாற்று நீமலர்க் காலால் பணிக்குங் குற்றேவலெலாம்
தலையால் செய்யுப்பெண்கள் பல்லோரில் பூமகள் தன்னைத்தள்ளாய்
நிலையால் பெரியநின் தொண்டர்தம் பக்க நிலாமையினால்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 17

கலைமகளோ நிற்பணியை அன்போடும் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமகளோ அன்பொடு பிடித்தாள் எற்கறை திகண்டாய்
தலைமகளே அருட்டாயே செவ்வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமகளே ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 18

பொன்னோடு வாணிஎன் போர் இருவோரும் பொருணற்கல்
தன்னோடு அருளுந் திறநின் குற்றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ அலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றியூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே. 19

காமட்டலர் திருவொற்றி நின்னாயகன் கந்தைசுற்றி
ஏமட் டரையொடு நிற்பதுகண்டும் இரங்கலர்போல்
நீமட்டுமே பட்டுருக்கின்றனை உன்றன் நேயம் என்னோ
மாமட் டலர்குழல் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 20

வீற்றார் நின்றன் மணத்தம்மியின் மேல் சிறுமெல்லனிச்சம்
ஆற்றாநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றார் திருவொற்றியூரர் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றா இயல்கொண்ட மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 21

பொருப்புறு நீலியென்பார் நினை மெய்அது போலும்ஒற்றி
விருப்புறு நாயகன் பாம்பு ஆரணமும் வெண்தலையும்
நெருப்புறுங்கையும் கனல்மேனியும் கண்டு நெஞ்சம் அஞ்சாய்
மருப்புறு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 22

அனம்பொறுத் தான்புகழ் ஒற்றிநின் நாயகன் அங்குமிழித்
தனம்பொறுத்தான் ஒரு மாற்றாளைத் தன்முடி தன்னில் வைத்தே
தினம் பொறுத்தான் அது கண்டும் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம் பொறுத்தார்எவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 23

ஒருருவாய் ஒற்றியூர் அமர்ந்தார் நின்னுடையவர்பெண்
சீருருவாகு நின்மாற்றாளை நீதெளியாத் திறத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சுமந்தார் அதனை நினைந்திலையே
வாருருவார் கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 24

சார்ந்தே நிற்பால் ஒற்றியூர் வாழும் நாயகர் தாமகிழ்வு
கூர்ந்தேகுலாவும் அக்கொள்கையைக் காணில் கொதிப்பென்று
தோர்ந்தேஅக் கங்கையைச் செஞ்சடைமேல் சிறை செய்தனர்ஒண்
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 25

நீயேஎனது பிழை குறிப்பாய் எனில் நின்னடிமைப்
பேயேன் செய்ய்வண்ணம் எவ்வண்ணமோ எனைப் பெற்றளிக்கும்
தாயே கருணைத் தடங்கடலே ஒற்றிச் சார்குமுத
வாயேர் சவுந்தர மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 26

முப்போதும் அன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றியூர் எம் முதல்வர்மகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமுதே என்று வந்துநினை
எப்போதும் சிந்தித்து இடர்நீங்கி வாழ எனக்கருள்வாய்
மைப்போ தனைய கண்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 27

மீதலத் தோர்களுள் யார் வணங்காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத் தோர்களுள் யார் புகழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார் பணியாதவர் பற்றி நின்றாள்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 28

சேய்க்குற்றம் தாய்பொறுத்து ஏடா வருகெனச் செப்புவள்இந்
நாய்க்குற்றம் நீ பொறுத்தாளுதல் வேண்டும் நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றும் திருவொற்றி நாதர்தந்தேவி அன்பர்
வாய்க்குற்றம் நீக்கும் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 29

செங்கம லாசனன் தேவிபொன் நாணும் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றோங்கு பொன் நாணும் தலைகுனித்துத்
துங்கமுறாது எம் நாணத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடையாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 30

சேடாரியன் மணம் வீசச் செயன்மணம் சேர்ந்துபொங்க
ஏடார் பொழிலொற்றி யூரண்ணல் நெஞ்சம் இருந்துவக்க
வீடா இருளும் முகிலும் பின்னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 31

புரநோக்கினால் பொடி தேக்கிய ஒற்றிப் புனிதர்களைக்
கரனோக்கி நல்லமுதாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினர்ஆ
தரநோக்கி உள்ளிருள் நீக்கிமெய்ஞ்ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கி ஆள்விழி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 32

உன்னும் திருவொற்றி யூருடையார் நெஞ்சுவப்பஎழில்
துன்னும் உயிர்ப்பயிர் எல்லாந் தழைக்கச் சுகக்கருணை
என்னும் திருவமு தோயாமல் ஊற்றி எமதுளத்தின்
மன்னும் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 33

வெள்ளம் குளிரும் சடைமுடியோன் ஒற்றிவித்தகன் தன்
உள்ளம் குளிரமெய் பூரிப்ப ஆனந்தம் ஊற்றெடுப்பத்
தெள்ளம் குளிர்இன் அமுதே அளிக்கும்மெய் வாய்க்குமுத
வள்ளம் குளிர்முத்த மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 34

மாநந்தமார் வயல் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்கன்
றாநந்த இன்னமு தூற்றும் திருமுலை ஆரணங்கே
காநந்த வோங்கும் எழிலொற்றியார் உட்களித்தியலும்
வாநந் தருமிடை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 35

வாந்தேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லாந்தேட மற்றை அருந்தவர் தேடஎன் அன்பின்மையால்
யாந்தேட என்னுளம் சேர் ஒற்றியூர்எம் இருநிதியே
மாந்தேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 36

முத்தேவர் விண்ணன் முதல்தேவர் சித்தர் முனிவர்மற்றை
எத்தே வருநின் அடிநினைவார் நினைக்கின்றிலர்தாம்
செத்தே பிறக்கும் சிறியர் அன்றோ ஒற்றித்தேவர் நற்றா
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

37

திருநாள் நினைத்தொழும் நன்னாள் தொழாமல் செலுத்தியநாள்
கருநாள் எனமறை எல்லாம் புகழும் கருத்தறிந்தே
ஒருநா ளினுநின் றனைமறவார் அன்பர் ஒற்றியில்வாழ்
மருநாண் மலர்க்குழல் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

38

வாணாள் அடைவர் வறுமையுறார் நன்மனை மக்கள் பொன்
பூணாள் இடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மைஒன்றும்
காணார் நின்நாமம் கருதுகின்றோர் ஒற்றிக் கண்ணுதல்பால்
மாணார்வம் உற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

39

சீரறிவாய்த் திருவொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறிவாய் அவ்வறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறிவார் நின்னை நாயேன் அறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

40

போற்றிடுவோர் தம்பிழை ஆயிரமும் பொறுத்தருள்செய்
வீற்றொளிர் ஞானவிளக்கே மரகத மென்கரும்பே
ஏற்றொளிர் ஒற்றியிடத்தார் இடத்தில் இலங்கும்உயிர்
மாற்றொளி ரும்பகம் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

41

ஆசை உள்ளார் அயன்மால் ஆதிதேவர்கள் யாரும்நின்தான்
பூசையுள்ளார் எனில் எங்கே உலகர்செய் பூசைகொள்வார்
தேசையுள்ளார் ஒற்றியுருடையார் இடஞ் சேர்மயிலே
மாசையுள்ளார் புகழ் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

42

அண்டாரை வென்றுஉலகாண்டு மெய்ஞ்ஞானமடைந்து விண்ணில்
பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப்போர்கள் நின் பத்தர்பதம்
கண்டாரைக் கண்டவர் அன்றோ திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

43

அடியார் தொழுநின் அடிப்பொடிதான் சற்றணியப்பெற்ற
முடியால் அடிக்குப் பெருமைபெற்றார் அம்முருந்தன் சந்தக்
கடியார் மலர்அயன் முன்னோர் தென்ஒற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

44

ஓவா தயன்முதலோர் முடிகோடி உறழ்ந்துபடில்
ஆவா அனிச்சம் பொறாமலர்ச் சிற்றடி ஆற்றுங்கொலோ
காவாய் இமயப்பொற் பாவாய் அருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா எனும்அன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 45

இட்டார் மறைக்கும் உபநிட தத்திற்கும் இன்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் பொன்னடிப் போதெளியேன் தலைக்கெட்டுங்கொலே
கட்டார் சடைமுடி ஒற்றிஎம்மான் நெஞ்சகத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மடமானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 46

வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளியாச் சிவமே நிறைந்த
ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளியாம் பரைநினை ஒப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றியார் மெய்இனிதுபரி
மளியாநின்றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 47

விணங்காதலன்பர் தம் அன்பிற்கும் நிற்புலவிக்கும் அன்றி
வணங்கா மதிமுடி எங்கள்பிரான் ஒற்றி வாணனும்நின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந்தான்எனக் கூறுவர்உன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே. 48

பன்னும் பல்வேறண்டம் எல்லாம் அவ்அண்டப் பரப்பினின்
துன்னும் சராசரம் யாவையும் ஈன்றது சூழ்ந்தும் உன்னை
இன்னும் இளந்தை அழியாத கன்னிகை என்பதென்னே
மன்னும் சுகாந்த வாய்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 49

சினங்கடந்தோர் உள்ளச் செந்தாமரையில் செழித்து மற்றை
மனங்கடந்தோதும் அவ்வாக்கும் கடந்த மறைஅன்னமே
தினங்கடந்தோர் புகழ் ஒற்றி எம்மானிடம் சேரமுதே
வனங்கடந்தோன் புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 50

வல்லாரும் வல்லவர் அல்லாரும் மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரும் நின்செயல் அல்லா தணுவும் இயக்கிலரேல்
இல்லாமையால் உழல் புல்லேன் செய்குற்றங்கள் ஏதுகண்டாய்
மல்லார் வயல்ஒற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 51

எழுதா எழில்உயிர்ச் சித்திரமே இன்னிசைப்பயனே
தொழுதாடும் அன்பர்தம் உட்களிப்பே சிற்ககக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழில் ஒற்றி எம்மான் தன் திருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 52

தெருட்பாலுறும் ஐங்கைச் செல்வர்க்கும் நல்லிளஞ் சேய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பால் அளிக்கும் தனத்தனமே எம் அகங்கலந்த
இருட்பால் அகற்றும் இருஞ்சுடரே ஒற்றி எந்தை உள்ளம்
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 53

அயிலேந்தும் பிள்ளை நற்றாயே திருவொற்றி ஐயர்மலர்க்
கயிலேந்தரும் பெறல் முத்தே இடையில் கனிந்தகுரல்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடியே மலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 54

செய்யகம் ஒங்கும் திருவொற்றியூரில் சிவபெருமான்
மெய்யகம் ஒங்குநல் அன்பே நிற்பால் அன்பு மேவுகின்றோர்
கையகம் ஒங்கும் கனியே தனிமெய்க் கதிநெறியே
வையகம் ஒங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே. 55

தரும்பேர் அருளொற்றி யுருடையான் இடஞ்சார்ந்தபகங்
கரும்பே இனிய கற்கண்டே மதுரக்கனி நறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பால் இசையாத இளங்கினியே
வரும்பேர் ஒளிச்செஞ்சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 56

சேலேர் விழியருள் தேனே அடியருள் தித்திக்கும்செம்
பாலே மதுரச்செம்பாகே சொல் வேதாப் பனுவல்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே அருளொற்றி வித்தகனார்
மாலே கொளும்எழில் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 57

எம்பால் அருள்வைத்து எழில் ஒற்றியூர் கொண்டிருக்கும் இறைச்
செம்பால் கலந்த பைந்தேனே கதலிச் செழுங்கனியே
வெம்பாலை நெஞ்சருள் மேவா மலர்ப்பதமென் கொடியே
வம்பால் அணிமுலை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 58

ஏம முய்ப்போர் ஏமக் கென்றே இளைக்கில் எடுக்கிவைத்த
சேமவைப்பே அன்பர் தேடுமெய்க் ஞானத் திரவியமே
தாமரைக் கார்மலர்க் கூந்தல் பிடிமென் தனிநடையாய்
வாமநற் சீர்ஒற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 59

மன்னோர் மலையன் மனையும் நற்காஞ்சன மாலையும்நீ
அன்னே எனத்திருவாயால் அழைக்கப் பெற்றார் அவர்தாம்
முன்னே அருந்தவம் என்னே முயன்றனர் முன்னும்ஒற்றி
வன்னோர் இளமுலை மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 60

உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

கணமொன்றிலேனும் என் உள்ளக் கவலைக் கடல்கடந்தே
குணமொன்றிலேன் ஏது செய்கேன் நின் உள்ளக் குறிப்பறியேன்
பணமொன்று பாம்பணி ஒற்றிஎம் மானிடப் பாலித்தெய்வ
மணமொன்று பச்சைக் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 61

கருவே தனையற என்னெஞ் சகத்தில் தளிப்பொடொற்றிக்
குருவே எனும்நின் கணவனும் நீயும் குலவும் அந்தத்
திருவே அருள் செந்திருவே முதற்பணி செய்யத்தந்த
மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 62

எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் பலிக்க எனக்குள் அருள்
பண்ணிய உள்ளங்கொள் உள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணிய மல்லிகைப் போதே எழில்ஒற்றிப் பூரணர்பால்
மண்ணிய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 63

தீது செய்தாலும் நின் அன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
வாது செய்தாலும் நின்தாள் மறந்தாலும் மதியிலியேன்
ஏது செய்தாலும் பொறுத்தருள்வாய் ஒற்றியின்னிடைப்பூ
மாது செய்தாழ்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 64

மருந்தி நின்றான்ஒற்றியூர் வாழும் நின்றன் மகிழ்நன்முன்னும்
திருந்தி நின்றார் புகழ் நின்முன்னும் நல்லருள் தேன்விழைந்தே
விருந்தி நின்றேன்சற்றும் உள்ளிரங்காத விதத்தைக்கண்டு
வருந்தி நின்றேன் இது நன்றோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 65

என்போல் குணத்தில் இழிந்தவர் இல்லை எப்போதும்எங்கும்
நின்போல் அருளில் சிறந்தவர் இல்லை இந்நீர்மையினால்
பொன்போலும் நின்னருள் அன்னே எனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போல் உயர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 66

துன்பேமிகும் இவ்அடியேன் மனத்தில் நின்துய்ய அருள்
இன்பே மிகுவது எந்நாளோ எழிலொற்றி எந்தைஉயிர்க்கு
அன்பே மெய்த்தொண்டர் அறிவே சிவநெறிக்கன்பிலர்பால்
வன்பே மெய்ப்போத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 67

சற்றே யெனினும் என்னெஞ்சத் துயரம் தவிரவும்நின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவும் உள்ளம் புரிதிகண்டாய்
சொற்றேர் அறிஞர் புகழ்ஒற்றி மேவும் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றேர் புயத்தணை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 68

சந்தோட மாப்பிறர் எல்லாம் இருக்கவும் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ ஒரு தமிழேன் மட்டும் வாடல் அருட்கழகோ
நந்தோட நீக்கிய நங்காய் எனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோடும் ஒற்றிமயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 69

அடியேன்மிசை எப்பிழை இருந்தாலும் அவைபொறுத்துச்
செடியேதும் நீக்கி நற்சீரருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே எழில்ஒற்றிக் கோமளமே
வடியேர் அயில்வழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 70

கண்ணப்பன் ஏத்து நற்காளத்தியார் மங்கலங்கொள் ஒற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டும் நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப்படா எழில் ஒவியமே எமை ஏன்று கொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 71

கற்பே விகற்பம் கடையும் ஒன்றே எங்கள் கண்நிறைந்த
பொற்பே மெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணியமே அருட்போத இன்பே
சொற்பேர் அறிவுட் சுகப்பொருளே மெய்ச்சுயஞ் சுடரே
மற்பேர் பெறும் ஒற்றிமானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 72

மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை நீகை விடுதலருள்
தகவே எனக்கு நற்றாயே அகில சராசரமும்
சுகவேலை மூழ்கத் திருவொற்றி யூரிடந் துன்னிப்பெற்ற
மகவே எனப் புரக்கின்றோய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 73

வேதங்களாய் ஒற்றி மேவும் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்களாய்ப் பொறியாய்ப் புலனாகிப் புகல்கரண
பேதங்களாய் உயிர் ஆகிய நின்னை இப்பேதை என்வாய்
வாதங்களால் அறிவேனோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 74

மதியே மதிமுக மானே அடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீள்நிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண்ணே ஒற்றிக் காவலர்பால்
வதியேர் இளமட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 75

ஆறாத் துயரத்து அழுந்துகின்றேனை இங்கு அஞ்சல் என்றே
கூறாக் குறைஎன் குறையே இனிநின் குறிப்பறியேன்
தேறாச் சிறியர்க்கு அரிதாம் திருவொற்றித் தேவர்மகிழ்
மாறாக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே. 76

எற்றே நிலைஒன்றும் இல்லா துயங்கும் எனக்கருளச்
சற்றே நின்உள்ளம் திரும்பிலையான் செயத் தக்கதென்ன
சொற்றேன் நிறைமறைக் கொம்பே மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றோர் அணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 77

செவ்வேலை வென்றகண் மின்னே நின்சித்தம் திரும்பி எனக்கு
எவ்வேலை செய் என்றிடினும் அவ்வேலை இயற்றுவல்கான்
தெவ்வேலை வற்றச்செய் அவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவர் நெஞ்சை
வவ்வேல வார்குழல் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே 78

தாயே மிகவும் தயவுடையாள் எனச் சாற்றுவர்இச்
சேயேன் படுந்துயர் நீக்கஎன்னே உளம் செய்திலையே
நாயேன் பிழைஇனி நாடாது நல்லருள் நல்கவரு
வாயே எம்ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 79

நானே நினைக்கடியேன் என் பிழைகளை நாடியநீ
தானே எனைவிடில் அந்தோ இனிஎவர் தாங்குகின்றோர்
தேனே நல்வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநெறியே
வானேர் பொழில்ஒற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே. 80

கல்லாரிடத்தில் என் இல்லாமை சொல்லிக் கலங்கிஇடர்
நல்லாண்மை உண்டருள் வல்லாண்மை உண்டெனின் நல்குவையோ
வல்லார் எவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழில் ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 81

கந்தர வாண் முகத்தோய் மறைகள் சொலும் பைங்கிள்ளாய்
கந்தரவார் குழற்பூவாய் கருணைக் கடைக்கண் நங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவாய் அருளொற்றி அண்ணல்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 82

பத்தர்தம் உள்ளத் திருக்கோயில் மேவும் பராபரையே
சுத்த மெய்ஞ்ஞான ஒளிப்பிழம்பே சிற்சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல எற்கருள் வாய்ஒற்றி நின்மலர்உன்
மத்தர்தம் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 83

பூவாய் மலர்க்குழல் பூவாய்மெய் அன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய் செந்தேனிற் பகர்மொழியாய்
காவாய் என அயன்காவாய் பவனும் கருதுமலர்
மாவாய் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 84

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

தாதா உணவுடை தாதா எனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாகம் உற்றவர் வன்னெஞ்சில் நின்அடி வைகுங்கொலொ
காதார் நெடுங்கட் கரும்பே நல் ஒற்றிக் கருத்தர்நட
வாதாரிடம் வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே.

85

களந்திரும் பாஇக் கடையேனை ஆளக் கருணைகொண்டுள்
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாலிழிக் கோமா னொடுந்தொண்டர் கூட்டமுற
வளந்திரும் பாஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

86

ஆரணம் பூத்த அருட்கோமளக் கொடி அந்தரிபூந்
தோரணம் பூத்த எழில்ஒற்றியூர் மகிழ் சுந்தரிசற்
காரணம் பூத்த சிவைபார்ப்பதி நங்கவரி என்னும்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

87

திருவல்லி ஏத்தும் அபிடேக வல்லி
வருவல்லி கற்பக வல்லிஒண் பச்சை மணிவல்லிஎம்
கருவல்லி நீக்கும் கருணாம் பகவல்லி கண்கொள்ஒற்றி
மருவல்லி என்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே.

88

உடையென்ன ஒண்புலித்தோல் உடையார்கண்டு உவக்குமிள
நடையென்னமே மலர்ப்பொன் முதலாம் பெண்கள் நாயகமே
படையென்ன நீள்விழி மின்னேர் இடைபொற் பகங்கிளியே
மடைமன்னு நீர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

89

கற்பதும் கேட்பதும் எல்லாம் நின்அற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதம் காணும் பொருட்டென எண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பதமாய் அவைக்கு அப்புறமாய் நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதம் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

91

நின்னால் எனக்குள எல்லா நலனும் நினைஅடைந்த
என்னால் உனக்குள தென்னைகண்டாய் எமை ஈன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றி எம்மான்கண் முழுமணியே
மன்னான் மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

91

நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக் குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனன்ஈ
தென்றே முடிசுவ தின்றே முடியில் இனிதுகண்டாய்
மன்றேர் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

92

தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு.

229

- அத்தனை ஒற்றிக் கிறைவனை அம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தஒண் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை என்றள வேலாத குற்றம் இழைத்திடும்
மத்தனை ஆளல் வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 93
- கூறாத வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடும்என்
தேறாத விண்ணப்பம் சற்றேனும் நின்றன் திருச்செவியில்
ஏறாத வண்ணம்என் ஒற்றித் தியாகர் இடப்புறத்தின்
மாறாது அமர்ந்த மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 94
- ஓயா இடர் கொண்டுலை வேனுக்கன்பர்க்கு உதவுதல்போல்
ஈயா விடினும் ஓர் எள்ளள வேனும் இரங்குகண்டாய்
சாயா அருள்தரும் தாயே எழில்ஒற்றித் தற்பரையே
மாயா நலம்அருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 95
- பெரும் பேதையேன் சிறு வாழ்க்கை துயர்எனும் பேரலையில்
துரும்பே என அலைகின்றேன் புணைநின் துணைப்பதமே
கரும்பே கருணைக் கடலே அருண் முக்கனிநறவே
வரும்பேர் அருள்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 96
- காதரவால் உட்கலங்கி நின்றேன் நின்கடைக்கண் அருள்
ஆதரவால் மகிழ்கின்றேன் இனிஉன் அடைக்கலமே
சீதரன் ஏத்தும் திருவொற்றி நாதர்தம் தேவிஎழில்
மாதரசே ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 97
- பொன்னுடையார் அன்றிப் போற்றுநற் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னடையார்என ஏககின்றார் இஃதென்னை அன்னே
மின்னுடையாய் மின்னல் துன்னிடையார் ஒற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடையாய் என்னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 98
- பொய் விட்டிடாதவன் நெஞ்சகத் தேனைப் புலம்பும்வண்ணம்
கைவிட்டிடா தின்னும் காப்பாய் அதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட்டிடா அருள் விளை இன்பமே ஒற்றிவித்தகமே
மைவிட்டிடா விழிமானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 99
- நேயானு கூல மனமுடையாய் இனி நீயும்என்றன்
தாயாகில் ஈான்உன் தனயனும் ஆகில்என் தன்உளத்தில்
ஓயா துறுந்துயர் எல்லாம் தவிர்த்தருள் ஒற்றியில்செவ்
வாயார் அமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 100
- வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் தாண்மலர் போற்றிநின் தண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழிஎன் உள்ளத்தில் நீயுநின் ஒற்றி மகிழ்நரும் நீடு
வாழிஎன் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 101

வடிவுடை மாணிக்கமாலை முற்றும்

ஸ்ரீ கற்பகவல்லியம்மன் பதகம்

பூரணி மனோன்மணி தயாபரி பராபரி
புராதனி தராதர மெல்லாம்
பொற்புடன் அளித்த சிவசக்தி இமலான்
உதவுபுத்ரி மகமாயி யென்றே
சீரணி தமிழ்க் கவிதைபாடி முறையிடுவதுன்
செவிதனிற்கு ஏற வில்லையோ
தேஹீ என்றால் உனக்குரிய வகையில்லையோ
தீன ரக்ஷகி யல்லையோ
ஆருலகினிற் பெற்ற தாயன்றி மக்கள்தமை
ஆதரிப்பவர் ஆரு சொல்லாய்
அன்னையே இன்னும் பராநாகம் பண்ணாமல்
அடியேனை ரக்ஷி கண்டாய்
மேருவை வளைத்தவ னிடத்தில் வளரமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல் வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே!

1

அத்துவித சித்த பரிசுத்தர்க ளிடத்தினில்
அடுத்திடர் தொலைப்ப மென்றால்
ஆசையெனும் மூவகைப் பேய்ப்பிடித்து ஆவேசம்
ஆட்டும் வகையல் லாமலே
தத்துபரி யொத்தமனம் எத்தனை பொன்ஆனாலும்
தன் வழியிலே யிழுத்துத்
தள்ளுதே பாழான கோபமும் அடங்காது
தன்னரசு நாடு செய்யுதே
இத்தனைவிதச் சனியில் எப்படி வழிப்படுவது
எப்படி பிழைப்ப தம்மா
இனியாகிலும் கடைக்கண் பார்த்து வினைதீர்த்து
இணைமலர்ப் பதமருள் செய்குவாய்
வித்தகன் நுதற்கணனிடத்தில் வளரமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே!

2

அருள் என்னும் அன்புடன் குழவி பொருள் என்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.

பொய்வைத்த சிந்தை மட மங்கையார்கள்
வாசனைப் பூங்குழலிலே நிழலிலே
பொழியம்பு போலஇரு விழியம்பிலே பொடிப்
பூச்சிலே கை வீச்சிலே
செய்தொப் பமிட்ட செப்பெனு முலையிலே
துடிச் சிற்றிடை யிலே
உடையிலே, தெட்டிலே, நல்நுதற் பொட்டிலே
வெண்ணகைச் செம்பவள வாயிதழிலே
பைவைத்த விடவரவ மெனுநிதம் பத்திலே
பாழறி வழிந்து மூழ்கிப்
பரகதிக்கொரு உதவிச் செய்கையு மிலாக் கொடும்
பாதகனை ஆள்வதன்றோ
மெய்வைத்த கையானிடத்தில் வளர் அமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே!

3

நடத்தையில் அடக்கமும் இணக்கமும் வணக்கமுறு
நற்குணமும் நற்செய்கையும்
நலந்தரும் கல்வியும் செல்வமும் அதற்கான
நல்லோ ரீடத்தில் உறவும்
திடத்து மனமும் பொறுமையும் திறமையும்
தரும சிந்தனையும் அதிநுட்பமும்
தினர்களிடத்தில் விச்வாஸமும் என்னும் (யெழுநேரமும்)
தீப்பசி தணிக்க நினைவும்
கடக்க அரிதான ஜனனக் கடல்கடந்து
கதிகாண மெய்ஞ்ஞான மோனக்
கம்பலந்தந்துதவி செய்து ரக்ஷித்துக்
கடைத்தேற அருள் புரிவாய்
விடக்கடு மிடறன்தன் இடத்தில் வளர் அமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

4

இல்லாமை யெனும்ஒரு பொல்லாத பாவியாய்
எந்நேரமும் இடரு றாமல்
ஏற்காமல் ஏற்பவர்க் கில்லை என்றுரையாமல்
இழிதொழில்கள் செய்திடாமல்
கல்லாத புல்லர் உறவில்லாமல் அடுபிணி
கனாவிலு மெனனத் தொடாமல்
கற்ற பெரியோர்களோடு தர்க்கித்து எதிர்த்து நான்
கடந்த சொற் சொல்லிடாமல்
கொல்லாது கொல்லு மடமங்கையார்கள் இங்கிதக்
கொள்கையில் மயங்கி டாமல்
குறையொன்று வாராமல் உனதடிமை செய்ய அருள்
கூட்டுவாய் மதவேளை முன்
வெல்லாமல் வென்றவ னிடத்தில் வளரமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

5

கமலனை அழைத்தெனது பழவினைகள் யாவையும்
கட்டறுத் தின்று முதலாய்
காலன் அணுகாமல் ஒருபேய்கள் தொடராமல்
வெங்கலி வந்தடுத்த திடாமல்
நமது கொத்தடியன் என்றெழுதித் திருத்தென்று
நாளட்டி பண்ணு வானோ
நமனு மதிகெட்டு வந்தணுகுவனோ பிணிகள்
நாடுமோ கலி அண்டுமோ?
இமையளவில் அணுவை மலையாக்குவாய் மலைதனை
இமைப்பில் அணுவாக்க வல்லாய்
என்னை ரக்ஷிப்பதொரு பாரமோ சும்மா
இருப்பது அழகல்ல அம்மா
விமல சற்குருபர னிடத்தில் வளர் அமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

6

கான முயல் எய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.

நெஞ்சத்திற் கும்வெகு வஞ்சத்திற் கும்அற
நெறியில் வீழ்ந்திடு மயக்கும்
நீசப்பிசாச ரொடு நேசித்து நன்னெறியில்
நிலையாத பெரு மயக்கம்
அஞ்சத் தெழுந்தகுழன் மங்கையார்கள் உந்தியென
மருவில் வீழ்ந்திடு மயக்கம்
மாயைக்கு வித்தான தீனநிதியின் மேல்
ஆசைவைத் துழன்றிடு மயக்கம்
கொஞ்சத்தில் உனதருளை அன்றி விட்டொழியாது
கோதற்ற ஞான நிலையும்
கூடாது வாடுமெனை அஞ்சலென் றுன்னடியார்
கூட்டமொடு கூட்டு கண்டாய்
விஞ்சச் சிறந்த வனிடத்தில் வளரமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

7

ஏதென்று சொல்லுவே னானாலும் மம்மம்மா
என் கொடுமை எங்குமில்லை
இல்லறம் துறவறம் இரண்டிற்கும் ஆகாமல்
யாதினுங் கடைய னாகித்
தீதென்றே செய்கைகள் அனைத்தையும் செய்துவெஞ்
சீனமழுக் காறவாவாம்
சீக்கினுட் சிக்கி வறுமைக் குழியில் வீழ்ந்து
தற்செய ருனினுக் கயலுமாகிப்
போதென்று முன்றிலொரு போதேனு முன்னடியார்
பொன்னடிக் காட்டச் செய்திடாப்
புன்மையே னொருகாலம் நன்மை செய்துய்வனோ
பொன் பூத்த வெள்ளிமலையில்
மீதென்று உரைப்பவ னிடத்தில் வளரமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

8

மாயா ஜனனக் கடற்காவனே பிணிமலைக்
காவனோ வருந்தும்
வாதனைச் சமுசார வேதனைக் காவனோ
வறுமைச் சனிக் காவனோ
ஓயாத கோபக் கனற்காவனோ கெட்ட
ஒன்னலர் பகைக் காவனோ
ஓழியாத சஞ்சலப் படுகுழிக் காவனோ
ஊழ்வினை தனக் காவனோ
நீயா தெரிந்தெனைப் பாதுகாத்து அருள்செய்து
நெடுநாட் படும் பாடெலாம்
நோக்கி யழியாத சுகமெய்தச் செய்தாலன்றி
நீச்ச நிலை இல்லையம்மா
வீயாத முக்கணத் திடத்தில் வளர்அமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

9

கோதற்ற மெய்ஞ்ஞான போதச் சிவானந்த
கோலா கலச்சீலர் பால்
கொத்தடிமை செய்தவர்கள் சொற்படி நடத்த
பல குற்றங்களும் களைந்து
சூதற்ற நெஞ்சனாய் ஆசைப் பிசாசைத்
துரத்தி ஐம்புல வேடாரம்
துட்டரை யடக்கி யொரு துக்கமிலா ஞான
சுக நிஷ்டை சேர்வதென்றோ
நாதத்துமைப் பூத பேதத்து எண்பத்து
நாலு லட்சத்து மடியார்
நல்லிதயத்தும் அறுசமயத்தும் மறுவற்று
நானெனும் பேர்படைத்து
வேதத்து முறை பவனிடத்தில் வளர்அமுதமே
விரிபொழில் திருமயிலை வாழ்
விரைமலர்க் குழல்வல்லி மரைமலர்ப் பதவல்லி
விமலி கற்பக வல்லியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

மீனாட்சியம்மை

தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடல்
தொடையின் பயனே! நறைபழுத்த
துறைத் தீந்தமிழின் ஒழுகுநறுஞ்
சுவையே! அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்து
எடுக்கும் தொழும்பர் உளக்கோயிற்கு
ஏற்றும் விளக்கே! வளர்சிய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
இளமென் பிடியே! எறிதரங்கம்
உடுக்கும் புவனங் கடந்து நின்ற
ஒருவன் திருவுள்ளத்தில் அழகு
ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
உயிரோவியமே! மதுகரம்வாய்
மடுக்கும் குழற் காடேந்தும் இள
வஞ்சிக் கொடியே! வருகவே
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு
வாழ்வே! வருக! வருகவே!

அங்கயற்கண்ணியம்மை

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்
பால்கரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனங் குழைத்துஎன்னை எடுத்தாண்ட
அங்கயற்கண் எம்பிாட்டி
அரும்புமிள நகைபோற்றி ஆரணநூ
புரஞ்சிலம்பும் அடிகள் போற்றி.

தமிழ்ஞானம் மிகுபந்தன குன்றாத்தமிழ் சொல்லக்
குறைவின்றி நிறை புகழே.

காந்திமதியம்மை (வடிவுடைமங்கை)

வாரா திருந்தால் இனி நான்உன்
வடிவேல் விழிக்கு மையெழுதேன்
மதிவான் நுதற்குத் திலகம் இடேன்
மணியால் இழைத்த பணிபுனையேன்
பேராதரத்தி னொடுபழக்கம்
பேசேன் சிறிதும் முகம்பாரேன்
பிறங்கு முலைப்பால் இனிதூட்டேன்
பிரியம்உடன் ஒக்கலையில் வைத்துத்
தேரார் வீதி வளங்காட்டேன்
செய்ய கனிவாய் முத்தமிடேன்
திகழும் மணித்தொட் டிலில்ஏற்றித்
திருக்கண் வளரச் சீராட்டேன்
தாரார் இமவான் தடமார்பில்
தவழுங் குழந்தாய் வருகவே
சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித்
தாயே வருக வருகவே.

அபிராமியம்மை

சகலசெல் வங்களுந் தரும்இமய கிரிராச
தனைய் மாதேவி நின்னைச்
சத்யமாய் நித்யமும் உள்ளத்தித்துதிக்கும் உத்
தமருக்கு இரங்கி மிகவும்
அகிலமதில் நோயின்மை கல்வி தன்ம் தானியம்
அழகு புகழ் பெருமை இளமை
அறிவு சந்தானம் வலி துணிவு வாழ்நாள் வெற்றி
ஆகுநல்லாழ் நுகர்ச்சி
தொகைதரும் பதினாறு பேறும் தந்தருளி நீ
சுகானந்த வாழ்வு அளிப்பாய்
சுகிர்த குணசாலி பரிபாலி அநுகூலிதிரி
சூலி மங்கல விசாலி
மகவுநான் நீ தாய் அளிக்கொணாதோ மகிமை
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ்
வாமிசுப நேமிபுகழ் நாமிசிவ சாமிமகிழ்
வாமி அபிராமி உமையே.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி இலாதஉடலும்
சலியாத மனமும்அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும்ஒரு
துன்பம் இல்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உத விப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதிகட வூரின்வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி! அபிராமியே! - அபிராமிப்பட்டர்

துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

- மங்கள ரூபிணி மதியணி சூலினி மன்மத பாணியளே
சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி சௌந்தரியே
கங்கண பாணியன் கனி முகங் கண்டநல் கற்பகக் காமினியே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்கி. 1
- கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள்
தானுறு தவஒளி, தாரொளி, மதியொளி தாங்கியே வீசிடுவாள்
மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள் மாலைகள் சூடுடுவாள்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்கி. 2
- சங்கரி, சௌந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே
எங்குலந் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்தநல் துர்க்கையளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்கி. 3
- தணதண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத் தண்மணி நீ வருவாய்
கண கண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி நீ வருவாய்
பண பண பம்பண பறையொலி கூவிடப் பண்மணி நீ வருவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்கி. 4

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி பஞ்ச நல் பாணியளே
கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேழனைக் கொடுத்தநல் குமரியளே
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற் சக்தி யெனும் மாயே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி. 5
எண்ணிய படிநீயருளிட வருவாய் எங்குல தேவியளே
பண்ணிய செயலின் பயனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய்
கண்ணொளியதனால் கருணையேக் காட்டிக் கவலைகள் தீர்ப்பவளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி. 6
இடர்தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லையென்று நீ சொல்லிடுவாய்
சுடர்தரும் அழுதே சுருதிகள் கூறிச் சுகமதை தந்திடுவாய்
படர்தரும் இருளில் பரிதியாய் வந்து பழவினை ஒட்டிடுவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி. 7
ஜெய ஜெய பரலா சாமுண்டேஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி
ஜெய ஜெய துர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி
ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காள் ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாக்ஷி. 8

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்

சிவத்தின் சொருப இயல்பு

அங்கிங் கௌதபடி எங்கும்பர காசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது? தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது? சமயகோ டுகளெலாந்
தம்தெய்வம் எம்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது?
எங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லஒரு சித்தாகி இன்பமாய்
என்றைக்கும் உள்ளதெது? மேல்
கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லையுள தெது? அது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன எலாம், மோன உருவெளிய தாகவும்
சுருதி அஞ்சலி செய்குவாம்.

திருவருட் பெருமை

ஊர்அனந்தம் பெற்ற பேர்அனந்தம் சுற்றும்
உறவனந் தம்வினையினால்
உடல்அனந்தம் செய்யும் வினைஅனந்தம் கருத்
தோஅனந்தம் பெற்றபேர்
சீர்அனந்தம் சொர்க்க நரகமும் அனந்தம் நல்
தெய்வமும் அனந்தபேதம்
திகழ்கின்ற சமயமும் அனந்தம் அதனான்கூன
சிற்சந்தியால் உணர்ந்து
கார்அனந் தங்கோடி வருடித்த தெனஅன்பர்
கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கவே
கருதரிய ஆனந்த மழைபொழியும் முகிலைநம்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேர்அனந்தம் பேசி மறை அனந்தம் சொலும்
பெரிய மவுனத்தின் வைப்பைப்
பேசரும் அனந்த பதஞான ஆனந்தமாம்
பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்.

பராசத்தி தன்மை

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
அருமறைகள் முரசறையவே
அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்த மயமான
ஆதியை அனாதிகை
தத்துவ சொரூபத்தை, மதசம்மதம் பெறாச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாகவத புட்கல் நிராலம்ப ஆலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்தநின் மலசகித நித்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விடய சுத்தமான
நிர்விகா ரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தம் அறியாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு
திவ்யதே சோமயத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை அஞ்சலி செய்வாம்.

நடராஜ பத்து

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ
மறை நான்கின் அடிமுடியும் நீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ
மண்டலம் இரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க்கு உயிரும்நீ
பிறவும்நீ ஒருவன் நீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ
பெற்றதாய் தந்தை நீயே.

பொன்னும்நீ பொருளும்நீ இருளும்நீ ஒளியும்நீ
போதிக்க வந்த குருவும்நீ
புகழொணாக் கிரஹங்கள் ஒன்பதுவும்நீ யிந்தப்
புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ
எண்ணரிய ஜீவகோடிகளின்ற அப்பனே
என் குறைகள் யார்க்கு உரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனை ஈன்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே.

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட
மங்கை சிவகாமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட
மறை தந்த பிரம்மனாட

கோனாட வானுலக கூட்டமெல்லாம் ஆட
குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டலம் இரண்டாட தண்டை புலியடை யாட
குழந்தை முருகேசன் ஆட
ஞான சம்பந்தரோடு இந்திர பதினெட்டு முனி
அஷ்ட பாலகருமாட
நரை தும்பை யறுகாட நந்தி வாகனமாட
நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனைபாட எனைநாடி இதுவேளை
விருதோடு ஆடி வருவாய். (ஈசனே)

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற உருக்கொண்டு
கனவென்ற வாழ்வை நம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே
கட்டுண்டு நித்த நித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரைதேடி
ஓயாமல் இரவு பகலும்
உண்டுண்டு உறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது
ஒருபயன் அடைந் திலேனை
தடமென்ற மிடைகரையில் பந்த பாசங்களெனுந்
தாபாரம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று
தமியேனை யிவ் வண்ணமாய்
இடையென்று கடைநின்று ஏனென்று கேளா
திருப்பதுடன் அழகாகுமோ. (ஈசனே)

பம்புகு னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந்
தம்பனம் வசியமல்ல
பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேசம்
அதுவல்ல சால மல்ல
அம்பு குண்டுகள் விலகமொழியும் மந்திரமல்ல
ஆகாய குளிகை யல்ல
அன்போடு செய்கின்ற வாத மோடிகளல்ல
அரிய மோகனமு மல்ல

தொழுத கையுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுத கண்ணீரும் அனைத்து.

கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்ம ரிஷி
கொங்கணர் புலிப் பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி நிலைநிற்க
ஏதுளது புகல வருவாய். (ஈசனே)

நொந்துவந்தே னென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும்
செவியென்ன மந்த முண்டோ
நுட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின்
நோக்காத தந்தை யுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென்று அடியைப் பிடித்தபின்
தளராத நெஞ்ச முண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ
தந்தை நீ மலடுதானோ
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே
வினை யொன்று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே
வேடிக்கை யிதுவல்லவோ
இந்தவுலகு ஈரேழும் அளித்தாய் சொல்லு
யினி உன்னை விடுவதில்லை. (ஈசனே)

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும்
வாஞ்சை யில்லாத போதிலும்
வாலாயமாய்க் கோயில் சுற்றாத போதிலும்
வஞ்சகமே செய்த போதிலும்
மொழியகணை மொகனை யில்லாமலே பாடினும்
மூர்க்கனே முகடாகினும்
மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும்
முழுகாமியே யாயினும்
பழியெனக்கு அல்லவோ தாய்தந்தைக் கல்லவோ
பார்த்தவர்கள் சொல்வார்களோ
பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுடல் ஈந்தநீ
பாலனைக் காக்கொணாதோ
எழில் பெரிய அண்டங்கள் அடுக்காய் அமைத்தநீ
என்குறைகள் தீர்த்தல் பெரிதோ. (ஈசனே)

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும்கீம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்கு உரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.

அன்னை தந்தைகளென்னை ஈன்றதற் கழுவனோ
அறிவிலா ததற் கழுவனோ
அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனோ
ஆசை மூன்றுக் கழுவனோ
முன்பிறப் பென்னவினை செய்தனென்று அழுவனோ
என்முட அறிவுக் கழுவனோ
முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென்று அழுவனோ
முக்தி வருமென் றுணர்வனோ
தன்னை நொந்தழுவனோ உன்னைநொந்து அழுவனோ
தவமென்ன வென் றழுவனோ
தையலர்க் கழுவனோ மெய்வளர்க்க அழுவனோ
தரித்திர திசைக்கு அழுவனோ
இன்று மென்னபிறவி வருமோவென்று அழுவனோ
எல்லா முரைக்க வருவாய். (ஈசனே)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ்சு அறுத்தனோ
கன்னியர்கள் பழி கொண்டனோ
கடனென்று பொருள் பறித்து வயிறெரிந்தனோ
கிளை வழியில் முள்ளிட்டனோ
தாயாருடன் பிறவிக் கென்னவினை செய்தனோ
தந்த பொருளிலை யென்றனோ
தானென்று கர்வித்துக் கொலை களவு செய்தனோ
தவசிகளை யேசினேனோ
வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனோ
வானவரைப் பழித் திட்டனோ
வடிவுபோல் பிறரைச் சேர்க்கா தடித்தனோ
வந்தபின் என் செய்தனோ
ஈயாதலோபி யென்றே பெய ரெடுத்தனோ
எல்லாம் பொறுத் தருள்வாய். (ஈசனே)

தாயார் இருந்தென்ன தந்தையும் இருந்தென்ன
தன்பிறவி யுறவு கோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயர் எடுத்தென்ன
தாரணியை யாண்டு மென்ன

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது.

சேயர்க் எிருந்தென்ன குருவா யிருந்தென்ன
சீடர்க் எிருந்து மென்ன
சித்துபல கற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
செய்தென்ன நதிக் ளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன் யெமனோலை
ஓன்றைக் கண்டு தடுக்க
உதவுமோ யிது வெலாம் சந்தையுற வென்றுதான்
உன்னிரு பாதம் பிடித்தேன்
யார்மீது உன்மன மிருந்தாலு முன் கடைக்கண்
பார்வை யது போதுமே. (ஈசனே)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ என்மனங் கல்லோ
இரும்போ பெரும் பாறையோ
இருசெவியும் அந்தமோ கேளாது அந்தமோ
இதுவுனக்கு அழகு தானோ
என் அன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ
இதுவுமுன் செய்கை தானோ
இருபிள்ளை தாபமோ யார்மீது கோபமோ
ஆனாலும் நான் விடுவேனோ
உன்னை விட்டெங்கு சென்றாலும் விழலாவனோ
நான் உனையடுத்துங் கெடுவனோ
ஓகோ! இதுன்குற்ற மென்குற்ற மொன்றுமில்லை
உற்றுப்பார் பெற்ற ஐயா
என் குற்றமாயினும் உன் குற்றமாயினும்
இனிஅரு ளளிக்க வருவாய். (ஈசனே)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறைகளைப் படிக்க நேரம், காலம் பார்க்கவேண்டுமா?

தேவாரம், திருவாசகப் பாடல்களை எப்போது பாடுவது? எப்போது இறைவன் திருநாமங்களைச் சொல்வது? என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடாது. 'எப்ப நீங்க மூச்சு விடுவீங்க' என்று ஒருத்தரைக் கேட்கமுடியுமா? காலையிலே கொஞ்சநேரம் மூச்சு விடுவேன். அப்புறம் நிறுத்திட்டு வேலைக்குப் போயிடுவேன். பிறகு மாலையில் வந்து தான் மூச்சுவிடுவேன் என்றா பதில் சொல்வார்கள்!

உன்னை அறியாமலேயே மூக்கு, எந்த நேரத்திலும் காற்றை வாங்கி விடுவது போல, இறைவனது திருநாமங்களை மனதாலும், நாவினாலும் எப்பொழுதும் சொல்லிக் கொண்டே இருத்தல் வேண்டும்.

"நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும்
நா நமச்சிவாயவே"

- திருக்குறளார் வி. முனிசாமி

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

உ
அன்பே சிவம்

விநாயகர் 108 போற்றி

ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி
பூமனும் பொருள்தோறும் பொலிவாய் போற்றி
அகரம் முதலென ஆனாய் போற்றி
அகர உகர ஆதி போற்றி

மகரமாய் நின்ற வானவ போற்றி
பகர்முன் னவனாம் பரனே போற்றி
மண்ணாய் விண்ணாய் மலர்ந்தாய் போற்றி
கண்ணுள் மணியாய் நின்றாய் போற்றி
நீர்தீக் காற்றாய் நின்றாய் போற்றி
கார்குளி ராகக் கனிந்தாய் போற்றி

10

பகலவன் நிலவாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நிகர் மீன் கணமாய் நிலைத்தாய் போற்றி
மழைபொழி இமய வல்லிசேய் போற்றி
தழைசெவி எண்தோள் தலைவ போற்றி
திங்கட் சடையோன் செல்வ போற்றி
எங்கட் கருளும் இறைவா போற்றி
அறுமுகச் செவ்வேட்கு அண்ணா போற்றி
சிறுகண் களிற்றுத் திருமுக போற்றி
செம்பொன் மேனிச் செம்மால் போற்றி
உம்பல் போற்றும் உம்பர் போற்றி

20

பண்ணியம் ஏந்துகைப் பண்ணவ போற்றி
எண்ணிய எண்ணியாங் கிசைப்பாய் போற்றி
அப்பமும் அவலும் கப்புவாய் போற்றி
முப்புரி நூல்மார்பு அப்பா போற்றி
எள்ளுருண் டைபொரி ஏற்போய் போற்றி
தெள்ளுறு தெவிட்டாத் தேனே போற்றி
மூவர் மொழியிடம் மொழிந்தாய் போற்றி
தேவர்க் கரிய தேவா போற்றி
மாலுக் கரிய மதகரி போற்றி
பாலெனக் கடல்நீர் பருகினாய் போற்றி

30

கொடுத்தும் கொளல் வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

பாரதம் எழுதிய பருஉக்கர போற்றி
மாரதம் அச்சொடி மதவலி போற்றி
மாங்கனி அரன்பால் வாங்கினோய் போற்றி
ஈங்கினி எம்பால் எழுந்தருள் போற்றி
கரும்பா யிரங்கொள் கள்வா போற்றி
அரும்பொரு ளேயெம் ஐயா! போற்றி
திணைபால் கடந்த தேவே போற்றி
புணையாய் இடர்க்கடல் போக்குவோய் போற்றி
பேழை வயிற்றுப் பெம்மான் போற்றி
ஏழைக் கிரங்கும் எம்மிறை போற்றி

40

அடியவர் உள்ளம் அமர்ந்தாய் போற்றி
அடிமலர் எம்தலை அணிவாய் போற்றி
திருநீற் றொளிசேர் செம்மால் போற்றி
இருவே றுருவ ஈசா போற்றி
உள்ளத் திருளை ஒழிப்பாய் போற்றி
கள்ளப் புலனைக் கரைப்பாய் போற்றி
நம்பியாண் டார்க்கருள் நல்லாய் போற்றி
எம்பிரானாக இசைந்தாய் போற்றி
உருகுவோ ருள்ளத் தொளியே போற்றி
பெருகருள் சுரக்கும் பெருமான் போற்றி

50

தம்பிக்கு வள்ளியைத் தந்தாய் போற்றி
உம்பர்கட் கரசே ஒருவ போற்றி
பிள்ளையார்ப் பெயர்க்கொண் டுள்ளாய் போற்றி
வள்ளலாய் நலங்கள் வழங்குவாய் போற்றி
மூவாச் சாவா முத்தா போற்றி
ஆவா எங்களுக் கருள்வாய் போற்றி
தமிழ்ச்சுவை சார்திருச் செவியாய் போற்றி
அமிழ்தாய் எம்மகத் தானாய் போற்றி
மழவிளங் களிநே மணியே போற்றி
குழலியாய்ச் சிவன்மடி குலவுவோய் போற்றி

60

பெருச்சா ளியூரும் பிரானே போற்றி
நரிசெய லார்பால் நண்ணாய் போற்றி
செந்தா மரைத்தாள் தேவா போற்றி

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.

நந்தா மணியே நாயக போற்றி
இருள்சேர் இருவினை எறிவாய் போற்றி
கரிமுகத் தெந்தாய் காப்போய் போற்றி
ஆங்கா ரம்முளை அறுப்பாய் போற்றி
பாங்கார் இன்பப் பராபர போற்றி
கற்றவர் விழுங்கும் கனியே போற்றி
மற்றவர் காணா மலையே போற்றி

70

சொல்லொரு பொருளின் தொடர்பே போற்றி
கல்லும் கரைக்கு வல்லோய் போற்றி
தொந்தி வயிற்றைத் தந்தி போற்றி
முந்திய பொருட்கு முந்தியோய் போற்றி
ஐந்துகை யுடைய ஐய போற்றி
ஐந்தொழில் ஆற்றும் அமர போற்றி
அருளாய் அருள்வாய் ஆண்டவ போற்றி
தருவாய் மணமலர்த் தாராய் போற்றி
கயமுக அசுரனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
மயலுறும் இன்ப வாழ்வே போற்றி

80

ஆனையாய்ப் புழுவாய் ஆனாய் போற்றி
பானை வயிற்றுப் பரமே போற்றி
கடம் பொழி யானைக் கன்றே போற்றி
மடம்ஒளி அறிவின் வளனே போற்றி
பாலொடு தேனும் பருகுவோய் போற்றி
மேலொடு கீழாய் மிளிர்வோய் போற்றி
எய்ப்பில் வைப்பாய் இருந்தோய் போற்றி
மெய்ப்பொருள் வேழ முகத்தாய் போற்றி
நல்லார்க் கெட்டும் நாதா போற்றி
பொல்லா மணியே புராதன போற்றி

90

அறிவின் வரம்பை அகன்றாய் போற்றி
குறிகுணங் கடந்த குன்றே போற்றி
எட்டு வான்குணத் தெந்தாய் போற்றி
கட்டறு களிற்று முகத்தோய் போற்றி
மலரில் மணமாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
அலர்கதிர் ஒளியின் அமர்வோய் போற்றி

இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.

ஒங்கா ரம்முகத் தொருத்தல் போற்றி
ஏங்கா துயிர்க்கருள் இயற்கை போற்றி
எண்ணும் எழுத்துமாய் இசைந்தாய் போற்றி
பண்ணும் பயனுமாய்ப் பரந்தாய் போற்றி 100

அருவே உருவே அருவுரு போற்றி
பொருளே பொருளின் புணர்ப்பே போற்றி
புகர்முகக் களிற்றுப் புண்ணிய போற்றி
அகலிடம் நிறைய அமர்ந்தோய் போற்றி
செல்வம் அருள்க தேவா போற்றி
நல்லன எமக்கருள் நாயக போற்றி
ஆக்கமும் ஊக்கமும் அருள் போற்றி
காக்க எங்களை யுன் கழலிணை போற்றியே. 108

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அன்பே சிவம்

சிவபெருமான் 1008 போற்றி

ஆறாம் திருமுறை

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் சிவன் என்ன நின்றாய் போற்றி
எரிகடராய் நின்ற இறைவா போற்றி
கொல்லார் மழுவாள் படையாய் போற்றி
கொல்லும் கூற்று ஒன்றை உதைத்தாய் போற்றி
கல்லாதார் காட்சிக்கு அரியாய் போற்றி
கற்றார் இடும்பைக் களைவாய் போற்றி
வில்லால் வியன்அரணம் எய்தாய் போற்றி
வீரட்டம் காதல் விமலா போற்றி.

பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும் பண்பா போற்றி
பல்ஊழியாய் படைத்தாய் போற்றி 10
ஓட்டு அகத்தே ஊணா உகந்தாய் போற்றி
உள்குவார் உள்ளத்து உறைவாய் போற்றி

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

காட்டுஅகத்தே ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
கார்மேகம் அன்ன மிடற்றாய் போற்றி
ஆட்டுவது ஓர் நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
அலை கெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி.

முல்லை அம்கண்ணி முடியாய் போற்றி
முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி போற்றி
எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி
ஏழ்நரம்பின் ஓசை படைத்தாய் போற்றி. 20
சில்லைச் சிரைத்தலையில் ஊணா போற்றி
சென்று அடைந்தார் தீவினைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி
தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேயாய் போற்றி
திருவீரட்டானத்து எம் செல்வா போற்றி.

சாம்பர் அகலத்து அணிந்தாய் போற்றி
தவநெறிகள் சாதித்து நின்றாய் போற்றி
கூம்பித் தொழுவார்தம் குற்றேவலைக்
குறிக்கொண்டு இருக்கும் குழகா போற்றி
பாம்பும் மதியும் புனலும் தம்மில்
பகை தீர்த்து உடன்வைத்த பண்பா போற்றி 30
ஆம்பல்மலர் கொண்டு அணிந்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி.

நீறு ஏறு நீலமிடற்றாய் போற்றி
நிழல் திகழும் வெண்மழுவாள் வைத்தாய் போற்றி
கூறுஏறு உமை ஒருபால் கொண்டாய் போற்றி
கோள் அரவம் ஆட்டும் குழகா போற்றி
ஆறுஏறு சென்னி உடையாய் போற்றி
அடியார்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி
ஏறுஏற என்றும் உகப்பாய் போற்றி
இருங் கெடில வீரட்டத்து எந்தாய் போற்றி 40

பாடுவார் பாடல் உகப்பாய் போற்றி
பழையாற்றுப் பட்டைச்சுரத்தாய் போற்றி
வீடுவார் வீடு அருள வல்லாய் போற்றி
வேழத்துஉரி வெருவப் போர்த்தாய் போற்றி

சமண்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்து ஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

நாடுவார் நாடற்கு அரியாய் போற்றி
நாகம் அரைக்கு அசைத்த நம்பா போற்றி
ஆடும் ஆன்அஞ்சும் உகப்பாய் போற்றி
அலை கெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி

மண் துளங்க ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மால்கடலும் மால்விசும்பும் ஆனாய் போற்றி 50
விண் துளங்க மும்மதிலும் எய்தாய் போற்றி
வேழத்துஉரி மூடும் விகிர்தா போற்றி
பண் துளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி
பார் முழுதும்ஆய பரமா போற்றி
கண் துளங்கக் காமனை முன் காய்ந்தாய் போற்றி
கார்க் கெடிலம் கொண்ட கபால் போற்றி

வெஞ்சின வெள்ளறு ஊர்தி உடையாய் போற்றி
விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி
துஞ்சாப் பலி தேரும் தோன்றால் போற்றி
தொழுத கை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி 60
நஞ்சு ஒடுங்கும் கண்டத்து நாதா போற்றி
நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் ஆனாய் போற்றி
அஞ்சொலாள் பாகம் அமர்ந்தாய் போற்றி
அலை கெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
சீர்ப்ப்பதம் சிந்தை செய்தாய் போற்றி
புந்தியாய்ப் புண்டரிகத்து உள்ளாய் போற்றி
புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
தத்துவனே போற்றி என் தாதாய் போற்றி 70
அந்தியாய் நின்ற அரனே போற்றி
அலை கெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி.

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
முருகவேள் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி
தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி
தத்துவனே போற்றி என் தாதாய் போற்றி

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

தொக்கு அணா என்று இருவர் தோள் கைகூப்பத்
துளங்காது எரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி
எக் கண்ணும் கண் இலேன் எந்தாய் போற்றி
எறி கெடில வீரட்டத்து ஈசா போற்றி

80

ஆறாம் திருமுறை

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே போற்றி
கழல் அடைந்தார் செல்லும் கதியே போற்றி
அற்றவர்கட்கு ஆர்அமுதம் ஆனாய் போற்றி
அல்லல் அறுத்து அடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
மற்று ஒருவர் ஒப்பு இல்லா மைந்தா போற்றி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரம் எரித்த சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

வங்கம் மலி கடல் நஞ்சம் உண்டாய் போற்றி

மதயானை ஈர்உரிவை போர்த்தாய் போற்றி

90

கொங்கு அலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி

கொல் புலித்தோல் ஆடைக் குழகா போற்றி

அங்கணனே அமரர்கள்தம் இறைவா போற்றி

ஆலமர நீழல்அறம் சொன்னாய் போற்றி

செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி

மழவிடையாய் நின் பாதம் போற்றி போற்றி

நிலையாக என் நெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் உடையாய் போற்றி

100

இலை ஆர்ந்த மூஇலைவேல் ஏந்தீ போற்றி

ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலும் ஆனாய் போற்றி

சிலையால் அன்று எயில் எரித்த சிவனே போற்றி

திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

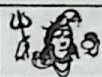
பொன் இயலும் மேனியனே போற்றி போற்றி

பூதப்படை உடையாய் போற்றி போற்றி

மன்னிய சீர் மறைநான்கும் ஆனாய் போற்றி

மறி ஏந்து கையானே போற்றி போற்றி

உன்னுமவர்க்கு உண்மையனே போற்றி போற்றி
உலகுக்கு ஒருவனே போற்றி போற்றி 110
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

நஞ்சு உடைய கண்டனே போற்றி போற்றி
நல்தவனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
வெஞ்சுடரோன் பல் இறுத்த வேந்தே போற்றி
வெண்மதி அம்கண்ணி விகிர்தா போற்றி
துஞ்சு இருளில் ஆடல் உகந்தாய் போற்றி
தூன்று மெய்க்கு அணிந்த சோதி போற்றி
செஞ்சடையாய் நின் பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி 120

சங்கரனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கு அரவா நின் பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத்து அயனோடு மாலும் காணா
அனல்உருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
வான்பிறையும் வாள்அரவும் வைத்தாய் போற்றி 130
கொம்பு அனைய நுண்இடையாள் கூறா போற்றி
குரைகழலால் கூற்று உதைத்த கோவே போற்றி
நம்புமவர்க்கு அரும்பொருளே போற்றி போற்றி
நால்வேதம் ஆறுஅங்கம் ஆனாய் போற்றி
செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
உகப்பார் மனத்து என்றும் நீங்காய் போற்றி
வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா போற்றி 140

வெள்ளைஏறு ஏறும் விகிர்தா போற்றி
மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி
தெள்ளுநீர்க்கங்கைச் சடையாய் போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

பூஆர்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
தேஆர்ந்த தேவர்க்கும் தேவே போற்றி
திருமாலுக்கு ஆழி அளித்தாய் போற்றி
சாவாமே காத்து என்னை ஆண்டாய் போற்றி
சங்கு ஒத்த நீற்று எங் சதுரா போற்றி 150
சேஆர்ந்த வெல் கொடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி

பிரமன்தன் சிரம் அரிந்த பெரியோய் போற்றி
பெண்உருவோடு ஆண்உருவாய் நின்றாய் போற்றி
கரம்நான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி
காதலிப்பார்க்கு ஆற்ற எளியாய் போற்றி
அருமந்த தேவர்க்கு அரசே போற்றி
அன்று அரக்கன் ஐந்நான்கு தோளும் தாளும்
சிரம் நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி 160

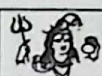
ஆறாம் திருமுறை

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆள்என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கும் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

பிச்சுஆடல் பேயோடு உகந்தாய் போற்றி
பிறவி அறுக்கும் பிரானே போற்றி 170
வைச்சு ஆடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவி என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பொய்ச்சார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
போகாது என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

மருவார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
மருவி என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
உருவாகி என்னைப் படைத்தாய் போற்றி
உள்ஆவி வாங்கி ஒளித்தாய் போற்றி
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
கருவாகி ஓடும் முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

180

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
வந்து என் தன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்கும் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத் தீஆடல் உகந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

190

ஊர்ஆகி நின்ற உலகே போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
பேர்ஆகி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
பெயராது என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
நீர்ஆவி ஆன நிழலே போற்றி
நேர்வார் ஒருவரையும் இல்லாய் போற்றி
கார்ஆகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

200

சில்உருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
தேவர் அறியாத தேவே போற்றி
புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
போகாது என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பல்உயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
பற்றி உலகை விடாதாய் போற்றி
கல்உயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

பண்ணின் இசைஆகி நின்றாய் போற்றி
பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
எண்ணும் எழுத்தும் சொல்ஆனாய் போற்றி
என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
விண்ணும் நிலனும் தீயானாய் போற்றி
மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

210

இமையாது உயிராது இருந்தாய் போற்றி
என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
உமைபாகம் ஆகத்து அணைத்தாய் போற்றி
ஊழிஏழ்ஆன ஒருவா போற்றி
அமையா அருநஞ்சம் ஆர்ந்தாய் போற்றி
ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
கமைஆகி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

220

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
சென்று ஏறி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா அடியேனுக்கு எல்லாம் போற்றி
அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

230

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள அகலம் உடையாய் போற்றி
அடியும் முடியும் இகலி போற்றி
அங்கு ஒன்று அறியாமை நின்றாய் போற்றி

கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
கோயிலா என் சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி 240

உண்ணாது உறங்காது இருந்தாய் போற்றி
ஓதாதே வேதம் உணர்ந்தாய் போற்றி
எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி
இறை விரலால் வைத்து உகந்த ஈசா போற்றி
பண்ணார் இசையின் சொல் கேட்டாய் போற்றி
பண்டே என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணாய் உலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

ஆறாம் திருமுறை

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

பொறை உடைய பூமி நீர் ஆனாய் போற்றி
பூதப்படை ஆள் புனிதா போற்றி 250
நிறை உடைய நெஞ்சின் இடையாய் போற்றி
நீங்காது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
மறை உடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
கறைஉடைய துண்டம் உடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

முன்புஆகி நின்ற முதலே போற்றி
மூவாத மேனி முக்கண்ணா போற்றி
அன்புஆகி நின்றார்க்கு அணியாய் போற்றி
ஆறு ஏறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி 260
என்பு ஆகம் எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி
என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
கண் பாவி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

மாலை எழுந்த மதியே போற்றி
மன்னி என் சிந்தை இருந்தாய் போற்றி
மேலை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
மேல் ஆடு திங்கள் முடியாய் போற்றி

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.

ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி
அடியார்கட்கு ஆர்அமுதம் ஆனாய் போற்றி 270
காலை முளைத்த கதிரே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

உடலின் வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
ஒள்ளி வீசும் பிரானே போற்றி
படரும் சடைமேல் மதியாய் போற்றி
பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி
சுடரில் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி
தோன்றி என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
கடலில் ஒளியாய் முத்தே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி 280

மை சேர்ந்த கண்டம் உடையாய் போற்றி
மாலுக்கும் ஓர் ஆழி ஈந்தாய் போற்றி
பொய் சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
போகாது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
மெய் சேரப் பால்வெண்ணீறு ஆட போற்றி
மிக்கார்கள் ஏத்தும் விளக்கே போற்றி
கைசேர் அனல் ஏந்தி ஆட போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

ஆறுஏறு சென்னி முடியாய் போற்றி
அடியார்கட்கு ஆரமுதாய் நின்றாய் போற்றி 290
நீறு ஏறும் மேனி உடையாய் போற்றி
நீங்காது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
கூறு ஏறுமங்கை மழுவா போற்றி
கொள்ளும் கிழமைஏழ் ஆனாய் போற்றி
காறு ஏறு கண்டம் மிடற்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

அண்டம்ஏழ் அன்று கடந்தாய் போற்றி
ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
பண்டை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
பாரோர் விண் ஏத்தப்படுவாய் போற்றி 300

இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற்று எஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

தொண்டர் பரவும் இடத்தாய் போற்றி
தொழில் நோக்கி ஆளும் சுடரே போற்றி
கண்டம் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

பெருகி அலைக்கின்ற ஆறே போற்றி
பேரா நோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி
உருகி நினைவார்தம் உள்ளாய் போற்றி
ஊனம் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி
அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி
ஆரும் இகழப் படாதாய் போற்றி
கருகிப் பொழிந்து ஓடும் நீரே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

310

செய்யமலர் மேலான் கண்ணன் போற்றி
தேடி உணராமை நின்றாய் போற்றி
பொய்யா நஞ்சுண்ட பொறையே போற்றி
பொருள் ஆக என்னை ஆட்கொண்டாய் போற்றி
மெய் ஆக ஆன் அஞ்சு உகந்தாய் போற்றி
மிக்கார்கள் ஏத்தும் குணத்தாய் போற்றி
கை ஆனை மெய்த்தோல் உரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

320

மேல்வைத்த வானோர் பெருமான் போற்றி
மேல் ஆடு புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
சீலத்தான் தென்இலங்கை மன்னன் போற்றி
சிலை எடுக்க வாய் அலற வைத்தாய் போற்றி
கோலத்தால் குறைவு இல்லான் தன்னை அன்று
கொடிது ஆகக் காய்ந்த குழகா போற்றி
காலத்தால் காலனையும் காய்ந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

ஆறாம் திருமுறை

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
பரிசை அறியாமை நின்றாய் போற்றி
சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி
தூமாலை மத்தம் அணிந்தாய் போற்றி
ஆட்டு ஆன அஞ்சும் அமர்ந்தாய் போற்றி

330

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.

259

அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணுவல் செய்வார்கண் இல்.

அடங்கார் புரம் எரிய நக்காய் போற்றி
காட்டுஆனை மெய்த்தோல் உரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
அதிரா வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
ஆல நிழல்கீழ் அமர்ந்தாய் போற்றி
சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
சாம்பர் மெய் பூசும் தலைவா போற்றி
எதிரா உலகம் அமைப்பாய் போற்றி
என்றும் மீளா அருள்செய்வாய் போற்றி
கதிர்ஆர் கதிருக்குஓர் கண்ணே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

340

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
செல்லாத செல்வம் உடையாய் போற்றி
ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
ஆகாய வண்ணம் உடையாய் போற்றி
வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி
வேளாத வேள்வி உடையாய் போற்றி
கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

350

ஆட்சி உலகை உடையாய் போற்றி
அடியார்க்கு அமுதுஎலாம் ஈவாய் போற்றி
குட்சி சிறிதும் இலாதாய் போற்றி
சூழ்ந்த கடல்நஞ்சும் உண்டாய் போற்றி
மாட்சி பெரிதும் உடையாய் போற்றி
மன்னி என் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
காட்சி பெரிதும் அரியாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

360

முன்னியாய் நின்ற முதல்வா போற்றி
மூவாத மேனி உடையாய் போற்றி
என்னியாய் எந்தை பிரானே போற்றி
ஏழ்இன் இசையே உகப்பாய் போற்றி
மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி

மந்திரமும் தந்திரமும் ஆனாய் போற்றி
கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

உரியாய் உலகினுக்கு எல்லாம் போற்றி
உணர்வு எனும் ஊர்வது உடையாய் போற்றி 370
எரியாய் தெய்வச் சுடரே போற்றி
ஏகம் மாமுண்டி உடையாய் போற்றி
அரியாய் அமரர்கட்கு எல்லாம் போற்றி
அறிவே அடக்கம் உடையாய் போற்றி
கரியானுக்கு ஆழி அன்று ஈந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

எண்மேலும் எண்ணம் உடையாய் போற்றி
ஏறு அரிய ஏறும் குணத்தாய் போற்றி
பண்மேலே பாவித்து இருந்தாய் போற்றி
பண்ணொடு யாழ் வீணை பயின்றாய் போற்றி 380
விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
கண்மேலும் கண்ஒன்று உடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தீ போற்றி
துடியார் இடைஉமையாள் பங்கா போற்றி
சோதித்தார் காணாமை நின்றாய் போற்றி
அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி
அமரர்பதி ஆள வைத்தாய் போற்றி 390
கடியார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

போற்றிஇசைத்து உன்அடி பரவ நின்றாய் போற்றி
புண்ணியனே நண்ணல் அரியாய் போற்றி
ஏற்று இசைக்கும் வான்மேல் இருந்தாய் போற்றி
எண்ணாயிரம் நூறு பெயராய் போற்றி
நால் திசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி
நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி

உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரால்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

காற்று இசைக்கும் திசைக்கு எல்லாம் வித்தேபோற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. 400

ஆறாம் திருமுறை

திருவடித் திருத்தாண்டகம்

அரவு அணையான் சிந்தித்து அரற்றும் அடி போற்றி
அருமறையான் சென்னிக்கு அணியாம் அடி போற்றி
சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் அடி போற்றி
சார்ந்தார்கட்கு எல்லாம் சரணாம் அடி போற்றி
பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் அடி போற்றி
பதினெண் கணங்களும் பாடும் அடி போற்றி
திரை விரவு தென்கெடில நாடன் அடி போற்றி
திருவீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி

கொடுவினையார் என்றும் குறுகா அடி போற்றி
குறைந்து அடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும் அடிபோற்றி
படு முழுவம் பாணி பயிற்றும் அடி போற்றி
பதைத்து எழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்த அடிபோற்றி
கடு முரண் ஏறு ஊர்ந்தான் கழல்சேவடிபோற்றி
கடல் வையம் காப்பான் கருதும் அடி போற்றி
நெடு மதியம் கண்ணி அணிந்தான் அடி போற்றி
நிறை கெடில வீரட்டம் நீங்கா அடி போற்றி

வைது எழுவார் காமம் பொய் போகா அடி போற்றி
வஞ்ச வலைப்பாடு ஒன்று இல்லா அடி போற்றி
கைதொழுது நாம் ஏத்திக் காணும் அடி போற்றி
கணக்கு வழக்கைக் கடந்த அடி போற்றி 420
நெய் தொழுது நாம் ஏத்தி ஆட்டும் அடி போற்றி
நீள் விசும்பை ஊடு அறுத்து நின்ற அடி போற்றி
தெய்வப்புனல் கெடில நாடன் அடி போற்றி
திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி

அரும்பித்த செஞ்ஞாயிறு ஏய்க்கும் அடி போற்றி
அழகு எழுதல் ஆகா அருள் சேவடி போற்றி
சுரும்பித்த வண்டுஇனங்கள் சூழ்ந்த அடி போற்றி
சோமனையும் காலனையும் காய்ந்த அடி போற்றி
பெரும் பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் அடி போற்றி

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்வர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

பிழைத்தார் பிழைப்பு அறிய வல்ல அடி போற்றி 430
திருந்து நீர்த் தென் கெடில நாடன் அடி போற்றி
திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி

ஒரு காலத்து ஒன்றுஆகி நின்ற அடி போற்றி
ஊழிதோறு ஊழி உயர்ந்த அடி போற்றி
பொரு கழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும் அடி போற்றி
புகழ்வார் புகழ் தகைய வல்ல அடி போற்றி
இரு நிலத்தார் இன்புற்று அங்கு ஏத்தும் அடிபோற்றி
இன்புற்றார் இட்ட பூ ஏறும் அடி போற்றி
திரு அதிகைத் தென்கெடில நாடன் அடி போற்றி
திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி. 440

திருமகட்குச் செந்தாமரை யாம் அடி போற்றி
சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும் அடி போற்றி
பொருளவர்க்குப் பொன் உரையாய் நின்ற அடிபோற்றி
புகழ்வார் புகழ் தகைய வல்ல அடி போற்றி
உருஇரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வா அடிபோற்றி
உரு என்று உணரப்படாத அடி போற்றி
திரு அதிகை தென்கெடில நாடன் அடி போற்றி
திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி

உரைமாலை எல்லாம் உடைய அடி போற்றி
உரையாடல் உணரப்படாத அடி போற்றி 450
வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் அடி போற்றி
வானவர்கள்தாம் வணங்கி வாழ்த்தும் அடி போற்றி
அரைமாத்திரையில் அடங்கும் அடி போற்றி
அகலம் அளக்கிற்பார் இல்லா அடி போற்றி
கரை மாங் கலிக் கெடிலநாடன் அடி போற்றி
கமழ் வீரட்டானக் கபாலி அடி போற்றி

நறு மலராய் நாளும் மலர்ச்சேவடி போற்றி
நடுவாய் உலகம் நாடாய் அடி போற்றி
செறிகதிரும் திங்களுமாய் நின்ற அடி போற்றி
தீத்திரளாய் உள்ளே திகழ்ந்த அடி போற்றி 460
மறு மதியை மாசு கழுவும் அடி போற்றி

நச்சப் படாதவன் செவ்வம் நடுவருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.

மந்திரமும் தந்திரமும் ஆய அடி போற்றி
செறி கெடிலநாடர் பெருமான் அடி போற்றி
திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி போற்றி
அணியனவும் சேயனவும் அல்லா அடி போற்றி
அடியார்கட்கு ஆர்அமுதம் ஆய அடி போற்றி
பணிபவர்க்குப் பாங்குஆக வல்ல அடி போற்றி
பற்றுஅற்றார் பற்றும் பவள அடி போற்றி
மணிஅடி பொன்அடி மாண்பாம் அடி போற்றி
மருந்தாய்ப் பிணி தீர்க்க வல்ல அடி போற்றி 470
தணிபாடு தண்கெடில நாடன் அடி போற்றி
தகை சார் வீரட்டத் தலைவன் அடி போற்றி

அம் தாமரைப்போது அலர்ந்த அடி போற்றி
அரக்கனையும் ஆற்றல் அழித்த அடி போற்றி
முந்துஆகி முன்னே முளைத்த அடி போற்றி
முழங்கு அழலாய் நீண்ட எம் மூர்த்தி அடி போற்றி
பந்து ஆடு மெல்விரலாள் பாகன் அடி போற்றி
பவளத் தடவரையே போல்வான் அடி போற்றி
வெந்தார் சுடலை நீறுஆடும் அடி போற்றி
வீரட்டம் காதல் விமலன் அடி போற்றி 480

வேட்கள நன்நகர் மேயாய் போற்றி
நெல்வாயில் வளர் நதியே போற்றி
கழிப்பாலை உறை கரும்பே போற்றி
நல்லூர்ப் பெருமண நம்பா போற்றி
மயேந்திரப் பள்ளி மன்னா போற்றி
தென்திரு முல்லை வாயிலாய் போற்றி
கலிக்கா மூர்வளர் கண்ணே போற்றி
சாய்க்காடு இனிது உறை சதுரா போற்றி
பல்லவ னீச்சரப் பரனே போற்றி
வெண்காடு உகந்த விகிர்தா போற்றி 490

கீழ்த்திருக் காட்டுப் பள்ளியாய் போற்றி
குருகாலூர் உறை குணமே போற்றி
காழியுள் மேய கடலே போற்றி
கோலக் காவில் கோவே போற்றி

கள் உண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

வேளூர் மேவிய வித்தகா போற்றி
கண்ணார் கோயில்வாழ் கனியே போற்றி
கடைமுடிப் பரமநின் கழல்கள் போற்றி
நின்றியூர் வளரும் நிதியே போற்றி
திருப்புன் கூர்அமர் திருவே போற்றி
நீரே நிருத்தநின் நீளஅடி போற்றி

500

அன்னி யூர்வளர் அரனே போற்றி
வேள்விக் குடிவளர் வேதா போற்றி
எதிர்கொள் பாடிஎம் இறைவா போற்றி
மணஞ்சேரி வார்சடை மணாளா போற்றி
குறுக்கை வீரட்டக் குழகா போற்றி
கருப்பறியல் நகர் காப்பாய் போற்றி
குரக்குக் காவிற் குருவே போற்றி
வாழொளி புத்தூர் வாழ்வே போற்றி
மண்ணிப் படிக்கரை மணியே போற்றி
ஓமாம் புலியூர் ஒருவனே போற்றி

510

கானாட்டு முள்ளூர்க் கடவுளே போற்றி
நாரையூர் நன்னகர் நலமே போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
பந்தணை நல்லூர்ப் பசுபத் போற்றி
கஞ்சனூர் ஆண்ட கற்பகமே போற்றி
கோடிக் காவுடைக் கோவே போற்றி
திருமங்கலக் குடித்தேனே போற்றி
பனந்தாள் தாட கேச்சரனே போற்றி
ஆப்பாடிப் பதி அமலா போற்றி
சேய்ஞலூர் உறையுஞ் செல்வா போற்றி

520

திருந்த தேவன்குடித் தேவா போற்றி
வியலூர் இருந்தருள் விமலா போற்றி
கொட்டையூரிற் கோடச்சரா போற்றி
இன்னம்பர் ஈசனின் இணையடி போற்றி
புறம்பயப் பதிவாழ் புண்ணியா போற்றி
விசய மங்கை வேதியா போற்றி
திருவைகா உறை சிவனே போற்றி

அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதுஇன்றேல்
பிணி அன்றோ பீடு நடை.

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டில் பொன்மீன் விழுங்கியற்று.

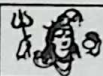
வடகுரங்காடு துறையாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத்து அழகா போற்றி
சீரார் திருவையாறா போற்றி 530

நெய்த்தானத்து நெய் ஆடியே போற்றி
பெரும் புலியூர்ப் பெருமானே போற்றி
மழபாடி வயிரத் தூணே போற்றி
பழுவூர் மேவிய பண்பா போற்றி
கானூர் மேய செங்கரும்பே போற்றி
அன்பிலா ஆலந்துரை அரசே போற்றி
வடகரை மாந்துறை வள்ளல் போற்றி
திருப்பால் துறைஉறை தேவே போற்றி
ஆனைக்கா உறை ஆதி போற்றி
பைஞ்ஞீலி அண்ணல் நின் பாதம் போற்றி 540

பாச்சிலாச் சிராமப் பரனே போற்றி
ஈங்கோய் மலைஎம் எந்தாய் போற்றி
வாட்போக்கி மலையுறை வாழ்வே போற்றி
கடம்பந் துறைவளர் கடலே போற்றி
பராய்ந்துறை மேவிய பரனே போற்றி
கற்குடி மாமலைக் கண்ணுதல் போற்றி
மூக்கீச் சரத்து முதல்வா போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
எறும்பியூர் இருந்த எம்மான் போற்றி
நெடுங்களம் இனிதமர் எம்மான் போற்றி 550

மேலைக் காட்டுப் பள்ளியாய் போற்றி
ஆலம் பொழிலுறை அரனே போற்றி
திருப்பூந்துருத்தித் தேசிக போற்றி
கண்டிவீரட்டக் கரும்பே போற்றி
சோற்றுத் துறைவளர் தொல்லோய் போற்றி
வேதிக் குடிஉறை விசய போற்றி
தென்குடித் திட்டைத் தேவே போற்றி
திருப்புள்ள மங்கைத் திருவே போற்றி
சக்கரப் பள்ளிஎம் சங்கரா போற்றி
கருகாவூருறை கடம்பா போற்றி 560

திருப்பா லைத்துறைச் செல்வா போற்றி
நல்லூர்ப் பெரும நின் நிற்பதம் போற்றி
ஆவூர்ப் பசுபதீச் சரணே போற்றி
சக்தி முற்றச் சதுரா போற்றி
பட்டிச் சரம்எறை பரமா போற்றி
பழையா றைவட தனியாய் போற்றி
வலஞ்சுழி மேவிய வரதா போற்றி
குடமூக்கமர்கும் பேசா போற்றி
கீழ்க்கோட்ட டத்துளங் கூத்தா போற்றி
குடந்தைக் காரோ ணத்தாய் போற்றி

570

நாகேச் சரம்வாழ் நாதா போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
தென்குரங் காடு துறையாய் போற்றி
நீலக் குடியுறை நிருத்தா போற்றி
வைகல் மாடக் கோயிலாய் போற்றி
நல்லம் நடம்பயில் நாதா போற்றி
கோழம் பத்துறை கோவே போற்றி
ஆவடு தண்துறை அமரா போற்றி
துருத்தி ஈச நின் துணையடி போற்றி
அழுந்தூர் ஆளும் அரசே போற்றி

580

மயிலா டுத்துறை மணியே போற்றி
திருவிள நகர்உறை திருவே போற்றி
பறியல் வீரட்டப் பரமா போற்றி
செம்பொன் பள்ளிச் செல்வா போற்றி
நனிபள்ளி வளரும் நம்பா போற்றி
வலம்புரம் மன்னிய வாழ்வே போற்றி
தலைச்சங் காடமர் தத்துவ போற்றி
ஆக்கூர் அமர்ந்த அம்மான் போற்றி
கடலூர்க் காலவீ ரட்டா போற்றி
கடலூர் மயானக் கடவுளே போற்றி

590

வேட்டக் குடியின் மேயாய் போற்றி
திருத்தெளிச் சேரிச் சிவனே போற்றி
தரும புரம்வளர் தத்துவா போற்றி

நள்ளா றுடைய நாதா போற்றி
கோட்டா றமருங் குழகா போற்றி
அம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயிலாய் போற்றி
அம்பர்ப்மாகளத்து அரனே போற்றி
மீயச் சூருறை விண்ணவ போற்றி
மீயச் சூரிளங் கோயிலாய் போற்றி
திலதைப் பதிவாழ் திலகமே போற்றி

600

பாம்புர நன்னகர்ப் பரமனே போற்றி
சிறுகுடிப் பிறைமுடிச் செல்வா போற்றி
விண்ணிழி வீழி மிழலையாய் போற்றி
வன்னியூர் மேவிய மைந்தா போற்றி
கருவிலி அமருங் கண்ணே போற்றி
பேணு பெருந்துறைப் பெம்மான் போற்றி
நறையூர்ச் சித்தீச் சரனே போற்றி
அரிசிற் கரைப்புத் தூரா போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி
கலைய நல்லூர்க் கடவுளே போற்றி

610

கருக்குடி அண்ணல் நின் கழல்கள் போற்றி
திருவாஞ் சியம்வளர் தேவே போற்றி
நன்னிலத் துப்பெருங் கோயிலாய் போற்றி
கொண்டிச் சரத்துக் கோவே போற்றி
திருப்பனை யூர்வளர் தேவே போற்றி
விற்குடி வீரட்டம் மேயாய் போற்றி
புகலூர் மேவிய புண்ணியா போற்றி
புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரா போற்றி
இராமன தீச்சரத்து இறைவா போற்றி
பயற்றுா ருறையும் பண்பா போற்றி

620

செங்காட் டங்குடிச் சேவகா போற்றி
மருகற் பெருமநின் மலரடி போற்றி
சாத்த மங்கைச் சம்புவே போற்றி
நாகைக்கா ரோணம் நயந்தாய் போற்றி
சிக்கல் நகர்வளம் செல்வா போற்றி
கீழ்வேள் ஊர் ஆன் கேடில் போற்றி
தேவூர் ஆதிநல் தேனே போற்றி

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று.

பள்ளிமுகக் கூடற் பரனே போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
ஆரூர் அரநெறி அப்பா போற்றி

630

பரவையுள் மண்தளிப் பரனே போற்றி
விளமர் உகந்த வித்தகா போற்றி
கரவீ ரச்சங் கரனே போற்றி
பெருவேளூர் உறை பெரும போற்றி
தலையா லங்காடு அமர்ந்தாய் போற்றி
குடவாயில் மன்னிய குருவே போற்றி
சேறைச் செந்நெறிச் செல்வா போற்றி
நாலூர் மயான நாடகா போற்றி
கடுவாய்க் கரைப்புத் தூரா போற்றி
திருஇரும் பூளைத் தேவே போற்றி

640

அரதைப் பெரும்பதி அமர்ந்தாய் போற்றி
அவளிவள் நல்லூர் அரசே போற்றி
பரிதி நியமப் பரனே போற்றி
வெண்ணிவாழ் விமலநின் மெல்லடி போற்றி
பூவனூர்ப் புனிதநின் பொன்னடி போற்றி
பாதா ளீச்சரப் பரமா போற்றி
திருக்களர் மேவிய தேவா போற்றி
ஒங்குசிற் றேமத்து ஒருவா போற்றி
உசாத்தா னத்தமர் உறவே போற்றி
இடும்பா வனத்துறும் இறைவா போற்றி

650

கடிக்குளத்து உறைகடல் அமுதே போற்றி
தண்டமலை நீணெறித் தாயே போற்றி
கோட்டுர் மேவிய கொழுந்தே போற்றி
வெண்துறை மேவிய வேதா போற்றி
கொள்ளம் புதூர்க் கோவே போற்றி
பேரெயிற் பெருமநின் பெய்கழல் போற்றி
கொள்ளிக் காடமர் கொற்றவ போற்றி
திருத்தெங் கூர்வளர் தேனே போற்றி
நெல்லிக் காஉறை நித்திய போற்றி
நாட்டியத் தான்குடி நம்பி போற்றி

660

குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான் முந்தும்.

269

உழுதுஉண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்று எல்லாம்
தொழுதுஉண்டு பின் செல்பவர்.

திருக்கா றாயில் தியாகா போற்றி
கன்றாப் பூர்நடு தறியே போற்றி
வலிவம் வந்தருள் வரதா போற்றி
கைச்சின மேவிய கண்ணுதல் போற்றி
கோளிலி உறையுங் கோவே போற்றி
வாய்மூர் அடிகள்நின் மலர்ப்பதம் போற்றி
மறைக்காடு உறையும் மணாளா போற்றி
அகத்தியான் பள்ளி ஐயா போற்றி
கோடிக் கோயிற் குழகா போற்றி
திருவிடை வாய்வளர் தேவா போற்றி

670

கோணமா மலைகுடி கொண்டாய் போற்றி
அண்ணல்கேதீச்சரத்து அடிகள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
ஆப்ப னூர்வளர் ஐயா போற்றி
திருப்பரங் குன்றில் செல்வா போற்றி
ஏடகத்து எந்தைநின் இணையடி போற்றி
கொடுங்குன்று அமருங் கோவே போற்றி
திருப்புத் தூர்த்திருத் தளியாய் போற்றி
திருப்புன வாயில்எம் செல்வா போற்றி
மால்செய்ரா மேச வாழ்வே போற்றி

680

ஆடா னையுறை ஆதி போற்றி
கானப் பேருறை காளையா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத்து அரனே போற்றி
கழியல் வளரும் துணைவா போற்றி
குற்றா லத்துளங் கூத்தா போற்றி
நெல்வே லியுறை செல்வா போற்றி
அஞ்சைக் களத்துறை அப்பா போற்றி
அவிநா சிவளர் அரனே போற்றி
முருகன் பூண்டி முதல்வா போற்றி
திருநணா வளரும் திருவே போற்றி

690

கொடிமா டஞ்செங் குன்றாய் போற்றி
வெஞ்சமாக் கூடல் விகிர்தா போற்றி
பாண்டிக் கொடுமுடிப் பழையோய் போற்றி

இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்.

கருவூர் ஆனிலைக் கண்மணி போற்றி
நெல்வா யில்அரத் துறையாய் போற்றி
பெண்ணா கடத்துப் பெரும போற்றி
கூடலை யாற்றூர்க் கோவே போற்றி
எருக்கத்தம் புலியூர் எந்தாய் போற்றி
திருத்தினை நகரச் சிவனே போற்றி
சோபுர மேவிய சொக்கா போற்றி

700

அதிகை வீரட்டத்து அழகா போற்றி
நாவலூர் மேவிய நம்பா போற்றி
முதுகுன்று அமர்ந்த முனிவா போற்றி
நெல்வெண்ணெய் மேவிய நிருத்தா போற்றி
கோவல்லீ ரட்டக் கோமான் போற்றி
அறையணி நல்லூர் அரசே போற்றி
இடையாறு இடையமர் ஈசா போற்றி
வெண்ணெய் நெல் லூருறை மேலோய் போற்றி
துறையூர் அமர்ந்த தூயோய் போற்றி
வடுகூர் அடிகள் மாண்டி போற்றி

710

திருமாணிக் குழிவளர் தேவா போற்றி
பாதிரிப்புலியூர்ப் பரம போற்றி
முண்டிச் சரத்து முதல்வா போற்றி
புறவார் பனங்காட் டுரா போற்றி
திருஆ மார்த்தூர்த் தேவா போற்றி
அண்ணாமலைஎம் அண்ணா போற்றி
ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
கச்சிமேல் தளிஉறை கடலே போற்றி
கச்சிநெறிக் காரைக் காடா போற்றி
குரங்கணில் முட்டங் குலவினாய் போற்றி

720

மாகறல் வாழும் மருந்தே போற்றி
ஓத்தூர் மேவிய ஒளியே போற்றி
வன்பார்த்தான் பனங்காட்டுரா போற்றி
திருவல்லம் மேவிய தீவண்ணா போற்றி
மாற்பே நாள் உமை மணாளா போற்றி
திருவூறல்வளர் தேவே போற்றி

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி.

271

இலம்பையங் கோட்டுர் ஈசா போற்றி
விற்போ லத்துறை வீரா போற்றி
ஆலங் காட்டெம் அடிகள் போற்றி
பாகுர் அமர்ந்த பசுபதீ போற்றி

730

வெண்பாக் கத்துறை விமலா போற்றி
கள்ளில் மேய கனியே போற்றி
காளத்தி நாததின் கழலினை போற்றி
ஒற்றி யூர் உடை ஒருவ போற்றி
வலிதாயம் உறை வள்ளால் போற்றி
வடதிரு முல்லை வாயிலாய் போற்றி
வேற்காட்டு வேத வித்தகா போற்றி
மயிலைக் கபாலீச் சரத்தாய் போற்றி
வான்மியூ ரமர்ந்த வாழ்வே போற்றி
கக்குர் ஆலக் கோயிலாய் போற்றி

740

இடைச்சரம் இருந்த எழில்வணன் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
அச்சிறுப் பாக்கம் அமர்ந்தாய் போற்றி
வக்கரை அமர்ந்த வரதா போற்றி
அரிசிலி நாதா ஐயா போற்றி
இரும்பை மாகாளத்து இறைவா போற்றி
கோலக் கோகர்ணக் கொழுந்தே போற்றி
திருப்பருப் பதத்துத் தேவே போற்றி
இந்திர நீல மலையாய் போற்றி
அநேகதங் காவதம் அமர்ந்தாய் போற்றி

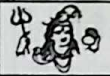
750

கேதா ரக்கிரிக் கிழவோய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்புஅறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீர்ஆர் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி

பொய்யாமை அன்னபுகழ் இல்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.

நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி 760

நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
சாயா அன்பினை நாடொறும் தழைப்பவர்
தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி, வினைகெடக்
கைதரவல்ல கடவுள் போற்றி

ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்று எனக்கு ஆரமுதானாய் போற்றி 770

மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னார் உருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றெனக்கு அருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈசா போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி 780

அரசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதிபோற்றி விமலா போற்றி
ஆதிபோற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சட நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி

புறந்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.

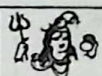
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி 790

குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரண் உறுநரகிடை
ஆழாமே அருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றி என் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரை உணர்விறந்த ஒருவ போற்றி 800

விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகிலாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவனாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
மான்நேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத்து அமரர் தாயே போற்றி 810

பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி
கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி
இடை மருதுறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி 820

ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவையாறா போற்றி
அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண் உரு ஆனாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளிய மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்று இங்கு அறியேன் போற்றி
குற்றாலத்து எம் கூத்தா போற்றி

830

கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய்மலை எம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத்து அழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னில் கீழ் இருமூவர்க்கு

அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி

840

அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேல் என்றிங்கு அருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி

850

அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி

முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சேர் அடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி 860

குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலை நாடுடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகேசரியாய் போற்றி
திருக்கழுக்குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத்து அரணே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரிதாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி 870

ஆளானவர்கட்கு அன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேராயிரம் உடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி ஆகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க்க அருளினை போற்றி 880

அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குருவிக்கு அன்று அருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுநறு ஆனாய் போற்றி

நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி
கழுநீர்மலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன்று அறியா நாயேன்

890

குழைத்து சொன்மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
புயங்கப் பெருமான் போற்றி போற்றி
புராண காரண போற்றி போற்றி
சயசய போற்றி போற்றி
போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிகள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்900
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்
போற்றி என் வாழ்முத லாகிய பொருளே
என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி
ஒப்பில் அப்பனே போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி
செம்பிரான் போற்றி உம்பரா போற்றி
தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி

910

வானோர் குருவனே போற்றி
விடவுளே உருக்கி என்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே போற்றி
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே போற்றி
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே போற்றி
ஒரு நாமம் ஒருருவம் இல்லானே போற்றி

விண்ணின்னு பொய்ப்பின் விரிநீர் வியன்உகைத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே போற்றி
பந்தம் அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே போற்றி
பாசவேறருக்கும் பழம் பொருளே போற்றி
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே போற்றி 920

சீருடைச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி
வஞ்சப் புலன் ஐந்தின் வழிஅடைத்த அமுதே போற்றி
வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே போற்றி
இப்பிறப்பறுத் தெம்மை ஆண்டருள் போற்றி
ஈறிலாக் கொளுஞ்சுடர்க்குன்றே போற்றி
உலவா இன்பச் சுடரே போற்றி
ஏதங்கள் அறுத்தெமை ஆண்டருள் போற்றி
அருட்பெருஞ் சோதியே போற்றி
பொன்னம்பலத்து எம் முடியா முதலே போற்றி
தேவர்கோ அறியாத தேவனே போற்றி 930

மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வனே போற்றி
மாறிலா மாக்கருணை வெள்ளமே போற்றி
பணிவார் பிணி தீர்த்தருள்வாய் போற்றி
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே போற்றி
மனவாசகங் கடந்தானே போற்றி
ஒங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றாய் போற்றி
அடியார் பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே போற்றி
அடியார் பிறப்பகலக் காணும் பெரியோனே போற்றி
அடியார் அடிக்கூட்டிய அற்புதனே போற்றி
இன்பம் பெருக்கி அருள் அகற்றும் சோதியே போற்றி 940

செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த
அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
அந்தி வண்ணா அரனே சிவனே போற்றி
முந்தி வண்ணா முதல்வா பரனே போற்றி
இமையோர் பெருமானே போற்றி
எழில்சேர் உமையாள் மணவாளா போற்றி
எமைஆளும் தீயாடி போற்றி சிவனே அடிபோற்றி
ஈசனே எந்தாய் இறை போற்றி 950

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

தூயசீர்ச் சங்கரனே போற்றி சடாமகுடத்தாய் போற்றி
பொங்கரவா பொன்னங் கழல் போற்றி
பாசுபதம் ஈந்த பதம் போற்றி
தூய மலை மேலாய் போற்றி
மயானத்தாய் வானோர் தலைமேலாய் போற்றி
தாள் போற்றி - நிலை போற்றி
நின்றவா நின்ற நிலை போற்றி
கோணாது நின்ற குறியே போற்றி
காலன் உரத்தில் உதைத்த உதை போற்றி
காமன் அழிகழித்த கண் போற்றி

960

ஆலமுண்ட கண்டம் அது போற்றி
மாகாளி கோபந்தவிர எடுத்த நடத்தியல்பு போற்றி
தோள் இருபதும் நெரிய மெத்தெனவே வைத்த விரல்
போற்றி

அயன் சிரத்தை வெட்டிச்சிரித்த விறல் போற்றி
பூமாலை போனகமும் நற்கோலம் ஈந்த நலம் போற்றி
மிக்கவஃதீந்த விறல் போற்றி
செங்கைத் திறத்ததிறல் போற்றி
வரமன்று அளித்த வலி போற்றி
கோயிற் கடைகாவல் கொண்டவா போற்றி
முடிகவித்து வானாள வைத்த வரம் போற்றி

970

ஏழேழ் பவமறுத்த பாவனைகள் போற்றி
அடுகளிற்றைப் போக எடுத்துரித்துப் போர்த்தஇறை
போற்றி

வியந்த குணம் எட்டிலங்கவைத்த இறைபோற்றி
மற்றவற்குப் பாசுபதம் ஈந்தபாதம் போற்றி
விண்ணுலகம் ஈந்த விறல் போற்றி
காளத்தி போற்றி கயிலை மலை போற்றி
காலன் சீரிய கழலோய் போற்றி
மூலத் தொகுதி முதல்வா போற்றி
ஒற்றி மாநகர் உடையோய் போற்றி
முற்றும் ஆகிய முதல்வா போற்றி

980

அணைதொறுஞ் சிறக்கும் அமிர்தே போற்றி
இணைபிறிது இல்லா ஈச போற்றி

நெடுங்கடனும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்காது ஆகி விடின.

ஆர்வம் செய்பவர்க்கு அணியோய் போற்றி
தீர்வுஇல் இன்கவைத் தேனே போற்றி
வஞ்சனை மாந்தரை மறந்தோய் போற்றி
நஞ்சனை அமிர்தாய் நயந்தோய் போற்றி
விரிகடல் வைகய வித்தே போற்றி
புரிவுடை வனமாய்ப் புணர்ந்தோய் போற்றி
பெண்ணொடு ஆண்எனும் பெயரோய் போற்றி
தீபம் ஆகிய சிவனே போற்றி

990

மாலோய் போற்றி மறையோய் போற்றி
மேலோய் போற்றி வேதிய போற்றி
சந்திர போற்றி தழலோய் போற்றி
இந்திர போற்றி இறைவ போற்றி
அமரா போற்றி அழகா போற்றி
குமரா போற்றி கூத்தா போற்றி
பொருளே போற்றி பொற்பா போற்றி
உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கு அரியவன் அடிபோற்றி
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன் அடிபோற்றி
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

1000

பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி
சொல்லுவது அறியேன் வாழிதோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லை வந்தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய்
போற்றி

எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்துள் ஆடும் சேவடி போற்றி
படிமிசைக் கமரில் வந்திங்கு அமுது செய்பரனே போற்றி
துடியிடை பாகமான தூயநற்சோதி போற்றி
பொடியணி பவளமேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி

1008

திருச்சிற்றம்பலம்

சபாபதி அமிஷேக தினங்கள்

1. சித்திரை	- திருவோணம்	- உச்சிக்காலம்
2. ஆனி	- உத்திரம்	- பிரதோச காலம்
3. ஆவணி	- சுக்கிலபட்ச சதுர்த்தசி திதி	- சாயரட்சை
4. புரட்டாசி	- சுக்கிலபட்ச சதுர்த்தசி திதி	- அர்த்தசாமம்
5. மார்கழி	- திருவாதிரை	- விடியற்காலம்
6. மாசி	- சுக்கிலபட்ச சதுர்த்தசி திதி	- காலசந்தி

உ
அன்பே சிவம்

உமையம்மை 108 போற்றி

திருநிலை நாயகி தேவி போற்றி
கருந்தார்க் குழலுமை கௌரி போற்றி
மங்கள நாயகி மாமணி போற்றி
எங்கும் நிறைந்த இன்பொருள் போற்றி
இளமை நாயகி எந்தாய் போற்றி
வளமை நல்கும் வல்லியே போற்றி
யாழைப் போல்மொழி யாலே போற்றி
பேழை வயிற்றனைப் பெற்றோய் போற்றி
பால்வளை நாயகி பார்ப்பதி போற்றி
சூல்கொண் டுலகெலாம் தோற்றினாய் போற்றி 10

அறம்வளர் நாயகி அம்மே போற்றி
மறங்கடி கடைக்கண் மனோன்மணி போற்றி
போகம் ஆர்த்த பொற்கொடி போற்றி
பாகம் பிரியா பராபரை போற்றி
உலகுயிர் வளர்க்கும் ஒருத்தி போற்றி
மலர்தல் குவிதலில் மணமலர் போற்றி
கத்து கடல்வரா முத்தே போற்றி
நத்தும் அடியார் நட்பே போற்றி
கற்றவர்க் கின்பக் கடலே போற்றி
மற்றவர்க் கெட்டா வான்வெளி போற்றி 20

சிவகாமி யம்மைச் செல்வி போற்றி
புவனப் பொருள்களிற் பொருந்தினாய் போற்றி
வலிதா யத்தமர் வண்தாய் போற்றி
கலி சூழாவகைக் காப்பாய் போற்றி
வண்டுவார் குழலி மாதா போற்றி
செண்டாடும் விடைச் சிவையே போற்றி
உண்ணா முலையெம் உயர்தாய் போற்றி
கண்ணார் கமுகுக் கழுத்தாய் போற்றி
பெருந்துறை அரசி பெண்கனி போற்றி
முருந்தோர் முறுவல் முதல்வி போற்றி 30

வேற்கண் அம்மை மீன்கண்ணி போற்றி
நாற்பெரும் பயன்தரும் நங்காய் போற்றி
மின்னொளியம்மையாம் விளக்கே போற்றி
மின்னொழிப் பிழம்பாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
பச்சை நிறத்துப் பைங்கிளி போற்றி
இச்சைக் கிசைந்த இன்பமே போற்றி
சுவளைக் கண்மலர்க் கொம்பே போற்றி
தவள வெண் நீற்றோன் தலைவி போற்றி
பவள வரைமேற் பசங்கொடி போற்றி
துவளிடை சிறுத்த தூயோய் போற்றி

40

குயில்மொழி மிழற்றும் மயிலியல் போற்றி
எயில்மூன் றெரித்த இலங்கிழை போற்றி
தையல் நாயகித் தாயே போற்றி
வையமீன் றளிக்கும் வளத்தாய் போற்றி
மெய்யுரு கடியர் விருப்பே போற்றி
ஆவடை நாயகி அன்னாய் போற்றி
தேவிற் சிறந்த திருமகள் போற்றி
தொண்டர் அகத்தமர் தூமணி போற்றி
அண்டர் அருந்தா அமிழ்தே போற்றி
பனங்காட்டுர் உறைபவளே போற்றி

50

அனங்காட்டும் நடை அழகி போற்றி
தமிழினும் இனிதாய் சார்ந்தோய் போற்றி
குமிழ் தாமரைமலர் கொடியிடை போற்றி
அமரி குமரி ஆனாய் போற்றி
இமவான் பெற்ற கோமளமே போற்றி
மலையத் துவசன் மகளே போற்றி
கலையாய்க் கனிந்த தலைமகள் போற்றி
தக்கன் மகளாய்ப் பிறந்தாய் போற்றி
முக்கட் சுடரின் முதல்வி போற்றி
அலைமகள் அடிபணி நலமகள் போற்றி

60

கலைமகள் தலைபணி கருத்தே போற்றி
திருவார் கூடலில் திகழ்வாய் போற்றி
அருமறைப் பொருளாம் ஆதி போற்றி

சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனம் என்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.

உயிருள் ஓவிய உருவே போற்றி
செயிரில் காட்சிச் சேயிழை போற்றி
செந்தமிழ்ப் பாவின் தெளிவே போற்றி
எந்தம் மனத்தில் இருப்பாய் போற்றி
நீலி சூலி நெடுங்கணி போற்றி
மேலை வினைகடி விமலை போற்றி
ஒளிக்குள் ஒளியாய் உயர்வாய் போற்றி 70

வெளிக்குள் வெளியாய் மிளிர்வாய் போற்றி
நீல மேனி வாலிழை போற்றி
கோலக் கொண்டல் நிறத்தாய் போற்றி
மண்முதல் ஐம்பொருள் வளமே போற்றி
பெண் ஆண் அலியுருப் பெற்றோய் போற்றி
ஆப்பனூர் மேவிய ஆத்தாள் போற்றி
மூப்பிறப் பற்ற முதல்வி போற்றி
எண்குணத் தொருவன் இடத்தோய் போற்றி
பண்கனி மென்சொற் பாவாய் போற்றி
பச்சிளம் பெண்ணாய்ப் பகர்வோய் போற்றி 80

எச் சமயத்தும் இசைந்தாய் போற்றி
யாழிசைப் பண்ணாய் அமர்ந்தாய் போற்றி
ஏழிசைப் பயனாய் இருந்தாய் போற்றி
அருள்மலி கண்ணுடை ஆயே போற்றி
மருளினர் காணாவான் பொருள் போற்றி
வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை போற்றி
பற்றிலா நற்றவர் பற்றே போற்றி
இழையாய் நன்மை இழைப்பாய் போற்றி
குழையாய் அகத்தைக் குழைப்பிப்பாய் போற்றி
திருநணா மங்கைச் செல்வி போற்றி 90

உருவும் திருவும் உடையாய் போற்றி
அருந்தவர்க் குதவும் அருளே போற்றி
அருந்துறைத் தமிழின் அமைபொருள் போற்றி
கருநிற ஒளிவளர் கடலே போற்றி
பருவரை மருந்தே பகவதி போற்றி

சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு
நிதைதுஅறைந்தான் கை பிழையாதற்று.

பழிஅஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழிஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

குளா மணியே சுடரொளி போற்றி
ஆளாம் அடியர்க் கருள்வாய் போற்றி
மதுரை அரசியாய் வந்தோய் போற்றி
குதிரைச் சேவகன் கொண்டாய் போற்றி
உலகம் உவப்புற வாழ்வருள் போற்றி 100

பல நல்லன நீ படைத்தருள் போற்றி
உயிர்களின் பசிப்பிணி ஒழித்தருள் போற்றி
பயிர்கள் பயன்தரப் பரிந்தருள் போற்றி
செல்வம் கல்விச் சிறப்பருள் போற்றி
நல்லன்பு ஒழுக்கம் நல்குவாய் போற்றி
போற்றிஉன் பொன்னடிப் பேறு போற்றி
போற்றி புகழ்நிறை திருத்தாள் போற்றி
போற்றி தாயுமையே போற்றி போற்றியே! 108

உ
அன்பே சிவம்

தீருவிளக்கு வழிபாடு "போற்றி" 108

1. ஒம் அருள் பெரும் சோதியே போற்றி
2. ஒம் அஞ்சேல் என்றுஇங்கு அருளாய் போற்றி
3. ஒம் அடியார்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி
4. ஒம் அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
5. ஒம் அருளிடை வேண்டும் அம்மான் போற்றி
6. ஒம் அனல் உருவா நின் பாதம் போற்றி
7. ஒம் அன்பாகி நின்றார்க்கு அணியாய் போற்றி
8. ஒம் இடம்படும் ஞானத்தீ விளக்கே போற்றி
9. ஒம் இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
10. ஒம் இருள் அறுத்தருளும் தூய சோதி போற்றி
11. ஒம் இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
12. ஒம் இருள்கெடுக்கும் இல்லக விளக்கே போற்றி
13. ஒம் இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி
14. ஒம் ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இவ்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.

15. ஒம் உடம்பு எனும் மனையக விளக்கே போற்றி
16. ஒம் உடலின் வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
17. ஒம் உயிர் எனும் திரிமயக்கு விளக்கே போற்றி
18. ஒம் உருகி நினைவார்தம் உள்ளாய் போற்றி
19. ஒம் உலவா இன்பச் சுடரே போற்றி
20. ஒம் உள்கலந்து எழுபரம் சோதி போற்றி
21. ஒம் உள்குவார் உள்ளத்து உறைவாய் போற்றி
22. ஒம் உள்ளத் தகளி விளக்கே போற்றி
23. ஒம் உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே போற்றி
24. ஒம் ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
25. ஒம் ஊன்கருவின் உள்நின்ற சோதி போற்றி
26. ஒம் எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
27. ஒம் எந்நூட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
28. ஒம் எரிகடராய் நின்ற இறைவா போற்றி
29. ஒம் எரியாய் தெய்வச் சுடரே போற்றி
30. ஒம் எல்லா உயிர்க்கும் உயிரானாய் போற்றி
31. ஒம் என்றும் மீளா அருள் செய்வாய் போற்றி
32. ஒம் ஏழின் இசையே உகப்பாய் போற்றி
33. ஒம் ஐம்புலப் பந்தனை அறுப்பாய் போற்றி
34. ஒம் ஒழிவற நிறைந்த ஒண்குடரே போற்றி
35. ஒம் ஒளிவளர் விளக்கே போற்றி
36. ஒம் ஒளி வான் சுடரே போற்றி
37. ஒம் ஒங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
38. ஒம் கடலின் ஒளியாய் முத்தே போற்றி
39. ஒம் கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
40. ஒம் கற்பனை கடந்த சோதி போற்றி
41. ஒம் காண்டற்கு அரிய கதிரொளி போற்றி
42. ஒம் காண்பினிய செழுஞ்சுடரே போற்றி
43. ஒம் சிற்பரம் சோதியே போற்றி
44. ஒம் சுடரில் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி
45. ஒம் சுடரொளியாய் உள்விளங்கு சோதி போற்றி
46. ஒம் சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி போற்றி
47. ஒம் செந்நெறி மன்னு சோதி போற்றி
48. ஒம் செய்ய மேனியனே திகழ்ஒளியே போற்றி

கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள் மேல்
செல்லாது உயிர் உண்ணும் கூற்று.

தன்உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான் பிறிது
இன்உயிர் நீக்கும் வினை.

49. ஒம் சொல்லக விளக்காம் சோதி போற்றி
50. ஒம் சொற்பொருளும் கடந்த கடர்ச்சோதி போற்றி
51. ஒம் சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே போற்றி
52. ஒம் சோதியே கடரே சூழொளி விளக்கே போற்றி
53. ஒம் ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் போற்றி
54. ஒம் ஞானமூர்த்தி நலஞ் சுடரே போற்றி
55. ஒம் திருமகட்குச் செந்தாமரையாம் அடி போற்றி
56. ஒம் தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
57. ஒம் துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
58. ஒம் தூண்டாமைச் சுடர்விடு நல்சோதி போற்றி
59. ஒம் தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதி போற்றி
60. ஒம் தூயமேனி சுடர்விடு சோதி போற்றி
61. ஒம் தெள்ளாறாச் சிவ சோதி போற்றி
62. ஒம் தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
63. ஒம் தேச விளக்கெல்லாம் ஆனாய் போற்றி
64. ஒம் தொண்டர் தமக்கு எளிய சோதி போற்றி
65. ஒம் தொண்டாய்ப் பணிவார்க்கு அணியாய் போற்றி
66. ஒம் தொண்டுபடு தொண்டர்துயர் தீர்ப்பாய் போற்றி
67. ஒம் தொழில் நோக்கி ஆளும் சுடரே போற்றி
68. ஒம் தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
69. ஒம் தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
70. ஒம் தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
71. ஒம் நல்லக நமச்சிவாய விளக்கே போற்றி
72. ஒம் நல்லவண்ணம் வாழ அருள்வாய் போற்றி
73. ஒம் நால் திசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி
74. ஒம் நினைவார் வினையை நைவிப்பாய் போற்றி
75. ஒம் நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
76. ஒம் நொந்தா ஒண்சுடரே போற்றி
77. ஒம் படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
78. ஒம் பண்டை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
79. ஒம் பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
80. ஒம் பண்ணோடு யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி
81. ஒம் பண்துளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி
82. ஒம் பணிசெய்வார்க்கு இரங்கும் பசுபதீ போற்றி
83. ஒம் பரஞ்சுடர்ச் சோதியுட் சோதி போற்றி

சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

84. ஒம் பரமாய பரம் சுடரே போற்றி
85. ஒம் பரம் பரம்சோதிப் பரனே போற்றி
86. ஒம் பரவுவார் பிணி களைவாய் போற்றி
87. ஒம் பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
88. ஒம் பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி
89. ஒம் பாதம் தொழுவார் பாவம் தீர்ப்பாய் போற்றி
90. ஒம் பாரகத்தின் பரம்சுடரே போற்றி
91. ஒம் பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
92. ஒம் பிழைத்தவை எல்லாம் பொறுத்தருள்வாய் போற்றி
93. ஒம் பேரா நோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி
94. ஒம் பொய் சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
95. ஒம் பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே போற்றி
96. ஒம் மடம்படு உணர்நெய் விளக்கே போற்றி
97. ஒம் மதிப்பவர் மனமணி விளக்கே போற்றி
98. ஒம் மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்லஅடி போற்றி
99. ஒம் மருவிய கருணை மலையே போற்றி
100. ஒம் மறவாது உனைப்பாடப் பணியாய் போற்றி
101. ஒம் மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் போற்றி
102. ஒம் மெய்கிளரும் ஞான விளக்கே போற்றி
103. ஒம் வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
104. ஒம் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே போற்றி
105. ஒம் விண்ணுளார் தொழுதேத்தும் விளக்கே போற்றி
106. ஒம் வெண்பளிங் கினுட்பதித்த சோதி போற்றி
107. ஒம் வெயிலாய சோதி விளக்கே போற்றி
108. ஒம் வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி!

உ

அன்பே சிவம்

முருகன் 108 போற்றி

அருவாம் உருவாம் முருகா போற்றி
திருவளர் மறையின் செம்பொருள் போற்றி
ஆறு முகத்தெம் அரசே போற்றி
மாறுகொள் சூரரை வதைத்தாய் போற்றி
இருள்கெடுத்தின்பருள் எந்தாய் போற்றி
உருள்பூங் கடம்பணி உரவோய் போற்றி

பெறுமவற்றுள் யாம்அறிவது இல்லை அறிவுஅறிந்த
மக்கட்பேறு அல்லை பிற.

ஈசற்கினிய சேயே போற்றி
மாசறு திருவடி மலரோய் போற்றி
உறுநர்த் தாங்கும் உரவோய் போற்றி
செறுநர்த் தேய்த்த செவ்வேள் போற்றி 10

ஊனில் ஆவியாய் உயிர்ப்போய் போற்றி
கானில் வள்ளியின் கணவ போற்றி
எழில்கொள் இன்ப வாரிதி போற்றி
அழிவிலாக் கந்தனாம் அண்ணல் போற்றி
ஏறு மயிலூர்ந் தேகுவாய் போற்றி
கூறுமன் பர்க்குக் குழைவாய் போற்றி
ஐயனாய் உலகை ஆக்குவாய் போற்றி
செய்யமே னியனே தேவே போற்றி
ஒருவனாய் உலகெலாம் ஒளிர்வாய் போற்றி
பருவம் முதிராப் பண்பே போற்றி 20

ஒவற இமைக்கும் ஒளியே போற்றி
மாமுதல் தடிந்த மறவ போற்றி
ஒளவியம் அறுத்தோர்க் கருள்வோய் போற்றி
தெய்வம் எலாந்தொழும் செய்யாய் போற்றி
அஃகுதல் இல்லா அறிவே போற்றி
வெஃகுதல் அற்றார் விளக்கே போற்றி
கந்தா மணமார் கடம்பா போற்றி
நந்தா விளக்கே நாயக போற்றி
காப்பாய் படைப்பாய் கழிப்பாய் போற்றி
முப்பீ றற்ற முதல்வா போற்றி 30

கிள்ளை மொழியுமை பிள்ளையாய் போற்றி
கள்ளப் புலனைக் களைவாய் போற்றி
கீழறும் அடியர் கிழவோய் போற்றி
ஏழுல குந்தொழும் இறைவா போற்றி
குன்றும் குழைதோட் குமர போற்றி
என்றும் இளைய ஏறே போற்றி
கூம்புகைத் தேவர் கோவே போற்றி
பாம்பணி சிவனார் பாலக போற்றி
கெண்டைக் கண்ணியர் கேள்வ போற்றி
அண்டினர்க் கருளும் அங்கண போற்றி 40

மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கு இன்பம் மற்றுஅவர்
சொல்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.

கேடில் முருகனாய்க் கிளர்ந்தாய் போற்றி
வீடில் வீடருள் விமல போற்றி
கைவேல் கொண்ட காவல போற்றி
நைவேற் கருள்வாய் நாயக போற்றி
கொடைக்கடன் கொண்ட குழக போற்றி
படைக்கடல் தலைவ பரனே போற்றி
கோதில் அமிழ்தே குருமணி போற்றி
போதில் அமர்ந்த பொன்னே போற்றி
சிவபிரான் கண்வரு சேயே போற்றி
நவ சரவணத்தில் நகர்ந்தாய் போற்றி

50

அறுவுரு அமைந்தே ஆடினாய் போற்றி
அறுமீன் பாலுண் அமர போற்றி
உருவுமை சேர்க்க உற்றாய் போற்றி
பெருமை பிறங்கு பெரியோய் போற்றி
நான்முக னைச்சிறை நாட்டினாய் போற்றி
மான்மகள் வள்ளியை மணந்தாய் போற்றி
செங்கண் கடாவைச் செலுத்தினாய் போற்றி
அங்கண் குறிஞ்சிக் கரசே போற்றி
இறைவனுக் கரும்பொருள் இசைத்தாய் போற்றி
மறையிடைப் பொருளாய் வளர்ந்தாய் போற்றி

60

பரங்குன்று அமர்ந்த பரம்பர போற்றி
திருச்செந்தில் வளர் சேவக போற்றி
ஆவினன் குடி ஆண்டாய் போற்றி
மேவி ஏரகம்வாழ் மிக்கவ போற்றி
குன்று தோறாடும் குழந்தாய் போற்றி
துன்று பழமுதிர் சோலையாய் போற்றி
திசைமுகம் விளக்கும் செம்முக போற்றி
இசைபெரு வேள்வி இன்முக போற்றி
செங்களம் ஓர்க்கும் திருமுக போற்றி
மங்கலமான வானவ போற்றி

70

வள்ளிபால் நகைகொள் மாமுக போற்றி
திங்களின் ஒளிரும் சீர்முக போற்றி
ஆர்வலர் ஏத்த அருள்முக போற்றி
சீர்வளர் அழகின் செல்வா போற்றி

தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்துஎண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும் பொருள் யாதொன்றும் இல்.

தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது.

மணிமுடி புனையா றணிமுடி போற்றி
துணையடி தொழுவார்க் கணைவாய் போற்றி
செவியீ ராறுடைச் செம்மால் போற்றி
கவித்தொகை புனைதோட் கந்தா போற்றி
பன்னிரு கண்ணுடைப் பண்ணவ போற்றி
என்னிரு கண்ணின் இலகுவோய் போற்றி 80

பொருவில் ஒருவனாம் புலவ போற்றி
அருண கிரிக்கருள் அமல போற்றி
நக்கீ ரற்கருள் நாதா போற்றி
தக்க சங்கத்தமிழ்த் தந்தாய் போற்றி
குமர குருபரற் கருளினை போற்றி
அம்ரர் அருர்களை அளியோய் போற்றி
பந்த பாசங்களைப் பறிப்போய் போற்றி
கந்த புரிவாழ் வுகந்தோய் போற்றி
தெய்வானை யம்மையைச் சேர்ந்தோய் போற்றி
பொய்யிலா மனத்துட் புகுவோய் போற்றி 90

கோழி வெல்கொடிக் கோவே போற்றி
ஊழிதோ றுழி உள்ளாய் போற்றி
செய்யாய் சிவந்த ஆடையாம் போற்றி
மெய்யெலாம் வெண்ணீ றணிவோய் போற்றி
மேவலர் மடங்கலாம் விசாக போற்றி
மூவர்கள் போற்றும் முத்த போற்றி
தேவர்கள் சிறையீள் சீர்வலாய் போற்றி
சேவலும் மயிலும் சேர்த்தோய் போற்றி
போர்மிகு பொருந புரவல போற்றி
ஏர்மிகு இளஞ்செய் எம்மிறை போற்றி 100

தாரகற் கொன்ற தாழ்விலாய் போற்றி
பாரகம் அடங்கலும் பரவுவோய் போற்றி
தமிழ்மொழி இன்பில் தழைப்பாய் போற்றி
அமிழ்திற் குழைத்த அழகா போற்றி
கல்வியும் செல்வமும் கனிந்தருள் போற்றி
பல்வகை வளனும் பணித்தருள் போற்றி
இன்பார் இளைய ஏந்தால் போற்றி
என்பால் அருள்புரி என்றும் போற்றியே. 108

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவு இதைனைத் தொடங்கார் இளிவு என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்

வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய

கந்தகோட்டம் தெய்வமணிமாலை

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி அன்பருள்
திறலோங்கு செல்வ மோங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பந்
திகழ்ந்தோங்க அருள் கொடுத்து
மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்க வணமோங்க
வளர்கருணை மயமோங்கி யோர்
வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி ஆனந்த
வடிவாகி யோங்கி ஞான
உருவோங்கும் உணர்வினிறை ஒளியோங்கி யோங்குமயில்,
ஊர்ந்தோங்கி எவ்வுயிர்க்கும்
உறவோங்கு நிற்பதமென் உளமோங்கி வளமோங்க
உய்கின்ற நாளெந்த நாள்
தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 1

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது
பசுவேது பாச மேது
பத்தியேது அடைகின்ற முத்தியேது அருளேது
பாவ புண்ணியங் களேது
வரமேது தவமேது விரதமேது ஒன்றுமிலை
மனம் விரும்பு உணவுண்டு நல்
வத்திர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடி நறு
மலர்குடி விளையாடி மேற்
கரமேவ விட்டு முலைதொட்டு வாழ்ந்தவரொடு
கலந்து மகிழ்கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங்
கயவரைக் கூடா தருள்
தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 2

அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

துடியென்னு மிடையனப் பெடையென்னு நடைமுகில்
துணையெனும் பிணைய லளகஞ்
சூதென்னு முலைசெழுந் தாதென்னும் அலைபுனல்
சுழியென்ன மொழி செயுந்தி
வடியென்னும் விழிநிறையு மதியென்னும் வசனமென
மங்கையர்தம் அங்க முற்றே .
மனமென்னும் ஒருபாவி மயலென்னும் அதுமேவி
மாழ்கநான் வாழ்க இந்தப்
படியென்னும் ஆசையைக் கடிகயன்ன வென்சொலிப்
படியென்ன வறியாது நின்
படியென்ன வெண்மொழிப் படியின்ன வித்தைநீ
படியென்னும் என் செய்குவேன்
துடிதுன்னுமதில் சென்னை கந்த கோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

3

வள்ளலுனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின்றோர் தமை
மதித்திடுவ தன்றி மற்றை
வானவரை மதியென்னில் நானவரை யொரு கனவின்,
மாட்டினும் மறந்து மதியேன்
கள்ளமறும் உள்ளமுறும் நிற்பதமலால் வேறு
கடவுளர் பதத்தை யவர்என்
கண்ணெதி ரடுத்ததைய நண்ணென அளிப்பினும்
கடுவென வெறுத்து நிற்பேன்
எள்ளளவும் இம்மொழியி லேகமொழி யன்றுண்மை
என்னையாண்டு அருள் புரிகுவாய்
என்தந்தையே யெனது தாயேயென் இன்பமே
என்றன் அறிவே யென் அன்பே
தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

4

அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.

பதிபூஜை முதல்நற் கிரியையான மனமெனும்
பசுரணம் இங்கு அசுத்த
பாவனை யறச்சுத்த பாவனையில் நிற்குமெய்ப்
பதியோக நிலைமை யதனான்
மதிபாச மற்றதின் அடங்கிடு மடங்கவே
மலைவின் மெய்குஞான மயமாய்
வரவு போக்கற்ற நிலைகூடுமென வெனதுளே
வந்துணர்வு தந்த குருவே.
துதிவாய்மை பெறுசார்ந்த பதமேவு மதியமே
துரிசறு சுயஞ் சோதியே
தோகை வாகன மீதிலங்கவரு தோன்றலே
சொல்லரிய நல்ல துணையே.
ததிபெறுஞ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

5

காமஉட் பகைவனுங் கோபவெங் கொடியனுங்
கனலோப முழு மூடனும்
கடுமோக வீணனுங் கொடுமத மெனுந்துட்ட
கண்கெட்ட ஆங்கா ரியும்
ஏமமறு மாச்சர்ய விழலனுங் கொலையென்று
இயம்பு பாதகனு மாமில்
எழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
எனைப் பற்றிடாமல் அருள்வாய்
சேமமிகு மாமறையின் ஒமெனும் அருட்பதந்
திறனருளி மலைய முனிவன்
சிந்தனையின் வந்தெனையு வந்தமெய்கு ஞானசிவ
தேசிக சிகா ரத்னமே
தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

6

நன்று ஆற்றல் உள்ளும் தவறு உண்டு அவரவர்
பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை.

293

வருவிருந்து வைகனும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

நிலையுறு நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடும்
நிகழ் சாந்தமாம் புதல்வனும்
நெறிபெறும் உதாரகுணமென்னு நற்பொருளும் மருள்
நீக்கும் அறிவாந் துணைவனும்
மலைவறு நிராங்கார நண்பனுஞ் சுத்தமுறும்
மன மென்னும் நல் ஏவலும்
வருசகல கேவலமிலாத இடமும் பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வரு ஞவாய்
அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுத மலர்வாய்
அணிகொள் பொற்கொடி பசங்கொடி யிருபுறம் படர்ந்து,
அழகுபெற வருபொன் மலையே
தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

7

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமை பெறும் நினதுபுகழ் பேசவேண்டும்
பொய்மை, பேசாதிருக்க வேண்டும் பெரு
நெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவு பெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும் மதி
வேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில்நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

8

ஈயென்று நானொரு வரிடம்நின்று கேளாத
இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர்ஈது
இடுவென்ற போதவர்க் கில்லையென்று சொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமும் இறையாம்
நீயென்று எனைவிடா நிலையும் நானென்றும்உன்
நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமும் மெய்ந்நிலை யென்றும்,
நெகிழாத திடமும் உலகில்
சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத்
தீங்கு சொல்லாத தெளிவும்
திறமொன்று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்துநின்
திருவடிக்கு ஆளாக்கு வாய்
தாயென்று சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 9

கரையில் வீண் கரையெலா முதிர்கருங் காக்கைபோற்
கதறுவார் கள்ளுண்ட தீக்
கந்த நாறிடலுத்தை காத நாறிடவுறு
கடும்பொயிறு காதம் நாற
வரையில்வாய் கொடுதர்க்க வாதமிடு வார்சிவ
கணங்கமழ் மலர்பொன் வாய்க்கு
மவுனமிடு வாரிவரை மூடரென வோதுறு
வழக்குநல் வழக்கெனினு நான்
உரையிலவர் தமையுறா துனதுபுகழ் பேசும்
அவரோடுறவு பெற வருளுவாய்
உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மானுமுன்
உவப்புறு குணக் குன்றமே
தரையிலுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 10

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.

நாம்பர்மம் நமையன்றி ஆம்பர்மம் வேறில்லை
நன்மை தீமைகளும் இல்லை
நவில்கின்ற வாசியாந் தாமிரண் டினுமொன்ற
நடுநின்ற தென்று வீணான்
போம்பிரம நீதி கேட்போர் ப்ரமையாகவே
போதிப்பர் சாதிப்பர் நாம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பர்மம் வினையொன்று
போந்திடிந் போக விடுவார்
சாம்பர்மமாம் இவர்கள் தாம்பிரமம் மெனுமறிவு
தாம்புபாம் பெனுமறிவு காண்
சத்துவ வகண்ட பரிபூரண பகாரவுப
சாந்திசிவ சிற்ப்ரம நீ
தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 11

பார்கொண்ட நடையில்வன் பசிகொண்டு வந்து
இரப்பார் முகம் பார்த்திரங்கும்
பண்பும்நின் திருவடிக்கன்பும் நிறை ஆயுளும்
பதியும் நன்னிதியும் உணர்வும்
சீர்கொண்ட நிறையும் உட்பொறையும் மெய்ப்புகழும்
நோய்த் தீமையொரு சற்றும் அணுகாத்
திறமும் மெய்த்திடமுதல் நல் இடமும்நின் அடியர் புகழ்,
செப்புகின்றோ ரடைவர்காண்
கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலும் மயிலுமொரு
கோழியங் கொடியும் விண்ணோர்
கோமான்தன் மகளும் ஒருமா மான்றன் மகளும்
மால்கொண்ட நின்கோலம் மறவேன்
தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 12

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

வண்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழும் பற்றுமோ
வாணை யொருமான் தாவுமோ
வலியுள்ள புலியையோர் எலிசீறுமோ பெரிய
மலையை யோர் ஈச்சிறகினால்
துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் தூணொரு
துரும்பினால் துண்ட மாமோ
சூரியனை இருள்வந்து சூழுமோ காற்றில்மழை
தோயுமோ இல்லை யதுபோல்
அன்புடைய நின்னடியார் பொன்னடியை யுன்னுமவர்
அடிமலர் முடிக்கணிந் தோர்க்கு
அவலமுறுமோ காமம் வெகுளியுறுமோ மனத்
தற்பழும் விகற்ப முறுமோ
தன்புகழ்செய் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

13

கானலிட நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனுங்
காணுறு கயிற்றி வரவுங்
கடிதரு கிளிஞ்சலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
கதித்த பித்தளை யினிடையும்
மானலிற் கண்டுள மயங்கல்போற் கற்பனையை
மாயையிற் கண்டு வீணே
மனையென்று மகவென்று நிதியென்று
வாழ்வென்று மான மென்று
ஊனலின் உடம்பென்றும் உயிரென்று முளமென்று
முள்ளென்றும் வெளியென்றும் வான்
உலகென்று மளவறுவி சாரமுற நின்றவெனை
யுண்மையறி வித்த குருவே
தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

14

முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்.

நற்றொளிகொள் உணர்வினோர் வேண்டாத இப்பெருங்
கன்ம வுடலிற் பருவநேர்
கண்டழியும் இளமைதான் பகல்வேடமோ புரைக்
கடல்நீர் கொலோ கபடமோ
உற்றொளியின் வெயிலிட்ட மஞ்சளோ வானிட்ட
ஒருவிலோ நீர்க் குமிழியோ
உலையனல் பெறக் காற்றுளுதுந் துருத்தியே
ஒன்றுமறி யேன் இதனைநான்
பற்றுறுதி யாக்கொண்டு வனிதையர்காண் வலையினிற்
பட்டுமதி கெட்டு முன்றே
பாவமே பயில்கின்ற தல்லாது நின்னடிப்
பற்றுணர்வு முற்றறி கிலேன்
சற்றையகல் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 15

சடமாகியின் பந்த ராதாகி யிருபெருஞ்
சஞ்சலா கார மாகிச்
சற்றாதி வெளிமயற் பற்றாகி யோடுமுத்
தன்மைபெரு செல்வ மந்தோ
விடமாகி யொருகபட நடமாகி யாற்றிடை
விரைந்து செல்லும் வெள்ளமாகி
வேலையலை யாகியாங் காரவலையாகி முதிர்
வேனிலுறு மேக மாகிக்
கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாய்க்
காலோடும் நீராகியே
கற்பிலா மகளிர்போற் பொற்பிலாது உழலுமிது
கருகாத வகை யருளுவாய்
தடமேவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 16

உப்பற்ற பாண்டமென வொன்பது துவாரத்துள்
உற்றசும் பொழுது முடலை
உயர்கின்ற வானிடை யெறிந்தகல் லென்றுமலை
உற்றிழியும் அருவி யென்றும்
வெப்புற்ற காற்றிடை விளக்கென்றும் மேகமறு
மின்னென்றும் வீசு காற்றின்
மேற்பட்ட பஞ்சென்று மஞ்சென்றும் வினைதந்த
வெறுமாய வேட மென்றும்
கப்புற்ற பறவைக் குடம்மையென்றும் பொய்த்த
கனவென்றும் நீரிலெழுதுங்
கையெழுத் தென்றுமுட் கண்டுகொண்டதிலாசை
கைவிடே னென் செய்குவேன்
தப்பற்ற சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

17

எந்தைவினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும்
ஏக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமானுனை வணங்காத மூடர்தலை
இகழ்விற கெடுக்கும் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
கலநீர் சொரிந்த அழகண்
கடவுள்நின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
பந்தமற நினை ஏணாப் பாவிகள் தம்நெஞ்சம்
பகீரென நடுங்கு நெஞ்சம்
பரமநின் றிருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர் கை
பலியேற்க நீள்கொடுங் கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

18

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

ஐயநின் சீர்பேசும் செல்வர்வாய் நல்லதெள்
அழுதுண்டு உவந்த திருவாய்
அப்பநின் திருவடி வணங்கினோர் தலைமுடி
அணிந்தோங்கி வாழுந் தலை
மெய்யநின் திருமேனி கண்ட புண்ணியர்கண்கள்
மிக்கஒளி மேவு கண்கள்
வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச்சுபங் கேட்குஞ் செவி
துய்யநின் பதமெண்ணும் மேலோர்கள் நெஞ்சம்
மெய்ச் சுகரூபமான நெஞ்சம்
தோன்றல் உன் திருமுன் குவிந்த பெரியோர்கைகள்,
சுவர்ன்னமிடு கின்ற கைகள்
சைவமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

19

உழலுற்ற உழவுமுதல் உறுதொழில் இயற்றிமல
மொத்தபல பொருளிட்டி வீண்
உறுவயிறு நிறையவெண் சோறடைத்து இவ்வுடலை
ஓதிபோல் வளர்த்து நாளும்
விழலுற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினேன் ஐய இவ்
வெய்ய்வுடல் பொய்யென் கிலேன்
வெளிமயக் கோமாய விடமயக் கோவெனது
விதி மயக்கோ டறிகிலேன்
கழலுற்ற நின்றுணைக் கான்மலர் வணங்கிநின்
கருணையை விழைந்து கொண்டு எங்
களைகணை ஈராறு கண்கொண்ட என்றன்இரு
கண்ணை எனப் புகழ்கிலேன்
தழைவுற்ற சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

20

யான்னது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உகைம் புகும்.

வானமெங்கேய முதபான மெங்கேய மரர்
வாழ்க்கை அபிமானம் எங்கே
மாட்சியெங்கேய வர்கள் சூழ்ச்சியெங்கே தேவ
மன்னரவர் அரசாட்சி யெங்கே
ஞானமெங்கே முனிவர் மோனமெங்கே யந்த
நான்முகன் செய்கை யெங்கே
நாரணன் காத்தலை நடத்தலெங்கே நான்மறை
நவின்றிடும் ஒழுக்கம் எங்கே
ஈனமங்கே செய்த தாருகனை யாயிர
விலக்கமுறு சிங்க முகனை
எண்ணரிய திறல்பெற்ற சூரனை மறக்கருணை
யீந்து பணிகொண்டிலை யெனில்
தானமிங்கேர் சென்னை கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

21

மனமானவொரு சிறுவன் மதியான குருவையும்
மதித்தி டானின்னடிச் சீர்
மகிழ்கல்வி கற்றிடான் சும்மாவிரான் காம
மடுவினிடை வீழ்ந்து சுழல்வான்
கினமான வெஞ்சுரத் துழலுவான் உலோபமாஞ்
சிறுகுகையி னூடு புகுவான்
வெறுமோக இருளிடைச் செல்குவான் மதமெனுஞ்
செய்குன்றி லேறி விழுவான்
இனமான மாச்சர்ய வெங்குழியி னுள்ளே
இறங்குவான் சிறிது மந்தோ
என்சொல் கேளானெனது கைப்படான் மற்றிதற்
கேழையே னென் செய்குவேன்
தனநீடுசென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

22

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

வாய்கொண்டு உரைத்துவுலரி தென்செய்கே நென்செய்தேன்
வள்ளலுன் சேவடிக்கண்
மன்னாது பொன்னாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை
வாய்ந்துழலு மெனது மனது
பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு கோலினால் மொத்துண்டு
பித்துண்டவன் குரங்கோ
பேசுறு குலாலனாற் சுழல்கின்ற திகிரியோ
பேதை விளையாடு பந்தோ
காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங் கோபெருங்
காற்றினால் சுழல் கறங்கோ
காலவடிவோ இந்திர சாலவடிவோ வெனது
கர்ம வடிவோ அறிகிலேன்
தாய்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 23

குற்றமே வைரொடுங் கூடிநில்லேன் கல்வி
கற்குநெறி தேர்ந்து கல்லேன்
கனவு கொண்டுனது திருவடியையொரு கனவினுங்
கருதிலேன் அல்லனல்லேன்
குற்றமே செய்வதென் குணமாகும் அப்பெருங்
குற்ற மெல்லாங் குணமெனக்
கொள்ளுவது நின்னருட் குணமாகும் என்னிலென்
குறைதவிர்த் தருள் புரிகுவாய்
பெற்றமேல் வரமொரு பெருந்தகையின் அருளுருப
பெற்றெழுந் தோங்கு கடரே
பிரணவாகார சின்மயவிமல சொரூபமே
பேதமில் பர ப்ரமமே
தற்றகைய சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 24

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

பாய்ப்பட்ட புலியன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம்
பாழ்ப்பட்ட மனையில் நெடுநாள்
பண்பட்ட கழுநீரும் விண்பட்ட வின்னமுது
பட்ட பாடாகு மன்றிப்
போய்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடுநற்
பூண்பட்ட பாடு தவிடும்
பூண்பட்ட வுய்யுமுயர் பொண்பட்ட பாடவர்கள்
போகமொரு போக மாமோ
ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச் சேய்ப்பட்ட நின்னடிக்
காட்ப்பட்ட பெரு வாழ்விலே
அருள்பட்ட நெறியுமெய்ப் பொருள்பட்ட நிலையும்
உறவமர் போகமே போகமாம்
தாய்ப்பட்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 25

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு
தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்
செங்கனியைவிட்டு வேப்பங்கனியை யுண்ணுமொரு
சிறுகருங் காக்கை நிகர்வார்
நாவலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசி நின்
நற்புகழ் வழுத்தாத பேர்
நாய்ப்பால் விரும்பியான் தூய்ப்பாலை நயவாத
நவையுடையப் பேய ராவார்
நீவலந்தர நினது குற்றவேல் புரிவோர்
நின்று மற்றேவல் புரிவோர்
நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக் கிறைக்கின்ற
நெடிய வெறு வீணராவார்
தாவலஞ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 26

அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாஇன்மை இந்நான்கும்
நன்கு உடையான் கடடே தெளிவு.

பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் மற்று
நீலையாமை காணப் படும்.

ப்ரமன் இனிஎன்னைப் பிறப்பிக்க வல்லனோ
பெய்சிறை யிலின்னு மொருகாற்
பின்பட்டு நிற்குமோ முன்பட்ட குட்டிற்
பெறுந்துயர் மறந்து விடுமோ
இரவு நிறமுடையியமன் இனியெனைக் கனவினு
இறப்பிக்க வெண்ண முறுமோ
எண்ணுறு உதையுண்டு சிதையுண்ட தன்னுடல்
இருந்தவடு வெண்ணு றானோ
கரவுபெறு வினைவந்து நலியுமோ அதனையொரு
காகுக்கு மதியே னெலாங்
கற்றவர்கள் பற்றுநின் திருவருளை யானுங்
கலந்திடப் பெற்று நின்றேன்
தரமருவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

27

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையு முண்டு
ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையு முண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தமுறும்
உளமுண்டு வளமும் உண்டு
தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவும் உண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நிற்பதத்
தியான முண்டாயி லரசே
தாருண்டு சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

28

உகைத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பகைற்றும்
கல்லார் அறிவினா தார்.

உளமெனது வசம்நின்ற தில்லையென் தொல்லைவினை
ஒல்லை விட்டிடவு மில்லை
உன்பதத் தன்பில்லை யென்றனுக்கு உற்றதுணை
உணையன்றி வேறு மில்லை
இளையன் அவனுக்கு அருள வேண்டுமென்று
உன்பால், இசைக்கின்ற பேரு மில்லை
ஏழை அவனுக்கு அருள்வதேன் என்று உன்
எதிர்நின்று இயம்புகின்றோரும் இல்லை
வளமருவும் உனதுதிருவருள் குறைவ தில்லைமேல்
மற்றொரு வழக்கு மில்லை
வந்து இரப்போர்களுக்கு இல்லையென்ப தில்லைநீ
வன்மனத் தவனும் இல்லை
தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 29

எத்திக்கும் என்னுளந் தித்திக்கும் இன்பமே
என்உயிர்க் குயிராகு மோர்
ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே
என்பெருஞ் செல்வமே நன்
முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
மூர்த்தியே முடிவு இலாத
முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமை மகனே
பத்திக்கு உவந்து அருள் புரிந்தருளும் நின்னடிப்
பற்றருளி யென்னை யிந்தப்
படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாய்
பண்ணாம லாண் டருளுவாய்
சத்திக்கு நீர்ச்சென்னை கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 30

எளிது என இல்லிறப்பான் எய்தும் எஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

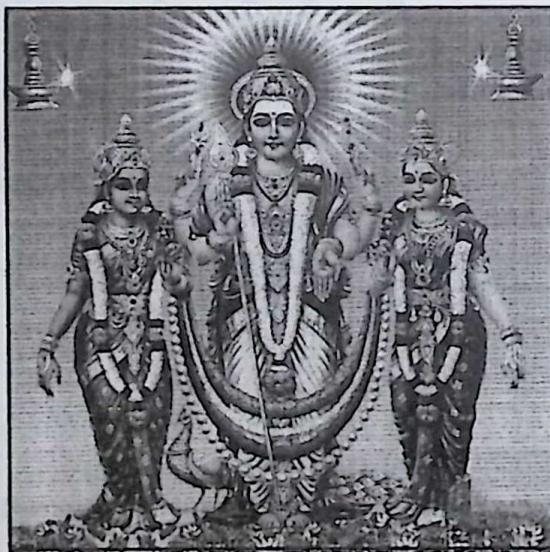
வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்கு உரியனாகச் செயல்.

நான்கொண்ட விரதம்நின் அடியலால் பிறர்தம்மை
நாடாமை யாகும் இந்த
நல்விரத மாங்கனியை இன்மையெனும் ஒருதுட்ட
நாய்வந்து கவ்வி யந்தோ
தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வே னென்
செய்வேன், தளராமை யென்னு மொரு
கைத் தடிகொண் டடிக்கவோ வலியிலேன்
சிறியனேன், தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்
வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை
மழையே மழைக் கொண்டலே
வள்ளலே யென்னிரு கண்மணியே யென்
இன்பமே மயிலேறும் மாணிக்கமே
தான்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

31

திருச்சிற்றம்பலம்.

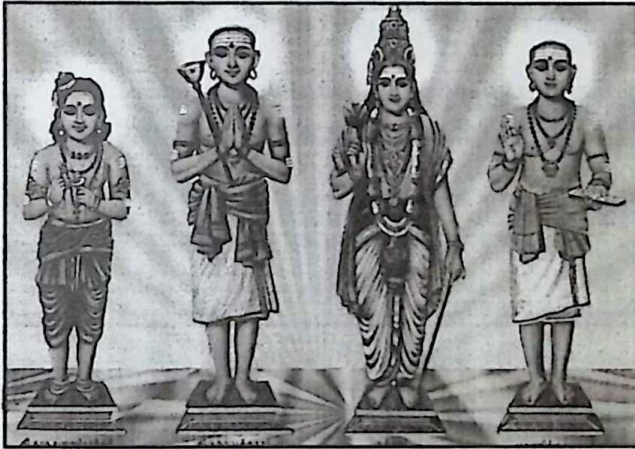

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

அன்பே சிவம்

அரணைப் பாடி அவனடி அடைந்தோர்

அதுபோல் பாடி நாமும் அடைவோம்

ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம் - ஓளவையார்
ஓம் சிவாய நம : 'சிவ சிவ' தியானம் செய்யுங்கள்

சிவ அன்பன் திருக்கூடம், சென்னை.

போன் : 25268722

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.

அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குணவளாக்
கோடுஇன்றி நீர் நிறைந்தற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரகர நமப்பார்வதி பதயே

அரகர மகா தேவா

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஏகம்பத்துறை எந்தாய் போற்றி

பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி

ஆருர் அமர்ந்த அரசே போற்றி

சீரார் திருவையாரா போற்றி

ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

கூடல் இலங்கு குறுமணி போற்றி

அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி

கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி

திருக்கழுக்குன்றிற் செல்வா போற்றி

பொருப்பமர் பூவணத்து அரனே போற்றி

தென்தில்லை மன்றில் ஆடி போற்றி

இன்றெனக்கு ஆறமுதம் ஆனாய் போற்றி

குவளைக் கன்னி கூறன் காண்க

அவளும் தானும் உடனே காண்க

காவாய் கனகத் திரளே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி

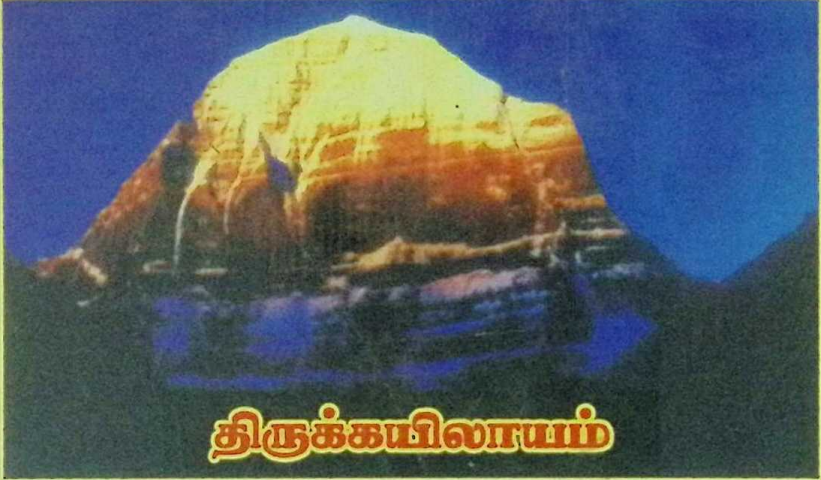
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி

- சென்னை சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

உ
அன்பே சிவம்

காவாய் கனகத்திரளே போற்றி
கயிலை மலையாளே போற்றி! போற்றி!

திருக்கயிலாயம்

மணிவீழர தம்பதியர்

பானுமதி அம்மாள் சிவ. ராமசந்திரமூர்த்தி